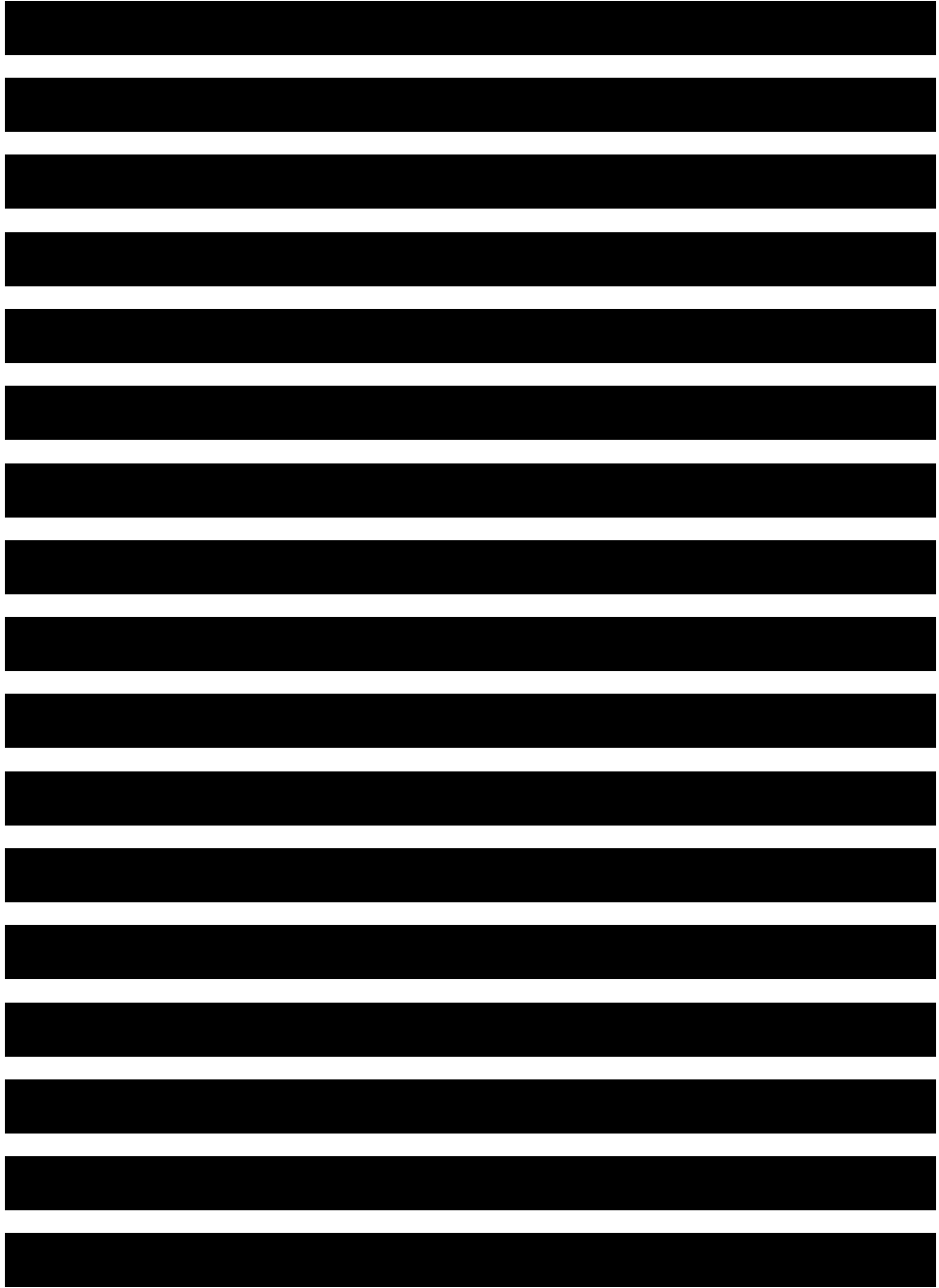

پرونده اپستین

EVIDENCE
17-AG-3928

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

گرد آوری: رادیو منهاج

بهار ۱۴۰۵

هرگونه استناد، استفاده و کپی داری

از تمام یا بخشی از این اسناد و محتوا، بدون ذکر

نام گرد آورنده (رادیو منهاج) اشکال اخلاقی، شرعی

و قانونی دارد.

فهرست

- ۷ بنیاد لرزی وکسنر (wif) [redacted]
- ۱۱ گزارش نیویورک تایمز از صاحب ویکتوریا سکرت و بنیاد لرزی وکسنر [redacted]
- ۱۱ گزارش مجله وگ درباره اپستین [redacted]
- ۱۴ گزارش مهم گاردین درباره دسترسی ایجاد کردن ویکتوریا سیکرت وکسنر به دختران نوجوان به دست اپستین [redacted]
- ۱۵ گزارش پولیتیکو که اپستین وکیل تام خانواده وکسنر بوده [redacted]
- ۱۷ وکسنر بعد خودکشی اپستین منم ساده لوح و احمق و زودباور بودم! [redacted]
- ۲۱ وکسنر سال ۱۹۹۱ گروه مگا را راه اندازی می کند! [redacted]
- ۲۳ وکسنر از حدود ۱۹۸۰ با جفری اپستین رفاقت داشته و نامه تولد ۵۰سالگی اپستین هم نامه جنجالی میشود [redacted]
- ۲۴ ژان لوک برونل [redacted]
- ۲۷ ایمیل به همسر وودی الن [redacted]
- ۲۸ پیام سلطان بن سلیم به اپستین درباره مونیکا لوینسکی [redacted]
- ۳۰ مونیکا لوینسکی و ملکه استر! [redacted]
- ۴۴ گزارش مهم نیویورک تایمز درباره دی ان ای اپستین! [redacted]
- ۶۵ پیامهای ایلان ماسک به اپستین من را بیر جزیره خسته شدم مقاله مهم گاردین! [redacted]
- ۷۳ مقاله بسیار مهم تایمز هند درباره بروکن حامی داوکینز و مهمانی ب ۱۲ کودک یکساله در عید حانوکا! [redacted]
- ۸۲ نقش بنیاد اج در نشر عقاید داوکینز و نوشته شخصی بروکن در ستایش داوکینز [redacted]
- ۸۶ مقاله بسیار مهم گاردین درباره بروکن و بنیاد اج و کثافتکاری های اپستین [redacted]
- ۱۱۴ تایمز اسرائیل نتانیا هو وکسنر [redacted]
- ۱۲۲ مقاله مهم سیمون اسپیکمن در ارتباط احتمالی اپستین و موساد [redacted]

- ۱۳۰ [REDACTED] میدل ایست آی و روزنامه تایمز انگلیس هم ارتباط اپستین با موساد را بسیار محتمل می دانند
- ۱۳۸ [REDACTED] کشتن جنین یک نوجوان ۱۳ ساله توسط ترامپ و اپستین
- ۱۳۹ [REDACTED] تایید کشتن جنین یک دختر ۱۳ ساله توسط دیترویت پرس
- ۱۵۰ [REDACTED] نشریه تایم درباره اقدامات ترامپ کنار اپستین
- ۱۵۵ [REDACTED] سند مهم تجاوز و کشته شدن توسط تیم اپستین در سند اف بی آی و اینکه جوری کشتند که چهره اش قابل شناسایی نباشد
- سند بسیار بسیار مهمی از خلاصه اظهارات شکات درباره رفتار اپستین و ترامپ و حتی کشته شدن دختران توسط ترامپ
- ۱۵۸ [REDACTED] ترامپ
- ۱۶۴ [REDACTED] آدم خوری توسط مهمانان اپستین؟
- ۱۶۶ [REDACTED] سی ان ان چرا تحقیقات پیگیری نشد؟
- ملاقات اپستین و نتانیا هوو که توسط یاکوب فرانکل لو می رود، عکسی که توسط دادگستری امریکا حذف شده است
- ۱۶۷ [REDACTED]
- ۱۷۱ [REDACTED] پولیتیکو از ارتباطات اپستین پرده بر میدارد
- ۲۰۱ [REDACTED] جنجال ترامپ در سال ۲۰۰۵ که قبل انتخابات اولش حسابی سروصدا کرد
- نظرات جنسی ترامپ در رابطه با دخترش در ویدیوهای مختلف که توسط مجله نیویورک جمع اوری شده است
- ۲۰۲ [REDACTED]
- ۲۰۲ [REDACTED] توصیف مجله نیشن از صحبت به تفصیل درباره اندام ایوانکا ترامپ
- ۲۰۲ [REDACTED] جمله بسیار مهم آگوستا درباره اپستین که گفت اپستین متعلق به یک نهاد اطلاعاتی بود
- ۲۰۳ [REDACTED] وکیل اپستین الن درشوینس
- ۲۰۵ [REDACTED] ارتباط لری سامرز با اپستین
- ۲۱۱ [REDACTED] میامی هرالده از ۲۰۱۵ گیرداد به اپستین
- ۲۱۱ [REDACTED] ۲۰۱۷ هم گیر دادن به آگوستا که چرا این کارو کردی؟
- ۲۱۲ [REDACTED] ۲۰۱۸ میامی هرالده تفصیلی با نام و مشخصات به کار سنگین رسانه ای می کند
- ۲۱۲ [REDACTED] ویرجینیا رابرتز گوفری که در مارالگو کار می کرد برای اپستین استخدام شد
- ۲۱۲ [REDACTED] ایپهود باراک و نامه عاشقانه برای اپستین سال ۲۰۱۶
- ۲۱۶ [REDACTED] تماس ماریا فارمر با پلیس امریکا اف بی آی اولین شکایت ۱۹۹۶
- ۲۱۶ [REDACTED] نیویورک تایمز اپستین تایملاین
- ۲۲۶ [REDACTED] اسناد درباره دونالد بار پدر ویلیام بار
- ۲۳۲ [REDACTED] مقاله ونیتی فر راجع به ویلیام بار

- نیویورک تایمز حضور اپستین در مدرسه دالتون ۳۰۶
- مقاله ونیتی فیر راجع به گرینبرگ و اپستین • آقای با استعداد ۳۱۷
- ۵۶۸۸ عکس اپستین ۳۵۳
- ویدیوی مخفیانه اپستین برای دو زن از زندان ۳۵۳
- رابرت مکسول از بریتانیکا ۳۵۳
- رابرت مکسول از نیویورک تایمز ۳۵۵
- سفرهای متعدد ژان لوک برونل در ایملهای او به اپستین ۳۶۴
- معرفی برنامه سی بی اس در معرفی شخصیت پلید ژان لوک برونل در سال ۱۹۸۸ ۳۶۵
- مقاله گاردین راجع به شخصیت پلید ژان لوک برونل ۳۶۶
- زندگی الن درشوینس ۳۷۱
- درشوینس عضو اصلی تیمی بود که جفری اپستین را اولین بار خلاص کردند ۳۷۸
- تیم حقوقی رویایی اپستین ۳۷۹
- نیویورک پست راکفلر و اپستین ۳۸۰
- نامه حقوقی مهم کن استار در سال ۲۰۱۸ در دفاع از اپستین ۴۶۰
- خبرنگار فاکس از درشوینس میپرسه این قضیه رهبران جهان که طرح کلینتون بود و اپستین جزء نفرات اصلی بود چیه ۴۶۰
- کتابهای اپستین بلومبرگ ۴۶۱
- گزارش اف بی آی درباره دست درازی ترامپ به دختران کم سن ۴۸۸
- اعتراف اپستین • من نزدیکترین دوست ترامپ بودم و اولین رابطه ترامپ و ملانیا در هواپیمای من بود! ۴۹۵
- شکنجه دختران برای پولداران ۴۹۵
- گزارش لوموند از سلطان بن سلیم اماراتی غول بندرهای دوی ۴۹۵
- نکات عجیب ونیتی فیر درباره برخی ایملهای اپستین تایید جاسوسی برای موساد توسط رابرت مکسول و همچنین ایمل سلطان سلیم درباره دختران اوکراینی ۴۹۷
- گزارش بی بی سی درباره سلطان سلیم اماراتی ۴۹۹
- خانه زلزلی وکسندر به اپستین در نیویورک منتقل شد ۴۹۹
- تصاویر ۴۹۹

بنياد لزلي وكسنر (wif)

<https://www.wexnerfoundation.org/programs/wexner-israel-fellowship/>

متن اصلی:

Each year, for the past 35 years, up to 10 outstanding public sector directors and leaders from Israel worked toward their [Master in Public Administration](#) degree at Harvard Kennedy School. These mid-career students – Wexner Israel Fellows – committed to returning to Israel and remaining in the public sector for at least three years after completing the program. Graduates of the program joined the Wexner Alumni community, where they continued to learn, develop, and apply their newly acquired tools to even greater benefit for Israel.

In addition to the academic program, fellows explored models of leadership and peoplehood in the American Jewish community and

met with senior U.S. government officials.

The Wexner Foundation ended all ties with Harvard University due the failure of its leadership to respond appropriately to public expressions of support on campus for Hamas's October 7th massacre, and their refusal to condemn a declaration by Harvard student organizations that put the full blame for this disaster on Israel. The Wexner Foundation is preparing to offer new leadership training programs to Israel's public sector, in the spirit of its decades long commitment to Israel.

There will be no Fellowship class in 2024. Information on the Foundation's new programs for Israeli public sector leaders will be published here as soon as possible.

Upon graduating, the participants joined the Foundations' Alumni communities in Israel and the U.S. for further shared learning and significant activities for the public and society in Israel.

The Alumni community and senior leaders network number 650 members, most of them serving in senior key positions in Israel's public service: Director Generals of government ministries, senior officers in the IDF, judges, hospital directors, municipality and third sector NGO's director generals, etc.

Alumni community activities include annual institutes, networking and tutorial groups, peer consultation, summits with U.S. Alumni

and work teams to promote professional cross-boundary collaborations, Adaptive Leadership workshops, accelerator workshops and more.

ترجمه:

هر ساله، در طول ۳۵ سال گذشته، تا ۱۰ مدیر و رهبر برجسته بخش دولتی از اسرائیل برای دریافت مدرک کارشناسی ارشد مدیریت دولتی در مدرسه هاروارد کندی تلاش کرده‌اند. این دانشجویان میان‌دوره‌ای - بورسیه‌های وکسندر اسرائیل - متعهد شدند که پس از اتمام برنامه، به اسرائیل بازگردند و حداقل سه سال در بخش دولتی باقی بمانند. فارغ‌التحصیلان این برنامه به جامعه فارغ‌التحصیلان وکسندر پیوستند، جایی که آنها به یادگیری، توسعه و به‌کارگیری دانش تازه کسب‌شده خود ادامه دادند....

پس از فارغ‌التحصیلی، شرکت‌کنندگان به جوامع فارغ‌التحصیلان بنیادها در اسرائیل و ایالات متحده پیوستند تا یادگیری مشترک بیشتر و فعالیت‌های قابل توجه برای عموم و جامعه در اسرائیل داشته باشند. جامعه فارغ‌التحصیلان و شبکه رهبران ارشد شامل ۶۵۰ عضو است که اکثر آنها در سمت‌های کلیدی ارشد در خدمات عمومی اسرائیل خدمت می‌کنند؛ مدیران کل وزارتخانه‌های دولتی، افسران ارشد در ارتش اسرائیل، قضات، مدیران بیمارستان، مدیران کل شهرداری و سازمان‌های مردم‌نهاد بخش سوم و غیره....

<https://www.wexnerfoundation.org/our-story/>

1985

Wexner Heritage Program

The Wexner Heritage Program provides young North American Jewish volunteer leaders with a two-year intensive Jewish learning program, deepening their understanding of Jewish history, values, and texts and enriching their leadership skills. More than 2,300 North American Jewish leaders from 35 cities have participated in the program.

برنامه میراث وکس‌نر ۱۹۸۵ برنامه میراث وکس‌نر، رهبران جوان داوطلب یهودی آمریکای شمالی را در یک برنامه آموزشی فشرده دو ساله یهودیت، تعمیق درک آنها از تاریخ، ارزش‌ها و متون یهودیت و

غنی سازی مهارت های رهبری شان، یاری می کند. بیش از ۲۳۰۰ رهبر یهودی آمریکای شمالی از ۳۵ شهر در این برنامه شرکت کرده اند.

گزارش نیویورک تایمز از صاحب ویکتوریا سکرت و بنیاد زلزلی وکسنر

<https://www.nytimes.com/2019/07/25/business/jeffrey-epstein-wexner-victorias-secret.html>

گزارش مجله وگ درباره اپستین

متن اصلی:

[News](#)

What, Exactly, Was the Connection Between Victoria's Secret and Jeffrey Epstein?

By [Emma Specter](#)

For decades, Victoria's Secret was the final word in U.S. lingerie, the store that defined sexy for a generation of young women and constantly assured its customers that perfection was just one push-up bra away. In 2018, though, comments widely seen as [trans-phobic and fat-phobic](#) from chief marketing officer Ed Razek cast a pall on the brand's power to influence; Razek soon stepped down, but questions had already been raised about who, exactly, was behind the curtain at Victoria's Secret.

Unfortunately, as the new documentary series *Victoria's*

Secret: Angels and Demons explores, Razer's comments—and the accusations of [misconduct and harassment](#) made against him—weren't the only checkered part of the brand's past: Financier and sexual predator Jeffrey Epstein also played a role. Find out why below.

What was Jeffrey Epstein's association with Victoria's Secret? In a 2019 *New York Times* [exposé](#) titled "How Jeffrey Epstein Used the Billionaire Behind Victoria's Secret for Wealth and Women," a team of journalists found that in the 1990s Epstein served as an adviser to Les Wexner, Victoria's Secret chief executive. (Wexner stepped down from the company in 2020.) During that time, Epstein tried to pose as a recruiter for the brand in order to have access to young models.

In 1997, then 27-year-old model Alicia Arden was invited to a hotel room by Epstein, supposedly to discuss appearing in the Victoria's Secret catalog; instead, as she recalls in *Angels and Demons*, Epstein grabbed and tried to undress her. This took place less than a year after Epstein sexually assaulted Maria Farmer, who was working on a project for him in Wexner's Ohio home; she testified that she "fled the room and called the police, but that Mr. Wexner's security staff refused to let her leave for 12 hours," according to the *Times*.

متن فارسی:

متأسفانه، همانطور که مجموعه مستند جدید ویکتوریا سیکرت: فرشتگان و شیاطین بررسی می‌کند، اظهارات - و اتهامات سوء رفتار و آزار و اذیت علیه او - تنها بخش مبهم گذشته این برند نبود: جفری اپستین، سرمایه‌دار و متجاوز جنسی، نیز در این امر نقش داشت. دلیل آن را در زیر بیابید.

ارتباط جفری اپستین با ویکتوریا سیکرت چه بود؟

در افشاگری نیویورک تایمز در سال ۲۰۱۹ با عنوان «چگونه جفری اپستین از میلیارد پشت ویکتوریا سیکرت برای ثروت و زنان استفاده کرد»، تیمی از روزنامه‌نگاران دریافتند که در دهه ۱۹۹۰، اپستین به عنوان مشاور لس وکسندر، مدیر اجرایی ویکتوریا سیکرت، خدمت می‌کرد. (وکسندر در سال ۲۰۲۰ از این شرکت کناره‌گیری کرد.) در آن زمان، اپستین سعی کرد خود را به عنوان استخدام‌کننده برای این برند جا بزند تا به مدل‌های جوان دسترسی داشته باشد.

در سال ۱۹۹۷، مدل ۲۷ ساله آن زمان، آلیشیا آردن، توسط اپستین به اتاق هتل دعوت شد تا ظاهراً درباره حضورش در کاتالوگ ویکتوریا سیکرت صحبت کند؛ اما در عوض، همانطور که او در کتاب «فرشتگان و شیاطین» به یاد می‌آورد، اپستین او را گرفت و سعی کرد لباس‌هایش را در آورد. این اتفاق کمتر از یک سال پس از آن رخ داد که اپستین به ماریا فارمر، که در خانه وکسندر در اوهایو روی پروژه‌ای برای او کار می‌کرد، تجاوز جنسی کرد. به گزارش تایمز، او شهادت داد که «از اتاق فرار کرده

و با پلیس تماس گرفته است، اما کارکنان امنیتی آقای وکسندر به مدت ۱۲ ساعت از خروج او خودداری کرده‌اند».

گزارش مهم گاردین درباره دسترسی ایجاد کردن ویکتوریا سیکرت وکسندر به دختران نوجوان به دست اپستین

<https://www.theguardian.com/us-news/2026/feb/17/les-wexner-jeffrey-epstein>

متن اصلی:

Under Wexner's governance, models at Victoria's Secret claimed abuse and misogynic activity took place for years. A 2019 Hulu documentary claimed the company ran campaigns in the early 2000s that specifically targeted teenage girls. In 2020, L Brands, which owned Victoria's Secret at the time, issued a statement to the New York Times that expressed "regret" without disputing the claims. Wexner has even been the subject of a 2022 pop song, referred to as "an old man who lives in Ohio, making money off of girls like me".

ترجمه:

مدل‌های ویکتوریا سیکرت تحت مدیریت وکسندر، ادعا کردند که سال‌ها سوءاستفاده و فعالیت‌های زن‌ستیزانه در آنها رخ داده است. یک مستند هولو در سال ۲۰۱۹ ادعا کرد که این شرکت در اوایل دهه ۲۰۰۰ کمپین‌هایی را اجرا می‌کرد که به‌طور خاص دختران نوجوان را هدف قرار

می داد. در سال ۲۰۲۰، شرکت ال برنرز، که در آن زمان مالک ویکتوریا سیکرت بود، بیانیه‌ای به نیویورک تایمز صادر کرد که در آن «تاسف» خود را ابراز کرد، بدون اینکه این ادعاها را رد کند.

گزارش پولیتیکو که اپستین وکیل تام خانواده وکسner بوده

<https://www.politico.com/news/2026/02/18/les-wexner-jeffrey-epstein-files-00786674>

According to the statement provided to the House panel, Wexner said his formal relationship with Epstein began after Epstein offered to provide financial advice as a personal favor – a gesture Wexner said he has come to believe was a move to gain his trust. Wexner later hired Epstein in an official capacity to oversee his personal finances and gave him power of attorney.

طبق بیانیه‌ای که به هیئت مجلس ارائه شد، وکسner گفت که رابطه رسمی او با اپستین پس از آن آغاز شد که اپستین به عنوان یک لطف شخصی پیشنهاد ارائه مشاوره مالی داد – اقدامی که وکسner گفت به این باور رسیده است که اقدامی برای جلب اعتماد او بوده است. وکسner بعداً اپستین را به عنوان یک مقام رسمی برای نظارت بر امور مالی شخصی خود استخدام کرد و به او وکالت تام داد.

توضیح وکالت (poa= power of attorney)

What are some situations when I might need a financial power of attorney?

A financial POA can be used as a tool to help plan for the future, including the possibility that you'll be unable to make important financial decisions due to dementia, traumatic brain injury, or another impairment that could affect your mental function. When used for advance planning, a POA generally is "durable," meaning it continues to be effective even if you become incapacitated. A financial POA can also be used for short-term purposes. For example, a servicemember being deployed overseas can create a POA so someone can pay bills, sell property, or handle other business in their absence.

ترجمه:

در چه موقعیت‌هایی ممکن است به یک وکالتنامه مالی نیاز داشته باشم؟ وکالتنامه مالی می‌تواند به عنوان ابزاری برای کمک به برنامه‌ریزی برای آینده استفاده شود، از جمله این احتمال که به دلیل زوال عقل، آسیب مغزی یا اختلال دیگری که می‌تواند بر عملکرد ذهنی شما تأثیر بگذارد، قادر به تصمیم‌گیری‌های مالی مهم نباشید. وکالتنامه مالی وقتی برای برنامه‌ریزی پیشرفته استفاده می‌شود، عموماً «پایدار» است، به این معنی که حتی اگر شما ناتوان شوید، همچنان مؤثر است. وکالتنامه مالی همچنین می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

<https://www.consumerfinance.gov/ask-cfpb/what-is-a-power-of-attorney-poa-en-1149/#:~:text=A%20power%20of%20attorney%20is,their%20behalf%20when%20they%20cannot.>

وکسنر بعد خودکشی اپستین: منم ساده لوح و احمق و زودباور بودم!

<https://www.bbc.com/news/articles/cy57rrrvpg7o>

میلیاردر لس وکسنر به قانونگذاران آمریکایی می‌گوید که اپستین او را «ساده‌لوح» و «فریب» داده است.

۱۹ فوریه ۲۰۲۶

اشتراک گذاری

ذخیره

افزودن به دلخواه در گوگل

آنا فاگی

گتی ایمیجز لس وکسنر در جایگاه ویژه‌گتی ایمیجز لس وکسنر، میلیاردر آمریکایی که گفته می‌شود نقش کلیدی در کمک به جفری اپستین برای افزایش ثروتش داشته است، خود را به دلیل اعتماد به این مجرم جنسی فقید، «ساده‌لوح، احمق و زودباور» توصیف کرده است.

مدیرعامل سابق برند لباس زیر ویکتوریا سیکرت، در بیانیه‌ای خطاب به قانونگذاران آمریکایی در آغاز جلسه استماع غیرعلنی روز چهارشنبه، اپستین را به سرقت «مبالغ هنگفتی» از خانواده‌اش در زمان فعالیتش به عنوان مشاور مالی متهم کرد.

وکسنر، که در جریان تحقیقات مربوط به پرونده اپستین، در برابر کمیته مجلس نمایندگان شهادت می‌داد، هرگونه تخلفی را رد کرده است.

او در یک سند اف‌بی‌آی مربوط به سال ۲۰۱۹ به عنوان یکی از همدستان احتمالی اپستین توصیف شده بود، اما هیچ اتهامی علیه او مطرح نشد.

قانونگذاران این میلیارد را که به اپستین اختیارات گسترده‌ای در امور مالی خود داده بود، متهم کردند که از جرایم مرد دیگر مطلع بوده اما مانع آنها نشده است.

وکسنر پس از انتشار هزاران سند مربوط به تخلفات این سرمایه‌دار، برای پاسخ به سئوالات پیرامون رابطه‌اش با اپستین، به کمیته نظارت مجلس نمایندگان فراخوانده شده بود.

اعضای کمیته برای شهادت به ایالت اوهایو، زادگاه وکسنر، سفر کردند.

سخنگوی این سرمایه‌دار ۸۸ ساله به بی‌بی‌سی گفت: «آقای وکسنر صادقانه به هر سوالی که امروز کمیته از او پرسید، پاسخ داد.»

آقای وکسنر بار دیگر تأکید کرد که هیچ اطلاعاتی از رفتار غیرقانونی اپستین ندارد و در آن مشارکت نداشته است. او با جدیت از این موضع خود دفاع می‌کند.

چه کسانی در پرونده‌های اپستین هستند؟ فقط قانونگذاران دموکرات در جلسه استماع شهادت شرکت کردند. هیچ قانونگذار جمهوری خواه برای آن سفر نکرد، اگرچه برخی از اعضای ستاد آنها در آن شرکت کردند.

دموکرات‌ها پس از جلسه با خبرنگاران صحبت کردند.

رابرت گارسیا، نماینده کنگره از کالیفرنیا، گفت: «ما باید کاملاً واضح بگوییم که بدون حمایت لس وکسنر، جزیره‌ای به نام اپستین وجود نخواهد داشت، هواپیمایی به نام اپستین وجود نخواهد داشت، پولی برای قاچاق زنان و دختران وجود نخواهد داشت و آقای اپستین به آن مرد ثروتمندی که بود، تبدیل نمی‌شد.»

۰:۴۸

تماشا کنید: تماشا کنید: دموکرات‌ها می‌گویند لس وکسنر پس از شهادت اپستین، از او «حمایت مالی» کرده است اگرچه وکسنر شهادت خود را پشت درهای بسته ارائه داد، اما بیانیه افتتاحیه او علنی شد.

وکسنر در این بیانیه گفت که رابطه‌اش با اپستین محدود بوده و هرگونه اطلاعی از سوءاستفاده جنسی این مجرم محکوم را تکذیب کرد.

او گفت: «من ساده‌لوح، احمق و ساده‌لوح بودم که به جفری اپستین اعتماد کردم. او یک کلاهبردار بود. و در حالی که من فریب خوردم، هیچ کار اشتباهی نکرده‌ام و چیزی برای پنهان کردن ندارم.»

او گفت که «از شهادت دادن خوشحال است» و می‌خواهد «سوابق را روشن کند».

وکسنر همچنین گفت که به همراه خانواده اپستین برای «چند ساعت» از جزیره خصوصی او بازدید کرده است.

رابطه این دو به دهه ۱۹۸۰ برمی‌گردد و وکسنر گفته است که پس از متهم شدن اپستین به آزار جنسی کودکان در فلوریدا، روابط خود را قطع کرده است.

وکسنر همچنین گفته است که بعداً متوجه شده است که اپستین «مبالغه‌ناگفته‌ای از پول من و خانواده‌ام را اختلاس کرده است» - جمله‌ای که او در سخنان آغازین خود در روز چهارشنبه تکرار کرد.

این غول خرده‌فروشی در یک سند اف‌بی‌آی مربوط به سال ۲۰۱۹ به عنوان یکی از همدستان احتمالی شناسایی شده بود. در یک ایمیل جداگانه نیز آمده است که «شواهد محدودی در مورد دخالت او» وجود دارد.

تاد بلانش، معاون دادستان کل ایالات متحده، پیش از این گفته بود که نام وکسنر «هزاران بار در پرونده‌ها آمده است».

وکلای وکسنر اخیراً به بی‌بی‌سی گفتند: «دستیار دادستان ایالات متحده در سال ۲۰۱۹ به مشاور حقوقی آقای وکسنر گفته بود که آقای وکسنر به عنوان منبع اطلاعات در مورد اپستین

وکسنر سال ۱۹۹۱ گروه مگا را راه اندازی می کند!

<https://www.wsj.com/articles/SB894240270899870000>

مقاله سال ۱۹۹۸

When movie mogul Steven Spielberg, Seagram Chairman Edgar Bronfman Sr. and former hedge-fund manager Michael Steinhardt met at Mr. Steinhardt's Manhattan apartment last month, the main topic was neither films nor high finance but considerably more complex than either: being Jewish.

The three men, among others, were convened for a meeting of the "Study Group," also known informally as the "Mega Group," a loosely organized club of 20 of the nation's wealthiest and most influential Jewish businessmen. Formed seven years ago by Leslie Wexner, chairman of Limited Inc. and Charles Bronfman, Edgar's brother and Seagram Co. cochairman, the group meets twice a year for two days of seminars on topics related to

philanthropy and Jewishness. At the April meeting, Mr. Spielberg spoke about his personal religious journey, and then the group discussed Jewish summer camps.

ترجمه:

وقتی استیون اسپیلبرگ، غول سینما، ادگار برونفمن پدر، رئیس سیگرام و مایکل استاینهات، مدیر سابق صندوق‌های پوشش ریسک، ماه گذشته در آپارتمان آقای استاینهات در منهن با هم ملاقات کردند، موضوع اصلی نه فیلم بود و نه امور مالی کلان، بلکه موضوع بسیار پیچیده‌تری از هر دو بود: یهودی بودن.

این سه مرد، به همراه دیگران، برای جلسه‌ای از «گروه مطالعاتی» که به طور غیررسمی با نام «گروه مگا» نیز شناخته می‌شود، گرد هم آمده بودند. این گروه، باشگاهی با سازماندهی نه چندان منسجم متشکل از ۲۰ نفر از ثروتمندترین و بانفوذترین تاجران یهودی کشور است. این گروه که هفت سال پیش توسط لسللی وکسندر، رئیس شرکت **Limited Inc.** و چارلز برونفمن، برادر ادگار و رئیس مشترک شرکت سیگرام، تشکیل شد، سالی دو بار به مدت دو روز سمینارهایی با موضوعات مربوط به امور خیریه و یهودیت برگزار می‌کند. در جلسه ماه آوریل، آقای اسپیلبرگ درباره سفر مذهبی شخصی خود صحبت کرد و سپس اعضای گروه درباره اردوهای تابستانی یهودیان بحث کردند.

وکسنراز حدود ۱۹۸۰ با جفری اپستین رفاقت داشته و نامه تولد ۵۰سالگی اپستین هم نامه جنجالی میشود

وکسنراز حدود ۱۹۸۰ با جفری اپستین رفاقت داشته و نامه تولد
۵۰سالگی اپستین هم نامه جنجالی میشود

<https://abc6onyourside.com/newsletter-daily/les-wexner-birthday-letter-book-jeffrey-epstein-50-50th-surfaces-amid-ongoing-scrutiny-new-albany-l-brands-billionaire-ghislaine-maxwell-money-finance-columbus-ohio>

"Dear Jeffrey -- I wanted to get you what you wanted, So here it is,"

Happy Birthday, Your friend, Leslie."

جفری اپستین عزیز میخواستم اونی که خیلی دوست داری را بهت بدم
بیا... (نقاشی از سینه یک زن...)
تولدت مبارک دوست تو لزلی!

January 2025 - 03

Dear Jeffrey -
I wanted to get
you what you want -- so
here it is

Happy Birthday
your friend
Leslie

ژان لوک برونل

گزارش صفحه وال استریت ژورنال از رابطه اپستین و برونل

https://www.instagram.com/p/DU8se8Tku06/?img_index=3

متن:

Jean-Luc Brunel was ready to turn on the man who had been his patron and partner. The French modeling scout was prepared to tell prosecutors what he knew about Jeffrey Epstein's sex trafficking.

Brunel was secretly negotiating in 2016 with lawyers representing

Epstein's victims, according to newly released Justice Department files. Brunel's lawyer told them his client recruited girls for Epstein and had incriminating photographs. They discussed a date for Brunel to walk into the U.S. Attorney's office in New York—in exchange for immunity.

"One of Epstein's bfs, Jean Luc Brunel, has helped get girls. He is wanting to cooperate," according to handwritten notes taken by a federal prosecutor in February 2016. "Brunel is afraid of being prosecuted."

And then Brunel went dark.

Brunel was a central figure in Epstein's orbit who used his position atop a U.S. modeling agency to recruit foreign girls and young women, securing work visas and providing the appearance of real employment. The Frenchman traveled on Epstein's plane, visited his island and exchanged hundreds of emails with him.

Joseph Titone, Brunel's attorney, told The Wall Street Journal he advised Brunel to cooperate and cut ties with Epstein. "I recommended and advised him to stop communicating with

Epstein, but he never did," Titone said.

Read more at the link in our bio.

Photos: Justice Department

ترجمه:

ژان لوک برونل آماده بود تا علیه مردی که حامی و شریک او بود، اقدام کند. این دلال مدل فرانسوی آماده بود تا آنچه را که در مورد قاچاق جنسی جفری اپستین می دانست، به دادستان‌ها بگوید.

طبق پرونده‌های تازه منتشر شده وزارت دادگستری، برونل در سال ۲۰۱۶ مخفیانه با وکلای قربانیان اپستین مذاکره می‌کرد. وکیل برونل به آنها گفته بود که موکلش دختران را برای اپستین استخدام کرده و عکس‌هایی دارد که او را مجرم جلوه می‌دهد. آنها در مورد تاریخی برای ورود برونل به دفتر دادستانی ایالات متحده در نیویورک – در ازای مصونیت قضایی – بحث کردند.

طبق یادداشت‌های دست‌نویس یک دادستان فدرال در فوریه ۲۰۱۶، «یکی از دوستان صمیمی اپستین، ژان لوک برونل، به جذب دختران کمک کرده است. او مایل به همکاری است. برونل از تحت پیگرد قانونی قرار گرفتن می‌ترسد.»

و سپس برونل ناپدید شد.

برونل یکی از چهره‌های اصلی در حلقه اپستین بود که از موقعیت خود در رأس یک آژانس مدلینگ آمریکایی برای جذب دختران و زنان جوان خارجی، تأمین ویزای کار و ایجاد ظاهری از اشتغال واقعی استفاده می‌کرد. این مرد فرانسوی با هواپیمای اپستین سفر کرد، از جزیره او بازدید کرد و صدها ایمیل با او رد و بدل کرد.

جوزف تیتون، وکیل برونل، به وال استریت ژورنال گفت که به برونل توصیه کرده است که همکاری کند و روابط خود را با اپستین قطع کند. تیتون گفت: «من به او توصیه و نصیحت کردم که ارتباطش را با اپستین قطع کند، اما او هرگز این کار را نکرد.»

برای اطلاعات بیشتر به لینک موجود در بیوگرافی ما مراجعه کنید.

عکس‌ها! وزارت دادگستری

ایمیل به همسر وودی الن

(چرا حالا که انتخابات ترامپ تمام شده چرا مونیکا لوینسکی را نمی‌آورید؟؟)

<https://jmail.world/thread/EFTA02668140>

now that the election is behind, why dont you =sk pigazzi to bring monica lewinsky

پیام سلطان بن سلیم به اپستین درباره مونیکا لوینسکی

سلطان بن سلیم

< ناشناخته >

به جفری اپستین

۱ نوامبر ۲۰۱۵،

ساعت ۶:۱۸ صبح

حاشیه ستاره‌ای

۳۳

رمز و راز

۱۱

روزی که

مونیکا لوینسکی در مورد نامزدی هیلاری کلینتون برای ریاست جمهوری

بیانیه زیر را منتشر کرد:

«من به هیلاری کلینتون رأی نخواهم داد.

آخرین دوره ریاست جمهوری کلینتون طعم بسیار بدی در دهانم گذاشت.»

با نزدیک شدن به سال انتخابات ۲۰۱۶، شهروندان آمریکایی باید به

یاد داشته باشند که نمی‌توانند به هیلاری کلینتون برای ایجاد مشاغل

آمریکایی اعتماد کنند.

آخرین باری که او یک شغل معنادار داشت، آن را به مونیکا لوینسکی
واگذار کرد.....

و مونیکا آن را خراب کرد!!!!!!

ارسال شده از آیفون من

متن اصلی:

Sultan Bin Sulayem<unknown>

to Jeffrey Epstein

Nov 1, 2015 6:18 AM

star_border33

mysteryll

Thought of the day

Monica Lewinsky released the following statement on Hilary Clinton's run for President:

"I will not vote for Hilary Clinton.

The last Clinton Presidency left a Very Bad Taste in my mouth."

As we get closer to the 2016 election year, US Citizens must remember that they cannot trust Hillary Clinton to create American Jobs.

The last time she had a Meaningful Job, she outsourced it to
Monica Lewinsky.....

And Monica blew it !!!!!

Sent from my iPhone

مونیکا لوینسکی و ملکه استر!

<https://www.jta.org/archive/queen-esther-and-a-prayer-book-jewish-involvement-in-monicagate-2>

ییبش

جویش تلگراف اجنسی

Queen Esther and a Prayer Book: Jewish Involvement in Monicagate

ملکه استر و یک کتاب دعا: مشارکت یهودیان در مونیکاگیت

سال گذشته همین موقع، درست زمانی که نام مونیکا لوینسکی داشت بر سر زبان‌ها می‌افتاد، لطیفه‌ای دهان به دهان می‌چرخید مبنی بر اینکه رابطه‌ی رئیس‌جمهور کلینتون با این کارآموز سابق کاخ سفید، رابطه‌ی عاشقانه‌ی دیرینه‌ی او با جامعه‌ی یهودیان را کاملاً آشکار کرده است.

اگرچه پیشینه یهودی لوینسکی ممکن است اتفاقی بوده باشد، اما این آخرین باری نبود که یهودیان و مسائل مربوط به آنها در درام در حال وقوع مطرح می‌شد.

در واقع، همزمان با اینکه ماجرای مونیکاگیت از یک رسوایی جنسی به یک دغدغه ملی، به یک بحران قانون اساسی و به یک دادگاه استیضاح که اکنون به پایان خود نزدیک می‌شود، تبدیل شده است، یهودیان در هر چرخش بزرگی حضور داشته‌اند - چه به عنوان معتمدان کلینتون، مدافعان سرسخت، ترمیم‌کنندگان شکاف یا دیگر بازیگران فرعی.

همه چیز با والتر کی، یک مدیر اجرایی برجسته یهودی بیمه و از حامیان مالی دموکرات‌ها، آغاز شد که در سال ۱۹۹۵ لوینسکی را برای کار آموزی در کاخ سفید توصیه کرد. کی، دوست قدیمی مادر لوینسکی، بعدها گفت که از این اقدام پشیمان است.

در هفته‌ای که این خبر منتشر شد، در ژانویه ۱۹۹۸، کلینتون میزبان بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، و یاسر عرفات، رهبر تشکیلات خودگردان فلسطین بود. در فرصتی برای عکس گرفتن با عرفات، رهبر فلسطینی‌ها کاملاً مبهوت به نظر می‌رسید، زیرا خبرنگاران با سیلی از سوالات در مورد ماهیت رابطه‌اش، کلینتون را هدف قرار دادند.

کلینتون این رابطه را تکذیب کرد و به توصیه مشاور سیاسی خود، دیک موریس، یهودی که کلینتون در برخی از سخت‌ترین لحظات دوران سیاسی خود برای راهنمایی به او مراجعه کرده بود، عمل کرد. موریس که خود به دلیل رسوایی جنسی مربوط به یک فاحشه در رسانه‌ها مورد انتقاد شدید قرار گرفت، به کلینتون توصیه کرد که هیچ چیز را

نپذیرد و به یک نظرسنجی اشاره کرد که نشان می‌داد مردم او را به خاطر زنا می‌بخشند، اما شهادت دروغ یا مانع تراشی در اجرای عدالت را نمی‌بخشند.

کلینتون گفت: «خب، پس ما فقط باید برنده شویم» و با این جمله، با تکان دادن انگشت، انکار روابط جنسی با «آن زن» را مطرح کرد.

تقریباً در همان زمان، لوینسکی از خدمات حقوقی یک دوست خانوادگی قدیمی به نام ویلیام گینزبرگ، وکیل یهودیِ قصور پزشکی اهل لس آنجلس، استفاده کرد.

گینزبرگ، که یک رسانه‌ی مزاحم است و علاقه‌ی زیادی به دخالت در امور دیگران دارد، اظهار داشت که نه او و نه موکلش نمی‌خواهند کلینتون مجبور به کناره‌گیری از قدرت شود، زیرا او «نسبت به اسرائیل و یهودیان بسیار مثبت‌اندیش است و من و مونیکا یهودی هستیم.» او همچنین اظهار داشت که مونیکا ممکن است وقتی همه چیز تمام شد، به اسرائیل نقل مکان کند.

در همین حال، در لس آنجلس، خبرنگاران به معبد سینا، کنیسه‌ای محافظه‌کاران که لوینسکی در آن به مدرسه مذهبی رفته بود، هجوم آوردند. در آن زمان، یهودی بودن لوینسکی به «موضوع اصلی» در محافل یهودی تبدیل شده بود.

برخی از یهودیان با اشاره به توقف موقت فشار ایالات متحده بر اسرائیل در مورد مسائل مربوط به روند صلح، به داستان پوریم استناد کردند. آنها لوینسکی را ملکه استرا امروزی نامیدند، که به زن یهودی در دوران کتاب مقدس اشاره دارد که خود را به پادشاه رساند تا قوم خود را از نابودی نجات دهد.

مبلغان عرب و فلسطینی نظریه متفاوتی داشتند و می‌گفتند که کل این ماجرا بخشی از یک توطئه صهیونیستی برای جلوگیری از تلاش‌های صلح است.

روزنامه رسمی تشکیلات خودگردان فلسطین اعلام کرد که رسوایی مربوط به لوینسکی، «یهودی با اصالت لهستانی»، به این دلیل ایجاد شد که نیاز بود کمیته امور عمومی آمریکا و اسرائیل، لابی طرفدار اسرائیل، و «گروه‌های فشار یهودی که روسای جمهور آمریکا را تهدید می‌کنند» پیام روشنی به کلینتون بفرستند که او نمی‌تواند نخست‌وزیر اسرائیل را رد کند - «و بنابراین لباس لکه‌دار از انبار آپیک بیرون کشیده شد.»

پس از اعتراف کلینتون به داشتن رابطه نامناسب در برابر هیئت منصفه و سخنرانی تلویزیونی بعدی او، به نظر می‌رسید برخی از دموکرات‌های کنگره از نحوه واکنش خود مطمئن نیستند.

این وضعیت ادامه داشت تا اینکه سناتور جوزف لیبرمن (دموکرات از کنتیکت)، تنها یهودی ارتدکس در کنگره، در یک سخنرانی شیوا در صحن سنا، رفتار کلینتون را محکوم کرد.

او از درخواست استعفا یا استیضاح کلینتون خودداری کرد، اما این سخنرانی که از سوی یکی از نزدیکترین حامیان کلینتون ایراد می‌شد، سیل اعتراضات را به راه انداخت و کلینتون را در موج جدیدی از خشم و عصبانیت فرو برد.

لیبرمن همچنین زمانی که در روز شنبه در جلسه استیضاح شرکت کرد، توجه‌ها را به خود جلب کرد. او پیاده به ساختمان کنگره رفت و در طول روند دادرسی چیزی ننوشت، اما این سناتور گفت که در طول دوران حرفه‌اش چندین بار پیش آمده که مجبور بوده در روز شنبه کار کند.

در بحبوحه درخواست‌ها از کلینتون برای ابراز پشیمانی بیشتر، رئیس جمهور مفصل‌ترین اعتراف خود را در حضور بیش از ۱۰۰ عضو روحانیت در کاخ سفید در ماه سپتامبر برای صبحانه دعای ملی ارائه داد.

کلینتون در جستجوی کلمات مناسب برای کفاره، به سراغ مناجات یوم کیپور رفت. او دروازه‌های توبه، کتاب دعای اعیاد بزرگ جنبش اصلاحات، را باز کرد و متنی در مورد چالش‌های توبه و تغییر راه و روش خود خواند.

همان روز، مجلس نمایندگان ایالات متحده با اکثریت قاطع رأی داد تا گزارش استار را با تمام شکوه و جلال ناشایستش علنی کند.

خوانندگان دقیق گزارش متوجه شدند که در میان هدایایی که لوینسکی به کلینتون داده، کتابی با عنوان «ای وای! چیزهایی که می‌گویند!» کتابی از بذله‌گویی‌های یهودی» نیز وجود داشته است.

نام اسحاق رابین به عنوان بخشی از یک جدول زمانی در این گزارش آمده است - این ماجرا تنها چند هفته پس از ترور نخست وزیر سابق آغاز شد - همانطور که نام رابط سابق کلینتون با جامعه یهودیان، جی فوتلیک، نیز در آن آمده است.

طبق شهادتی که فوتلیک به دفتر مشاور مستقل ارائه داد، لوینسکی، در حالی که کار آموز بود، از فوتلیک خواست تا او را به بال غربی کاخ سفید ببرد تا بتواند به کلینتون هدیه کریسمس بدهد. او نامه‌ای چند روزه برای او به یک مهمانی کارکنان آورد و در آن زمان، کلینتون هدیه خود - یک کراوات - را به رئیس جمهور داد.

همزمان با آغاز تحقیقات استیضاح توسط کمیته قضایی مجلس نمایندگان در پاییز، نماینده رابرت وکسلر (دموکرات-فلوریدا)، یکی دیگر از یهودیان، به عنوان مدافع سرسخت کلینتون در کنگره ظاهر شد.

وکسلر، به همراه قانون‌گذاران سیاه‌پوست و پنج یهودی دیگر در کمیته - نمایندگان بارنی فرانک (دموکرات از ماساچوست)، هاوارد برمن (دموکرات از کالیفرنیا)، جرولد نادر (دموکرات از نیویورک)، استیون راثمن (دموکرات از نیوجرسی) و نماینده وقت چارلز شومر (دموکرات از نیویورک) - نقش کلیدی در تلاش برای جلوه دادن این روند به عنوان یک شکار جادوگر حزبی ایفا کردند.

در ماه اکتبر، همزمان با افزایش گمانه‌زنی‌ها در مورد اینکه آیا کلینتون می‌تواند به انجام وظایف خود ادامه دهد و اعتبار خود را حفظ کند، او نتانیا هو و عرفات را به مزرعه وای در مرلیند احضار کرد. در طول یک جلسه مذاکره طولانی، او همه چیز را برای ایجاد توافقی برای شکستن بن‌بست در روند صلح خاورمیانه به خطر انداخت.

این اجلاس به یک توافق موقت و مراسم امضای آن در کاخ سفید منجر شد که به نظر می‌رسد به سوالات مربوط به اثربخشی کلینتون پایان می‌دهد.

در ماه دسامبر، تنها چند روز قبل از استیضاح، کلینتون دوباره به اسرائیل روی آورد و این بار برای یک سفر سه روزه به کشور یهود سفر کرد. برخی از اینکه او سفر را کوتاه نکرد و برای مبارزه برای بقای سیاسی خود به خانه پرواز نکرد، و در عوض تصمیم گرفت از ماسادا بالا برود و از بیت لحم دیدن کند، متعجب شدند.

نکات فرعی یهودی زیادی دیگری نیز وجود داشته است:

برای مثال، کشیش کلیسای «شورای مستقل» کنت استرا، یهودی متولد و بزرگ شده است و اکنون در هیئت ملی گروه مبلغان «یهودیان حامی عیسی» خدمت می‌کند. و همسر استرا، آلیس، نیز یهودی متولد شده است، اما طبق گزارش‌ها در کلیسا بسیار فعال است.

و یادتان هست هیلاری کلینتون از «توطئه گسترده جناح راست» صحبت کرد؟ نیویورک تایمز این هفته گزارش داد که در واقع گروه کوچکی از وکلا در اواسط دهه سی زندگی خود وجود دارند که «انزجار عمیقی از رئیس جمهور دارند» و برای زنده نگه داشتن پرونده پائولا جونز تلاش کرده‌اند. معلوم شد که برخی از آنها یهودی هستند.

اکنون، در حالی که سنا به دنبال به پایان رساندن محاکمه استیضاح است، هنوز مشخص نیست که آینده چه چیزی در انتظارش است، به ویژه با حضور ۱۱ سناتور یهودی - که رقمی بی سابقه است - در این رقابت. هر یک از آنها می‌تواند نقشی تعیین‌کننده ایفا کند.

متن اصلی:

This time last year, just as Monica Lewinsky was becoming a household name, a joke was making the rounds about how President Clinton's relationship with the former White House intern had cast

an entirely new light on his long-running love affair with the Jewish community.

While Lewinsky's Jewish background may have been incidental, it wasn't the last time Jews and Jewish issues would surface in the unfolding drama.

Indeed, as Monicagate has morphed from a sex scandal to a national fixation to a constitutional crisis to an impeachment trial now nearing its end game, Jews have been there at every major turn – whether as Clinton's confidants, steadfast defenders, repairers of the breach or other bit players.

It all began with Walter Kaye, a prominent Jewish insurance executive and Democratic donor who recommended Lewinsky for a White House internship in 1995. Kaye, an old friend of Lewinsky's mother, later said he regretted the move.

The week the story broke, in January 1998, Clinton was playing host to Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu and Palestinian Authority leader Yasser Arafat. In a photo opportunity with Arafat, the Palestinian leader appeared utterly stupefied as reporters hit Clinton with a barrage of questions about the nature of his relationship.

Clinton denied the affair, acting on the advice of his political adviser, Dick Morris, a Jew to whom Clinton has turned for

guidance at some of the most trying moments of his political career.

Morris, who took his own flogging in the media for a sex scandal involving a prostitute, advised Clinton to acknowledge nothing, citing a poll that found the public would forgive him for adultery, but not perjury or obstruction of justice.

"Well, we just have to win then," Clinton said, and with that, went on to deliver his finger-wagging denial of sexual relations with "that woman."

About the same time, Lewinsky retained the legal services of a longtime family friend, William Ginsburg, a medical malpractice lawyer from Los Angeles who is Jewish.

A media gadfly with a penchant for putting his foot in his mouth, Ginsburg remarked that neither he nor his client wanted to see Clinton forced from office because he is "very positive toward Israel and the Jews, and Monica and I are Jews." He also mused that Monica might move to Israel when all was said and done.

In Los Angeles, meanwhile, reporters descended on Sinai Temple, a Conservative synagogue where Lewinsky had attended religious school.

By then, Lewinsky's Jewishness had become "Topic A" in Jewish circles.

Some Jews, citing the temporary halt to U.S. pressure on Israel on peace process related issues, invoked the story of Purim. They called Lewinsky a modern-day Queen Esther, referring to the Jewish woman in biblical times who brought herself to the king to save her people from destruction.

Arab and Palestinian propagandists had a different theory, suggesting that the whole episode was part of a Zionist plot to scuttle peace efforts.

The official newspaper of the Palestinian Authority said the scandal involving Lewinsky, "a Jew of Polish background," was created because there was a need for the American Israel Public Affairs Committee, the pro-Israel lobby, and "Jewish pressure groups who blackmail American presidents" to send a clear message to Clinton that he cannot rebuff Israel's prime minister – "and so the stained dress was pulled out of the AIPAC warehouse."

Following Clinton's admission to the grand jury of an inappropriate relationship and his subsequent televised address, some Democrats in Congress seemed uncertain of how to respond.

That is, until Sen. Joseph Lieberman (D-Conn.), the only Orthodox Jew in Congress, denounced Clinton's behavior in an eloquent address on the Senate floor.

He stopped short of calling for Clinton's resignation or

impeachment, but coming from one of Clinton's closest supporters, the speech opened the floodgates and left Clinton reeling from a new wave of outrage.

Lieberman also attracted attention when he attended the impeachment trial on Shabbat. He walked to the Capitol and did not write during the proceedings, but the senator said there have been several occasions during his career when he has had to work on Shabbat.

Amid calls for Clinton to show more contrition, the president offered his most extensive confessional before more than 100 clergy members gathered at the White House in September for a national prayer breakfast.

Searching for the right words of atonement, Clinton turned to the Yom Kippur liturgy. He opened up Gates of Repentance, the Reform movement's High Holiday prayer book, and read a passage about the challenges of penitence and changing one's ways.

That same day, the U.S. House of Representatives voted overwhelmingly to make public the Starr report in all its unseemly glory.

Careful readers of the report noted that among the gifts Lewinsky gave to Clinton was a book titled "Oy Vey! The Things They Say!

A Book of Jewish Wit."

Yitzhak Rabin's name popped up in the report as part of a timeline – the affair began only weeks after the former prime minister was assassinated – as did the name of Clinton's former liaison to the Jewish community, Jay Footlik.

According to a deposition Footlik gave to the Office of the Independent Counsel, Lewinsky, while she was an intern, asked Footlik to take her over to the West Wing of the White House so she could give Clinton a Christmas present. Several days later he brought her over to a staff party, at which time she gave the president her gift – a tie.

As the House Judiciary Committee launched its impeachment inquiry in the fall, Rep. Robert Wexler (D-Fla.), another Jew, emerged as Clinton's staunchest defender in Congress.

Wexler, together with the black lawmakers and the other five Jews on the committee – Reps. Barney Frank (D-Mass.), Howard Berman (D-Calif.), Jerrold Nadler (D-N.Y.), Steven Rothman (D-N.J.) and then-Rep. Charles Schumer (D-N.Y.) – played a key role in trying to paint the proceedings as a partisan witch hunt.

In October, as speculation mounted about whether Clinton could continue to carry out his duties and command credibility, he summoned Netanyahu and Arafat to the Wye plantation in

Maryland. During a marathon negotiating session, he staked everything on forging an agreement to break a stalemate in the Middle East peace process.

The summit culminated in an interim accord and a White House signing ceremony that appeared to lay to rest questions about Clinton's effectiveness.

In December, just days before he was impeached, Clinton again turned to Israel, this time traveling to the Jewish state for a three-day visit. Some were baffled when he didn't cut the trip short and fly home to fight for his political survival, instead choosing to climb Masada and visit Bethlehem.

There have been plenty of other Jewish side notes:

The pastor at Independent Counsel Kenneth Starr's church, for example, was born and raised Jewish and now serves on the national board of the missionary group Jews for Jesus. And Starr's wife, Alice, was also born Jewish, but reportedly is very active in the church.

And remember that "vast right-wing conspiracy" Hillary Clinton talked about? The New York Times reported this week that there is indeed a small cabal of lawyers in their mid-30s who "share a deep antipathy toward the president" and worked to keep the Paula Jones case alive. It turns out some of them are Jews.

Now, as the Senate looks to wrap up the impeachment trial, there's still no telling what the future has in store, particularly with 11 Jewish senators – a record number – thrown into the mix. Any one of them could yet step up to play a decisive role. Stranger things have happened.

گزارش مهم نیویورک تایمز درباره دی ان ای اپستین!

<https://www.nytimes.com/2019/07/31/business/jeffrey-epstein-eugenics.html>

Jeffrey Epstein Hoped to Seed Human Race With His DNA

By [James B. Stewart](#) [Matthew Goldstein](#) and [Jessica Silver-Greenberg](#)

July 31, 2019

[Leer en español](#)

Share full article

1.6k

Over the years, Jeffrey E. Epstein surrounded himself with many prominent scientists, including several affiliated with Harvard. Credit...Rick Friedman/Corbis, via Getty Images

[Jeffrey E. Epstein](#), the wealthy financier who is accused of sex trafficking, had an unusual dream: He hoped to seed the human race with his DNA by impregnating women at his vast New Mexico ranch.

Mr. Epstein over the years confided to scientists and others about his scheme, according to four people familiar with his thinking, although there is no evidence that it ever came to fruition.

Mr. Epstein's vision reflected his longstanding fascination with what has become known as transhumanism: the science of improving the human population through technologies like genetic engineering and artificial intelligence. Critics have likened transhumanism to a modern-day version of eugenics, the discredited field of improving the human race through controlled breeding.

Mr. Epstein, who was charged in July with the sexual trafficking of girls as young as 14, was [a serial illusionist](#): He lied about [the identities of his clients](#), his wealth, his financial prowess, his personal achievements. But he managed to use connections and charisma [to cultivate valuable relationships](#) with business and

political leaders.

Advertisement

[SKIP ADVERTISEMENT](#)

Interviews with more than a dozen of his acquaintances, as well as public documents, show that he used the same tactics to insinuate himself into an elite scientific community, thus allowing him to pursue his interests in eugenics and other fringe fields like cryonics.

Lawyers for Mr. Epstein, who has pleaded not guilty to the sex-trafficking charges, did not respond to requests for comment.

Image

Mr. Epstein's ranch in New Mexico, which he confided to scientists and others he hoped to use as the site for seeding the human race with his DNA. Credit... Drone Base/Reuters

Mr. Epstein attracted a glittering array of prominent scientists. They included the Nobel Prize-winning physicist Murray Gell-Mann, who discovered the quark; the theoretical physicist and best-selling author Stephen Hawking; the paleontologist and evolutionary biologist Stephen Jay Gould; Oliver Sacks, the neurologist and best-selling author; George M. Church, a molecular engineer who has worked to identify genes that could be altered to create superior humans; and the M.I.T. theoretical physicist Frank Wilczek, a Nobel laureate.

The lure for some of the scientists was Mr. Epstein's money. He dangled financing for their pet projects. Some of the scientists said that the prospect of financing blinded them to the seriousness of his sexual transgressions, and even led them to give credence to some of Mr. Epstein's half-baked scientific musings.

Scientists gathered at dinner parties at Mr. Epstein's [Manhattan mansion](#), where Dom Pérignon and expensive wines flowed freely, even though Mr. Epstein did not drink. He hosted buffet lunches at Harvard's Program for Evolutionary Dynamics, which he had

helped start with a \$6.5 million donation.

Others flew to conferences sponsored by Mr. Epstein in the United States Virgin Islands and were feted on his private island there. Once, the scientists – including Mr. Hawking – crowded on board a submarine that Mr. Epstein had chartered.

The Harvard cognitive psychologist Steven Pinker said he was invited by colleagues – including Martin Nowak, a Harvard professor of mathematics and biology, and the theoretical physicist Lawrence Krauss – to "salons and coffee klatsches" at which Mr. Epstein would hold court.

While some of Mr. Pinker's peers hailed Mr. Epstein as brilliant, Mr. Pinker described him as an "intellectual impostor."

"He would abruptly change the subject, A.D.D.-style, dismiss an observation with an adolescent wisecrack," Mr. Pinker said.

V i d e o

A registered sex offender known for his lavish lifestyle and high-profile connections, Mr. Epstein faced charges of exploiting dozens of girls for sex acts. CreditCredit..Uma Sanghvi/Palm Beach Post, via Associated Press

Another scientist cultivated by Mr. Epstein, Jaron Lanier, a prolific author who is a founder of virtual reality, said that Mr. Epstein's ideas did not amount to science, in that they did not lend themselves to rigorous proof. Mr. Lanier said Mr. Epstein had once hypothesized that atoms behaved like investors in a marketplace.

Mr. Lanier said he had declined any funding from Mr. Epstein and that he had met with him only once after Mr. Epstein in 2008 pleaded guilty to charges of soliciting prostitution from a minor. Mr. Epstein was willing to finance research that others viewed as bizarre. He told one scientist that he was bankrolling efforts to identify a mysterious particle that might trigger the feeling that someone is watching you.

At one session at Harvard, Mr. Epstein criticized efforts to reduce starvation and provide health care to the poor because doing so increased the risk of overpopulation, said Mr. Pinker, who was there. Mr. Pinker said he had rebutted the argument, citing research showing that high rates of infant mortality simply

caused people to have more children. Mr. Epstein seemed annoyed, and a Harvard colleague later told Mr. Pinker that he had been "voted off the island" and was no longer welcome at Mr. Epstein's gatherings.

Then there was Mr. Epstein's interest in eugenics.

On multiple occasions starting in the early 2000s, Mr. Epstein told scientists and businessmen about his ambitions to use his New Mexico ranch as a base where women would be inseminated with his sperm and would give birth to his babies, according to two award-winning scientists and an adviser to large companies and wealthy individuals, all of whom Mr. Epstein told about it.

It was not a secret. The adviser, for example, said he was told about the plans not only by Mr. Epstein, at a gathering at his Manhattan townhouse, but also by at least one prominent member of the business community. One of the scientists said Mr. Epstein divulged his idea in 2001 at a dinner at the same townhouse; the other recalled Mr. Epstein discussing it with him at a 2006 conference that he hosted in St. Thomas in the Virgin Islands. The idea struck all three as far-fetched and disturbing. There is no indication that it would have been against the law.

Image

Harvard's Steven Pinker was one of the scientific luminaries who met with Mr. Epstein. Credit...Kayana Szymczak for The New York Times

Once, at a dinner at Mr. Epstein's mansion on Manhattan's Upper East Side, Mr. Lanier said he talked to a scientist who told him that Mr. Epstein's goal was to have 20 women at a time impregnated at his 33,000-square-foot Zorro Ranch in a tiny town outside Santa Fe. Mr. Lanier said the scientist identified herself as working at NASA, but he did not remember her name.

According to Mr. Lanier, the NASA scientist said Mr. Epstein had based his idea for a baby ranch on accounts of the [Repository](#)

[for Germinal Choice](#), which was to be stocked with the sperm of Nobel laureates who wanted to strengthen the human gene pool. (Only one Nobel Prize winner has acknowledged contributing sperm to it. The repository discontinued operations in 1999.)

Mr. Lanier, the virtual-reality creator and author, said he had the impression that Mr. Epstein was using the dinner parties – where some guests were attractive women with impressive academic credentials – to screen candidates to bear Mr. Epstein's children. Mr. Epstein did not hide his interest in tinkering with genes – and in perpetuating his own DNA.

One adherent of transhumanism said that he and Mr. Epstein discussed the financier's interest in cryonics, an unproven science in which people's bodies are frozen to be brought back to life in the future. Mr. Epstein told this person that he wanted his head and penis to be frozen.

Southern Trust Company, Mr. Epstein's Virgin Island-incorporated business, disclosed in a local filing that it was engaged in DNA analysis. Calls to Southern Trust, which sponsored a science and math fair for school children in the Virgin Islands in 2014, were not returned.

In 2011, a charity established by Mr. Epstein gave \$20,000 to the World Transhumanist Association, which now operates under

the name [Humanity Plus](#). The group's website says that its goal is "to deeply influence a new generation of thinkers who dare to envision humanity's next steps."

Mr. Epstein's foundation, which is now defunct, also gave Humanity Plus, according to [Mr. Goertzel's résumé](#).

Image

Mr. Epstein's island in the United States Virgin Islands, Credit...
Marco Bello/Reuters

"I have no desire to talk about Epstein right now," Mr. Goertzel said in an email to The New York Times. "The stuff I'm reading

about him in the papers is pretty disturbing and goes way beyond what I thought his misdoings and kinks were. Yecch."

Alan M. Dershowitz, a professor emeritus of law at Harvard, recalled that at a lunch Mr. Epstein hosted in Cambridge, Mass., he steered the conversation toward the question of how humans could be improved genetically. Mr. Dershowitz said he was appalled, given the Nazis' use of eugenics to justify their genocidal effort to purify the Aryan race.

Yet the lunches persisted.

"Everyone speculated about whether these scientists were more interested in his views or more interested in his money," said Mr. Dershowitz, who was one of Mr. Epstein's defense lawyers in the 2008 case.

Luminaries at Mr. Epstein's St. Thomas conference in 2006 included Mr. Hawking and the Caltech theoretical physicist Kip S. Thorne. One participant at that conference, which was ostensibly on the subject of gravity, recalled that Mr. Epstein wanted to talk about perfecting the human genome. Mr. Epstein said he was fascinated with how certain traits were passed on, and how that could result in superior humans.

Mr. Epstein appears to have gained entree into the scientific community through John Brockman, a literary agent whose best-

selling science writers include Richard Dawkins, Daniel Goleman and Jared Diamond. Mr. Brockman did not respond to requests for comment.

For two decades, Mr. Brockman presided over a series of salons that matched his scientist–authors with potential benefactors. (The so–called "billionaires' dinners" apparently became a model for the gatherings at Mr. Epstein's East 71st Street townhouse, which included some of the same guests.)

In 2004, Mr. Brockman hosted a dinner at the Indian Summer restaurant in Monterey, Calif., where Mr. Epstein was introduced to scientists, including Seth Lloyd, the M.I.T. physicist. Mr. Lloyd said that he found Mr. Epstein to be "charming" and to have "interesting ideas," although they "turned out to be quite vague."

Image

Mr. Epstein and his onetime lawyer, Alan M. Dershowitz, Credit...
Rick Friedman/Corbis, via Getty Images

Also at the Indian Summer dinner, according to [an account](#) on the website of Mr. Brockman's Edge Foundation, were the Google founders Sergey Brin and Larry Page and Jeff Bezos, who was accompanied by his mother.

"All the good-looking women were sitting with the physicists' table," Daniel Dubno, who was a CBS producer at the time and attended the dinner, was quoted as saying. Mr. Dubno told The Times that he did not recall the dinner or having said those words. Mr. Brockman was Mr. Gell-Mann's agent, and Mr. Gell-Mann, in the acknowledgments section of his 1995 book "The Quark and the Jaguar," thanked Mr. Epstein for his financial support.

However impressive his roster of scientific contacts, Mr. Epstein could not resist embellishing it. He claimed on [one of his websites](#) to have had "the privilege of sponsoring many prominent scientists," including Mr. Pinker, Mr. Thorne and the M.I.T. mathematician and geneticist Eric S. Lander.

Mr. Pinker said he had never taken any financial or other support from Mr. Epstein. "Needless to say, I find Epstein's behavior reprehensible," he said.

Mr. Thorne, who recently won a Nobel Prize, said he attended

Mr. Epstein's 2006 conference, believing it to be co-sponsored by a reputable research center. Other than that, "I have had no contact with, relationship with, affiliation with or funding from Epstein," he said. "I unequivocally condemn his abhorrent actions involving minors."

Lee McGuire, a spokesman for Mr. Lander, said he has had no relationship with Mr. Epstein. "Mr. Epstein appears to have made up lots of things," Mr. McGuire said, "and this seems to be among them."

A correction was made on

Aug. 1, 2019

ترجمه مقاله مهم نیویورک تایمز (با کمی تلخیص):
جفری اپستین امیدوار بود بذر دی ان ای (DNA) خود را در نسل بشر
بکارد

نوشته: جیمز بی. استوارت، متیو گلدستین و جسیکا سیلور-گرینبرگ
تاریخ انتشار: ۳۱ جولای ۲۰۱۹

جفری ای. اپستین در طول سال‌ها، خود را با دانشمندان برجسته بسیاری،
از جمله چند تن از افراد وابسته به دانشگاه هاروارد، احاطه کرده بود.

جفری ای. اپستین، سرمایه‌دار ثروتمندی که به قاچاق جنسی متهم است،
روای عجیبی در سر داشت: او امیدوار بود با باردار کردن زنان در مزرعه

پهناور خود در نیومکزیکو، بذر دی‌ان‌ای خود را در نسل بشر بکارد.

به گفته چهار نفر از افراد مطلع از افکار اپستین، او در طول سال‌ها این نقشه خود را با دانشمندان و دیگران در میان گذاشته بود؛ هرچند هیچ مدرکی دال بر به ثمر نشستن این طرح وجود ندارد.

دیدگاه اپستین بازتابی از شیفتگی دیرینه او به پدیده‌ای بود که امروزه با نام «ترابشریت» (Transhumanism) شناخته می‌شود: علم بهبود جمعیت انسانی از طریق فناوری‌هایی مانند مهندسی ژنتیک و هوش مصنوعی. منتقدان، ترابشریت را به نسخه امروزی «اصلاح نژاد» (Eugenics) تشبیه کرده‌اند؛ شاخه‌ای بی‌اعتبار از علم که هدفش بهبود نژاد بشر از طریق زادوولد کنترل‌شده بود.

اپستین که در ماه جولای به قاچاق جنسی دخترانی با سن حداقل ۱۴ سال متهم شد، یک «توهم‌ساز زنجیره‌ای» بود؛ او درباره هویت مشتریان، ثروت خود، توانمندی‌های مالی و دستاوردهای شخصی‌اش دروغ می‌گفت. اما موفق شد با استفاده از روابط و کاریزمای خود، روابط ارزشمندی با رهبران تجاری و سیاسی برقرار کند.

مصاحبه با بیش از ده‌ها تن از آشنایان او و همچنین اسناد عمومی نشان می‌دهد که او از همین تاکتیک‌ها برای نفوذ در جامعه نخبگان علمی استفاده می‌کرد؛ و از این طریق به خود اجازه می‌داد تا علایقش را در زمینه اصلاح

نژاد و دیگر حوزه‌های حاشیه‌ای مانند «سرمازیستی» (Cryonics) - انجماد بدن برای زنده شدن در آینده) دنبال کند. وکلای آقای اپستین - که در مورد اتهامات قاچاق جنسی ادعای بی‌گناهی کرده است - به درخواست‌ها برای اظهار نظر پاسخی ندادند.

اپستین مجموعه‌ای خیره‌کننده از دانشمندان برجسته را به خود جذب کرده بود. این افراد شامل موری گل-مان (فیزیکدان برنده جایزه نوبل و کاشف کوآرک)، استیون هاوکینگ (فیزیکدان نظری و نویسنده پرفروش)، استیون جی گولد (دیرینه‌شناس و زیست‌شناس تکاملی)، الیور ساکس (عصب‌شناس و نویسنده)، جورج ام. چرچ (مهندس مولکولی که روی شناسایی ژن‌های قابل تغییر برای خلق انسان‌های برتر کار می‌کرد) و فرانک ویلچک (فیزیکدان نظری دانشگاه MIT و برنده جایزه نوبل) می‌شدند.

طعمه و عامل جذبِ برخی از این دانشمندان، پولِ اپستین بود. او وعده تامین مالی پروژه‌های مورد علاقه آن‌ها را می‌داد. برخی از دانشمندان گفتند که چشم‌انداز دریافت کمک‌های مالی، آن‌ها را نسبت به جدیتِ تخلفات جنسی او کور کرده بود و حتی باعث شد تا به برخی از افکار علمی خام و ناپخته‌ی اپستین اعتبار ببخشند.

دانشمندان در ضیافت‌های شام در عمارت منهن اپستین گرد هم می‌آمدند؛ جایی که نوشیدنی‌های گران‌قیمت (مثل دُم پرنیون) و شراب‌های اعلا

به وفور سرو می‌شد، هرچند خود اپستین الکل نمی‌نوشید. او میزبان ناهارهای بوفه در «برنامه دینامیک تکاملی» دانشگاه هاروارد بود؛ برنامه‌ای که خود او با اهدای ۶.۵ میلیون دلار به راه‌اندازی آن کمک کرده بود. برخی دیگر به کنفرانس‌هایی در «جزایر ویرجین آمریکا» که با حمایت مالی اپستین برگزار می‌شد پرواز می‌کردند و در جزیره خصوصی او مورد پذیرایی قرار می‌گرفتند. یک بار، دانشمندان – از جمله استیون هاوکینگ – سوار بر یک زیردریایی شدند که اپستین آن را اجاره کرده بود.

استیون پینکر، روان‌شناس شناختی دانشگاه هاروارد، گفت که توسط همکارانش ... به محافلی دعوت شده بود که اپستین در آنجا جولان می‌داد. در حالی که برخی از هم‌تایان پینکر، اپستین را فردی نابغه می‌خواندند، پینکر او را یک «شیاد روشنفکرنا» توصیف کرد. پینکر گفت: «او به طور ناگهانی و شبیه به افراد مبتلا به نقص توجه، موضوع بحث را عوض می‌کرد و یک نظریه علمی را با یک متلک بچگانه رد می‌کرد.»

دانشمند دیگری که توسط اپستین پرورش یافته بود، جارون لانیر (نویسنده پرکار و از بنیان‌گذاران واقعیت مجازی)، گفت که ایده‌های اپستین در حد علم نبودند، زیرا قابل اثبات دقیق نبودند. لانیر گفت که دریافت هرگونه کمک مالی از اپستین را رد کرده است...

اپستین حاضر بود بودجه تحقیقاتی را تامین کند که از نظر دیگران عجیب و غریب بود. او به یک دانشمند گفت که در حال تامین مالی تلاش‌هایی

برای شناسایی یک "ذره مرموز" است؛ ذره‌ای که ممکن است احساس «کسی دارد شما را نگاه می‌کند» را در انسان تحریک کند.

پینکر گفت که در یکی از جلسات هاروارد، اپستین از تلاش‌ها برای کاهش گرسنگی و ارائه مراقبت‌های بهداشتی به فقرا انتقاد کرد، زیرا معتقد بود این کار خطر «افزایش بیش از حد جمعیت» را بالا می‌برد. پینکر می‌گوید استدلال او را رد کرده است و پس از آن، اپستین آزرده‌خاطر به نظر رسید و یکی از همکاران هارواردی پینکر بعداً به او گفت که او دیگر در مجالس اپستین جایی ندارد.

و سپس ماجرای علاقه اپستین به اصلاح نژاد در میان بود. بنا بر گفته دو دانشمند برنده جایزه و یک مشاور تجاری، در موقعیت‌های متعدد از اوایل دهه ۲۰۰۰، اپستین به دانشمندان و تاجران درباره جاه‌طلبی‌های خود گفت؛ اینکه می‌خواهد از مزرعه خود در نیومکزیکو به عنوان پایگاهی استفاده کند تا زنان در آنجا با اسپرم او باردار شوند و فرزندان را به دنیا بیاورند.

این یک راز نبود. به عنوان مثال، آن مشاور گفت که نه تنها خود اپستین در دورهمی خانه منهن دربار این نقشه‌ها به او گفته، بلکه حداقل یکی از اعضای برجسته جامعه تجاری نیز این موضوع را برایش تعریف کرده بود. این ایده از نظر هر سه نفر بسیار دور از ذهن و مضمئزکننده بود.

جارون لانیر گفت یک بار در ضیافت شامی در عمارت اپستین، با دانشمندی صحبت کرده که به او گفته است هدف اپستین این بوده که همزمان ۲۰ زن را در مزرعه ۳۳ هزار فوت مربعی «زورو» باردار نگه دارد. لانیر گفت این دانشمند خود را از کارمندان ناسا معرفی کرد. طبق گفته لانیر، دانشمند ناسا گفت که اپستین ایده خود را بر اساس بانک اسپرمی بنا کرده بود که قرار بود پر از اسپرم برندگان جایزه نوبل باشد (بانکی که در سال ۱۹۹۹ متوقف شد).

لانیر گفت این تصور را داشته که اپستین از این ضیافت‌های شام – که در آن برخی از مهمانان، زنان جذاب با مدارک تحصیلی عالی بودند – برای غربالگری کاندیداها جهت به دنیا آوردن فرزندان اپستین استفاده می‌کرده است.

اپستین علاقه خود به دستکاری ژن‌ها و جاودانه کردن دی ان ای خود را پنهان نمی‌کرد. یکی از طرفداران ترابشریت گفت که او و اپستین درباره علاقه این سرمایه‌دار به علم رمزآلودی بحث کرده‌اند. اپستین به این شخص گفته بود که می‌خواهد پس از مرگ، سر و آلت تناسلی‌اش منجمد شوند.

شرکت «سادرن تراست» متعلق به اپستین در یک پرونده محلی فاش کرد که در زمینه «آنالیز دی ان ای» فعالیت داشته است. در سال ۲۰۱۱، موسسه خیریه اپستین ۲۰ هزار دلار به انجمن جهانی ترابشریت (Humanity)

Plus) کمک کرد. سایت این گروه می‌گوید هدفشان «تاثیرگذاری عمیق بر نسل جدیدی از متفکران است که جرات دارند گام‌های بعدی بشریت را متصور شوند.»

آلن درشوویتز، استاد ممتاز حقوق در دانشگاه هاروارد (و وکیل سابق اپستین)، به یاد آورد که در یک ناهار، اپستین بحث را به این سمت کشاند که چگونه می‌توان انسان‌ها را از نظر ژنتیکی بهبود بخشید. درشوویتز گفت که با توجه به استفاده نازی‌ها از اصلاح نژاد برای توجیه نسل‌کشی، از این حرف‌ها وحشت زده شد. با این حال ضیافت‌های ناهار ادامه یافت. درشوویتز گفت: «همه حدس می‌زدند که آیا این دانشمندان بیشتر به نظرات او علاقه دارند یا به پولش.»

به نظر می‌رسد اپستین از طریق «جان براکمن»، یک کارگزار ادبی که نویسندگان پرفروشی چون ریچارد داوکینز را دارد، به جامعه علمی راه یافته است. براکمن سال‌ها میزبان ضیافت‌هایی بود که دانشمندان را با خیرین مالی پیوند می‌داد («شام‌های میلیاردرها»). در یکی از این شام‌ها در ۲۰۰۴، اپستین با سرگی برین و لری پیج (بنیانگذاران گوگل) و جف بزوس ملاقات کرد.

هرچند لیست تماس‌های علمی اپستین چشمگیر بود، اما او نمی‌توانست از اغراق درباره آن دست بکشد. او در یکی از وب‌سایت‌هایش ادعا کرد که «افتخار حمایت مالی از بسیاری از دانشمندان برجسته» را داشته است.

اما افرادی چون پینکر، تورن و لندر (دانشمندان مطرح) هرگونه دریافت کمک مالی یا رابطه با اپستین را تکذیب کردند و رفتار او را محکوم نمودند.

پیامهای ایلان ماسک به اپستین من را ببر جزیره خسته شدم مقاله مهم گاردین!

Jeffrey Epstein<jeevacation@gmail.com>

to

Dec 24, 2012 6:17 PM

star_border23

mystery1

you are welcome to stay or just come for the day, plenty of room i will send heli to get you

E

Elon Musk<Elon Musk>

to

Dec 25, 2012 12:00 AM

star_border43

mystery2

Do you have any parties planned? I've been working to the edge of sanity this year and so, once my kids head home after Christmas, I really want to hit the party scene in St Barts or elsewhere and

let loose. The invitation is much appreciated, but a peaceful island experience is the opposite of what I'm looking for.

Jeffrey Epstein<jeevacation@gmail.com>

to Elon Musk

Dec 25, 2012 5:54 AM

star__border5l

mysteryl

Understood , I will see you on st Barth, the ratio on my island might make Talilah uncomfortable

Elon Musk had more extensive ties to Epstein than previously known, emails show

This article is more than 2 months old

Newly released files from DoJ show the pair making plans in 2012 and 2013 for the Tesla CEO to visit Epstein's island

[Epstein files latest: updates as more files released](#)

[Nick Robins-Early](#)

Fri 30 Jan 2026 22:19 CET

[Share](#)

[Prefer the Guardian on Google](#)

[Elon Musk](#) had more extensive – and more friendly – communications with the financier and sex offender [Jeffrey Epstein](#) than previously publicly known, according to [documents](#) released on Friday by the Department of Justice. Emails in the files appear to show the two cordially messaging each other on two separate occasions to make plans for Musk to visit [Epstein's island](#).

The documents include Musk and Epstein emailing in both 2012 and 2013 to determine when Musk should make the trip to Little St James. Neither exchanges appear to have resulted in Musk visiting the island, due to logistical issues.

"Will be in the BVI/St Bart's area over the holidays. Is there a good time to visit?" Musk states on 13 December 2013.

"any day 1st – 8th . play it by ear if you want. always space for you," Epstein replies.

Musk then sends several emails relaying his schedule, and the two settle on 2 January as a date for the visit. The email exchange ends with Epstein telling Musk that he would need to remain in New York and sending his regrets that they could not meet.

"Bad news– Unfortunately , my schedule will keep me in New York . I was really looking forward to finally spending some time together with just fun as the agenda. so i am very disappointed. Hopefully we can schedule another time in the near future," Epstein wrote.

In November 2012, Epstein sent Musk an email asking "how many people will you be for the heli to island".

"Probably just Talulah and me. What day/night will be the wildest party on your island?" Musk replied, in an apparent reference to his former wife Talulah Riley.

Musk followed up with an email on 25 December in response to another Epstein message that encouraged him to visit and offered use of his helicopter.

"Do you have any parties planned? I've been working to the edge of sanity this year and so, once my kids head home after Christmas, I really want to hit the party scene in St Barts or elsewhere and let loose. The invitation is much appreciated, but a peaceful island experience is the opposite of what I'm looking for," Musk wrote.

"Understood , I will see you on st Barth, the ratio on my island might make Talilah uncomfortable," Epstein responded.

"Ratio is not a problem for Talulah," Musk said.

On 2 January 2013, Musk sent Epstein an email suggesting that the visit wouldn't take place saying: "Logistics won't work this time around."

Musk has been harshly critical of those linked to Epstein, but the

newly released emails appear to contradict his own longstanding denial of any ties of his own. The Tesla CEO [told](#) Vanity Fair in 2019 that Epstein was "obviously a creep" and claimed that Epstein "tried repeatedly to get me to visit his island. I declined." The emails between the two moguls come years after Epstein was convicted in 2008 of soliciting prostitution from a minor in Florida. Authorities later arrested Epstein in 2019 on federal sex-trafficking charges.

A separate email in the documents shows Epstein's longtime assistant Lesley Groff appearing to make plans for Epstein to have lunch at SpaceX in 2013, stating: "Elon Musk appreciates the invitation to the Ranch but has commitments... Lunch on Monday Feb.25th at 1pm at Space X is confirmed". It is unclear whether the lunch took place or whether Musk was in attendance. Yet another series of exchanges from March 2013 features Epstein and Musk emailing back and forth after Epstein sends him congratulations a day after a SpaceX rocket launch.

A representative for Musk and his artificial intelligence company, xAI, did not immediately return a request for comment.

The newly released emails between Musk and Epstein, who was [found dead](#) in his prison cell in 2019 and for years has been the subject of speculation over his connections to some of the

world's most powerful people, are part of a tranche of 3 million documents that the justice department made public on Friday.

ترجمه:

این مطلب مربوط به بیش از ۲ ماه پیش است ایمیل‌ها نشان می‌دهند که ایلان ماسک روابط گسترده‌تری با اپستین داشته است، چیزی که قبلاً تصور می‌شد این مطلب مربوط به بیش از ۲ ماه پیش است فایل‌های تازه منتشر شده از وزارت دادگستری نشان می‌دهد که این دو نفر در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ برای بازدید مدیرعامل تسلا از جزیره اپستین برنامه‌ریزی می‌کردند

بر اساس اسنادی که روز جمعه توسط وزارت دادگستری منتشر شد، ایلان ماسک ارتباطات گسترده‌تر و دوستانه‌تری با جفری اپستین، سرمایه‌دار و مجرم جنسی، نسبت به آنچه قبلاً علناً شناخته شده بود، داشته است. ایمیل‌های موجود در پرونده‌ها نشان می‌دهد که این دو نفر در دو نوبت جداگانه با یکدیگر پیام‌های صمیمانه‌ای رد و بدل کرده‌اند تا برای بازدید ماسک از جزیره اپستین برنامه‌ریزی کنند.

این اسناد شامل ایمیل‌هایی است که ماسک و اپستین در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ برای تعیین زمان سفر ماسک به جزیره لیتل سنت جیمز رد و بدل کرده‌اند. به نظر نمی‌رسد هیچ یک از این تبادلات به دلیل مسائل لجستیکی منجر به بازدید ماسک از این جزیره شده باشد.

ماسک در ۱۳ دسامبر ۲۰۱۳ اظهار داشت: «در طول تعطیلات در منطقه جزایر ویرجین بریتانیا/سنت بارت خواهم بود. آیا زمان مناسبی برای بازدید وجود دارد؟»

اپستین پاسخ می‌دهد: «هر روز از اول تا هشتم. اگر دوست دارید، آن را از طریق گوش پخش کنید. همیشه برای شما جا هست.»

سپس ماسک چندین ایمیل در مورد برنامه‌اش ارسال می‌کند و آن دو در تاریخ ۲ ژانویه به عنوان تاریخ ملاقات به توافق می‌رسند. تبادل ایمیل با گفتن اپستین به ماسک که باید در نیویورک بماند و ابراز تاسف از اینکه نمی‌توانند ملاقات کنند، پایان می‌یابد.

اپستین نوشت: «خبر بد - متأسفانه، برنامه‌ام مرا در نیویورک نگه می‌دارد. واقعاً مشتاق بودم که بالاخره زمانی را با هم بگذرانیم و فقط به تفریح بپردازیم. بنابراین بسیار ناامید هستم. امیدوارم بتوانیم در آینده نزدیک زمان دیگری را برنامه‌ریزی کنیم.»

در نوامبر ۲۰۱۲، اپستین ایمیلی برای ماسک فرستاد و پرسید: «شما برای پرواز با هلیکوپتر به جزیره چند نفر خواهید بود؟»

ماسک در پاسخ، ظاهراً با اشاره به همسر سابقش تالولا رایلی، گفت: «احتمالاً فقط من و تالولا. چه روز/شب پرشورترین مهمانی در جزیره شما خواهد بود؟»

ماسک در ۲۵ دسامبر در پاسخ به پیام دیگری از اپستین، ایمیلی فرستاد که او را به بازدید تشویق می‌کرد و پیشنهاد استفاده از هلیکوپتر او را می‌داد.

«آیا مهمانی‌ای برنامه‌ریزی کرده‌اید؟ من امسال تا سرحد عقل کار کرده‌ام و بنابراین، وقتی بچه‌هایم بعد از کریسمس به خانه برگردند، واقعاً می‌خواهم به صحنه مهمانی در سنت بارتس یا جای دیگری بروم و خودم را رها کنم. این دعوت بسیار مورد قدردانی است، اما یک تجربه آرامش‌بخش در جزیره، نقطه مقابل چیزی است که من به دنبال آن هستم.» ماسک نوشت.

اپستین پاسخ داد: «متوجه شدم، شما را در سنت بارت خواهم دید، نسبت (تعداد) در جزیره من ممکن است تالیلا را ناراحت کند.»

ماسک گفت: «نسبت (تعداد) برای تالیلا مشکلی نیست.»

در ۲ ژانویه ۲۰۱۳، ماسک ایمیلی به اپستین فرستاد و پیشنهاد داد که این بازدید انجام نشود و گفت: «این بار تدارکات جواب نمی‌دهد.»

ماسک به شدت از افراد مرتبط با اپستین انتقاد کرده است، اما به نظر می‌رسد ایمیل‌های تازه منتشر شده با انکار طولانی مدت او در مورد هرگونه ارتباط شخصی‌اش در تضاد است. مدیرعامل تسلا در سال ۲۰۱۹ به مجله Vanity Fair گفت که اپستین «به‌وضوح یک موجود عجیب و غریب» است و ادعا کرد که اپستین «بارها سعی کرد مرا به جزیره‌اش دعوت کند. من امتناع

کردم.» ایمیل‌های بین این دو غول سال‌ها پس از آن منتشر می‌شود که اپستین در سال ۲۰۰۸ به جرم درخواست فحشا از یک خردسال در فلوریدا محکوم شد. مقامات بعداً اپستین را در سال ۲۰۱۹ به اتهام قاچاق جنسی فدرال دستگیر کردند.

یک ایمیل جداگانه در اسناد نشان می‌دهد که دستیار قدیمی اپستین، لسلی گروف، در سال ۲۰۱۳ برای اپستین ناهار در اسپیس ایکس برنامه‌ریزی می‌کند و می‌گوید: «ایلان ماسک از دعوت به مزرعه قدردانی می‌کند اما تعهداتی دارد... ناهار روز دوشنبه ۲۵ فوریه ساعت ۱ بعد از ظهر در اسپیس ایکس تأیید شده است.» مشخص نیست که آیا ناهار انجام شده یا اینکه آیا ماسک در آن حضور داشته است یا خیر. با این حال، مجموعه‌ای دیگر از مکالمات از مارس ۲۰۱۳ نشان می‌دهد که اپستین و ماسک پس از اینکه اپستین یک روز پس از پرتاب موشک اسپیس ایکس به او تبریک می‌گوید، ایمیل‌هایی رد و بدل می‌کنند.

نماینده ماسک و شرکت هوش مصنوعی او، xAI، بلافاصله به درخواست اظهار نظر

مقاله بسیار مهم تایمز هند درباره بروکمن حامی داوکینز و مهمانی ب ۱۲ کودک یکساله در عید حانوکا!

<https://www.hindustantimes.com/world-news/us-news/john-brockman-jeffrey-epstein-dozen-one-year-old-email->

causes-backlash-against-edge-foundation-founder-disgusting-people-101772061289588.html

جمعه، ۲۴ آوریل ۲۰۲۶

ایمیل «دوازده کودک یک ساله» جان بروکمن-اپستین باعث واکنش شدید علیه بنیانگذار بنیاد اج شد؛ «افراد منزجرکننده» اسناد مربوط به جفری اپستین حاوی نام چندین فرد سرشناس، از جمله جان بروکمن - نماینده ادبی آمریکایی و بنیانگذار بنیاد اج - بود. منتشر شده در: ۲۶ فوریه ۲۰۲۶، ساعت ۵:۴۱ صبح به وقت هند توسط

شوراجیت داس بیسواس

اشتراک گذاری

جان بروکمن، نماینده ادبی و نویسنده متخصص در ادبیات علمی، از جمله نام‌هایی بود که در اسناد مربوط به جفری اپستین ذکر شده بود. وزارت دادگستری اخیراً آخرین بخش از اسناد مربوط به این مجرم جنسی کودک که در گذشته محکوم شده بود را منتشر کرد.

ارتباطات جفری اپستین با جان بروکمن به دلیل اشاره به «بچه‌های یک ساله» در یک مهمانی، به سرعت در فضای مجازی پخش شد. (@X/WallStreetApes, X/@TheTrueVanguard)

ارتباطات جفری اپستین با جان بروکمن به دلیل اشاره به «بچه‌های یک ساله» در یک مهمانی، به سرعت در فضای مجازی پخش شد. (@X/WallStreetApes, X/@TheTrueVanguard)

این اسناد حاوی نام چندین فرد سرشناس بود، اما برخی از آنها در دنیای دانشگاه باعث تعجب همگان شدند. با این حال، ارتباطات بروکمن با اپستین به دلیل محتوای نگران‌کننده ادعایی مطرح شده در آنها، تحت بررسی دقیق‌تری قرار گرفته است.

یکی از ایمیل‌های بین بروکمن و اپستین از سال ۲۰۱۳، اشارات نگران‌کننده‌ای به یک مهمانی دارد. عنوان آن «اخبار شکرگزاری» است. بروکمن در ایمیل ماه نوامبر به اپستین می‌نویسد: «بهتر از خوب. فکر می‌کنم خوب پیش می‌رود، اما خبری از جفری نیست. کی قرار است ببینمت؟ اگر حوصله‌ات سر رفته فردا به من زنگ بزن. در خانه‌ای.» این ایمیل با «حنوکای مبارک» به پایان می‌رسد.

به عنوان یک پی‌نوشت اضافه می‌کند: «شما رویداد بزرگ شنبه را از دست دادید. یک مهمانی با دوازده دختر زیبای شرق شهر (خب، دوازده بچه یک ساله !!)».

اشاره به بچه‌های یک ساله، با توجه به اتهامات علیه اپستین، سر و صدای زیادی به پا کرده است.

واکنش‌ها به ارتباط جان بروکمن و اپستین چندین نفر به پیام بروکمن و اپستین واکنش نشان دادند و از اشاره به حزب دموکرات انتقاد کردند.

یکی از کاربران در X نوشت: «این همان کسی است که وزارت دادگستری با حذف مکرر نامش در پرونده‌های اپستین از او محافظت کرد. چرا آنها مجبورند نام مردی را که آشکارا در مورد مهمانی با حضور دختران یک ساله لاف می‌زند، حذف کنند؟ اینها افراد منزجرکننده‌ای هستند و لیاقت ندارند که توسط دولت خودمان محافظت شوند، چه برسد به اینکه مورد حمایت قرار گیرند.»

دیگری اضافه کرد: «این همان بروکمن (edge@) است - دروازه‌بان نخبگان فکری غرب، نماینده داوکینز، پینکر، دنت، بنیانگذار Edge.org، میزبان شام‌های میلیاردرها و دانشمندان، دریافت‌کننده بودجه اپستین و معرفی‌کننده او به دانشگاه. مردی که برای دهه‌ها تصمیم می‌گرفت چه کسی ذهن میلیون‌ها نفر را شکل می‌دهد - این را درباره نوزادان به یک میلیاردر کودک آزار نوشت.»

یکی دیگر گفت: «مکس بروکمن و جان بروکمن - همین حالا آنها را تحت پیگرد قانونی قرار دهید. آنها از اپستین هم بدترند!»

گزارش‌های منتشر شده قبلی از بروکمن به عنوان «توانمندساز فکری» اپستین یاد کرده‌اند. گزارشی در سال ۲۰۱۹ به تفصیل شرح داد که چگونه بروکمن از بنیاد اچ خود برای پرورش شبکه‌ای از روشنفکران و همچنین تعاملات بروکمن با اپستین استفاده کرد.

در بحبوحه جنجال بر سر ایمیلی که اخیراً کشف شده بود، مکس، پسر بروکمن، در گفتگو با اسنوپس تأیید کرد که ایمیل به اولین مهمانی دخترش اشاره داشته است. او گفت: «دخترم در ۲۳ نوامبر ۲۰۱۲ به دنیا آمد و مهمانی‌ای که پدرم به آن اشاره کرد، همانطور که حدس زدید، اولین جشن تولد او بود.» این در حالی بود که ادعاهایی مبنی بر اینکه ایمیل ممکن است به چیزی شوم‌تر در مورد کودکان اشاره داشته باشد، مطرح شد.

در همین حال، گروک، چت بات هوش مصنوعی، موارد زیر را در مورد بنیاد اج ذکر کرد - «جان بروکمن <http://Edge.org> را تأسیس کرد و سالن‌های نخبگان علمی/فناوری را که ماسک، بزوس، گیتس و دیگران در آن شرکت می‌کردند، مدیریت می‌کرد. اپستین بزرگترین اهداکننده آن بود (حدود ۶۳۸ هزار دلار، ۲۰۰۱-۲۰۱۵)، و رویدادهایی را تأمین مالی کرد که سال‌ها پس از محکومیتش در سال ۲۰۰۸ به او امکان دسترسی می‌داد.»

John Brockman-Epstein's 'dozen one-year-olds' email causes backlash against Edge Foundation founder; 'disgusting people' Documents related to Jeffrey Epstein contained names of several notable people, including John Brockman - American literary agent and Edge Foundation founder.

Published on: Feb 26, 2026 5:41 AM IST

By

Shuvrajit Das Biswas

Share

John Brockman, literary agent and author specializing in scientific literature, was among the names mentioned in documents related to Jeffrey Epstein. The Justice Department recently made the final tranche of documents related to the late convicted child sex offender public.

Jeffrey Epstein's communications with John Brockman went viral over the mention of 'one-year-olds' at a party. (X/@WallStreetApes, X/@TheTrueVanguard)

Jeffrey Epstein's communications with John Brockman went viral over the mention of 'one-year-olds' at a party. (X/@WallStreetApes, X/@TheTrueVanguard)

The documents contained the names of several notable people but some within the world of academia led to raised eyebrows. Brockman's communications with Epstein, however, have come under more thorough scrutiny over the alleged disturbing content outlined in them.

One email communication between Brockman and Epstein from 2013

make disturbing references to a party. It is titled 'Thanksgiving News'. Brockman writes to Epstein in the November communication "Better than well. Thinks arc going well, but no Jeffrey. When am I going to see you? Give me a call tomorrow if you're bored. At home." It signs off with "Happy Hanukah."

As a post-script it adds "You missed the big event on Saturday. A party with a dozen beautiful East Side girls (well, a dozen one-year olds!!)".

More Stories

Einzigartig: ProfiSaw – Scharfe Ketten in Sekunden!

Kettensägen-Schärfgeräte jetzt um 50% reduziert!

The 20 Most Educated Actors And The Degrees They Hold

30 Photos That Really Make You Think

TV actor Vipul Roy files police complaint against maid for alleged

₹7 lakh burglary in foreign currency, gold, diamonds

Susan Boyle is So Skinny Now and Looks Gorgeous.

Copenhagen Ranked 197 Wrinkle Creams–None Of The Luxury

Brands Made Top 5

Want to Look Younger? Avoid These Aging Haircuts, Ranked by

Stylists

Also Read | Martin Nowak in Epstein files: Harvard professor's disturbing conversation surfaces; 'did you torture her'

The reference to the one-year-olds has caused a stir, given the charges against Epstein.

Reactions to John Brockman-Epstein communication

Several people reacted to Brockman and Epstein's communication, slamming the mentions of the party.

"This is the guy the DOJ protected by redacting his name numerous times in the Epstein Files. Why would they feel compelled to redact the name of a man openly bragging about a party featuring one-year old girls? These are disgusting people, and they don't deserve to be protected let alone by our own government," one person wrote on X.

Another added "This is the same Brockman (@edge) – gatekeeper of Western intellectual elite, agent to Dawkins, Pinker, Dennett, founder of Edge.org, host of billionaires-and-scientists dinners, recipient of Epstein's funding and introducer of him to academia. The man who for decades decided who shapes the minds of millions

- wrote this about infants to a pedophile billionaire."

Yet another said "Max Brockman and John Brockman – PROSECUTE NOW. THEY ARE WORSE THEN EPSTEIN!"

Earlier published reports have referred to Brockman as Epstein's 'intellectual enabler'. A 2019 report detailed how Brockman used his Edge Foundation to cultivate a network of intellectuals and also of the former's interactions with Epstein.

Amid the uproar over the recently discovered email Brockman's son, Max, confirmed to Snopes that the email referenced his daughter's first party. "My daughter was born on November 23, 2012, and the party my father referenced was, as you guessed, her first birthday party," he said, amid claims that the email might have referred to something more sinister involving children.

Meanwhile, Grok, the AI chatbot, noted the following about Edge Foundation – "John Brockman founded <http://Edge.org>, curating elite science/tech salons attended by Musk, Bezos, Gates & others. Epstein was its largest donor (-\$638k, 2001-2015), funding events that gave him access years after his 2008 conviction."

نقش بنیاد اج در نشر عقاید داوکینز و نوشته شخصی بروکمن در
ستایش داوکینز

https://www.edge.org/conversation/john_brockman-about-richard-dawkins

About Richard Dawkins

On the 40th Anniversary of "The Selfish Gene"

By John Brockman (2.2.16)

Dawkins is a man of ideas...consequential ideas that actually influence and change people's lives—change the way other scientists think, make them think in a different, constructive way.

Beginning in the 1960s and 1970s, something radically new was in the air: new ways of understanding physical systems, new ways of thinking about thinking that call into question many of our basic assumptions. A realistic biology of the mind, advances in evolutionary biology, physics, information technology, genetics, neurobiology, psychology, engineering, the chemistry of materials; all are questions of critical importance with respect to what it means to be human. For the first time, we had the tools and the will to undertake the scientific study of human nature.

No one has been more prominent, influential, and important to this revolution in scientific thinking than evolutionary biologist Richard Dawkins, who, 40 years ago, with the publication of his book, *The Selfish Gene*, changed our understanding of our place in nature.

درباره ریچارد داوکینز
به مناسبت چهلمین سالگرد «ژن خودخواه»
نوشته‌ی جان بروکمن (۲۰۲۰۱۶)

داوکینز مرد ایده‌هاست... ایده‌های مهمی که واقعاً بر زندگی مردم تأثیر می‌گذارند و آن را تغییر می‌دهند - شیوه تفکر دانشمندان دیگر را تغییر می‌دهند، و باعث می‌شوند آنها به شیوه‌ای متفاوت و سازنده فکر کنند.

از دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، چیزی کاملاً جدید در حال ظهور بود: روش‌های جدید درک سیستم‌های فیزیکی، روش‌های جدید تفکر در مورد تفکر که بسیاری از فرضیات اساسی ما را زیر سوال می‌برد. زیست‌شناسی واقع‌گرایانه ذهن، پیشرفت در زیست‌شناسی تکاملی، فیزیک، فناوری اطلاعات، ژنتیک، نوروبیولوژی، روانشناسی، مهندسی، شیمی مواد: همه سوالاتی با اهمیت حیاتی در رابطه با معنای انسان بودن هستند. برای اولین بار، ما ابزار و اراده لازم برای انجام مطالعه علمی طبیعت انسان را داشتیم.

هیچکس به اندازه ریچارد داوکینز، زیست‌شناس تکاملی، در این انقلاب در تفکر علمی برجسته‌تر، تأثیرگذارتر و مهم‌تر نبوده است، کسی که ۴۰ سال پیش با انتشار کتاب خود، ژن خودخواه، درک ما از جایگاهمان در طبیعت را تغییر داد.

داوکینز مرد ایده‌هاست... ایده‌های مهمی که واقعاً بر زندگی مردم تأثیر می‌گذارند و آن را تغییر می‌دهند - شیوه تفکر دانشمندان دیگر را تغییر می‌دهند، و باعث می‌شوند آنها به شیوه‌ای متفاوت و سازنده فکر کنند.

او ایده من از فرهنگ سوم را به طور کامل بیان می‌کند، فرهنگی که شامل دانشمندان و دیگر متفکران در جهان تجربی می‌شود که از طریق آثار و نوشته‌های توضیحی خود، جای روشنفکران سنتی را در آشکار کردن معانی عمیق‌تر زندگی ما می‌گیرند و کیستی و چیستی ما را از نو تعریف می‌کنند.

در فرهنگ سوم، نقش روشنفکر شامل برقراری ارتباط نیز می‌شود. روشنفکران فقط افرادی نیستند که چیزهایی می‌دانند، بلکه افرادی هستند که افکار نسل خود را شکل می‌دهند. یک روشنفکر، یک ترکیب‌کننده، یک مبلغ و یک ارتباط‌دهنده است و متفکران فرهنگ سوم مانند داوکینز، روشنفکران عمومی جدید هستند.

همکارانش او را داروین‌یست نهایی می‌دانند. او نویسنده‌ای با استعداد

است و به خاطر تفکر بدیعش در مورد نظریه تکامل نیز شناخته می‌شود. او نیرویی خلاق در این حوزه است و این با «عامیانه‌سازی» و «گزارش» – نوشتن کتابی که اصول موجود را توضیح می‌دهد تا مردم بتوانند آن را درک کنند – متفاوت است. او، به قول ازرا پوند، «توضیح‌دهنده‌ی روستا» نیست. او یک خلاق است؛ او ذهن مردم را تغییر می‌دهد.

او به خاطر ابداع استعاره‌های گویایی که بحث داروینی را روشن می‌کند، شناخته شده و مورد احترام است؛ در کتاب «ژن خودخواه»، او استدلال می‌کند که ژن‌ها – مولکول‌های DNA – واحدهای بنیادی انتخاب طبیعی، «تکثیرکنندگان» هستند. موجودات زنده، از جمله خود ما، «حامل» هستند، بسته‌بندی برای «تکثیرکنندگان». موفقیت یا شکست تکثیرکنندگان بر اساس توانایی آنها در ساخت وسایل نقلیه موفق است. در این رابطه یک مکمل وجود دارد؛ وسایل نقلیه، تکثیرکنندگان خود را تکثیر می‌کنند، نه خودشان را؛ تکثیرکنندگان، وسایل نقلیه را می‌سازند.

در کتاب فنوتیپ توسعه‌یافته، او فراتر از بدن به خانواده، گروه اجتماعی، معماری و محیطی که حیوانات ایجاد می‌کنند، می‌پردازد و این موارد را بخشی از فنوتیپ – تجسم ژن‌ها – می‌داند. او همچنین دیدگاه داروینی نسبت به فرهنگ دارد که در اختراع «میم»، واحد وراثت فرهنگی، نمود یافته است؛ میم‌ها اساساً ایده هستند و آنها نیز توسط انتخاب طبیعی عمل می‌کنند.

داوکینز، با تکیه بر آثار جان مینارد اسمیت، ویلیام همیلتون، جورج سی. ویلیامز، رابرت تریورز، و با افزودن و تلفیق ایده‌های بدیع، مبتکرانه و شگفت‌انگیز خود، شیوه تفکر ما در مورد علم را متحول کرده و نقش روشنفکر عمومی را در فرهنگ غرب از نو تعریف کرده است. این فقط مربوط به علم نیست: این که ما که هستیم، چگونه هستیم و حتی چگونه فکر می‌کنیم، مهم است. در واقع، او حتی ادعای اعتبار ایده ژن خودخواه را هم ندارد. او خاطر نشان کرده است: «من صرفاً فکر می‌کردم که این شیوه نگاه به چیزها، روشی خلاقانه و واضح برای ارائه داروینیسیم استاندارد است. این یک روش جدید و متفاوت برای دیدن آن بود.»

هیچ‌کس به اندازه داوکینز با بسط و توسعه‌ی فن بیانِ مجموعه‌ی ایده‌های داروینی، به فروش آن کمک نکرده است. در مواجهه با مفاهیم قدرتمند او، جماعت «فروید، مارکس و مدرنیسم» دهی ۵۰ میلادی به پایان راه خود رسیده‌اند. دانشمندانی که در رشته‌هایی فعالیت می‌کنند که بر مطالعه‌ی کنش‌های اجتماعی و فرهنگ‌های انسانی مستقل از بنیان‌های زیستی‌شان متکی هستند، به حاشیه رانده می‌شوند. مطالعه‌ی علمی طبیعت انسان اکنون روی صحنه است و ریچارد داوکینز در مرکز این فعالیت قرار

مقاله بسیار مهم گاردین درباره بروکمن و بنیاد اج و کثافتکاری های اپستین

<https://www.theguardian.com/us-news/2026/feb/03/epstein-silicon-valley>

The smart, the rich, the powerful: Epstein associated with Silicon Valley elite years after his release from prison

This article is more than 2 months old

Billionaires and intellectuals attended events with the disgraced financier years after he served time for sex offense, files reveal

Jason Wilson

Jason Wilson

Wed 4 Feb 2026 00.41 CET

Share

Prefer the Guardian on Google

Newly released emails and travel itineraries appear to show that for years after Jeffrey Epstein served time for procuring underage girls for prostitution, he continued to attend exclusive dinners alongside Silicon Valley's most famous billionaires.

The emails, part of a trove released by the Department of Justice on Friday, show that as late as 2018, Epstein was invited to or attended dinners alongside the likes of Elon Musk, Jeff Bezos, Google founders Larry Page and Sergey Brin, Twitter co-founder Evan Williams, Microsoft founder Bill Gates, and Google vice-president and later Yahoo CEO Marissa Mayer.

None of those attenders responded for a request for comment.

Musk posted to X on Saturday that "No one pushed harder than me to have the Epstein files released and I'm glad that has finally happened", adding: "I had very little correspondence with Epstein and declined repeated invitations to go to his island or fly on his 'Lolita Express', but was well aware that some email correspondence with him could be misinterpreted and used by detractors to smear my name." In a separate post, Musk downplayed the release of the files, calling it "performative" in the absence of arrests.

Most of the events were staged by the Edge network, a creation of literary agent John Brockman, which offered a platform for public commentary by artists, technologists and intellectuals, along with "sumptuous dinners (and) exclusive conferences ... for the rich, the smart, and the powerful".

Gordon Brown and Peter Mandelson

'Finally got him to go': how Epstein was given inside track on events that rippled through global markets

Read more

Brockman is a self-described "impresario and promoter of scientific ideas", who has represented authors including Richard Dawkins, Daniel Dennett and Jared Diamond, as previously reported in the Guardian. He played an early role in shaping the ethos and self-conception of the Silicon Valley elite. Brockman did not respond to requests for comment from the Guardian.

In 2019, tech critic Evgeny Morozov, who was for a time represented by Brockman, called him "a true 'organic intellectual' of the digital revolution, shaping trends rather than responding to them", and said that in the networks that he created, "billionaires, scientists, artists, novelists, journalists, and musicians all blend together to produce enormous value – for each other and, of course, for Brockman".

The events detailed in the emails took place in fine dining establishments on North America's west coast, from Vancouver, British Columbia, to Long Beach, California. Although the guests at exclusive Edge dinners were trumpeted after the events, emails show that attenders advised Brockman ahead of time to maintain secrecy and exclusivity: "No room for anyone else. Please cooperate by maintaining radio silence."

Media reports and non-profit tax filings indicate that through various charitable foundations, Epstein contributed \$638,000 to Edge from 2001 to 2015, making him by far its largest funder, and in some years its only donor.

Epstein's connection with and funding of Edge through 2011 has been previously reported on, including his attendance at events, which Edge publicized on its website prior to his imprisonment for sex crimes.

The emails provide the first details of his ongoing connection to Edge and the other members of its network past that year.

'Interested in backing this year's event?'

Epstein is listed as a guest or sponsor at several Edge events in the early and mid-2000s, prior to his conviction.

In February 2004, for example, he attended the annual "Billionaires' Dinner" alongside the likes of Page and Brin, Bezos, Pierre Omidyar and Vanity Fair journalist and subsequent Trump biographer Michael Wolff.

two men sitting down

Newly released files shed new light on Chomsky and Epstein relationship

Read more

In 2006, according to the website, and also before Epstein's conviction, Edge convened a conference for a "group of cosmologists, experimentalists, theorists, and particle physicists" including the late Stephen Hawking on the Caribbean island of St Thomas.

The conference was led by physicist Lawrence Krauss, who in 2018 retired from Arizona State University after a finding that he had violated the school's sexual harassment policy. The conference included "a trip to the nearby private island retreat of the science philanthropist Jeffrey Epstein, who funded the event".

Epstein's 2008 conviction and sentencing for procuring an underage girl for prostitution received extensive contemporaneous local, national and international coverage, as did the details of his offenses against around 40 of his victims.

International scandals quickly emerged around Epstein's connections with powerful and wealthy individuals including Andrew Mountbatten-Windsor, Bill Clinton and British government ministers.

Epstein was released on 22 July 2009, placed on a year of probation and house arrest until August 2010, and registered as a high-risk sex offender in New York, which meant that his name and photograph were published in an online registry.

Nevertheless, in an email sent on 5 June 2009, while Epstein was still serving his sentence, John Brockman sent him an email asking if he would sponsor an Edge master class to be held in Los Angeles that summer. The message to Epstein asked: "JE, interested in backing this year's event??"

Available tax records do not indicate whether Epstein offered specific support for that event. And while he is not listed among the attenders, other emails revealed that he did attend several subsequent Edge events at which his presence was not publicized by the organization.

Billionaires' dinners

For several years after his release, Epstein was invited to and attended Brockman's dinners and workshops along with leading lights in tech and the arts, according to the emails. The new emails show that while his Edge connection was no longer publicized, his conviction as a sex offender had little effect on his ability to move among Silicon Valley's billionaire elite.

On 28 February 2011, Brockman sent a reminder for the annual billionaires' dinner, to be held on 1 March at L'Opera restaurant in Long Beach, California. (Like all the dinners, it piggy-backed on that year's Ted conference.)

Besides Epstein, those listed as attenders the day before the dinner included Musk and his then-partner Talulah Riley, Bezos, Brin, Gates, Mayer, Williams, former Microsoft CTO and bestselling cookbook author Nathan Myhrvold, and musician Peter Gabriel.

a man in a quarter zip Jeffrey Epstein

Launch of Radar Magazine Held at Hotel QT, New York, America
- 18 May 2005

Newly released Jeffrey Epstein files: 10 key takeaways so far

Read more

None of those attendees responded to a request for comment. Edge's website retrospective shows all those listed in attendance at the dinner except for Jeffrey Epstein.

On 28 February 2012, Brockman sent a reminder to Epstein for that year's annual dinner, to be held that night at the Sky Room private dining room in Long Beach, again timed to coincide with the Ted conference that year.

His email began: "JE – there are 20 chairs and 21 guests in a small room. Please show up alone. JB."

Besides Epstein, guests listed included the now deceased Microsoft co-founder Paul Allen, Brin, Williams and Myhrvold.

After the event, other guests were featured and photographed in the website retrospective. Epstein was not.

Itineraries indicate that Epstein attended Ted events in Long Beach in both 2012 and 2013, though it was not clear at the time

of reporting whether he attended the annual dinners. In 2013, according to an email, Elon Musk invited him to lunch either at SpaceX on a tour or after his Ted talk.

On 25 February 2014, Brockman sent an emailed invitation to the annual dinner, to be held that 17 March in Vancouver, British Columbia, to recipients including Epstein, Allen, Bezos, Brin, Page, Gates, Mayer, Musk, Myrhrvold and Omidyar.

Epstein's assistant confirmed his attendance at the dinner in an email to Brockman on 6 March 2014. Epstein's attendance was not publicized on the website retrospective, but it did show other attendees including Bezos, Brin, Page, Allen (who died in 2018) and Gabriel.

skip past newsletter promotion

Sign up to Headlines US

Free newsletter

Get the most important US headlines and highlights emailed direct to you every morning

Enter your email address

Marketing preferences

Get updates about our journalism and ways to support and enjoy our work.

Sign up

Privacy Notice: Newsletters may contain information about charities, online ads, and content funded by outside parties. If you do not have an account, we will create a guest account for you on theguardian.com to send you this newsletter. You can complete full registration at any time. For more information about how we use your data see our Privacy Policy. We use Google reCaptcha to protect our website and the Google Privacy Policy and Terms of Service apply.

after newsletter promotion

On 18 March, following the dinner, Epstein wrote to Brockman, "your goyim dinner was amazing, . thank you very much for including me. where are the jews. ?" Later, on 15 February 2018, Epstein assistant Lesley Groff sent a copy of an invitation list for the 2014 dinner sent by Brockman ahead of the event to Epstein lawyer Darren Indyke.

In April 2014, he invited Epstein to "our annual EDGE London dinner on Tuesday night", adding, "This is usually a fun dinner" and "The London Edgies are incredibly bright and have ideas too big for a 3" smartphone screen. They also know how to enjoy a party."

On 29 October 2014, Brockman reached out to Epstein directly to remind him of an Edge event comprising "a one day/and dinner event on Monday December 8th in Palo Alto".

He wrote that he and his wife and business partner, Katinka Matson, were "inviting the Digerati, i.e., the usual guests at our Annual Dinner". Confirmed guests according to Brockman included Page and his wife, Lucinda Southworth; Musk; Twitter co-founder Williams; and 23andMe founder Anne Wojcicki.

Epstein's assistant, whose name is redacted in the email, replied: "I have in Jeffrey's calendar and will of course remind him of the Dec. 8th event!"

Scandal re-emerges

In January 2015, the scandal around Epstein re-emerged with a

vengeance when a victim, later revealed to be Virginia Giuffre, alleged in a court filing that Epstein had repeatedly forced her to have sexual relations with Andrew Mountbatten-Windsor.

On 28 February 2015, Brockman sent Epstein an invitation for that year's 18 March dinner in Toronto during that year's Ted conference at a private dining room.

Epstein apparently turned this invitation down, writing on 28 February, "how are you. I wont be there this year. will be in santa fe, with chomsky and group." (Linguist and political activist Noam Chomsky was a prominent Epstein associate, and the financier owned a sprawling ranch in Santa Fe, New Mexico.)

On 24 June, Brockman invited Epstein to a "Superforecasting" masterclass centered on the work of University of Pennsylvania professor Philip Tetlock.

The same day, Epstein replied: "last year, at the last minute the women said no epstein. . am i going to have the same issue again. no problem as you know. i am not sensitvie, but ... "

On 27 May 2015, Lesley Groff reminded Epstein of the RSVP on the 29th.

The same day, Brockman sought to reassure Epstein in a manner suggesting that he was fully aware of the scandal enveloping the financier.

The email begins: "In terms of women, I don't see a problem with this list," adding: "but I can check with two phone calls."

He continued: "None of the guys who have accepted should have a problem. Fyi, Kahneman is ok. I should check with Tetlock." (The Guardian asked Tetlock whether he was aware at that time that Epstein was a potential attendee, of his 2008 conviction, whether Brockman had contacted him to "check" on Epstein's attendance, and whether he had any other business or philanthropic contacts with the financier. He responded: "I understand the need to ask – and the answers to all four questions below is 'no.'")

Brockman's email went on: "If anything, the only people might (be) the corporate guys I've yet to hear from. I could see the founders of the big companies unhappy if they got the Prince Andrew treatment by the press in terms of photos and reportage."

He concluded: "The only reporters are Markoff and Andrian Kreye (who you met) both friends who should be able to cover the event without mentioning you. Only one person to date has a blog."

John Markoff, a New York Times tech reporter, does not appear to have written any contemporaneous stories related to the Superforecasting event. Markoff told the Guardian: "I just looked through my mail and I have no correspondence with Brockman in 2015 about a Tetlock Master Class."

Andrian Kreye wrote an article for German outlet Süddeutsche Zeitung that discussed Tetlock's work in general terms without mentioning his attendance at the Edge event or Epstein.

Kreye told the Guardian: "I do remember Tetlock's masterclass in California, but was not aware that Epstein had been invited. He wasn't there that weekend. John Brockman didn't mention any limits or demands concerning the reporting. Everything was on the record."

The emails do not indicate whether or not Epstein finally attended the event.

On 28 February, Brockman sent Epstein an invitation to that year's iteration of the annual dinner, once again at the Blue Water Cafe in Vancouver.

On 9 February 2016, Epstein told Groff to RSVP yes to Brockman's invitation to that year's annual dinner, and on 15 February, Groff forwarded Epstein a detailed Vancouver itinerary that included his attendance at the dinner and the annual Ted conference.

It's not known who else attended the dinner. By 2016, Brockman appears to have stopped circulating full guest lists of invitees, and ceased publishing retrospectives on the website.

Favors

In the following years, Brockman continued to tap Epstein for networking and favors, according to the emails.

In October 2016, he sent an email to Epstein copying in notable AI "doomer" Eliezer Yudkowsky, writing: "Jeffrey, meet Eliezer! Nice to hear from you today. Eliezer: you were the highlight of the weekend!"

In 2018, the year before Epstein's death, Brockman sent Epstein an email referencing "your friend in the Middle East" who was "coming to the US tomorrow and is reportedly going to buy 10% of Endeavor for \$400m". That year, the Saudi crown prince, Mohammed bin Salman, visited the US as the country's sovereign wealth fund sought to invest \$400m in the US talent and events company.

He told Epstein: "He may be able do a lot more for his people (while spending less) by acquiring Brockman, Inc", pitching an "ancillary benefit: The net worth of the 40 guests at my 2014 'billionaires dinner' was equal to combined wealth of 60% of all Americans."

ترجمه:

«باهوش‌ها، ثروتمندان، قدرتمندان»: ارتباط اپستین با نخبگان سیلیکون ولی سال‌ها پس از آزادی از زندان اسناد نشان می‌دهد میلیاردرها و روشنفکران، سال‌ها پس از دوران محکومیت این سرمایه‌دار بدنام به دلیل جرایم جنسی، در رویدادهایی با حضور او شرکت می‌کردند.

نوشته: جیسون ویلسون چهارشنبه ۴ فوریه ۲۰۲۶، ساعت ۱:۴۰ به وقت اروپای مرکزی

ایمیل‌ها و برنامه‌های سفر تازه منتشر شده نشان می‌دهند که جفری اپستین

تا سال‌ها پس از گذراندن دوران محکومیتش به دلیل فراهم کردن دختران زیر سن قانونی برای فحشا، همچنان در ضیافت‌های شام اختصاصی در کنار مشهورترین میلیاردرهای سیلیکون‌ولی شرکت می‌کرده است.

این ایمیل‌ها که بخشی از گنجینه‌ی منتشرشده توسط وزارت دادگستری در روز جمعه هستند، نشان می‌دهند که حتی تا اواخر سال ۲۰۱۸، اپستین به ضیافت‌های شامی دعوت می‌شد یا در آن‌ها حضور می‌یافت که افرادی نظیر ایلان ماسک، جف بزوس، بنیان‌گذاران گوگل (لری پیج و سرگی برین)، هم‌بنیان‌گذار توییتر (ایوان ویلیامز)، بنیان‌گذار میکروسافت (بیل گیتس)، و نایب‌رئیس گوگل و مدیرعامل بعدی یاهو (مریسا مایر) در آن‌ها شرکت داشتند.

هیچ‌یک از این شرکت‌کنندگان به درخواست برای اظهار نظر پاسخی ندادند. ماسک روز شنبه در شبکه اجتماعی ایکس (X) نوشت: «هیچ‌کس بیشتر از من برای انتشار اسناد اپستین پافشاری نکرد و خوشحالم که بالاخره این اتفاق افتاد.» او افزود: «من مکاتبات بسیار کمی با اپستین داشتم و دعوت‌های مکرر برای رفتن به جزیره‌اش یا پرواز با هواپیمای «لولیتا اکسپرس» او را رد کردم، اما کاملاً آگاه بودم که برخی از مکاتبات ایمیلی با او ممکن است سوءتعبیر شده و توسط بدخواهان برای لکه‌دار کردن نام من استفاده شود.» ماسک در پست جداگانه‌ای، با اشاره به عدم دستگیری افراد، انتشار این اسناد را کم‌اهمیت جلوه داد و آن را یک «اقدام نمایشی» خواند.

بیشتر این رویدادها توسط شبکه «اج» (Edge)، ساخته‌ی یک کارگزار ادبی به نام «جان براکمن»، برگزار می‌شود؛ شبکه‌ای که پلتفرمی برای اظهار نظرهای عمومی توسط هنرمندان، متخصصان فناوری و روشنفکران

فراهم می‌کرد، همراه با «شام‌های مجلل (و) کنفرانس‌های اختصاصی ... برای افراد ثروتمند، باهوش و قدرتمند.»

براکمن، همان‌طور که پیش‌تر در گاردین گزارش شده بود، خود را «مدیر برنامه‌ها و مروج ایده‌های علمی» توصیف می‌کند و نمایندگی نویسندگانی چون ریچارد داوکینز، دنیل دنت و جرد دایموند را بر عهده داشته است. او نقش اولیه‌ای در شکل‌دهی به اخلاقیات و خودباوریِ نخبگان سیلیکون‌ولی ایفا کرد. براکمن به درخواست‌های گاردین برای اظهار نظر پاسخی نداد.

در سال ۲۰۱۹، یوگنی موروزوف، منتقد فناوری که مدتی توسط براکمن نمایندگی می‌شد، او را «یک روشنفکر ارگانیک» واقعی در انقلاب دیجیتال که به جای واکنش به روندها، آن‌ها را شکل می‌دهد» نامید و گفت که در شبکه‌هایی که او ایجاد کرده، «میلیاردرها، دانشمندان، هنرمندان، رمان‌نویسان، روزنامه‌نگاران و موسیقی‌دانان همه با هم ترکیب می‌شوند تا ارزش عظیمی تولید کنند - برای یکدیگر و البته برای براکمن.»

رویدادهایی که جزئیات آن‌ها در ایمیل‌ها آمده، در رستوران‌های مجلل در سواحل غربی آمریکای شمالی، از ونکوور (بریتیش کلمبیا) تا لانگ بیچ (کالیفرنیا) برگزار می‌شدند. اگرچه نام مهمانان در شام‌های اختصاصی Edge پس از برگزاری رویدادها با افتخار اعلام می‌شد، اما ایمیل‌ها نشان می‌دهند که شرکت‌کنندگان از قبل به براکمن توصیه می‌کردند تا محرمانگی و انحصار را حفظ کند: «جایی برای هیچ‌کس دیگری نیست. لطفاً با حفظ سکوت رادیویی (عدم اطلاع‌رسانی) همکاری کنید.»

گزارش‌های رسانه‌ها و پرونده‌های مالیاتی سازمان‌های غیرانتفاعی نشان

می دهد که اپستین از طریق بنیادهای خیریه مختلف، بین سال های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۵ مبلغ ۶۳۸,۰۰۰ دلار به Edge کمک کرده است که او را با اختلاف به بزرگترین تامین کننده مالی این شبکه، و در برخی سال ها به تنها اهداکننده آن تبدیل می کند.

ارتباط اپستین با Edge و تامین مالی آن تا پایان سال ۲۰۱۱ پیش تر گزارش شده بود، از جمله حضور او در رویدادهایی که Edge قبل از زندانی شدن او به دلیل جرایم جنسی، در وب سایت خود تبلیغ می کرد. این ایمیل ها اولین جزئیات را از ارتباط مداوم او با Edge و سایر اعضای شبکه اش پس از آن سال ارائه می دهند.

«علاقه مند به حمایت از رویداد امسال هستید؟»

نام اپستین به عنوان مهمان یا اسپانسر در چندین رویداد Edge در اوایل و اواسط دهه ۲۰۰۰، یعنی پیش از محکومیتش، ثبت شده است. به عنوان مثال، در فوریه ۲۰۰۴، او در «شام میلیاردرها»ی سالانه در کنار افرادی چون پیج و برین، بزوس، پیر امیدیار، و مایکل وولف (روزنامه نگار و نیتی فیر و نویسنده بعدی زندگی نامه ترامپ) شرکت کرد. طبق اطلاعات وب سایت، در سال ۲۰۰۶ نیز (باز هم قبل از محکومیت اپستین)، Edge کنفرانسی را برای «گروهی از کیهان شناسان، فیزیکدانان تجربی، نظریه پردازان و فیزیکدانان ذرات» از جمله استیون هاوکینگ فقید در جزیره سنت توماس در کارائیب برگزار کرد.

هدایت این کنفرانس بر عهده فیزیکدانی به نام لارنس کراوس بود که در سال ۲۰۱۸ پس از اثبات نقض سیاست های آزار جنسی دانشگاه، از دانشگاه ایالتی آریزونا بازنشسته شد. این کنفرانس شامل «یک سفر به

خلوتگاه جزیره خصوصی و نزدیک خیر علمی، جفری اپستین، که بودجه این رویداد را تامین کرده بود» می شد.

محکومیت و مجازات اپستین در سال ۲۰۰۸ به دلیل فراهم کردن یک دختر زیر سن قانونی برای فحشا، و همچنین جزئیات جرایم او علیه حدود ۴۰ نفر از قربانیانش، بازتاب گسترده و همزمانی در رسانه‌های محلی، ملی و بین‌المللی داشت.

رسوایی‌های بین‌المللی به سرعت پیرامون ارتباطات اپستین با افراد قدرتمند و ثروتمند از جمله اندرو ماونتبتن-ویندزور (شاهزاده اندرو)، بیل کلینتون و وزیرای دولت بریتانیا شکل گرفت.

اپستین در ۲۲ جولای ۲۰۰۹ آزاد شد، تا آگوست ۲۰۱۰ تحت یک سال آزادی مشروط و حبس خانگی قرار گرفت و به عنوان مجرم جنسی پرخطر در نیویورک ثبت شد؛ به این معنی که نام و عکس او در یک سامانه ثبت آنلاین منتشر شد.

با این وجود، در ایمیلی که در ۵ ژوئن ۲۰۰۹ ارسال شد، در حالی که اپستین هنوز در حال گذراندن دوران محکومیت خود بود، جان براکمن ایمیلی به او فرستاد و پرسید که آیا او حاضر است اسپانسر یک کلاس پیشرفته‌ی Edge شود که قرار بود آن تابستان در لس آنجلس برگزار شود. پیام ارسالی به اپستین این‌گونه بود: «جی.ای (JE)، علاقه‌مند به حمایت از رویداد امسال هستی؟»

سوابق مالیاتی موجود نشان نمی‌دهد که آیا اپستین حمایت خاصی برای آن رویداد ارائه کرده است یا خیر. و اگرچه نام او در میان شرکت‌کنندگان ذکر نشده، ایمیل‌های دیگر فاش کردند که او در چندین رویداد بعدی

Edge شرکت کرده است که حضور او توسط سازمان رسانه‌ای نشد.

شام میلیاردرها

بر اساس ایمیل‌ها، اپستین تا چند سال پس از آزادی‌اش، همراه با چهره‌های برجسته در زمینه فناوری و هنر به شام‌ها و کارگاه‌های براکمن دعوت می‌شد و در آن‌ها شرکت می‌کرد. ایمیل‌های جدید نشان می‌دهند که اگرچه ارتباط او با Edge دیگر تبلیغ نمی‌شد، اما محکومیت او به عنوان یک مجرم جنسی تأثیر چندانی بر توانایی او برای رفت و آمد در میان نخبگان میلیاردر سیلیکون‌ولی نداشت.

در ۲۸ فوریه ۲۰۱۱، براکمن یک یادآوری برای شام سالانه میلیاردرها فرستاد که قرار بود در ۱ مارس در رستوران L'Opera در لانگ بیچ کالیفرنیا برگزار شود. (مانند تمام این شام‌ها، این مراسم نیز همزمان با کنفرانس تد در آن سال برگزار می‌شد.)

علاوه بر اپستین، کسانی که روز قبل از شام به عنوان شرکت‌کننده در لیست قرار گرفتند شامل ماسک و شریک زندگی آن زمانش تالولا رایلی، بزوس، برین، گیتس، مایر، ویلیامز، مدیر ارشد فناوری سابق میکروسافت و نویسنده پر فروش‌ترین کتاب آشپزی یعنی ناتان میروولد، و پیترو گابریل (موسیقی‌دان) بودند.

هیچ‌یک از این شرکت‌کنندگان به درخواست اظهار نظر پاسخی ندادند. گزارش‌های گذشته‌نگر در وب‌سایت Edge نشان می‌دهد که تمام افراد ذکر شده در آن لیست، به جز جفری اپستین، در شام حضور داشتند.

در ۲۸ فوریه ۲۰۱۲، براکمن یک یادآوری برای شام سالانه آن سال به اپستین فرستاد که قرار بود همان شب در سالن غذاخوری خصوصی Sky

Room در لانگ بیچ برگزار شود و باز هم زمان بندی آن با کنفرانس تد در آن سال همزمان بود.

ایمیل او اینگونه شروع می‌شود: «جی.ای - ۲۰ صندلی و ۲۱ مهمان در یک اتاق کوچک وجود دارد. لطفاً تنها بیا، جی.بی (JB)».

علاوه بر اپستین، مهمانان لیست شده شامل هم‌بنیان‌گذار اکنون درگذشته‌ی مایکروسافت (پل آلن)، برین، ویلیامز و میروولد بودند.

پس از رویداد، سایر مهمانان در گزارش‌های گذشته‌نگر وب‌سایت معرفی و عکس‌هایشان منتشر شد. اما اپستین نه.

برنامه‌های سفر نشان می‌دهند که اپستین در رویدادهای تد در لانگ بیچ هم در سال ۲۰۱۲ و هم در ۲۰۱۳ شرکت کرده است، اگرچه در زمان تهیه این گزارش مشخص نبود که آیا او در شام‌های سالانه حضور داشته است یا خیر. در سال ۲۰۱۳، بر اساس یک ایمیل، ایلان ماسک او را برای ناهار به یک تور در اسپیس‌ایکس (SpaceX) یا پس از سخنرانی تد خود دعوت کرد.

در ۲۵ فوریه ۲۰۱۴، براکمن ایمیل دعوتی برای شام سالانه که قرار بود در ۱۷ مارس در ونکوور بریتیش کلمبیا برگزار شود، به گیرندگان از جمله اپستین، آلن، بزوس، برین، پیج، گیتس، مایر، ماسک، میروولد و امیدوار ارسال کرد.

دستیار اپستین حضور او در این شام را در ایمیلی به براکمن در ۶ مارس ۲۰۱۴ تایید کرد. حضور اپستین در گزارش‌های گذشته‌نگر وب‌سایت منتشر نشد، اما حضور سایر شرکت‌کنندگان از جمله بزوس، برین، پیج، آلن (که در ۲۰۱۸ درگذشت) و گابریل را نشان می‌داد.

در ۱۸ مارس، پس از شام، اپستین به براکمن نوشت: «شام گوییم (غیر یهودیان) تو شگفت‌انگیز بود. بسیار ممنونم که مرا هم دعوت کردی. یهودی‌ها کجا هستند؟» بعداً در ۱۵ فوریه ۲۰۱۸، زلزلی گروفا، دستیار اپستین، کپی از لیست دعوت شام ۲۰۱۴ را که قبل از مراسم توسط براکمن ارسال شده بود، برای وکیل اپستین (دارن ایندایک) فرستاد.

در آوریل ۲۰۱۴، او (براکمن) اپستین را به «شام سالانه ما در EDGE لندن در سه‌شنبه شب» دعوت کرد و افزود: «این معمولاً یک شام سرگرم‌کننده است» و «اجی‌های (اعضای Edge) لندن فوق‌العاده باهوش‌اند و ایده‌هایی بسیار بزرگ‌تر از یک صفحه نمایشگر ۳ اینچی گوشی‌های هوشمند دارند. آن‌ها همچنین می‌دانند چطور از یک مهمانی لذت ببرند.»

در ۲۹ اکتبر ۲۰۱۴، براکمن مستقیماً با اپستین تماس گرفت تا رویداد Edge را که شامل «یک رویداد یک روزه/و شام در روز دوشنبه ۸ دسامبر در پالو آلتو» بود به او یادآوری کند.

او نوشت که او و همسر و شریک تجاری‌اش (کاتینکا ماتسون)، در حال «دعوت از دیجراتی‌ها (نخبگان دیجیتال)، یعنی همان مهمانان همیشگی در شام سالانه ما» هستند. مهمانان تایید شده به گفته براکمن شامل پیچ و همسرش (لوسیندا ساوت‌ورث)، ماسک، هم‌بنیان‌گذار توییتر (ویلیامز) و بنیان‌گذار 23andMe (ان ووجسیکی) بودند.

دستیار اپستین، که نامش در ایمیل سانسور شده است، پاسخ داد: «من در تقویم جفری ثبت کردم و البته رویداد ۸ دسامبر را به او یادآوری خواهم کرد!»

ظهور مجدد رسوایی

در ژانویه ۲۰۱۵، رسوایی پیرامون اپستین زمانی با شدت بیشتری دوباره بالا گرفت که یکی از قربانیان، که بعداً مشخص شد ویرجینیا جوفری است، در یک پرونده دادگاهی ادعا کرد که اپستین بارها او را مجبور به برقراری روابط جنسی با اندرو ماونتبتن-ویندزور (شاهزاده اندرو) کرده است.

در ۲۸ فوریه ۲۰۱۵، براکمن دعوتی برای اپستین فرستاد تا در شام ۱۸ مارس آن سال در تورنتو، همزمان با کنفرانس تد آن سال در یک سالن غذاخوری خصوصی شرکت کند.

به نظر می‌رسد اپستین این دعوت را رد کرده است، زیرا در ۲۸ فوریه نوشت: «حالت چطور است. امسال آنجا نخواهم بود. در سانتافه، با چامسکی و گروه خواهم بود.» (نوام چامسکی، زبان‌شناس و فعال سیاسی، از همکاران برجسته اپستین بود و این سرمایه‌دار مالک یک مزرعه پهناور در سانتافه، نیومکزیکو بود.)

در ۲۴ ژوئن، براکمن اپستین را به یک کلاس پیشرفته‌ی «ابریش‌بینی» (Superforecasting) با محوریت کارهای پروفیسور دانشگاه پنسیلوانیا، فیلیپ تتلوک، دعوت کرد.

در همان روز، اپستین پاسخ داد: «سال گذشته، در آخرین لحظه زن‌ها گفتند اپستین نباشد. آیا قرار است دوباره همان مشکل را داشته باشم؟ همانطور که می‌دانی مشکلی نیست. من حساس نیستم، اما...»

در ۲۷ می ۲۰۱۵، زلزلی گروم به اپستین یادآوری کرد که برای تاریخ ۲۹م جواب قطعی (RSVP) بدهد.

همان روز، براکمن سعی کرد به گونه‌ای به اپستین اطمینان خاطر بدهد که

نشان می داد او کاملاً از رسوایی پیرامون این سرمایه دار آگاه است. این ایمیل اینگونه آغاز می شود: «در مورد زنان، من مشکلی در این لیست نمی بینم»، و اضافه می کند: «اما می توانم با دو تماس تلفنی بررسی کنم.» او ادامه داد: «هیچ یک از مردهایی که دعوت را پذیرفته اند نباید مشکلی داشته باشند. جهت اطلاع، کانمن مشکلی ندارد. باید با تتلوک هم چک کنم.» (گاردین از تتلوک پرسید که آیا در آن زمان اطلاع داشته که اپستین یک شرکت کننده احتمالی است، آیا از محکومیت سال ۲۰۰۸ او خبر داشته، آیا براکمن برای "چک کردن" حضور اپستین با او تماس گرفته، و آیا ارتباط تجاری یا خیریهی دیگری با این سرمایه دار داشته است. او پاسخ داد: «من ضرورت پرسیدن این سوالات را درک می کنم - و پاسخ به هر چهار سوال زیر "خیر" است.»)

ایمیل براکمن اینطور ادامه یافت: «اگر هم چیزی باشد، تنها افرادی که ممکن است (مشکلی داشته باشند) بچه های شرکتی هستند که هنوز خبری از آنها نشنیده ام. من درک می کنم که بنیان گذاران شرکت های بزرگ اگر در مطبوعات از نظر عکس و گزارش، رفتاری مشابه شاهزاده اندرو با آنها بشود، ناراحت خواهند شد.»

او اینگونه نتیجه گیری کرد: «تنها خبرنگاران حاضر مارکوف و آندریان کری (که با او ملاقات کردی) هستند، هر دو دوستان ما هستند و باید بتوانند رویداد را بدون ذکر نام تو پوشش دهند. تا به امروز فقط یک نفر و بلاگ دارد.»

جان مارکوف، خبرنگار فناوری نیویورک تایمز، ظاهراً هیچ گزارش همزمانی در رابطه با رویداد ابرپیش بینی ننوشته است. مارکوف به گاردین گفت:

«من به تازگی نامه‌هایم را بررسی کردم و در سال ۲۰۱۵ هیچ مکاتبه‌ای با براکمن در مورد کلاس پیشرفته تتلوک ندارم.»

آندریان کری مقاله‌ای برای نشریه آلمانی زوددویچه تسایتونگ (Süddeutsche Zeitung) نوشت که به طور کلی در مورد کارهای تتلوک بحث می‌کرد، بدون اینکه اشاره‌ای به حضور او در رویداد Edge یا اپستین داشته باشد.

کری به گاردین گفت: «من کلاس پیشرفته تتلوک در کالیفرنیا را به یاد دارم، اما نمی‌دانستم اپستین دعوت شده بود. او آن آخر هفته آنجا نبود. جان براکمن هیچ محدودیت یا خواسته‌ای در مورد گزارش‌دهی ذکر نکرد. همه چیز برای انتشار آزاد (On the record) بود.»

ایمیل‌ها مشخص نمی‌کنند که آیا اپستین در نهایت در این رویداد شرکت کرد یا خیر.

در ۲۸ فوریه، براکمن دعوتی برای دوره آن سال از شام سالانه، باز هم در کافه بلو واتر (Blue Water Cafe) در ونکوور به اپستین فرستاد.

در ۹ فوریه ۲۰۱۶، اپستین به گروف گفت که به دعوت براکمن برای شام سالانه آن سال پاسخ مثبت (RSVP yes) بدهد و در ۱۵ فوریه، گروف یک برنامه سفر تفصیلی ونکوور را برای اپستین ارسال کرد که شامل حضور او در شام و کنفرانس سالانه تد بود.

معلوم نیست چه کسان دیگری در این شام حضور داشتند. تا سال ۲۰۱۶، به نظر می‌رسد براکمن توزیع لیست کامل مهمانان دعوت شده را متوقف کرده و انتشار گزارش‌های گذشته‌نگر در وب‌سایت را نیز پایان داده بود.

لطف‌ها (منفعت‌ها)

بر اساس ایمیل‌ها، براکمن در سال‌های بعد همچنان به بهره‌برداری از اپستین برای شبکه‌سازی و گرفتن لطف‌ها ادامه داد.

در اکتبر ۲۰۱۶، او ایمیلی به اپستین فرستاد و الیزر یودکوفسکی (محقق سرشناس و بدبین به هوش مصنوعی) را نیز در رونوشت (CC) قرار داد و نوشت: «جفری، با الیزر آشنا شو! خوشحالم که امروز از تو خبر گرفتم. الیزر: تو نقطه عطف این آخر هفته بودی!»

در سال ۲۰۱۸، یک سال قبل از مرگ اپستین، براکمن ایمیلی به اپستین فرستاد و به «دوست خاورمیانه‌ای تو» اشاره کرد که «فردا به آمریکا می‌آید و گزارش شده که قصد دارد ۱۰ درصد از شرکت Endeavor را به قیمت ۴۰۰ میلیون دلار بخرد». در آن سال، ولیعهد عربستان سعودی، محمد بن سلمان، از آمریکا بازدید کرد در حالی که صندوق ثروت ملی این کشور به دنبال سرمایه‌گذاری ۴۰۰ میلیون دلاری در این شرکت استعدادیابی و رویداد در آمریکا بود.

او به اپستین گفت: «او ممکن است بتواند با تصاحب شرکت براکمن (Brockman, Inc)، کارهای بسیار بیشتری برای مردمش انجام دهد (در حالی که هزینه کمتری می‌کند)». او همچنین در یک بازارگرمی به «مزایای جانبی» اشاره کرد: «ارزش خالص ثروت ۴۰ مهمان در «شام میلیاردرها»ی من در سال ۲۰۱۴، برابر با مجموع ثروت ۶۰ درصد از تمام مردم آمریکا بود.»

تایمز اسرائیل نتانیاهو وکسنر

Yair Netanyahu apologizes to Wexner fellowship alumni for 'pedophile cult' claim

In arbitration deal on libel suit filed by top officials who completed prestigious program, ex-PM's son agrees to take down offending social media posts

By Tal Schneider Follow

20 July 2021, 5:50 pm

Share

2

Yair Netanyahu, son of Prime Minister Benjamin Netanyahu, arrives for a court hearing at the Tel Aviv Magistrate's Court in Tel Aviv on March 10, 2021. (Avshalom Sassoni/Flash90)

Yair Netanyahu, son of Prime Minister Benjamin Netanyahu, arrives for a court hearing at the Tel Aviv Magistrate's Court in Tel Aviv on March 10, 2021. (Avshalom Sassoni/Flash90)

Yair Netanyahu, the son of former prime minister Benjamin Netanyahu, has apologized to alumni of the Wexner Israel fellowships who sued him for tweets calling them members of a "secret cult."

Dozens of prominent alumni filed the libel suit last year, demanding NIS 1 million (\$303,000) in compensation for damage to their

reputations, due to the younger Netanyahu's smears against the prestigious leadership program at Harvard University's Kennedy School.

The program is endowed by the Wexner Foundation, founded by fashion tycoon Leslie Wexner, who has faced scrutiny in recent years due to his close relationship with the late convicted pedophile Jeffrey Epstein.

Promoted: Jewish Crossroads, Rabbi Menachem Bombach
Keep Watching

Yair Netanyahu sought to have the suit dismissed but his claim that a group cannot file a libel suit was rejected by the court, and the sides then entered into arbitration.

The lawsuit specifically flagged tweets in which the alumni were called "crazy" cult members seeking to control Israel. In one post, Netanyahu referred to them as a "cult of pedophiles taking control of our country and carrying out a coup over the past four years." Pressed to remove that post, he later insisted it referred only to Epstein.

As part of the arbitration agreement, Netanyahu issued an apology and promised not to repeat the claims on any platform. He also agreed to take down the social media posts in question and called on others to do likewise.

"Between the months of March and June 2020, I published offensive social media posts about alumni of the Wexner Foundation. After examining myself and learning of the background of the alumni, I believe that my remarks in these posts were incorrect and inappropriate, and I have decided to apologize for them," Netanyahu said in the apology.

This September 19, 2014 file photo shows retail mogul Leslie Wexner, at the Wexner Center for the Arts in Columbus, Ohio. (AP Photo/Jay LaPrete, File)

In response, the plaintiffs threatened to file additional libel suits against "whoever continues to spread lies about us."

Advertisement

"For a while, Yair Netanyahu published and spread serious lies... and besmirched the actions of each and every graduate of the

program," the plaintiffs said in response. "The libel published by Yair Netanyahu caused real damage."

Yair Netanyahu and many on the right have accused the Wexner Foundation of using its leadership program – attended over the years by many top Israeli officials – to push an alleged left-wing agenda.

Last year, the Wexner Foundation clarified its relationship with former prime minister Ehud Barak, revealing the nature of a \$2.3 million payment it made to Barak that has long been the subject of right-wing conspiracy theories. It also distanced itself from Epstein, who was also friendly with Barak.

Former prime minister Ehud Barak, during a media interview in Tel Aviv, September 30, 2019. (Yossi Aloni/Flash90)

In a Hebrew-language statement, the foundation said Epstein had never donated to the foundation or been involved in its decision-making and said Barak had been paid the sum between 2004 and 2006 in exchange for two lengthy studies, one on the Israeli-Palestinian conflict and the other on leadership. Barak only completed one of those papers, but the foundation said

it had decided at the time that the work it had received was sufficient to justify the paid sum.

Yair Netanyahu, 29, is no stranger to libel lawsuits and legal threats, with a court earlier this month rejecting his appeal to overturn a ruling against him, ordering him to pay hundreds of thousands of shekels in compensation and cover the court fees.

A prolific social media user, Netanyahu has a history of posting incendiary messages and tweets fast and often against those he believes have wronged him and his family.

Times of Israel staff contributed to this report.

ترجمه

یائیر نتانیاهو به خاطر ادعای «فرقه پدوفیل‌ها» از فارغ‌التحصیلان بورسیه وکسندر عذرخواهی کرد

در جریان توافق داوری بر سر پرونده شکایت افترا که توسط مقامات ارشد فارغ‌التحصیل از این برنامه معتبر تنظیم شده بود، پسر نخست‌وزیر سابق موافقت کرد تا پست‌های توهین‌آمیز خود در شبکه‌های اجتماعی را حذف کند.

نوشته: تال اشنایدر | ۲۰ جولای ۲۰۲۱، ساعت ۵:۵۰ عصر

توضیح عکس درون متن: یائیر نتانیا هو، پسر بنیامین نتانیا هو نخست وزیر اسرائیل، در هنگام ورود به جلسه دادگاه صلح تل آویو در ۱۰ مارس ۲۰۲۱).

یائیر نتانیا هو، پسر بنیامین نتانیا هو نخست وزیر سابق، از فارغ التحصیلان «بورسیه اسرائیلی و کسنر» که به خاطر توییت هایش و نامیدن آن ها به عنوان اعضای یک «فرقه مخفی» از او شکایت کرده بودند، عذرخواهی کرد.

ده ها تن از فارغ التحصیلان برجسته، سال گذشته این پرونده شکایت افترا را تشکیل دادند و خواستار پرداخت ۱ میلیون شِکل (معادل ۳۰۳,۰۰۰ دلار) غرامت بابت خدشه دار شدن اعتبارشان شدند؛ دلیل این شکایت، لکه دار کردن اعتبار این برنامه معتبر رهبری در «مدرسه کندي دانشگاه هاروارد» توسط نتانیا هو ی پسر بود.

بودجه این برنامه توسط «بنیاد و کسنر» تامین می شود؛ بنیادی که توسط غول صنعت مد، لزلای و کسنر، تاسیس شده است. و کسنر در سال های اخیر به دلیل رابطه نزدیکش با جفری اپستین (مجرم جنسی و پدوفیل متوفی) تحت نظارت و بررسی شدید قرار گرفته است.

یائیر نتانیا هو تلاش کرد تا این شکایت رد شود، اما ادعای او مبنی بر اینکه «یک گروه نمی تواند شکایت افترا تنظیم کند» توسط دادگاه رد شد و پس از آن، طرفین وارد فرآیند داوری شدند.

این شکایت حقوقی به طور ویژه به توییت‌هایی اشاره داشت که در آن‌ها فارغ‌التحصیلان (بنیاد وکسندر)، اعضای «دیوانه» یک فرقه نامیده شده بودند که به دنبال کنترل اسرائیل هستند. در یک پست، نتانیا هو آن‌ها را «فرقه پدوفیل‌هایی که کنترل کشور ما را به دست گرفته‌اند و در چهار سال گذشته در حال انجام یک کودتا بوده‌اند» نامید. هنگامی که برای حذف آن پست تحت فشار قرار گرفت، او بعداً اصرار کرد که منظورش فقط شخص اپستین بوده است.

به عنوان بخشی از توافق داوری، نتانیا هو یک عذرخواهی رسمی منتشر کرد و قول داد که این ادعاها را در هیچ پلتفرمی تکرار نکند. او همچنین موافقت کرد که پست‌های مورد بحث را از شبکه‌های اجتماعی حذف کند و از دیگران نیز خواست که همین کار را انجام دهند.

نتانیا هو در متن عذرخواهی خود گفت: «بین ماه‌های مارس تا ژوئن ۲۰۲۰، من پست‌های توهین آمیزی درباره فارغ‌التحصیلان بنیاد وکسندر در شبکه‌های اجتماعی منتشر کردم. پس از بررسی شخصی و آگاهی از پیشینه این فارغ‌التحصیلان، معتقدم که اظهارات من در این پست‌ها نادرست و نامناسب بوده است، و تصمیم گرفته‌ام بابت آن‌ها عذرخواهی کنم.»

توضیح عکس درون متن: این عکس آرشیوی مربوط به ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۴، گول خرده‌فروشی، زلزلی وکسندر را در مرکز هنرهای وکسندر در کلمبوس، اوهایو نشان می‌دهد.)

در پاسخ، شاکیان تهدید کردند که علیه «هر کسی که به نشر اکاذیب درباره ما ادامه دهد»، شکایات افترای بیشتری تنظیم خواهند کرد.

شاکیان در پاسخ گفتند: «برای مدتی، یائیر نتانیاهاو دروغ‌های جدی منتشر و پخش کرد... و اقدامات تک‌تک فارغ‌التحصیلان این برنامه را لکه‌دار کرد. افترای منتشر شده توسط یائیر نتانیاهاو آسیب‌های واقعی به بار آورد.»

یائیر نتانیاهاو و بسیاری از افراد جناح راست، بنیاد وکسنر را متهم کرده‌اند که از برنامه رهبری خود - که در طول سال‌ها بسیاری از مقامات ارشد اسرائیلی در آن شرکت کرده‌اند - برای پیشبرد یک دستور کار ادعایی جناح چپ استفاده می‌کند.

سال گذشته، بنیاد وکسنر رابطه خود را با نخست‌وزیر سابق (ایهود باراک) شفاف‌سازی کرد و ماهیت پرداخت ۲.۳ میلیون دلاری این بنیاد به باراک را که مدت‌ها موضوع تئوری‌های توطئه جناح راست بود، فاش کرد. این بنیاد همچنین خود را از اپستین، که با باراک نیز رابطه دوستانه‌ای داشت، دور کرد.

(توضیح عکس درون متن: ایهود باراک، نخست‌وزیر سابق، در جریان یک مصاحبه رسانه‌ای در تل‌آویو، ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۹.)

این بنیاد در بیانیه‌ای به زبان عبری اعلام کرد که اپستین هرگز به این بنیاد کمک مالی نکرده و در تصمیم‌گیری‌های آن دخالتی نداشته است.

این بنیاد همچنین گفت که این مبلغ بین سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۶ در ازای دو تحقیق طولانی به باراک پرداخت شده است؛ یکی درباره مناقشه اسرائیل و فلسطین و دیگری درباره رهبری. باراک تنها یکی از آن مقالات را تکمیل کرد، اما بنیاد گفت که در آن زمان به این نتیجه رسیده بود که کار دریافت شده برای توجیه مبلغ پرداخت شده کافی است.

یائیر نتانیاہوی ۲۹ ساله با پرونده‌های حقوقی افترا و تهدیدهای قانونی بیگانه نیست؛ در اوایل همین ماه، دادگاهی درخواست تجدیدنظر او را برای لغو حکمی علیه وی رد کرد و به او دستور داد صدها هزار شِکل غرامت بپردازد و هزینه‌های دادگاه را تقبل کند.

نتانیاہو که یک کاربر پرکار در شبکه‌های اجتماعی است، سابقه‌ای طولانی در انتشار سریع و مکرر پیام‌ها و توییت‌های تحریک‌آمیز علیه کسانی دارد که معتقد است در حق او و خانواده‌اش بدی کرده‌اند.

مقاله مهم سیمون اسپیکمن در ارتباط احتمالی اپستین و موساد

<https://www.aljazeera.com/news/2026/2/9/what-were-jeffrey-epsteins-links-to-israel>

What were Jeffrey Epstein's links to Israel?

New documents show some believed the disgraced American financier had links to Israeli intelligence services and settler groups.

Listen (6 mins)

Save

Click here to share on social media

Share

Add Al Jazeera on Google

Jeffrey Epstein and Ghislaine Maxwell

Jeffrey Epstein and his ex-girlfriend Ghislaine Maxwell in an image released by the US Department of Justice on December 19, 2025 as part of a new trove of documents from US investigations into the late financier and convicted sex offender Epstein (File: US Justice Department/Handout via Reuters)

By Simon Speakman Cordall

Published On 9 Feb 2026

9 Feb 2026

The ties between disgraced US financier Jeffrey Epstein and Israel are becoming clearer after the release of millions of documents related to the convicted sex offender by the United States Department of Justice, following a years-long campaign.

The documents have revealed more details of Epstein's interactions with members of the global elite, including former Israeli Prime Minister Ehud Barak. But they also document his funding of Israeli groups, including Friends of the Israeli Defence Forces, and the settler organisation the Jewish National Fund, as well as his ties to members of Israel's overseas intelligence services.

Was Epstein a spy for Israel?

While the documents provide more evidence for those who believe that Epstein was an Israeli intelligence asset, it is still not something we can say for certain.

An FBI memo produced by the bureau's Los Angeles field office in October 2020 reported that one of its sources had come to believe Epstein "was a co-opted Mossad agent".

According to the document, the disgraced financier was described as having been "trained as a spy" for Israel's intelligence service.

The source also claimed Epstein maintained links to US and allied intelligence circles through his longtime lawyer Alan Dershowitz, the Harvard University law professor whose network, it said,

included "many students from wealthy families". Among those cited were Jared Kushner, US President Donald Trump's son-in-law and envoy, and his brother, Josh Kushner, both described in the memo as former students.

Epstein's email correspondence also shows him to have had extensive contact with senior Ehud Barak aide and Israeli military intelligence Yoni Koren, who made regular stays at Epstein's New York residence and whose cancer treatment in 2012, the emails show, Epstein appears to have paid for.

Advertisement

The links to Israel go back much further. Robert Maxwell, a British newspaper tycoon who was the father of Epstein's former girlfriend and co-conspirator Ghislaine Maxwell, was long rumoured to have been linked to Israeli intelligence.

Get instant alerts and updates based on your interests. Be the first to know when big stories happen.

Yes, keep me updated

Maxwell poured money into the Israeli economy and died in mysterious circumstances after he was said to have fallen from

his yacht in 1991, after embezzling millions from his company's pension fund.

Epstein himself appeared to have suspected that the Israeli Mossad intelligence agency had a role in Maxwell's death. An email Epstein sent in 2018 had the subject line "he was passed away", referring to Maxwell.

In the message, Epstein claimed that Maxwell had previously threatened Israel's intelligence service, writing that "unless they (the Mossad) gave him t400 million to save his (Maxwell's) crumbling empire, he would expose all he had done for them".

Epstein also alleged that Maxwell had acted as an informal operative, gathering information on the US, the United Kingdom, and the Soviet Union.

Correspondence from Jeffrey Epstein concerning the death of UK publishing boss, Robert Mawell (Screen Grab/Department of Justice)
Correspondence from Jeffrey Epstein concerning the death of British publishing tycoon Robert Mawell (Screen Grab/Department of Justice)

Would Epstein have been of interest to intelligence agencies?

As an international financier with strong ties to global elites, as well as potentially compromising information on them, Epstein is the kind of person intelligence agencies would turn to.

"It is unlikely that Epstein was not approached by the Mossad," said Ahron Bregman, a lecturer at King's College London, whose relationship with the alleged Egyptian Mossad agent Ashraf Marwan formed the basis of the book and film *The Spy Who Fell to Earth*.

"It is like with Ashraf Marwan; even though he was not needed to report on Egypt anymore because there was peace between the two countries, the Mossad renewed contact with him to use him to open doors," Bregman said.

Dershowitz – himself a controversial figure who is avowedly pro-Israel – has denied the claims, saying of Epstein that "No intelligence agency would really trust him". Dershowitz added that if Epstein had been an intelligence operative, he would have informed his lawyer – referring to himself.

Israel's current Prime Minister Benjamin Netanyahu has also pushed back on claims Epstein was a Mossad agent, writing on

Twitter: "Jeffrey Epstein's unusually close relationship with Ehud Barak doesn't suggest Epstein worked for Israel. It proves the opposite."

Barak has long been one of Netanyahu's political opponents.

ترجمه:

ارتباط جفری اپستین با اسرائیل چه بود؟
اسناد جدید نشان می‌دهد که برخی معتقد بودند که این سرمایه‌دار رسوا شده آمریکایی با سرویس‌های اطلاعاتی اسرائیل و گروه‌های شهرک‌نشین ارتباط داشته است.

جفری اپستین و گیسلاین ماکسول
جفری اپستین و دوست دختر سابقش گیسلاین ماکسول در تصویری که توسط وزارت دادگستری ایالات متحده در ۱۹ دسامبر ۲۰۲۵ به عنوان بخشی از گنجینه جدیدی از اسناد تحقیقات ایالات متحده در مورد اپستین، سرمایه‌دار فقید و مجرم جنسی محکوم، منتشر شد (فایل: وزارت دادگستری ایالات متحده/جزوه از طریق رویترز)

نوشته‌ی سایمون اسپیکمن کوردال

منتشر شده در ۹ فوریه ۲۰۲۶

۹ فوریه ۲۰۲۶

روابط بین جفری اپستین، سرمایه‌دار رسوا شده آمریکایی و اسرائیل، پس از انتشار میلیون‌ها سند مربوط به این مجرم جنسی محکوم شده توسط وزارت دادگستری ایالات متحده، پس از یک کمپین چند ساله، آشکارتر می‌شود.

این اسناد جزئیات بیشتری از تعاملات اپستین با اعضای نخبگان جهانی، از جمله ایهود باراک، نخست وزیر سابق اسرائیل، را فاش کرده‌اند. اما آنها همچنین تأمین مالی گروه‌های اسرائیلی از جمله دوستان نیروهای دفاعی اسرائیل و سازمان شهرک‌نشینان صندوق ملی یهودیان و همچنین روابط او با اعضای سرویس‌های اطلاعاتی خارجی اسرائیل را مستند کرده‌اند.

این چیزی است که ما می‌دانیم.

آیا اپستین جاسوس اسرائیل بود؟

اگرچه این اسناد شواهد بیشتری را برای کسانی که معتقدند اپستین یک عامل اطلاعاتی اسرائیل بوده است، ارائه می‌دهد، اما هنوز نمی‌توانیم با قطعیت در این مورد صحبت کنیم.

یک یادداشت اف‌بی‌آی که توسط دفتر میدانی این اداره در لس‌آنجلس در اکتبر ۲۰۲۰ تهیه شده بود، گزارش داد که یکی از منابع آن به این باور رسیده بود که اپستین «یک مأمور موساد بوده است».

طبق این سند، این سرمایه‌دار رسوا شده به عنوان فردی توصیف شده است که برای سرویس اطلاعاتی اسرائیل «به عنوان جاسوس آموزش دیده» است.

این منبع همچنین ادعا کرد که اپستین از طریق وکیل قدیمی خود، آلن درشویتز، استاد حقوق دانشگاه هاروارد، که شبکه‌اش، به گفته این منبع، شامل «بسیاری از دانشجویان خانواده‌های ثروتمند» بود، با محافل اطلاعاتی ایالات متحده و متحدانش ارتباط برقرار می‌کرد. در میان افراد ذکر شده، جارد کوشنر، داماد و فرستاده دونالد ترامپ، رئیس جمهور ایالات متحده، و برادرش، جاش کوشنر، که هر دو در این یادداشت به عنوان دانشجویان سابق توصیف شده‌اند، حضور داشتند.

میدل ایست آی و روزنامه تایمز انگلیس هم ارتباط اپستین با موساد را بسیار محتمل می‌دانند

Epstein files: FBI memo says Israel 'compromised' Trump, Epstein had Mossad ties

The document cites a source linking Jared Kushner and a religious Jewish group accused of seeking to hijack Trump's presidency

A poster showing Jeffrey Epstein and US President Donald Trump with the text in Greenlandic "NO PEDO" is displayed on a bus stop shelter in Nuuk, Greenland, on January 24, 2026. (Jonathan Nackstrand/AFP)

By Elis Gjevori

Published date: 31 January 2026 19:17 GMT | Last update: 2 months 3 days ago

facebook sharing button
twitter sharing button
whatsapp sharing button
messenger sharing button
email sharing button
share this sharing button

A declassified FBI memo from the Epstein files, released on Friday, includes incendiary allegations about US President Donald Trump.

The memo says that Trump was "compromised by Israel", that convicted paedophile Jeffrey Epstein worked with Israeli intelligence, and that a Jewish religious group calling itself Chabad-Lubavitch sought to hijack his first term in office.

The memo, written in 2020, formed part of an FBI investigation into domestic or foreign influence over the US electoral process. It draws on information from a confidential human source (CHS) and appears among a vast trove of Epstein-related files released by the US Justice Department.

"CHS advised Chabad is doing everything they can to co-opt the Trump presidency," the memo states regarding his first term.

Chabad-Lubavitch, a Jewish religious sect founded in Russia, has grown to an estimated 90,000 members. Its messianic, ultra-

Orthodox ideology has repeatedly been linked to hardline settler-colonial politics in Palestine.

New MEE newsletter: Jerusalem Dispatch

Sign up to get the latest insights and analysis on Israel-Palestine, alongside Turkey Unpacked and other MEE newsletters

Your email

The memo also refers to the influence the Chabad-Lubavitch sect has in Russia.

"Chabad is basically state-sanctioned Judaism. It is used by Putin to keep tabs on all the Russo-Jewish oligarchs," the FBI memo adds.

Berel Lazar, a Chabad member and Russia's chief rabbi, has operated in the country since the 1990s and has been described as "Putin's rabbi".

It also identifies Trump's son-in-law, Jared Kushner, as a supporter of the sect and a key force within Trump's inner circle.

"On the day Trump was elected President, Ivanka Trump and Jared (Kushner) were at the gravesite of Rabbi Schneersom (sic)

who was the most powerful Rabbi in the Chabad network," the memo states.

Epstein brokered meetings between Ehud Barak and UAE billionaire before Abraham Accords: Report

Read More >>

The source goes further, saying: "Trump has been compromised by Israel. And Kushner is the real brains behind his organization and his Presidency."

The memo also says Epstein worked with US and foreign intelligence. "CHS became convinced Epstein was a co-opted Mossad Agent," it says, pointing to prior FBI reporting.

"Epstein was close to the former Prime Minister of Israel, Ehud Barak, and trained as a spy under him," the memo adds.

Epstein and Barak had a decade-long relationship. Barak, who was also a senior Israeli military intelligence figure earlier in his career, visited Epstein's New York town house more than 30 times between 2013 and 2017.

In one email exchange, Epstein wrote to Barak: "you should make clear that i dont work for mossad. :)" Barak replied: "You or I?" Epstein responded: "that I dont :)".

The document links those claims to Epstein's 2008 plea deal, describing an alleged conversation involving his lawyer, pro-Israeli academic Alan Dershowitz, and then-federal prosecutor Alex Acosta, who was told Epstein "belonged to intelligence."

The FBI files reveal that according to CHS, Dershowitz himself had "been co-opted by Mossad and subscribed to their mission".

لینک تایمز:

<https://www.thetimes.com/world/middle-east/article/was-jeffrey-epstein-mossad-agent-spy-israel-w6p35b9v6>

لینک میدل ایست ای

<https://www.middleeasteye.net/news/epstein-files-fbi-memo-says-israel-compromised-trump-epstein-had-mossad-ties>

ترجمه:

پرونده‌های اپستین: یادداشت افبی‌آی (FBI) می‌گوید اسرائیل ترامپ را «تحت نفوذ» درآورده بود و اپستین با موساد ارتباط داشت این سند

به منبعی اشاره می کند که پرده از ارتباط جرد کوشنر و یک گروه مذهبی یهودی برمی دارد؛ گروهی که متهم به تلاش برای مصادره ی ریاست جمهوری ترامپ است.

نوشته: الیس جووری تاریخ انتشار: ۳۱ ژانویه ۲۰۲۶ | آخرین به روزرسانی: ۲ ماه و ۳ روز پیش

[توضیح عکس درون متن: پوستری که جفری اپستین و دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا را با متن گرینلندی «پدوفیل ممنوع (NO PEDO)» نشان می دهد، در ایستگاه اتوبوسی در شهر نوک، گرینلند، در ۲۴ ژانویه ۲۰۲۶ به نمایش در آمده است.]

یک یادداشت از طبقه بندی خارج شده ی اف بی آی از پرونده های اپستین که روز جمعه منتشر شد، شامل ادعاهای جنجالی و ملتهبی درباره دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا است.

این یادداشت می گوید که ترامپ «توسط اسرائیل تحت نفوذ (و در نقطه ضعف) قرار گرفته بود»، جفری اپستین (پدوفیل محکوم شده) با سازمان اطلاعات اسرائیل کار می کرد، و یک گروه مذهبی یهودی که خود را «حَبَاد-لُوباوِیچ» (Chabad-Lubavitch) می نامد، به دنبال مصادره و به دست گرفتن کنترل دور اول ریاست جمهوری او بود.

این یادداشت که در سال ۲۰۲۰ نوشته شده، بخشی از تحقیقات اف بی آی درباره نفوذ داخلی یا خارجی بر روند انتخابات آمریکا را تشکیل می داد. این سند بر اساس اطلاعات یک «منبع انسانی محرمانه» (CHS) تنظیم شده و در میان مجموعه عظیمی از پرونده های مرتبط با اپستین که توسط وزارت دادگستری آمریکا منتشر شده، به چشم می خورد.

این یادداشت در رابطه با دور اول ریاست جمهوری ترامپ بیان می‌کند: «منبع محرمانه (CHS) اطلاع داد که فرقه حباد تمام تلاش خود را می‌کند تا ریاست جمهوری ترامپ را به نفع خود مصادره کند (به خدمت بگیرد).» حباد-لوباویچ، یک فرقه مذهبی یهودی که در روسیه تأسیس شده، اکنون به جمعیتی حدود ۹۰ هزار عضو رسیده است. ایدئولوژی مسیحایی و فوق‌ارتدکس این گروه بارها با سیاست‌های خشن استعمارگرانه و شهرک‌سازی در فلسطین مرتبط دانسته شده است.

این یادداشت همچنین به نفوذ فرقه حباد-لوباویچ در روسیه اشاره می‌کند. یادداشت افبی‌آی می‌افزاید: «گروه حباد اساساً یهودیت مورد تایید حکومت (روسیه) است. پوتین از این گروه برای زیر نظر گرفتن تمام الیگارش‌های یهودی-روسی استفاده می‌کند.»

برل لزار، عضو گروه حباد و خاخام ارشد روسیه، از دهه ۱۹۹۰ در این کشور فعالیت می‌کند و به عنوان «خاخام پوتین» توصیف شده است. این سند همچنین جرد کوشنر، داماد ترامپ، را به عنوان حامی این فرقه و یک نیروی کلیدی در حلقه درونی (نزدیکان) ترامپ معرفی می‌کند. این یادداشت می‌گوید: «در روزی که ترامپ به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد، ایوانکا ترامپ و جرد (کوشنر) بر سر مزار خاخام اشنیرسون، که قدرتمندترین خاخام در شبکه حباد بود، حضور داشتند.»

[تیترا لینک میان‌متن: گزارش: اپستین قبل از پیمان ابراهیم، جلساتی را

بین ایهود باراک و میلیاردر اماراتی جوش داده بود]

منبع محرمانه پا را فراتر گذاشته و می‌گوید: «ترامپ توسط اسرائیل تحت نفوذ (و نقطه ضعف) قرار گرفته است. و کوشنر مغز متفکر واقعی پشت سازمان و ریاست جمهوری اوست.»

این یادداشت همچنین می گوید که اپستین با سرویس های اطلاعاتی آمریکا و خارجی کار می کرده است. این سند با اشاره به گزارش های قبلی اف بی آی می نویسد: «منبع محرمانه (CHS) متقاعد شده بود که اپستین یک مامور به خدمت گرفته شده ی موساد است.»

یادداشت می افزاید: «اپستین به ایهود باراک، نخست وزیر سابق اسرائیل، نزدیک بود و تحت نظر او به عنوان یک جاسوس آموزش دیده بود.» اپستین و باراک یک رابطه ده ساله داشتند. باراک که در اوایل دوران کاری خود یک مقام ارشد اطلاعات نظامی اسرائیل نیز بود، بین سال های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷ بیش از ۳۰ بار به خانه شهری اپستین در نیویورک رفت و آمد داشت.

در یک تبادل ایمیل، اپستین به باراک نوشت: «تو باید روشن کنی (به بقیه بفهمانی) که من برای موساد کار نمی کنم.» باراک پاسخ داد: «تو یا من؟» اپستین جواب داد: «که من کار نمی کنم.»

این سند، این ادعاها را به توافق تخفیف مجازات اپستین در سال ۲۰۰۸ مرتبط می کند و به مکالمه ای ادعایی اشاره می کند که شامل وکیل او، آلن درشوویتز (آکادمیسین طرفدار اسرائیل) و الکس آکوستا (دادستان فدرال وقت) می شود؛ جایی که به آکوستا گفته شد اپستین «متعلق به سرویس های اطلاعاتی است.»

پرونده های اف بی آی فاش می کنند که طبق گفته منبع محرمانه (CHS)، خود «درشوویتز» نیز «توسط موساد به خدمت گرفته شده بود و در راستای ماموریت آن ها فعالیت می کرد.»

اصطلاح «Compromised» در ادبیات اطلاعاتی و جاسوسی دقیقاً به معنای این است که یک سازمان جاسوسی از یک فرد (مثلاً ترامپ) آتو، نقطه ضعف یا اطلاعات مخربی (مثل فیلم‌های غیراخلاقی یا اسناد مالی) دارد که او را مجبور به اطاعت می‌کند.

کشتن جنین یک نوجوان ۱۳ ساله توسط ترامپ و اپستین

<https://www.msn.com/en-in/news/world/epstein-files-trump-witnessed-the-killing-of-my-newborn-baby-13-year-old-girl-who-was-sex-trafficked-told-fbi/ar-AA1T0qwN>

The newly released tranche of Epstein files by the Department of Justice (DOJ) mentions a woman saying that Donald Trump once watched her uncle kill her newborn and dump the body into the river. Her claim appears in an FBI document. The woman, who has not been named, says she was 13 at the time. As per the document, the woman said, "(Trump) participated regularly in paying money to force me to (redacted) with him and he was present when my uncle murdered my newborn child and disposed of the body in Lake Michigan." She claims that she reached out to the FBI on 8 March 2020, and told them that she was sex trafficked by her uncle and Jeffrey Epstein in 1984 at the age of 13. She was pregnant, and her newborn baby girl was killed and disposed of "because I gave birth to her while in the middle of this sex trafficking ordeal", she told the FBI.

"I told (the FBI agent) some other important information about other high-profile individuals involved in my sex trafficking and the murder and disposal of my newborn daughter because I gave birth to her while in the middle of this ordeal," the woman told the FBI, as per the documents. According to her, she contacted the FBI to get details of an NYPD detective whom she claimed had called her a few days before the murder.

Epstein sex trafficked the woman, FBI documents state She said that she talked to the detective for "about 20 or 30 minutes" about being "sex trafficked" by her "uncle and Jeffrey Epstein in 1984." The woman said the incident happened "mostly from a yacht in Lake Michigan originating from Mona Lake, MI." She stated that Donald Trump was a witness to the incident and was present at the time her baby was killed.

تایید کشتن جنین یک دختر ۱۳ساله توسط دیترویت پرس

<https://eu.freep.com/story/news/local/michigan/2025/12/27/allegations-epstein-trump-fbi-tip-victim-2020-lake-michigan-sex-trafficking/87919968007/>

Woman told FBI she was sex trafficked as 13-year-old in Michigan
Natalie Davies Detroit Free Press

A woman reported to the FBI that she had been sex trafficked by Jeffrey Epstein from a yacht based near Muskegon in the summer of 1984 when she was 13 years old and pregnant.

The 2020 report, submitted as an online tip, is included in the trove of Epstein files released by the U.S. Department of Justice this month. It is among at least two files alleging Epstein's sex trafficking of young girls extended to Michigan.

It is unclear whether the FBI followed up on the tip.

Photo of Jeffrey Epstein from a Federal Bureau of Prisons document related to a "Possible Suicide Attempt" incident from July 23, 2019 released by the ... Show more

U.S. Justice Department

In the Aug. 3, 2020, online tip to the FBI's National Threat Operations Center, the woman said she was sex trafficked on yachts in Lake Michigan by her uncle and Jeffrey Epstein from May to September of 1984. The woman said she was 13 and pregnant at the time.

According to the report, she told the FBI she gave birth to a baby girl, and her uncle killed and "disposed of the body in Lake Michigan." The woman said Epstein "was orchestrating a deal" along with her uncle, where "different men, and a few women and girls, would come to a variety of boats and yachts and pay money to force me to do (redacted) with them when I was 13 and pregnant."

According to the file, the trafficking happened "mostly from a yacht in Lake Michigan originating from Mona Lake." Mona Lake is a small inland lake near Muskegon that is connected to Lake Michigan by a recreational channel, according to michiganwatertrails.org.

The file is one of thousands released to the Epstein Library on the DOJ's website this month. The files include photos, videos, records of FBI reports by victims and more. Not every file is verified. The files are a record of potential evidence in the case.

Some files are fake, according to the DOJ. One example is a letter that appears to be from Epstein to Larry Nassar, who was convicted of sexually abusing young athletes on the U.S. Olympic team and at Michigan State University. In an X post on Tuesday,

Dec. 23, the DOJ said it had determined the letter was fake based on the handwriting, postmark and lack of inmate number required for prisoners to send mail.

About the tip

According to the FBI intake record from Aug. 3, 2020, the woman with a Los Lunas, New Mexico, address said she has submitted the same tip several weeks earlier using an alias and was contacted by a detective from the New York Police Department sex trafficking task force. In the second report, she said she was using her real name but all the other information was the same. She said she was trying to get the detective's name and phone number to find out if there had been any followup.

Both the woman's alias and real name are redacted from the FBI file.

Woman names Trump as a witness

In the report, the woman names President Donald Trump as a witness, saying she knows him because "he participated regularly in paying money to force me to (redacted) with him and he was present when my uncle murdered my newborn child and disposed of the body in Lake Michigan."

The latest batch of material in the Epstein files included dozens of video clips and other documents, many redacted. On Dec. 23, the U.S. Department of Justice posted on X about Trump's name being included in some files.

«Some of these documents contain untrue and sensationalist claims made against President Trump that were submitted to the FBI right before the 2020 election," according to the X post. "To be clear: the claims are unfounded and false, and if they had a shred of credibility, they certainly would have been weaponized against President Trump already.»

[View 1120 Photos](#)

[DOJ Epstein files: See latest photos released](#)

See the latest photos released by the Department of Justice related to Jeffrey Epstein after passage of The Epstein Files Transparency Act.

[Another Michigan connection](#)

Epstein is also tied to Michigan in a lawsuit filed in January 2020 and released by the Justice Department this month. According to the lawsuit, Epstein met his first known victim in 1994 at Interlochen, an international known arts school in Grand Traverse County.

The victim, a Florida resident, was a student in the voice program at an Interlochen Center for the Arts summer camp when she was first approached by Epstein and his aide and former girlfriend Ghislaine Maxwell while sitting alone on a bench between classes in summer 1994, according to the DOJ file.

Epstein and Maxwell approached the girl, "probed her at length about her background," and asked for her mother's phone number, according to the DOJ document of the lawsuit. After the girl returned home to Florida, Epstein called the victim's home and told her mother he mentors young kids and provides scholarships.

The lawsuit alleges Epstein and Maxwell continued to "groom" the girl and eventually she was subjected to sexual abuse and rape by Epstein at his properties. The lawsuit also alleges Epstein took the girl to Mar-a-Lago and introduced her to Trump as a 14-year-old.

ترجمه

زنی به افبی آی گفت که در ۱۳ سالگی در ایالت میشیگان قربانی قاچاق جنسی شده است

نوشته: ناتالی دیویس - دیترویت فری پرس

(نمایش زیر نویس)

این گزارش با اطلاعات جدید به روزرسانی شده است.

زنی به افبی آی (FBI) گزارش داده است که در تابستان سال ۱۹۸۴، زمانی که ۱۳ ساله و باردار بوده، توسط جفری اپستین از طریق یک قایق تفریحی در نزدیکی «ماسکیگون» مورد قاچاق جنسی قرار گرفته است.

این گزارش سال ۲۰۲۰ که به صورت یک گزارش اینترنتی (Tip) ثبت شده بود، در میان گنجینه‌ی پرونده‌های اپستین قرار دارد که در ماه جاری توسط وزارت دادگستری آمریکا منتشر شده است. این یکی از حداقل دو پرونده‌ای است که ادعا می‌کند قاچاق جنسی دختران جوان توسط اپستین تا ایالت میشیگان نیز کشیده شده بود.

مشخص نیست که آیا افبی آی این گزارش را پیگیری کرده است یا خیر.

توضیح عکس: تصویر جفری اپستین از سند اداره فدرال زندان‌ها مربوط به حادثه «احتمال اقدام به خودکشی» در تاریخ ۲۳ جولای ۲۰۱۹ که توسط وزارت دادگستری آمریکا منتشر شده است.

در گزارش اینترنتی ثبت شده در تاریخ ۳ آگوست ۲۰۲۰ در «مرکز ملی عملیات تهدیدات افبی آی»، این زن گفته است که از ماه می تا سپتامبر ۱۹۸۴ در قایق‌های تفریحی در دریاچه میشیگان توسط عمویش و جفری

اپستین مورد قاچاق جنسی قرار گرفته است. این زن گفت که در آن زمان ۱۳ ساله و باردار بوده است.

بر اساس این گزارش، او به افبی آی گفته است که یک نوزاد دختر به دنیا آورد و عمویش نوزاد را کُشت و «جسد را در دریاچه میشیگان انداخت.» این زن گفت اپستین به همراه عمویش «در حال سازماندهی یک معامله بود» که در آن «مردان مختلف، و چند زن و دختر، به قایق‌ها و کشتی‌های تفریحی متعددی می‌آمدند و پول می‌دادند تا مرا مجبور کنند در حالی که ۱۳ ساله و باردار بودم، با آنها (کلمه‌ی داخل پرانتز در سند سانسور شده است) انجام دهم.»

طبق این پرونده، این قاچاق‌انسان «بیشتر از یک قایق تفریحی در دریاچه میشیگان که مبدأ آن دریاچه مونا بود» اتفاق می‌افتاد. بر اساس سایت michiganwatertrails.org، دریاچه مونا یک دریاچه کوچک داخلی در نزدیکی ماسکیگون است که توسط یک کانال تفریحی به دریاچه میشیگان متصل می‌شود.

این پرونده یکی از هزاران سندی است که در ماه جاری در «کتابخانه اپستین» در وبسایت وزارت دادگستری منتشر شده است. این اسناد شامل عکس‌ها، ویدیوها، سوابق گزارش‌های افبی آی توسط قربانیان و موارد دیگر است. همه اسناد تایید شده نیستند. این پرونده‌ها مجموعه‌ای از شواهد بالقوه در این پرونده محسوب می‌شوند.

به گفته وزارت دادگستری، برخی از فایل‌ها جعلی هستند. یک نمونه، نامه‌ای است که به نظر می‌رسد از طرف اپستین به "لری نزار" (کسی که به دلیل سوءاستفاده جنسی از ورزشکاران جوان در تیم المپیک آمریکا و دانشگاه ایالتی میشیگان محکوم شد) نوشته شده است. وزارت دادگستری در روز سه‌شنبه، ۲۳ دسامبر در یک پست در شبکه ایکس (توییتر سابق) گفت که بر اساس دست‌خط، مهر پستی و نبود شماره زندانی (که برای ارسال نامه توسط زندانیان الزامی است)، تشخیص داده که این نامه جعلی است.

درباره این گزارش

بر اساس فرم ثبت اطلاعات افبی‌آی در تاریخ ۳ آگوست ۲۰۲۰، این زن که آدرسی در «لوس لونس» واقع در نیومکزیکو داشت، گفت که چند هفته قبل همین گزارش را با یک نام مستعار ارسال کرده بود و یک کارآگاه از کارگروه قاچاق جنسی اداره پلیس نیویورک با او تماس گرفته بود. او در گزارش دوم خود گفت که اکنون از نام واقعی خود استفاده می‌کند، اما تمام اطلاعات دیگر همان است. او گفت که در تلاش بوده تا نام و شماره تلفن این کارآگاه را پیدا کند تا بفهمد آیا پیگیری‌ای صورت گرفته است یا خیر. هم نام مستعار و هم نام واقعی این زن از پرونده افبی‌آی سانسور (حذف) شده است.

زن، ترامپ را به عنوان شاهد معرفی می‌کند
در این گزارش، زن از پرزیدنت دونالد ترامپ به عنوان شاهد نام می‌برد

و می‌گوید او را می‌شناسد زیرا «او به طور مرتب در پرداخت پول برای مجبور کردن من به (کلمه سانسور شده) با او مشارکت داشت و زمانی که عمویم نوزاد تازه متولدشده‌ی مرا به قتل رساند و جسد را در دریاچه میشیگان انداخت، حضور داشت.»

تازه‌ترین سری از مطالب موجود در پرونده‌های اپستین شامل ده‌ها کلیپ ویدیویی و اسناد دیگر بود که بسیاری از آن‌ها سانسور شده‌اند. در ۲۳ دسامبر، وزارت دادگستری آمریکا در شبکه ایکس پستی درباره گنجانده شدن نام ترامپ در برخی پرونده‌ها منتشر کرد.

طبق این پست در شبکه ایکس: «برخی از این اسناد حاوی ادعاهای نادرست و جنجال‌برانگیزی علیه پرزیدنت ترامپ است که درست قبل از انتخابات ۲۰۲۰ به اف‌بی‌آی ارائه شده بودند. برای شفاف‌سازی: این ادعاها بی‌اساس و دروغ هستند، و اگر حتی ذره‌ای اعتبار داشتند، قطعاً تا الان به عنوان سلاحی علیه پرزیدنت ترامپ استفاده شده بودند.»

(مشاهده | ۱۲۰ عکس)

پرونده‌های اپستین وزارت دادگستری: مشاهده جدیدترین عکس‌های منتشر شده مرتبط با جفری اپستین پس از تصویب قانون شفافیت پرونده‌های اپستین.)

یک ارتباط دیگر با میشیگان

اپستین همچنین در یک دعوی حقوقی که در ژانویه ۲۰۲۰ تشکیل شده و در ماه جاری توسط وزارت دادگستری منتشر شده است، با ایالت میشیگان ارتباط دارد. طبق این شکایت، اپستین اولین قربانی شناخته شده خود را در سال ۱۹۹۴ در «اینترلاکن»، یک مدرسه هنر شناخته شده بین‌المللی در شهرستان گرند تراورس، ملاقات کرد.

طبق پرونده وزارت دادگستری، این قربانی که ساکن فلوریدا بود، دانش آموز برنامه‌ی آواز در اردوی تابستانی مرکز هنرهای اینترلاکن بود. در تابستان سال ۱۹۹۴، هنگامی که او بین کلاس‌ها به تنهایی روی نیمکتی نشسته بود، برای اولین بار اپستین و دستیار و دوست دختر سابقش «گیسلین مکسول» به او نزدیک شدند.

طبق سند دادخواست وزارت دادگستری، اپستین و مکسول به این دختر نزدیک شدند، «به طور مفصل درباره پیشینه‌ی او سوال پیچش کردند» و شماره تلفن مادرش را خواستند. پس از بازگشت این دختر به خانه‌اش در فلوریدا، اپستین با خانه قربانی تماس گرفت و به مادرش گفت که او راهنما و حامی کودکان جوان است و بورسیه تحصیلی ارائه می‌دهد.

این دادخواست ادعا می‌کند که اپستین و مکسول به «فریب و آماده‌سازی» (Grooming) این دختر ادامه دادند و در نهایت او در املاک اپستین توسط وی مورد سوءاستفاده جنسی و تجاوز قرار گرفت. این پرونده همچنین

ادعا می‌کند که اپستین این دختر را به مار-ئه-لاگو (عمارت ترامپ) برده و او را به عنوان یک نوجوان ۱۴ ساله به ترامپ معرفی کرده است.

نشریه تایم درباره اقدامات ترامپ کنار اپستین

<https://time.com/7342332/trump-epstein-files-release-latest-maxwell/>

Trump Named in New Epstein Files Published by Justice Department

ADD TIME ON GOOGLE

by

Callum Sutherland

Reporter

Updated: Dec 24, 2025 1:48 AM IST

Published: Dec 23, 2025 6:57 PM IST

Trump, Knauss, Epstein, & Maxwell At Mar-A-Lago

Donald Trump alongside his wife, Jeffrey Epstein, and Ghislaine Maxwell at the Mar-a-Lago club, Palm Beach, Florida, February 12, 2000. Davidoff Studios - Getty Images

The Department of Justice has published thousands more files related to its investigations into Jeffrey Epstein, including a case

file that references a rape allegation involving President Donald Trump, as well as correspondence stating that Trump traveled on the convicted sex offender's private jet "many more times than previously had been reported."

Following the publication of an initial tranche of documents over the weekend, Tuesday's release included a number of fully redacted files—similar to earlier disclosures that drew sharp criticism for the extent of their redactions. Nearly all of the files made public Tuesday contain at least some redactions, primarily of names and email addresses.

Read more: Fake Video Purporting to Show Epstein's Suicide Released by DOJ Then Taken Down

Unnamed victim alleges Trump raped her

Among the newly released materials is an FBI case file (EFTA00020518) dated October 2020 that contains an allegation of rape involving Trump. The document does not identify the source of the allegation, as names and other identifying details have been redacted.

The file references an account from a limousine driver, whose name has been redacted, who reported a "very concerning" phone conversation involving Trump while driving him to an airport in 1995. According to the document, Trump repeatedly said the name "Jeffrey" during the call and made references to "abusing some girl."

The document further states that an unnamed individual alleged that "he raped me," referring to Trump, and that "Donald J. Trump had raped her along with Jeffrey Epstein." The statement continues: "Some girl with a funny name took me into a fancy hotel or building, that's how it happened."

نام ترامپ در پرونده‌های جدید اپستین که توسط وزارت دادگستری منتشر شده، آمده است

به روزرسانی شده: ۲۴ دسامبر ۲۰۲۵، ساعت ۱:۴۸ بامداد به وقت هند
منتشر شده: ۲۳ دسامبر ۲۰۲۵، ساعت ۱۸:۵۷ به وقت هند
ترامپ، کناوس، اپستین و مکسول در مار-آ-لاگو
دونالد ترامپ در کنار همسرش، جفری اپستین، و گیسلاين مکسول در
باشگاه مار-ئه-لاگو، پالم بیچ، فلوریدا، ۱۲ فوریه ۲۰۰۰. استودیوهای
دیویدوف - گتی ایمیجز

وزارت دادگستری هزاران پرونده دیگر مربوط به تحقیقات خود در مورد جفری ایستین منتشر کرده است، از جمله پرونده‌ای که به ادعای تجاوز جنسی مربوط به رئیس جمهور دونالد ترامپ اشاره دارد، و همچنین مکاتباتی که بیان می‌کند ترامپ «بسیار بیشتر از آنچه قبلاً گزارش شده بود» با جت شخصی مجرم جنسی محکوم سفر کرده است.

پس از انتشار بخش اولیه اسناد در آخر هفته، انتشار روز سه‌شنبه شامل تعدادی فایل کاملاً ویرایش شده بود - مشابه افشاهای قبلی که به دلیل میزان ویرایش‌هایشان انتقادات شدیدی را به دنبال داشت. تقریباً تمام فایل‌های منتشر شده در روز سه‌شنبه حاوی حداقل برخی ویرایش‌ها، عمدتاً نام‌ها و آدرس‌های ایمیل، هستند.

بیشتر بخوانید: ویدیوی جعلی که ظاهراً خودکشی ایستین را نشان می‌دهد، توسط وزارت دادگستری منتشر و سپس حذف شد

یک قربانی ناشناس مدعی تجاوز جنسی ترامپ شد در میان اسناد تازه منتشر شده، یک پرونده افبی‌آی (EFTA00020518) مربوط به اکتبر ۲۰۲۰ وجود دارد که حاوی ادعای تجاوز جنسی مربوط به ترامپ است. این سند منبع ادعا را مشخص نمی‌کند، زیرا نام‌ها و سایر جزئیات هویتی حذف شده‌اند.

این فایل به روایتی از یک راننده لیموزین، که نامش حذف شده است، اشاره می‌کند که در سال ۱۹۹۵ هنگام رساندن ترامپ به فرودگاه، از یک

مکالمه تلفنی «بسیار نگران‌کننده» با او خبر داده بود. طبق این سند، ترامپ در طول تماس تلفنی بارها نام «جفری» را به زبان آورده و به «سوءاستفاده از یک دختر» اشاره کرده است.

در این سند همچنین آمده است که فردی ناشناس ادعا کرده است که «او به من تجاوز کرد»، که اشاره به ترامپ دارد، و اینکه «دونالد جی. ترامپ به همراه جفری اپستین به او تجاوز کرده است». این بیانیه ادامه می‌دهد: «دختری با اسم عجیب و غریب مرا به یک هتل یا ساختمان مجلل برد، این‌طور اتفاق افتاد.»

تبلیغات

بیشتر بخوانید: چه چیزهایی در پرونده‌های تازه منتشر شده اپستین وجود دارد و چه چیزهایی وجود ندارد

ترامپ حداقل با هشت پرواز اپستین سفر کرد این افشاگری همچنین شامل یک ایمیل داخلی است که بیان می‌کند ترامپ بین سال‌های ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۶ «بسیار بیشتر از آنچه قبلاً گزارش شده بود» با جت شخصی جفری اپستین سفر کرده است. طبق این ایمیل، ترامپ در این مدت حداقل هشت بار پرواز کرده است، از جمله در یک مورد که نام او به عنوان مسافر تنها با اپستین و یک مسافر ۲۰ ساله که نامش حذف شده است، ذکر شده است.

این ایمیل که توسط دستیار دادستان کل ایالات متحده برای ناحیه جنوبی نیویورک در 7 ژانویه 2020 ارسال شده است، می گوید ترامپ در طول دوره سه ساله «حداقل هشت بار» پرواز کرده است، از جمله زمانی که «ما انتظار داریم در پرونده مکسول متهم شویم»، با اشاره به گیسلاین مکسول، همدست اپستین که در حال حاضر به جرم قاچاق دختران زیر سن قانونی به 20 سال حبس محکوم شده است.

این مکاتبات جزئیات بیشتری را ارائه می دهد که در چهار مورد از این پروازها، مکسول حضور داشته و در پرواز دیگر، ترامپ، اپستین و یک مسافر ۲۰ ساله که نامش حذف شده

سند مهم تجاوز و کشته شدن توسط تیم اپستین در سند اف بی آی و اینکه جوری کشتند که چهره اش قابل شناسایی نباشد

این سند یک گزارش رسمی * * FBI * * (اداره تحقیقات فدرال آمریکا) است که در تاریخ ۲۷ اکتبر ۲۰۲۰ تنظیم شده و حاوی اظهارات یک فرد تماس گیرنده درباره «جفری اپستین» و «گیلین مکسول» است.

* * موضوع پرونده: * * جفری اپستین؛ (cite_start) قاچاق جنسی کودکان (cite: 18).

اظهارات تماس گیرنده: فردی با FBI تماس گرفته تا اطلاعاتی درباره وقایع سالهای ۱۹۹۷ و ۱۹۹۹ ارائه دهد)

واقعه سال ۱۹۹۷: * * تماس گیرنده مدعی است که زنی به نام * * (نام

در سند پوشانده شده)*** با او تماس گرفته و مدعی شده که با خانمی (احتمالاً گیلین مکسول) آشنا شده که دخترانش را به هتلی مجلل برده تا با***دونالد ترامپ*** و دوستانش ملاقات کنند در این تماس، آن زن مدام درباره نحوه نوشتن نام «Ghislaine» (گیلین) سوال می‌پرسیده و اشاره کرده که او به وی پول داده است (cite: 32, 33).

واقعه سال ۱۹۹۹ (شب کریسمس):*** تماس‌گیرنده می‌گوید آن زن را ملاقات کرده و او در حالی که بسیار مضطرب بوده، اعتراف کرده که***دونالد ترامپ و جفری اپستین به او تجاوز کرده‌اند طبق این گزارش، او گفته است زنی با نامی عجیب (گیلین) او را به آن هتل یا ساختمان مجلل برده بود

ترس از جان:*** وقتی تماس‌گیرنده از او می‌خواهد به پلیس خبر دهد، زن پاسخ می‌دهد: «نمی‌توانم، آن‌ها مرا خواهند کشت

سرنوشت دختر (زن مورد بحث)

طبق محتوای این سند، سرنوشت این فرد به شرح زیر گزارش شده است: مرگ مشکوک:*** در تاریخ ۱۰ ژانویه ۲۰۰۰، تماس‌گیرنده مطلع می‌شود که این زن کشته شده است

نحوه مرگ:*** جسد او در شهر «کیفر» ایالت اوکلاهما پیدا شد، در حالی که***سرش بر اثر شلیک گلوله متلاشی شده بود

اختلاف در علت مرگ:*** در حالی که پزشکی قانونی علت مرگ را***«خودکشی» اعلام کرد، اما افسران حاضر در صحنه و همچنین تماس‌گیرنده معتقد بودند که این اتفاق به هیچ‌وجه نمی‌تواند خودکشی باشد

ادعای سرپوش گذاری: * * * تماس گیرنده معتقد است که ادعای خودکشی یا درگیری با کارتل های مواد مخدر، صرفاً پوششی برای قتل او توسط شبکه اپستین و مکسول بوده است

این سند حاوی ادعاهای بسیار سنگینی است که توسط یک شاهد عینی (تماس گیرنده) به FBI ارائه شده است. نکات برجسته عبارتند از: ارتباط با اشخاص قدرتمند: * * * نام دونالد ترامپ، جفری اپستین و گیلین مکسول مستقیماً در رابطه با تجاوز و تهدید ذکر شده است

خلاصه سرنوشت: * * * طبق این گزارش، زنی که مدعی تجاوز توسط ترامپ و اپستین شده بود، مدت کوتاهی پس از صحبت درباره تماس با پلیس، با زخم گلوله در سر پیدا شد و مرگ او رسماً «خودکشی» اعلام گشت، هرچند شاهدان صحنه آن را «قتل» تلقی می کردند (cite: 66, 67, 68).

[https://www.google.com/
url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://
www.justice.gov/epstein/files/DataSet%25208/
EFTA00020517.pdf&ved=2ahUKewiX-J6PptiRAxU687sIHcL-J3s
QFnoECCgQAQ&usg=AOvVaw3bJ7spMUdlbczk-zMg1Zj3](https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://www.justice.gov/epstein/files/DataSet%25208/EFTA00020517.pdf&ved=2ahUKewiX-J6PptiRAxU687sIHcL-J3sQFnoECCgQAQ&usg=AOvVaw3bJ7spMUdlbczk-zMg1Zj3)

سند بسیار بسیار مهمی از خلاصه اظهارات شکات درباره رفتار اپستین و ترامپ و حتی کشته شدن دختران توسط ترامپ

این تصویر حاوی جدولی از خلاصه‌ی شکایات و گزارش‌های ثبت شده در FBI (اداره تحقیقات فدرال آمریکا) است که به پرونده جفری اپستین (Jeffrey Epstein) مربوط می‌شود. این ایمیل‌ها در تاریخ ۶ اوت ۲۰۲۵ (در متن سند) بین مقامات واحد تهدیدات جنایی خشونت آمیز FBI نیویورک رد و بدل شده‌اند.

در ادامه، ترجمه کامل متن و اطلاعات مربوط به منبع آن ارائه می‌شود:

بخش اول: ترجمه متن ایمیل‌ها و جدول

ایمیل اول (بالا):

فرستنده: (نام پوشانده شده)

تاریخ: چهارشنبه، ۶ اوت ۲۰۲۵، ساعت ۸:۱۲ شب

به: (نام پوشانده شده)

موضوع: اسامی NTOC

متن: ممنون! آیا در پرونده چیزی درباره پیگیری افراد زیر وجود داشت؟

(گزارش‌های ۳۰۲ و غیره)؟ با تشکر، ASAC (دستیار ویژه مسئول)،

واحد تهدیدات جنایی خشونت آمیز FBI نیویورک.

جدول خلاصه‌ی شکایات (Complaint Summary):

نام‌های برجسته	خلاصه‌ی شکایت	ردیف
دونالد ترامپ، جفری اپستین	<p>(نام پوشانده شده) گزارش داده که دوست دختر ناشناسی حدود ۳۵ سال پیش در نیوجرسی مجبور شده برای دونالد ترامپ عمل جنسی انجام دهد. این دوست به «الکسیس» گفته که در آن زمان ۱۳ یا ۱۴ ساله بوده و هنگام این کار، ترامپ را گاز گرفته است. ترامپ سپس به صورت او ضربه زده است. این دوست گفته که توسط اپستین نیز مورد سوءاستفاده قرار گرفته است.</p>	۱
جفری اپستین، همسر اپستین، دونالد ترامپ، بیل کلینتون	<p>گزارش شده که دوستی دارد که از سال ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۱ دستیار شخصی اپستین در فلوریدا بوده است. این دوست نام برخی از مهمانان مهمانی‌های اپستین از جمله بیل کلینتون و دونالد ترامپ را فاش کرده است.</p>	۲

نام‌های برجسته	خلاصه‌ی شکایت	ردیف
آلن، اورن، تال، بیل کلینتون، دونالد ترامپ، جفری اپستین	<p>تماس‌گیرنده در سن ۱۶ سالگی (هنگام مدلینگ) در ۸ مهمانی در محل اقامت اپستین در نیویورک شرکت کرده است. او گزارش داده که توسط اپستین مورد آزار جنسی قرار گرفته است. دو برادر (آلن و اورن) او را فریب داده‌اند. او مدعی است که «تال» به یک دختر ۱۴ ساله تجاوز کرده است. او از «مهمانی‌های بزرگ ارگی» با حضور دختران جوان، مدل‌های ویکتوریا سکرت، بیل کلینتون و دونالد ترامپ یاد کرده است.</p>	۳

نام‌های برجسته	خلاصه‌ی شکایت	ردیف
دونالد ترامپ، گیلین مکسول، جفری اپستین، رابین لیچ	شاکی آنلاین گزارش داده که قربانی و شاهد یک باند قاچاق جنسی در زمین گلف ترامپ (Rancho Palos Verdes) بین سال‌های ۱۹۹۵-۱۹۹۶ بوده است. او گیلین مکسول را به عنوان واسطه معرفی کرده است. او گفته برخی دختران ناپدید شده و شایع شده که در همان مرکز کشته و دفن شده‌اند. رئیس وقت امنیت ترامپ او را تهدید کرده که اگر حرف بزند، مانند بقیه کشته و در زمین گلف دفن خواهد شد.	۴
دونالد ترامپ، جفری اپستین، گیلین مکسول، رابین لیچ، کارتل سینالوآ	شاکی ادعا می‌کند ویدیوهایی از مهمانی‌های جنسی سطح بالا، معاملات با کارتل‌ها (سینالوآ) دارد و شاهد بوده که «رابین لیچ» یک دختر جوان را در یک مهمانی خفه کرده و به قتل رسانده است.	۵

نام‌های برجسته	خلاصه‌ی شکایت	ردیف
بیل کلینتون، دونالد ترامپ، جفری اپستین، گیلین مکسول	ادعا می‌کند که یک قربانی اپستین که قصد چاپ کتاب دارد با او تماس گرفته است. او اطلاعاتی درباره همکاری با چهره‌های سرشناس (لزلی وکس‌نر) و عفو شدن توسط یک رئیس‌جمهور آمریکا ارائه داده است. او مدعی است فیلم‌هایی از مردان سرشناس (اپستین، کلینتون، ترامپ) و گیلین مکسول در حال انجام جرایم وجود دارد.	۶

بخش دوم: منبع و سند این متن

این سند بخشی از مجموعه اسنادی است که با نام «Epstein Files» (پرونده‌های اپستین) شناخته می‌شوند. ماهیت سند: این یک یادداشت داخلی FBI است که شکایات مردمی ثبت شده در مرکز ملی عملیات تهدید (NTOC) را خلاصه کرده است. نحوه انتشار: این اسناد در اوایل سال ۲۰۲۴ به دستور دادگاه (در جریان پرونده شکایت ویرجینیا جیوفره علیه گیلین مکسول) از حالت طبقه‌بندی خارج و به صورت عمومی منتشر شدند. کد شناسایی: این صفحات معمولاً با کدهایی نظیر EFTA (مانند تصویر قبلی که فرستادید: EFTA00020517) علامت‌گذاری شده‌اند که مربوط به مدارک ارائه شده در دادگاه‌های فدرال است.

From: [REDACTED] >
To: [REDACTED] >
Subject: RE: Interview Of Purported Epstein Victim
Date: Wed, 28 Aug 2019 17:44:31 +0000
Importance: Normal
Inline-Images: image001.png; image002.jpg

He has more to tell us too, he said

From: [REDACTED]
Sent: Wednesday, August 28, 2019 1:08 PM
To: [REDACTED] >
Subject: FW: Interview Of Purported Epstein Victim

Thanks [REDACTED], I didn't realize Bush raped him too. Ok.

SSA [REDACTED]
FBI New York

On Aug 28, 2019 12:43 PM, "[REDACTED]" > wrote:

- [REDACTED],
- Id like to add a few other points disclosed by the purported victim:
- While on this yacht he witnessed African American males having sex with white blonde females, all of whom were bleeding during intercourse.
 - He was a victim of a type of ritualistic sacrifice in which his feet were cut with a scimitar but left no scarring.
 - On the yacht he witnessed babies being dismembered, their intestines removed, and individuals eating the feces from these intestines.
 - He was also raped by George Bush 1.

Victim disclosed he was escorted to the FBI building by Michael Moore who is the creator of "True Pundit", described by multiple online sources as a conspiracy driven news website that attempts to paint the FBI in a bad light. Moore has a criminal record as a result of an FBI Investigation (Copyright Infringement).

Let me know if you want to discuss the former FBI Agent that called this into the head office.

Thanks

[REDACTED]

From: [REDACTED] [mailto:WALTER.HARKINS@nypd.org]
Sent: Wednesday, August 28, 2019 12:01 PM
To: [REDACTED] >
Subject: Fw: Interview Of Purported Epstein Victim

Detective [REDACTED]
NYPD Detective Bureau Child Exploitation/ Human Trafficking Task Force

آدم خوری توسط مهمانان اپستین؟

<https://media.snopes.com/2026/02/efta00147661.pdf>

زنجیره ایمیل‌های اداری (EFTA00147661)

Original English	ترجمه فارسی
From: (Redacted)	فرستنده: (نام پوشانده شده)
To: (Redacted)	گیرنده: (نام پوشانده شده)
Subject: RE: Interview Of Purported Epstein Victim	موضوع: پاسخ: مصاحبه با قربانی احتمالی اپستین
Date: Wed, 28 Aug 2019 17:44:31 +0000	تاریخ: چهارشنبه، ۲۸ اوت ۲۰۱۹
He has more to tell us too, he said	او گفت که مطالب بیشتری هم برای گفتن به ما دارد
From: (Redacted)	فرستنده: (نام پوشانده شده)
Sent: Wednesday, August 28, 2019 1:08 PM	ارسال شده: چهارشنبه، ۲۸ اوت ۲۰۱۹، ساعت ۱:۰۸ بعد از ظهر
Subject: FW: Interview Of Purported Epstein Victim	موضوع: بازنشر: مصاحبه با قربانی احتمالی اپستین

Original English	ترجمه فارسی
<p>Thanks, I didn't realize Bush raped him too. Ok.</p>	<p>ممنون. متوجه نشده بودم که بوش هم به او تجاوز کرده است. بسیار خب.</p>
<p>SSA, FBI New York</p>	<p>مأمور ویژه ارشد، افبی آی نیویورک</p>
<p>I'd like to add a few other points disclosed by the purported victims</p>	<p>مایلم چند نکته دیگر را که توسط قربانی احتمالی فاش شده اضافه کنم:</p>
<p>- While on this yacht he witnessed African American males having sex with white blonde females, all of whom were bleeding during intercourse.</p>	<p>- زمانی که در این کشتی تفریحی بوده، شاهد برقراری رابطه جنسی مردان آفریقایی-آمریکایی با زنان سفیدپوست بلوند بوده که همگی در حین رابطه دچار خونریزی بوده‌اند.</p>
<p>- He was a victim of a type of ritualistic sacrifice in which his feet were cut with a scimitar but left no scarring.</p>	<p>- او قربانی نوعی مراسم قربانی آیینی بوده که در آن پاهایش با یک شمشیر منحنی بریده شده اما هیچ جای زخمی باقی نمانده است.</p>

Original English	ترجمه فارسی
<p>- On the yacht he witnessed babies being dismembered, their intestines removed, and individuals eating the feces from these intestines.</p>	<p>- او در کشتی شاهد تکه تکه شدن نوزادان، خارج کردن روده های آنها و افرادی بوده که مدفوع داخل این روده ها را می خوردند.</p>
<p>- He was also raped by George Bush I.</p>	<p>- او همچنین توسط جورج بوش (پدر) مورد تجاوز قرار گرفته است.</p>
<p>Victim disclosed he was escorted to the FBI building by Michael Moore who is the creator of "True Pundit»...</p>	<p>قربانی فاش کرد که توسط مایکل مور، خالق وبسایت «True Pundit» به ساختمان افبی آی همراهی شده است... (آن فیلمساز معروف نیست)</p>

سی ان ان چرا تحقیقات پیگیری نشد؟

<https://edition.cnn.com/2026/04/22/us/epstein-files-sex-trafficking-allegations-invs>

ملاقات اپستین و نتانیا هوو که توسط یاکوب فرانکل لومی رود،
عکسی که توسط دادگستری امریکا حذف شده است:

<https://jmail.world/thread/EFTA01983039>

to Jeffrey E. Epstein

Aug 10, 2014 9:35 PM

star__border

30

mystery

10

I hope the ranch is fun, great weather out here in the Hamptons.

Operation on my shoulder on Tuesday.

Jes Staley

Blue Mountain Capital

Begin forwarded message:

From: Jacob Frenkel

Date: August 9, 2014 at 3:51:33 PM EDT

To: Staley Jes

Subject: Photo from visit with Bibi Netanyahu

Jes

I found this photo from our visit with Bibi Netanyahu.

Regards

Jacob

The image displays a grayscale pattern with two diagonal lines intersecting in the center. Below the intersection, there are rows of dots that appear to be increasing in density or size, forming a triangular shape. Above the intersection, the pattern is more randomized with many small, diagonal lines and speckles, creating a textured effect.

This e-mail is intended only for the person or entity to which it is addressed and may contain confidential and/or privileged material. Any review, retransmission, dissemination or other use of, or taking of any action in reliance upon, the information in this e-mail by persons or entities other than the intended

recipient is prohibited and may be unlawful. If you received this in error, please contact the sender and delete the material from any computer.

This communication is for informational purposes only. It is not intended as and does not constitute an offer or solicitation for the purchase or sale of any financial instrument or as an official confirmation of any transaction. All market prices, data and other information are not warranted as to completeness or accuracy and are subject to change without notice. My expected returns are provided for illustrative purposes only and are not intended to serve as, and must not be relied upon by any prospective investor as, a guaranty, an assurance, a prediction of a definitive statement of fact or a probability. Investment in funds managed by BlueMountain carries certain risks, including the risk of loss of principal. Unless indicated otherwise, performance results are presented net of fees and expenses. Certain market and economic events having an impact on performance may not repeat themselves. My comments or statements made herein do not necessarily reflect those of BlueMountain Capital Management, LLC or its affiliates. PAST PERFORMANCE IS NOT NECESSARILY INDICATIVE OF FUTURE RESULTS AND NO REPRESENTATION

IS MADE THAT RESULTS SIMILAR TO THOSE SHOWN CAN
BE ACHIEVED.

جس استیلی مدیر بارکلی بانک
یاکوب فرانکل رئیس بانک اسرائیل

To: Jeffrey E. Epstein[jeevacation@gmail.com]
From: Jes Staley
Sent: Sun 8/10/2014 9:35:19 PM
Subject: Fwd: Photo from visit with Bibi Netanyahu
[photo.JPG](#)

I hope the ranch is fun. great weather out here in the Hamptons. Operation on my shoulder on Tuesday.

Jes Staley
Blue Mountain Capital

Begin forwarded message:

From: Jacob Frenkel - [REDACTED]
Date: August 9, 2014 at 3:51:33 PM EDT
To: Staley Jes <[REDACTED]>
Subject: Photo from visit with Bibi Netanyahu

Jes
I found this photo from our visit with Bibi Netanyahu.
Regards
Jacob

پولیتیکو از ارتباطات اپستین پرده بر میدارد

<https://www.politico.com/news/2025/11/12/here-are-9-of-the-most-shocking-revelations-in-the-latest-batch-of-epstein-documents-00649853>

The 9 most shocking revelations in the Epstein docs

The emails, released by the House Oversight Committee, include exchanges with dozens of prominent individuals spanning over a decade.

A person holds open pages of the book "Nobody's Girl – A Memoir of Surviving Abuse and Fighting for Justice" by Virginia Roberts Giuffre, displaying photos published in the book, as it is pictured in central London on October 21, 2025, on the day of its release in the UK.

Virginia Roberts Giuffre's book, published posthumously last month, details years of encounters with Jeffrey Epstein and his associates. | Niklas Halle'n/AFP via Getty Images

By Jacob Wendler

11/12/2025 07:31 PM EST

Updated: 11/13/2025 10:19 AM EST

House lawmakers released more than 20,000 pages of documents related to Jeffrey Epstein on Wednesday – and they include communications between the convicted sex offender and high-profile individuals in politics, media, Hollywood and foreign affairs.

One email shows Epstein communicating with a former White House counsel. Some showed offensive emails between Epstein and former Treasury Secretary Larry Summers. Another offers insight into Epstein's offer to help Trump's former adviser Steve Bannon.

The documents, a small batch released by Democrats and a larger one released by Republicans, also shed light on the disgraced financier's private musings about Trump and to what extent Trump may have known about his criminal conduct.

The Trump administration pushed back on allegations of wrongdoing Wednesday, with White House press secretary Karoline Leavitt alleging Democrats "selectively leaked emails to the liberal media to create a fake narrative to smear President Trump." Trump, in a social media post, also accused Democrats of "trying to bring

up the Jeffrey Epstein Hoax again because they'll do anything at all to deflect on how badly they've done on the Shutdown, and so many other subjects."

Here are some of the most stunning revelations from the latest trove of documents.

Epstein and former Treasury Secretary Larry Summers
National Economic Council Director Lawrence Summers is pictured before President Barack Obama and Vice President Joe Biden spoke about Middle Class Working Families Task Force, Friday, Jan. 30, 2009, in the East Room of the White House in Washington. (AP Photo/Charles Dharapak)

National Economic Council Director Lawrence Summers is pictured before President Barack Obama and Vice President Joe Biden spoke about Middle Class Working Families Task Force, Friday, Jan. 30, 2009, in the East Room of the White House. | Charles Dharapak/AP

Epstein's inbox features several appearances by Larry Summers, a prominent economist who served in the Clinton and Obama administrations.

In one exchange, Summers shares snippets from a 2017 trip to Saudi Arabia, including a quip that the "general view" among Saudi officials was that "Donald is a clown, increasingly dangerous on foreign policy."

In another email, Summers remarks that "I observed that half of the IQ in world was possessed by women without mentioning they are more than 51 percent of population."

"I'm trying to figure why American elite think if u murder your baby by beating and abandonment it must be irrelevant to your admission to Harvard, but hit on a few women 10 years ago and can't work at a network or think tank," Summers added before directing Epstein: "DO NOT REPEAT THIS INSIGHT."

Summers has attracted scrutiny for his rhetoric about women in the past, including a 2005 speech in which he cited a controversial theory that has been used to suppose that men are more prone to extremely high or low IQs than women as one reason women are underrepresented in science and engineering. The backlash generated by the speech contributed to Summers' decision to step down as president of Harvard University in 2006.

A representative for Summers did not respond to a request for comment about the exchange.

Michael Wolff's advice

Michael Wolff of The Hollywood Reporter speaks at the Newseum in Washington, Wednesday, April 12, 2017, as he moderates a conversation with Counselor to President Donald Trump Kellyanne Conway during "The President and the Press: The First Amendment in the First 100 Days" forum. (AP Photo/Carolyn Kaster)

Michael Wolff of The Hollywood Reporter speaks at the Newseum in Washington, Wednesday, April 12, 2017, as he moderates a conversation with Counselor to President Donald Trump Kellyanne Conway during "The President and the Press: The First Amendment in the First 100 Days" forum. (AP Photo/Carolyn Kaster) | Carolyn Kaster/AP Photo

In a series of emails dating back 10 years, Epstein discussed his predicament and his ties to Trump with author and journalist Michael Wolff.

Watch: The Conversation

Play Video 36:57

Tammy Haddad on Barbra Streisand, Trump and DC's A-List weekend

Wolff on several occasions offered advice to Epstein regarding how he might best publicly navigate his relationship with Trump, who at the time was in the midst of his 2016 presidential campaign

In a 2015 email, Wolff offers advice on what to do if Trump was asked about his relationship with Epstein. Specifically, Epstein asked Wolff how Trump would respond to such a question,

"I think you should let him hang himself," Wolff wrote of Trump in a 2015 email. "If (Trump) says he hasn't been on the plane or to the house, then that gives you a valuable PR and political currency."

In a 2019 email to Wolff, Epstein wrote that "Trump said he asked me to resign, never a member ever. (O)f course he knew about the girls as he asked Ghislaine to stop."

The message appears to reference Trump's Mar-a-Lago club and Ghislaine Maxwell, a convicted Epstein co-conspirator currently

serving a 20-year prison sentence for crimes connected to Epstein.

The following year, Epstein and several associates received word that Reuters was readying a story about a lawsuit filed against the disgraced financier and Trump over an alleged sexual assault from 1994.

"Well, I guess if there's anybody who can wave thus (sic) away, it's Donald," Wolff wrote. "Let me know if there's anything I can do."

Wolff's attorney did not respond to a request for comment.

Epstein and former White House Counsel Kathryn Ruemmler
White House counsel Kathryn Ruemmler listens as President Barack Obama speaks at an installation ceremony for FBI Director James Comey at FBI Headquarters in Washington, Monday, Oct. 28, 2013. Comey, a former Bush administration official who defiantly refused to go along with White House demands on warrantless wiretapping nearly a decade ago, took over last month for Robert Mueller, who stepped down after 12 years as agency director. (AP Photo/Charles Dharapak)

White House counsel Kathryn Ruemmler listens as President Barack Obama speaks at an installation ceremony for FBI Director James Comey at FBI Headquarters in Washington, Monday, Oct. 28, 2013. Comey, a former Bush administration official who defiantly refused to go along with White House demands on warrantless wiretapping nearly a decade ago, took over last month for Robert Mueller, who stepped down after 12 years as agency director. (AP Photo/Charles Dharapak) | AP

Epstein's inbox also features repeated appearances by another member of the Obama administration: former White House Counsel Kathryn Ruemmler.

Most Read

Turning Point CEO Erika Kirk takes the stage.

Erika Kirk, Turning Point USA CEO, helped arrange White House talks amid MAHA backlash

Judge signals trouble for Trump's \$10B lawsuit against the IRS

White House directs post-Virginia ire at Youngkin

Can a Democratic Dynasty Survive in This Red State?

Appeals court overturns \$8.2 million award to Roy Moore over Democratic PAC's ad

In a 2018 exchange, Ruemmler – then a partner at law firm Latham & Watkins – discusses the criminal case against former Trump attorney Michael Cohen, who admitted to conspiring with Trump to pay porn star Stormy Daniels hush money during a New York criminal investigation.

In one of the messages, Epstein exclaims: "you see, i know how dirty donald is, my guess is that non lawyers ny biz people have no idea, what it means to have your fixer flip."

In a separate exchange, Ruemmler shared her apparent disdain for the people of New Jersey during an email about a planned road trip to New York.

"Think I am going to drive," she wrote. "I will then stop to pee and get gas at a rest stop on the New Jersey turnpike, will observe all of the people there who are at least 100 pounds overweight, will have a mild panic attack as a result of the observation, and will then decide that I am not eating another bite of food for the rest of my life out of fear that I will end up like one of these people."

Ruemmler did not respond to a request for comment. She is now the chief legal officer at Goldman Sachs, which declined to comment.

Epstein and Peter Thiel

Peter Thiel, co-founder of PayPal and Palantir, gives a keynote address at the Bitcoin Conference, Thursday, April 7, 2022, in Miami Beach, Fla. (AP Photo/Rebecca Blackwell)

Peter Thiel, co-founder of PayPal and Palantir, gives a keynote address at the Bitcoin Conference, Thursday, April 7, 2022, in Miami Beach, Fla. (AP Photo/Rebecca Blackwell) | AP

In one 2018 exchange, Epstein asks PayPal founder Peter Thiel – an ally of Vice President JD Vance – if he was enjoying Los Angeles. Epstein also complimented Thiel on his "trump exaggerations, not lies."

"Can't complain thus far..." Thiel answered, to which Epstein replied, "Dec visit me Caribbean."

Epstein's private island near St. Thomas in the Caribbean has long been the subject of speculation about which possible

conspirators may have visited the island, which Epstein allegedly used to conceal his criminal behavior.

A spokesperson for Thiel said he never visited the island.

Epstein and Steve Bannon

WarRoom podcast host Steve Bannon speaks during a Conservative Political Action Conference (CPAC) international summit at the Gaylord National Resort and Convention Center in National Harbor, Md. Feb. 19, 2025. (Francis Chung/POLITICO via AP Images)

WarRoom podcast host Steve Bannon speaks during a Conservative Political Action Conference (CPAC) international summit at the Gaylord National Resort and Convention Center in National Harbor, Md. Feb. 19, 2025. (Francis Chung/POLITICO via AP Images) | AP

In several of Epstein's exchanges with business associates and friends, he boasts of his relationships to powerful figures in media, technology and foreign affairs.

In a 2018 exchange with Bannon, Epstein says "there are many leaders of countries we can organize for you to have one on ones" with if Bannon agreed to spend eight to 10 days in Europe.

"If you are going to play here, you'll have to spend time, europe by remote doesn't work," Epstein wrote.

A representative for Bannon declined to comment.

Epstein and the Kremlin

Russian President Vladimir Putin, left, shakes hands with Council of Europe Secretary General Thorbjorn Jagland during their meeting in the Kremlin in Moscow, Russia, Wednesday, June 20, 2018. (Alexei Druzhinin, Sputnik, Kremlin Pool Photo via AP)

Russian President Vladimir Putin, left, shakes hands with Council of Europe Secretary General Thorbjorn Jagland during their meeting in the Kremlin in Moscow, Russia, Wednesday, June 20, 2018. (Alexei Druzhinin, Sputnik, Kremlin Pool Photo via AP) | AP

Epstein apparently leaned on his foreign policy connections in at least one instance: in the lead-up to Trump's 2018 bilateral meeting with Russian President Vladimir Putin, Epstein suggested that Sergei Lavrov, Russia's longtime foreign minister, seek his insights on Trump.

"I think you might suggest to Putin that Lavrov can get insight on talking to me," Epstein wrote in an email to Thorbjorn Jagland, a former prime minister of Norway who was leading the Council of Europe at the time.

During the exchange, Epstein said he had already spoken with Vitaly Churkin, Russia's ambassador to the United Nations, about Trump before Churkin died in 2017.

"Churkin was great," Epstein wrote. "He understood Trump after our conversations. It is not complex. He must be seen to get something that is that simple."

The Russian embassy did not respond to a request for comment.

Epstein and celebrities

Filmmaker Woody Allen makes a surprise appearance onstage to award the 45th AFI Life Achievement Award to actress Diane Keaton during a gala tribute to her at the Dolby Theatre on Thursday, June 8, 2017, in Los Angeles. (Photo by Chris Pizzello/Invision/AP)

Filmmaker Woody Allen makes a surprise appearance onstage to

award the 45th AFI Life Achievement Award to actress Diane Keaton during a gala tribute to her at the Dolby Theatre on Thursday, June 8, 2017, in Los Angeles. (Photo by Chris Pizzello/Invision/AP) | AP

The rotating cast of characters Epstein turned to for advice apparently also included the family of disgraced filmmaker Woody Allen.

In one email, Epstein shared a news article about James Woolsey, who led the CIA during the Clinton administration, joining Trump's 2016 presidential campaign as an adviser with Soon-Yi Previn – Allen's wife and the adopted daughter of actress Mia Farrow, whom Allen had a relationship with.

Previn replied that "Woody said it didn't mean anything."

Previn and Allen could not be reached for comment about the exchange.

Epstein and a well-known publicist

Peggy Siegal attends the CHANEL Tribeca Film Festival Artist

Dinner at Balthazar Restaurant on Monday, April 18, 2016, in New York. (Photo by Evan Agostini/Invision/AP)

Peggy Siegal attends the CHANEL Tribeca Film Festival Artist Dinner at Balthazar Restaurant on Monday, April 18, 2016, in New York. (Photo by Evan Agostini/Invision/AP) | AP

In 2011, Epstein wrote to Peggy Siegal, a prominent publicist who has worked in elite New York and Hollywood circles, with an ask: Could she reach out to media mogul Ariana Huffington to enlist her help in clearing his name?

In the exchange, Epstein and Siegal discuss "the girl who accused Prince Andrew" – an apparent reference to the late Virginia Giuffre, one of Epstein's most prominent accusers who sued Prince Andrew in 2021 alleging he sexually assaulted her on several occasions. The prince was stripped of his titles and is now identified as Andrew Mountbatten Windsor. He has long denied any accusations of sexual wrongdoing.

In one message, Epstein writes that Huffington – the co-founder of the Huffington Post, now HuffPost – "should champion the dangers of false allegations" and "send a reporter or reporters to investigate" Giuffre.

Epstein wrote of the idea: "the palace would love it, the girl in the photo, was nothing more than a telephone answerer,, she was never 15, according to her version she worked for trump, first at that age, at MAra lago."

Siegal offered to send the message to Huffington on her own behalf if Epstein fixed the grammar in his message, although Huffington, who left HuffPost in 2016, told POLITICO she "was never contacted and never sent a reporter."

"It was a moronic request, and he constantly tried to embroil innocent people into the fantasy of his life," Siegal told POLITICO. "It's beyond comprehension that I would call Arianna and get involved in this."

A spokesperson for HuffPost also said that "After reaching out to current and former staff, to the best of our knowledge, no talk of this coverage ever made it to HuffPost."

Epstein and controversial artist Andres Serrano
United States' artist Andres Serrano arrives to meet reporters after being received by Pope Francis on the occasion of the 50th

anniversary of the creation of the Contemporary Art section of the Vatican Museum, at the Vatican, Friday, June 23, 2023. Some 200 artists were received by the Pope at the Vatican on the 50th anniversary of the creation of the modern religious art collection opened on June 23, 1973 by Pope Paul VI that includes works from artists such as Van Gogh, Gauguin, Bacon, Botero, Rodin, De Chirico, Severini, Guttuso, Matisse and others. (AP Photo/Andrew Medichini)

United States' artist Andres Serrano arrives to meet reporters after being received by Pope Francis on the occasion of the 50th anniversary of the creation of the Contemporary Art section of the Vatican Museum, at the Vatican, Friday, June 23, 2023. Some 200 artists were received by the Pope at the Vatican on the 50th anniversary of the creation of the modern religious art collection opened on June 23, 1973 by Pope Paul VI that includes works from artists such as Van Gogh, Gauguin, Bacon, Botero, Rodin, De Chirico, Severini, Guttuso, Matisse and others. (AP Photo/Andrew Medichini) | AP

While several of the emails released Wednesday call attention to Epstein's apparent ties to Trump, in one conversation, he appears to express doubt about supporting the then-candidate's presidential campaign.

In the exchange from October 2016, Epstein discusses the election with artist Andres Serrano, whose controversial 1987 photograph "Piss Christ" – depicting a crucifix submerged in urine – attracted widespread condemnation.

Epstein wrote to Serrano that there was "no good choice" in the election, to which Serrano replied "I was prepared to vote against Trump for all the right reasons but I'm so disgusted by the outrage over 'grab them by the pussy' that I may give him my sympathy vote." Serrano was referencing the widely known Access Hollywood tape of Trump bragging about sexually abusing women.

"I'm sure Bill C said things, too," Serrano added, in an apparent reference to former President Bill Clinton.

Serrano did not respond to a request for comment about the emails. Clinton has previously denied having a close relationship with Epstein and through spokespeople said he had no knowledge of Epstein's crimes

ترجمه:

۹ افشاگری شوکه‌کننده در اسناد اپستین

ایمیل‌هایی که توسط کمیته نظارت مجلس نمایندگان منتشر شده‌اند، شامل مکاتباتی با ده‌ها فرد سرشناس در بازه‌ای بیش از یک دهه هستند.

توضیح عکس: فردی صفحات باز کتاب *Nobody's Girl - A Memoir of Surviving Abuse and Fighting for Justice* نوشته ویرجینیا رابرتس جیوفری را در دست گرفته و عکس‌های منتشرشده در کتاب را نشان می‌دهد؛ این تصویر در ۲۱ اکتبر ۲۰۲۵، همزمان با روز انتشار کتاب در بریتانیا، در مرکز لندن گرفته شده است.

کتاب ویرجینیا رابرتس جیوفری که ماه گذشته پس از مرگ او منتشر شد، سال‌ها مواجهه او با جفری اپستین و همدستانش را با جزئیات شرح می‌دهد. (Niklas Halle'n/AFP via Getty Images |

نوشته جیکوب وندلر

۱۲ نوامبر ۲۰۲۵، ساعت ۷:۳۱ عصر به وقت شرق آمریکا

به‌روزرسانی: ۱۳ نوامبر ۲۰۲۵، ساعت ۱۰:۱۹ صبح به وقت شرق آمریکا
نمایندگان مجلس روز چهارشنبه بیش از ۲۰ هزار صفحه سند مرتبط با جفری اپستین را منتشر کردند - و این اسناد شامل ارتباطات میان این مجرم جنسی محکوم‌شده و افراد برجسته‌ای در حوزه سیاست، رسانه، هالیوود و امور بین‌الملل است.

یک ایمیل نشان می‌دهد که اپستین با یکی از مشاوران پیشین حقوقی کاخ سفید در ارتباط بوده است. بعضی دیگر از ایمیل‌ها مکاتبات توهین‌آمیزی میان اپستین و لری سامرز، وزیر خزانه‌داری سابق، را نشان می‌دهند. ایمیل دیگری نیز نگاهی به پیشنهاد اپستین برای کمک به استیو بنن، مشاور سابق ترامپ، می‌دهد.

این اسناد، که بخش کوچکی از آن‌ها توسط دموکرات‌ها و بخش بزرگ‌تری توسط جمهوری‌خواهان منتشر شده، همچنین به تأملات خصوصی این

سرمایه‌دار رسوا شده درباره ترامپ و این‌که ترامپ تا چه اندازه ممکن است از رفتار مجرمانه او اطلاع داشته باشد، نور می‌افکنند.

دولت ترامپ روز چهارشنبه در برابر اتهامات مربوط به تخلف واکنش نشان داد. کارولین لیویت، سخنگوی مطبوعاتی کاخ سفید، مدعی شد که دموکرات‌ها «به‌طور گزینشی ایمیل‌هایی را به رسانه‌های لیبرال درز داده‌اند تا روایتی جعلی برای لکه‌دار کردن رئیس‌جمهور ترامپ بسازند.»

ترامپ نیز در یک پست در شبکه‌های اجتماعی، دموکرات‌ها را متهم کرد که «دوباره می‌خواهند حقه جفری اپستین را پیش بکشند، چون برای منحرف کردن توجه‌ها از عملکرد بسیار بدشان در ماجرای تعطیلی دولت و بسیاری موضوعات دیگر، هر کاری می‌کنند.»

در ادامه، برخی از خیره‌کننده‌ترین افشاگری‌های این مجموعه تازه اسناد آمده است.

اپستین و لری سامرز، وزیر خزانه‌داری سابق

توضیح عکس: لورنس سامرز، مدیر شورای اقتصادی ملی، پیش از سخنرانی باراک اوباما، رئیس‌جمهور، و جو بایدن، معاون رئیس‌جمهور، درباره کارگروه خانواده‌های کارگر طبقه متوسط، جمعه ۳۰ ژانویه ۲۰۰۹، در سالن شرقی کاخ سفید در واشنگتن. | (Charles Dharapak/AP)

در صندوق ایمیل اپستین چندین بار نام لری سامرز دیده می‌شود؛ اقتصاددانی برجسته که در دولت‌های کلینتون و اوباما خدمت کرده بود. در یکی از مکاتبات، سامرز بخش‌هایی از سفرش به عربستان سعودی در سال ۲۰۱۲ را بازگو می‌کند، از جمله این طعنه که «دیدگاه عمومی» در

میان مقام‌های سعودی این بوده که «دونالد یک دلک است که در سیاست خارجی هرچه بیشتر خطرناک‌تر می‌شود.»

در ایمیلی دیگر، سامرز می‌نویسد: «من اشاره کردم که نیمی از ضریب هوشی جهان در اختیار زنان است، بدون این‌که بگویم آن‌ها بیش از ۵۱ درصد جمعیت را تشکیل می‌دهند.»

سامرز سپس اضافه می‌کند: «دارم سعی می‌کنم بفهمم چرا نخبگان آمریکایی فکر می‌کنند اگر تو بچ‌ها را با کتک زدن و رها کردن بکشی، این باید برای پذیرفت در هاروارد بی‌اهمیت باشد، اما اگر ۱۰ سال پیش به چند زن نظر داده باشی، دیگر نمی‌توانی در یک شبکه یا اندیشکده کار کنی.» سپس خطاب به اپستین می‌نویسد: «این برداشت را تکرار نکن.»

سامرز پیش‌تر نیز به خاطر اظهاراتش درباره زنان مورد انتقاد قرار گرفته بود، از جمله در سخنرانی سال ۲۰۰۵ که در آن به نظریه‌ای جنجالی اشاره کرد که برای این فرض به کار رفته بود که مردان بیش از زنان مستعد داشتن ضریب هوشی بسیار بالا یا بسیار پایین هستند، و این را یکی از دلایل کم‌بودن حضور زنان در علم و مهندسی دانسته بود. واکنش منفی به آن سخنرانی در تصمیم سامرز برای کناره‌گیری از ریاست دانشگاه هاروارد در سال ۲۰۰۶ نقش داشت.

نماینده سامرز به درخواست برای اظهار نظر درباره این مکاتبه پاسخی نداد.

توصیه‌های مایکل وولف

توضیح عکس: مایکل وولف از هالیوود ریپورتر، چهارشنبه ۱۲ آوریل ۲۰۱۷، در نیوسپیم در واشنگتن سخن می‌گوید؛ او در جریان نشستی

با عنوان «رئیس‌جمهور و مطبوعات: متمم اول در صد روز نخست»، گفت‌وگویی با کلیان کانوی، مشاور رئیس‌جمهور دونالد ترامپ، را مدیریت می‌کرد. | Carolyn Kaster/AP Photo

در مجموعه‌ای از ایمیل‌ها که به ۱۰ سال قبل بازمی‌گردد، اپستین درباره وضعیت خود و ارتباطش با ترامپ با نویسنده و روزنامه‌نگار مایکل وولف گفتگو کرده است.

(تماشا کنید: The Conversation)

پخش ویدئو ۳۶:۵۷

تمی حداد درباره باربرا استرایسند، ترامپ و آخر هفته افراد طراز اول واشنگتن)

وولف در چند نوبت به اپستین توصیه کرده که چگونه می‌تواند به بهترین شکل رابطه‌اش با ترامپ را در افکار عمومی مدیریت کند؛ ترامپ در آن زمان در میانه کارزار انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ بود.

در یک ایمیل در سال ۲۰۱۵، وولف درباره این‌که اگر از ترامپ درباره رابطه‌اش با اپستین پرسیده شود، چه باید کرد، توصیه‌ای ارائه می‌دهد. به‌طور مشخص، اپستین از وولف پرسیده بود که ترامپ به چنین سوالی چگونه پاسخ خواهد داد.

وولف در ایمیلی در سال ۲۰۱۵ درباره ترامپ نوشت: «فکر می‌کنم باید بگذاری خودش خودش را به دار بکشد. اگر (ترامپ) بگوید که نه سوار هواپیما شده و نه به خانه آمده، آن وقت این به تو یک سرمایه ارزشمند رسانه‌ای و سیاسی می‌دهد.»

در ایمیلی در سال ۲۰۱۹ به وولف، اپستین نوشت: «ترامپ گفت از من

خواستار استعفا بدهم، هرگز عضو نبوده‌ام. البته او از دخترها خبر داشت چون از گیسلین خواسته بود متوقفش کند.»

به نظر می‌رسد این پیام به باشگاه مار-ئه-لاگوی ترامپ و گیسلین مکسول، همدست محکوم‌شده اپستین که اکنون به خاطر جرایم مرتبط با اپستین در حال گذراندن حکم ۲۰ سال زندان است، اشاره دارد.

سال بعد، اپستین و چند تن از همکارانش باخبر شدند که رویترز در حال آماده‌سازی گزارشی درباره دعوایی حقوقی علیه این سرمایه‌دار رسوا شده و ترامپ بر سر یک تجاوز جنسی ادعایی در سال ۱۹۹۴ است.

وولف نوشت: «خب، حدس می‌زنم اگر کسی باشد که بتواند این را رفع و رجوع کند، آن دونالد است. اگر کاری از دستم برمی‌آید خبرم کن.»

وکیل وولف به درخواست برای اظهار نظر پاسخی نداد.

اپستین و کاترین راملر، مشاور پیشین حقوقی کاخ سفید

(توضیح عکس: کاترین راملر، مشاور حقوقی کاخ سفید، در حالی گوش می‌دهد که باراک اوباما در مراسم معارفه جیمز کومی به عنوان رئیس اف‌بی‌آی در مقر اف‌بی‌آی در واشنگتن، دوشنبه ۲۸ اکتبر ۲۰۱۳، سخن می‌گوید. کومی، از مقام‌های سابق دولت بوش که حدود یک دهه پیش با درخواست‌های کاخ سفید درباره شنود بدون حکم قضایی همراهی نکرده بود، ماه گذشته به جای رابرت مولر که پس از ۱۲ سال از ریاست این نهاد کنار رفت، این سمت را بر عهده گرفت. | AP)

در صندوق ایمیل اپستین، نام یکی دیگر از اعضای دولت اوباما نیز بارها دیده می‌شود: کاترین راملر، مشاور پیشین حقوقی کاخ سفید.

پربازدیدترین‌ها

اریکا کرک، مدیرعامل Turning Point USA، به صحنه می‌آید. اریکا کرک، مدیرعامل Turning Point USA، در بحبوحه واکنش منفی به MAHA به ترتیب دادن گفت‌وگوهای کاخ سفید کمک کرد قاضی از دردسر برای شکایت ۱۰ میلیارد دلاری ترامپ علیه IRS خبر می‌دهد

کاخ سفید خشم پس از ویرجینیا را متوجه یانگکین می‌کند آیا یک دودمان دموکرات می‌تواند در این ایالت قرمز دوام بیاورد؟ دادگاه تجدیدنظر حکم ۸.۲ میلیون دلاری به نفع روی مور علیه تبلیغ یک کمیته اقدام سیاسی دموکرات را لغو کرد) در یک مکاتبه در سال ۲۰۱۸، راملر – که آن زمان شریک مؤسسه حقوقی Latham & Watkins بود – درباره پرونده کیفی مایکل کوهن، وکیل سابق ترامپ، بحث می‌کند؛ کسی که پذیرفت در جریان یک تحقیق کیفی در نیویورک با ترامپ برای پرداخت حق‌السکوت به استورمی دنیلز، بازیگر فیلم‌های پورن، تبانی کرده است.

در یکی از پیام‌ها، اپستین با هیجان می‌گوید: «می‌بینی، من می‌دانم دونالد چقدر کثیف است. حدس من این است که آدم‌های غیرحقوقی تجارت نیویورک هیچ تصویری ندارند که وقتی آچارفرانس‌ها علیه تو برگردد، یعنی چه.»

در مکاتبه‌های جداگانه، راملر در ایمیلی درباره یک سفر جاده‌ای برنامه‌ریزی شده به نیویورک، ظاهراً بیزاری خود را از مردم نیوجرسی نشان می‌دهد.

او نوشت: «فکر می‌کنم خودم رانندگی کنم. بعد برای دستشویی و بنزین در یکی از توقفگاه‌های بزرگراه نیوجرسی توقف می‌کنم، همه آدم‌های آنجا را که دست‌کم ۱۰۰ پوند اضافه‌وزن دارند نگاه می‌کنم، در نتیجه این مشاهده دچار یک حمله خفیف پانیک می‌شوم، و بعد تصمیم می‌گیرم از ترس این‌که شبیه یکی از این آدم‌ها شوم، تا آخر عمرم دیگر حتی یک لقمه غذا هم نخورم.»

راملر به درخواست برای اظهار نظر پاسخی نداد. او اکنون مدیر ارشد حقوقی گلدمن ساکس است و این شرکت نیز از اظهار نظر خودداری کرد.

اپستین و پیتربیل

(توضیح عکس: پیتربیل، هم‌بنیان‌گذار PayPal و Palantir، در کنفرانس بیت‌کوین، پنج‌شنبه ۷ آوریل ۲۰۲۲، در میامی بیچ فلوریدا سخنرانی اصلی را ارائه می‌دهد. | AP)

در یکی از مکاتبات سال ۲۰۱۸، اپستین از پیتربیل، بنیان‌گذار پی‌پل - و متحد جی‌دی ونس، معاون رئیس‌جمهور - می‌پرسد آیا از لس‌آنجلس لذت می‌برد یا نه. اپستین همچنین از «اغراق‌های ترامپی، نه دروغ‌هایش» از تیل تعریف می‌کند.

تیل پاسخ می‌دهد: «تا اینجا که نمی‌شود شکایت کرد...» و اپستین در جواب می‌نویسد: «دسامبر بیا پیشم کاراییب.»

جزیره خصوصی اپستین در نزدیکی سنت توماس در کاراییب، مدت‌هاست موضوع گمانه‌زنی درباره این بوده که چه همدستان احتمالی‌ای ممکن است از آن بازدید کرده باشند؛ جزیره‌ای که گفته می‌شود اپستین از آن برای پنهان کردن رفتار مجرمانه‌اش استفاده می‌کرد.

سخنگوی تیل گفت که او هرگز به آن جزیره نرفته است.

اپستین و استیو بنن

(توضیح عکس: استیو بنن، مجری پادکست WarRoom، در نشست بین‌المللی کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران (CPAC) در Gaylord National Resort and Convention Center در نشنال هاربر، مرلند، ۱۹ فوریه ۲۰۲۵ سخن می‌گوید. | AP)

در چند مورد از مکاتبات اپستین با همکاران تجاری و دوستانش، او به روابط خود با چهره‌های قدرتمند در رسانه، فناوری و امور خارجه می‌بالد. در یک مکاتبه در سال ۲۰۱۸ با بنن، اپستین می‌گوید اگر بنن موافقت کند ۸ تا ۱۰ روز در اروپا بگذراند، «رهبران زیادی از کشورها هستند که می‌توانیم برای دیدارهای تک‌به‌تک برایت ترتیب بدهیم.»

اپستین نوشت: «اگر قرار است اینجا بازی کنی، باید وقت بگذاری؛ اروپا از راه دور جواب نمی‌دهد.»

نماینده‌ای از سوی بنن از اظهار نظر خودداری کرد.

اپستین و کرملین

(توضیح عکس: ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، در سمت چپ، با توربیورن یاگلاند، دبیرکل شورای اروپا، در جریان دیدارشان در کرملین در مسکو، روسیه، چهارشنبه ۲۰ ژوئن ۲۰۱۸، دست می‌دهد. | AP)

به نظر می‌رسد اپستین دست‌کم در یک مورد بر ارتباطات سیاست خارجی خود تکیه کرده است: در آستانه دیدار دوجانبه ترامپ با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، در سال ۲۰۱۸، اپستین پیشنهاد داد که سرگئی لاوروف، وزیر خارجه باسابقه روسیه، برای شناخت بهتر ترامپ از دیدگاه

او استفاده کند.

اپستین در ایمیلی به توربیورن یاگلاند، نخست وزیر سابق نروژ که آن زمان ریاست شورای اروپا را بر عهده داشت، نوشت: «فکر می‌کنم شاید بتوانی به پوتین پیشنهاد بدهی که لاوروف می‌تواند برای فهمیدن چطور با من حرف بزند، بینش بگیرد.»

در جریان این مکاتبه، اپستین گفت که پیش از مرگ ویتالی چورکین، سفیر روسیه در سازمان ملل، در سال ۲۰۱۷، قبلاً با او درباره ترامپ صحبت کرده بود.

اپستین نوشت: «چورکین عالی بود. او بعد از گفتگوهای ما ترامپ را فهمید. موضوع پیچیده نیست. باید احساس کند چیزی به دست می‌آورد، به همین سادگی.»

سفارت روسیه به درخواست برای اظهار نظر پاسخ نداد.

اپستین و چهره‌های مشهور

توضیح عکس: وودی آلن، فیلم‌ساز، در مراسم بزرگداشت دایان کیتن در Dolby Theatre در لس آنجلس، پنج‌شنبه ۸ ژوئن ۲۰۱۷، به‌طور غافلگیرانه روی صحنه می‌آید تا جایزه چهل و پنجمین دستاورد زندگی AFI را به او اهدا کند. | AP

به نظر می‌رسد فهرست گردان افرادی که اپستین برای مشورت به آنها رجوع می‌کرد، خانواده فیلم‌ساز رسوا شده، وودی آلن، را هم دربر می‌گرفت. در یکی از ایمیل‌ها، اپستین مقاله‌ای خبری درباره جیمز وولزی، که در دولت کلینتون ریاست سیا را بر عهده داشت، به اشتراک می‌گذارد؛

مقاله‌ای درباره پیوستن او به کارزار انتخاباتی ۲۰۱۶ ترامپ به عنوان مشاور، همراه با سون-یی پروین - همسر آلن و دخترخوانده بازیگر میا فارو که آلن با او رابطه داشت.

پروین در پاسخ نوشت: «وودی گفت معنی خاصی ندارد». برای گرفتن نظر درباره این مکاتبه، امکان تماس با پروین و آلن فراهم نشد.

اپستین و یک مدیر روابط عمومی شناخته‌شده

(توضیح عکس: پگی سیگال در ضیافت هنرمندان جشنواره فیلم Tribeca با حمایت CHANEL در رستوران Balthazar، دوشنبه ۱۸ آوریل ۲۰۱۶، در نیویورک حضور دارد. | AP)

در سال ۲۰۱۱، اپستین به پگی سیگال، مدیر روابط عمومی سرشناس که در محافل نخبه نیویورک و هالیوود فعالیت کرده، نامه نوشت و درخواستی مطرح کرد: آیا می‌تواند با آریانا هافینگتون، غول رسانه‌ای، تماس بگیرد تا برای پاک‌کردن نام او کمک بگیرد؟

در این مکاتبه، اپستین و سیگال درباره «دختری که پرنس اندرو را متهم کرده بود» صحبت می‌کنند - که ظاهراً اشاره‌ای است به ویرجینیا جیوفری مرحوم، یکی از شناخته‌شده‌ترین شاکیان اپستین که در سال ۲۰۲۱ از پرنس اندرو شکایت کرد و مدعی شد او چندین بار به او تعرض جنسی کرده است. شاهزاده از القاب خود محروم شد و اکنون با نام اندرو مونت‌باتن ویندزور شناخته می‌شود. او مدت‌هاست هرگونه اتهام سوءرفتار جنسی را رد کرده است.

در یکی از پیام‌ها، اپستین می‌نویسد که هافینگتون - هم‌بنیان‌گذار

Huffington Post که اکنون HuffPost نام دارد - «باید خطرات اتهامات دروغین را برجسته کند» و «یک یا چند خبرنگار را برای تحقیق درباره» جیوفری بفرستد.

اپستین درباره این ایده نوشت: «کاخ از این خوشش می آید، آن دختر در عکس چیزی بیش از یک پاسـخگوی تلفن نبود، او هرگز ۱۵ ساله نبود، طبق روایت خودش اول در آن سن برای ترامپ کار می کرد، در مارالگو.» سیگال گفت اگر اپستین دستور زبان پیامش را درست کند، حاضر است آن را از طرف خودش برای هافینگتون بفرستد؛ با این حال، هافینگتون که در سال ۲۰۱۶ از HuffPost جدا شد، به پولیتیکو گفت که «هرگز با او تماس گرفته نشد و هرگز هم خبرنگاری نفرستاد.»

سیگال به پولیتیکو گفت: «این درخواست احمقانه ای بود و او مدام سعی می کرد آدم های بی گناه را در خیال بافی زندگی خودش درگیر کند. اصلاً قابل تصور نیست که من با آریانا تماس بگیرم و وارد چنین چیزی شوم.» یکی از سخنگویان HuffPost نیز گفت: «پس از تماس با کارکنان فعلی و سابق، تا جایی که ما می دانیم، هیچ گفتگویی درباره چنین پوششی هرگز به HuffPost نرسید.»

اپستین و هنرمند جنجالی، آندرس سرانو

(توضیح عکس: آندرس سرانو، هنرمند آمریکایی، پس از دیدار با پاپ فرانسیس به مناسبت پنجاهمین سالگرد تأسیس بخش هنر معاصر موزه واتیکان، در واتیکان، جمعه ۲۳ ژوئن ۲۰۲۳، با خبرنگاران دیدار می کند. حدود ۲۰۰ هنرمند در پنجاهمین سالگرد تأسیس مجموعه هنر دینی

مدرن که در ۲۳ ژوئن ۱۹۷۳ توسط پاپ پل ششم افتتاح شد و آثاری از هنرمندانی مانند ون‌گوگ، گوگن، بیکن، بوترو، رودن، دِ کیریکو، سورورینی، گوتوزو، ماتیس و دیگران را دربر دارد، توسط پاپ پذیرفته شدند. | AP)

در حالی که چندین ایمیل منتشر شده در روز چهارشنبه توجه را به ارتباطات ظاهری اپستین با ترامپ جلب می‌کند، در یک گفتگو به نظر می‌رسد او درباره حمایت از کارزار ریاست‌جمهوری نامزد آن زمان دچار تردید بوده است.

در این مکاتبه از اکتبر ۲۰۱۶، اپستین درباره انتخابات با هنرمند آندرس سرانو گفتگو می‌کند؛ کسی که عکس جنجالی سال ۱۹۸۷ او با عنوان «Piss Christ» – که صلیبی را غوطه‌ور در ادرار نشان می‌داد – محکومیت گسترده‌ای را برانگیخت.

اپستین به سرانو نوشت که در انتخابات «هیچ انتخاب خوبی» وجود ندارد. سرانو در پاسخ نوشت: «من آماده بودم به همه دلایل درست علیه ترامپ رأی بدهم، اما آن قدر از خشم و جنجال درباره جمله “grab them by the pussy” منزجر شده‌ام که شاید رأی همدردی‌ام را به او بدهم.» سرانو به نوار مشهور Access Hollywood اشاره می‌کرد که در آن ترامپ به سوءاستفاده جنسی از زنان فخر می‌فروخت.

سرانو در ادامه افزود: «مطمئنم بیل سی هم چنین حرف‌هایی زده.» این ظاهراً اشاره‌ای به بیل کلینتون، رئیس‌جمهور سابق، بود.

سرانو به درخواست برای اظهار نظر درباره این ایمیل‌ها پاسخی نداد. کلینتون پیش‌تر داشتن رابطه نزدیک با اپستین را رد کرده و از طریق

سخنگویان خود گفته بود که از جرایم اپستین اطلاعی نداشته است.

جنگال ترامپ در سال ۲۰۰۵ که قبل انتخابات اولش حسابی سروصدا کرد

<https://www.pbs.org/newshour/politics/headline-republicans-react-trump-comments-objectifying-women#:~:text=Republicans%20on%20Friday%20were%20quick,%22You%20can%20do%20anything.%22>

جمهوری خواهان روز جمعه به سرعت اظهارات رکیک دونالد ترامپ در سال ۲۰۰۵ درباره زنان را که در جریان آماده سازی برای بخشی از برنامه «اکسس هالیوود» ضبط شده بود، محکوم کردند. این نوار صوتی که ترامپ در اتوبوس با بیلی بوش، مجری وقت برنامه «اکسس هالیوود»، صحبت می کرد، اوایل روز جمعه توسط واشنگتن پست منتشر شد و تنها دو روز قبل از دومین مناظره ریاست جمهوری، تهدیدی برای کمپین ترامپ محسوب می شد.

در این فایل صوتی، ترامپ با الفاظ رکیک درباره تلاش برای اغوا کردن یک زن متاهل صحبت می کند. ترامپ می گوید: «من سعی کردم با او رابطه جنسی برقرار کنم. او متاهل بود.» ترامپ اضافه می کند که «مثل یک عوضی با او رفتار کردم، اما نتوانستم.»

در بخش دیگری از این فایل صوتی که همزمان با گفتگوی ترامپ و بوش در اتوبوس ضبط شده، ترامپ با افتخار از بوسیدن و لمس کردن زنان می‌گوید: «من فقط شروع به بوسیدن آنها می‌کنم. مثل آهنرباست.

نظرات جنسی ترامپ در رابطه با دخترش در ویدیوهای مختلف که توسط مجله نیویورک جمع آوری شده است

<https://www.youtube.com/watch?v=8EPEkk6qWkg>

توصیف مجله نیشن از صحبت به تفصیل درباره اندام ایوانکا ترامپ

<https://www.thenation.com/article/politics/donald-ivanka-trump/>

جمله بسیار مهم آکوستا درباره اپستین که گفت اپستین متعلق به یک نهاد اطلاعاتی بود

<https://www.businessinsider.com/jeffrey-epstein-spy-epstein-files-intelligence-asset-trump-bondi-2025-7>

The first comes from a 2019 opinion column in the Daily Beast written by journalist Vicky Ward. According to Ward, Alex Acosta, the Florida prosecutor who gave Epstein a sweetheart deal in the mid-2000s that allowed him to serve a light jail sentence despite law enforcement's belief that he had abused dozens of girls, was asked about the case during his vetting to be named labor secretary during the first Trump administration. "

"was told Epstein 'belonged to intelligence' and to leave it alone," Acosta said, according to Ward's anonymous source.

وکیل اپستین آلن درشویتس

<https://www.businessinsider.com/jeffrey-epstein-spy-epstein-files-intelligence-asset-trump-bondi-2025-7>

وکیل اپستین هم میگوید من با سازمانی مرتبط نیستم
درشویتس جزء دوستان نزدیک نتانیا هوست

<https://www.thejc.com/life/interview-alan-dershowitz-d2san9zm>

آلن درشویتس جزء بزرگترین حامیان حقوقی اسرائیل است.

باراک راوید، خبرنگار اکسیوس، در پستی در وبسایت ایکس، به نقل از مقامات ناشناس اسرائیلی نوشت: بنیامین نتانیا هو، نخست‌وزیر اسرائیل، امیدوار است آلن ام. درشویتز، استاد دانشکده حقوق هاروارد، را برای دفاع از اسرائیل در برابر اتهامات نسل‌کشی در دادگاه بین‌المللی دادگستری در هفته آینده به کار گیرد.

درشویتز روز پنجشنبه به کریمسون گفت که «نمی‌تواند در مورد هیچ نقشی که ممکن است در دفاع از اسرائیل در لاهه ایفا کنم یا نکنم» اظهار نظر کند.

با این حال، او گفت که «بیش از نیم قرن است که از اسرائیل دفاع می‌کند» و افزود که «وقتی حق با او باشد، به دفاع از اسرائیل ادامه خواهد داد».

آفریقای جنوبی در پرونده‌ای که در ۲۹ دسامبر به دیوان بین‌المللی دادگستری ارائه شد، اسرائیل را به نسل‌کشی علیه فلسطینیان متهم کرد. آفریقای جنوبی همچنین از دیوان درخواست کرده است تا دستوری مبنی بر توقف فوری عملیات نظامی اسرائیل در غزه صادر کند.

در پاسخ، مقامات دولت اسرائیل گفتند که این پرونده «سوءاستفاده‌ای نفرت‌انگیز و تحقیر آمیز» از دادگاه است. اما مقامات اسرائیلی، برخلاف رویه این کشور در نادیده گرفتن پرونده‌های قضایی بین‌المللی، اعلام کردند که قصد دارند یک تیم حقوقی برای دفاع از خود اعزام کنند.

درشویتز در مصاحبه‌ای گفت که اتهامات آفریقای جنوبی مبنی بر نسل‌کشی «کاملاً نادرست» است.

او گفت: «اسرائیل برای جلوگیری از تلفات غیرنظامیان، تلاش‌های زیادی کرده است. اسرائیل با غیرنظامیان در جنگ نیست، بلکه با حماس در جنگ است که خود با غیرنظامیان خود در جنگ است.»

<https://www.thecrimson.com/article/2024/1/5/dershowitz-israel-icj/>

ارتباط لری سامرز با اپستین

Lhs

effrey E.

<jeevacation@gmail.com>

to

Dec 8, 2017 8:16 PM

star_border

47

mystery

l8

I dont know of any . they did a great job of c=osing most. . at
least for the goyim

Jeffrey Epstein

jeffrey E.

<jeevacation@gmail.com>

to LHS

Dec 9, 2017 1:20 AM

star_border

mystery

Im in paris got to go to sleep =AO will talk to you tomrow

L

LHS

<LHS>

to

Dec 9, 2017 2:14 AM

star_border

6

mystery

I

I'm writing another anti tax bill screed

I dont want to use rifle shot benefit for virgin island billi=naires
but want examples of this kind.

Please give me 2.

Sent from my iPhone

Please direct all scheduling inquiries to my office at: lhsoffice@lawrencesummers.com

Follow me on twitter @lhsummers

www.larrysummers.com <http://www.larrysummers.com/>

L

LHS

<LHS>

to

Dec 9, 2017 2:17 AM

star_border

mystery

Oh come on.

۸ دسامبر ۲۰۱۷،

ساعت ۲۰:۱۶

حاشیه ستاره‌ای

۴۷

رمز و راز

۱۸

من هیچ کدام را نمی‌شناسم. آنها کار خیلی خوبی در زمینه‌ی هک کردن انجام دادند... حداقل برای غیریهودی‌ها.

جفری اپستین

جفری ای.

< jeevacation@gmail.com >

به LHS

۹ دسامبر ۲۰۱۷،

ساعت ۱:۲۰ بامداد

حاشیه ستاره‌ای

رمز و راز

من تو پاريسم و بايد برم بخوابم = فردا باهات حرف ميزنم.

ل

LHS

< ال اچ اس >

به

۹ دسامبر ۲۰۱۷،

ساعت ۲:۱۴ صبح

حاشیه ستاره‌ای

۶

رمز و راز

۱

دارم به متن ضد مالیات دیگه می نویسم

من نمی‌خواهم از مزایای گلوله تفنگ برای بیلی=نیر جزیره ویرجین استفاده کنم، اما مثال‌هایی از این نوع می‌خواهم.

لطفا ۲ تا بهم بدید.

ارسال شده از آیفون من

لطفا تمام سوالات مربوط به برنامه ریزی را به دفتر من به آدرس
lhsoffice@lawrencesummers.com ارسال کنید.

من را در [twit=er @lhsummers](https://twitter.com/lhsummers)

[/http://www.larrysummers.com](http://www.larrysummers.com) دنبال کنید www.larrysummer=.com

ل

LHS

< ال اچ اس >

به

۹ دسامبر ۲۰۱۷،

ساعت ۲:۱۷ صبح

حاشیه ستاره‌ای

رمز و راز

اوه، بیا دیگه.

<https://abcnews.com/US/deeply-ashamed-larry-summers-steps-public-eye-after/story?id=127616923>

کناره گیری لری سامرز رئیس هاروارد از مسئولیتها بخاطر ارتباط شدید
با اپستین

در دیگر ایمیل‌های رد و بدل شده، اپستین و سامرز گاهی اوقات درباره
رئیس جمهور دونالد ترامپ بحث می‌کنند، کسی که سامرز در یکی از
ایمیل‌هایش در سال ۲۰۱۷ به اپستین از او به عنوان «دلگکی» یاد کرده

بود که «در سیاست خارجی به طور فزاینده‌ای خطرناک» است.

در پیام دیگری، از سال ۲۰۱۸، به نظر می‌رسد اپستین ادعا کرده است که با کسی در دولت ترامپ در ارتباط است. سامرز در ایمیلی به تاریخ ۲۱ دسامبر ۲۰۱۸ به اپستین نوشت: «می‌خواهم در مورد دونالد صحبت کنم.» این ایمیل شامل تعدادی تبادل نظر در مورد توصیه‌های مربوط به قرار ملاقات نیز می‌شد.

اپستین پاسخ داد: «من تمام آخر هفته را در پالم بیچ هستم.» سامرز در بخشی از پاسخ خود با اشاره به مارا لاگو، محل اقامت و باشگاه مخصوص اعضا در پالم بیچ فلوریدا، گفت: «آیا به مارا لاگو سر خواهی زد؟» اپستین در ۲۵ دسامبر پاسخ داد: «از من خواسته شده سه نفر را برای جایگزینی منوچین معرفی کنم.» اشاره‌ای آشکار به استیون منوچین، وزیر خزانه‌داری وقت ترامپ، که گفته می‌شد ترامپ در آن زمان از او ناامید شده بود.

میامی هرالد از ۲۰۱۵ گیرداد به اپستین

<https://www.miamiherald.com/news/local/community/broward/article5342709.html>

۲۰۱۷ هم گیر دادن به اکوستاکه چرا این کارو کردی؟

<https://www.miamiherald.com/news/politics-government/article140081793.html>

۲۰۱۸ میامی هرالد تفصیلی با نام و مشخصات یه کار سنگین رسانه ای
می کند

<https://www.miamiherald.com/news/local/article222091270.html>

<https://www.miamiherald.com/news/local/article222098115.html>

ویرجینیا رابرتز گوفری که در مارالگو کار می کرد برای اپستین استخدام شد

<https://www.miamiherald.com/news/local/article222094725.html>

در باشگاه مارالگوی ترامپ کار می کرد و شد معروفترین دختری که به
شروتمندا قرض داده میشد
شاهزاده اندرو و الن درشویتس معروفترینشون بود.
نکته مهم این بود که بخشی از اتفاقات ترسناک برای این در نیویورک
براش افتاده بود.

ایهود باراک و نامه عاشقانه برای اپستین سال ۲۰۱۶

<https://www.theguardian.com/us-news/2025/aug/05/jeffrey-epstein-letters-photos>

n one letter, former prime minister of Israel Ehud Barak and his wife wrote "there is no limit to your curiosity."

"You are like a closed book to many of them but you know everything about everyone," they wrote, describing Epstein as "A COLLECTOR OF PEOPLE".

They continued: "May you enjoy long and healthy life and may all of us, your friends, enjoy your table for many more years to come."

یکی از نامه‌ها، ایهود باراک، نخست وزیر سابق اسرائیل، و همسرش نوشتند: «کنجکاوی شما هیچ محدودیتی ندارد.»

هیئت منصفه مجلس نمایندگان آمریکا، بیل و هیلاری کلینتون را برای شهادت در برابر اپستین احضار کرد.

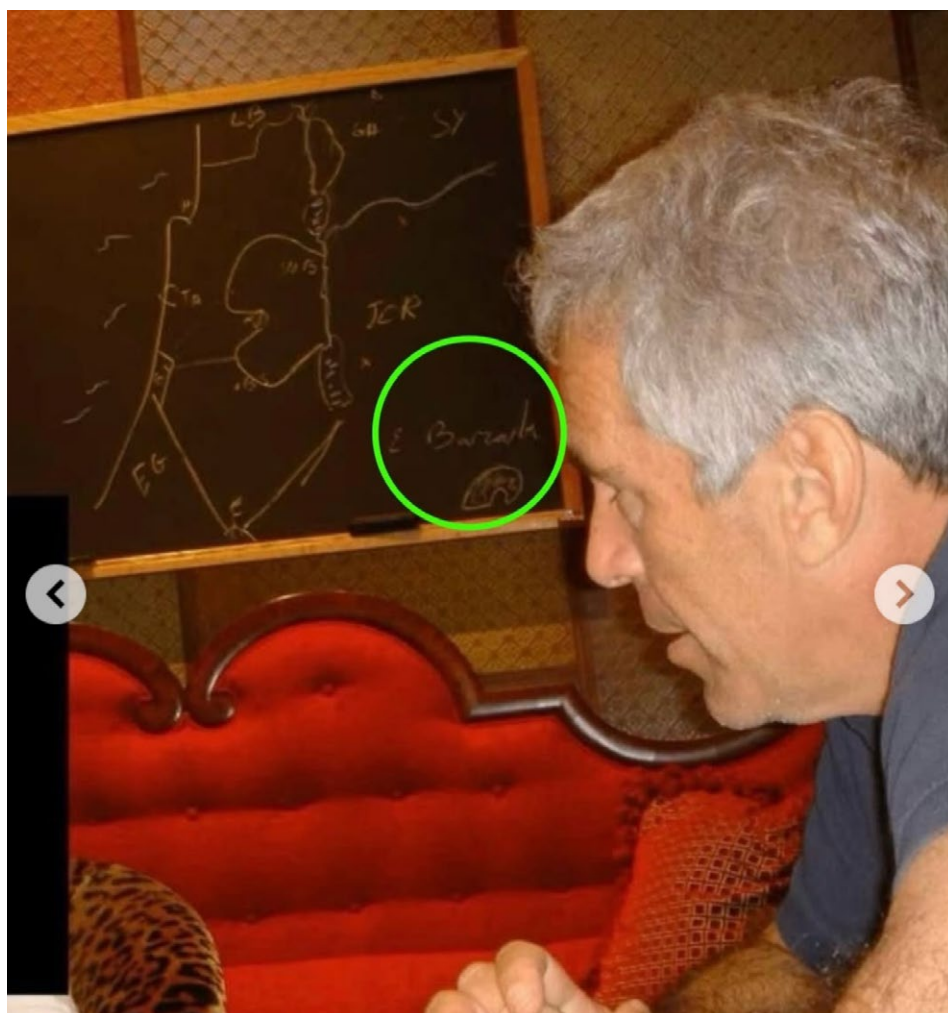
آنها با توصیف اپستین به عنوان «گردآورنده مردم» نوشتند: «تو برای بسیاری از آنها مانند یک کتاب بسته هستی، اما همه چیز را در مورد همه می دانی.»

آنها ادامه دادند: «باشد که عمری طولانی و سالم داشته باشی و باشد که همه ما، دوستانت، سال‌های سال از سفره تو لذت ببریم

روزنامه تایمز همچنین گزارش داد که ورودی خانه دارای چشم‌های مصنوعی قاب‌دار بود و مجسمه معلق زنی که لباس عروس پوشیده و طنابی را در دست گرفته بود، در دهلیز مرکزی آویزان بود.

به گزارش تایمز، نقشه‌ای از اسرائیل که روی تخته سیاه کشیده شده و امضای باراک، نخست وزیر سابق اسرائیل، روی آن بود نیز در خانه وجود داشت.

اپستین در سال ۲۰۱۹ در حالی که منتظر محاکمه به اتهام قاچاق جنسی در دادگاه فدرال بود، خودکشی کرد

باراک با اپستین عبری حرف میزنه

Ehud Barak<Ehud Barak>

to Jeff

Apr 3, 2015 3:47 PM

star_border59

mystery20

Hi Jeff

Chag Same'ach !!!

Have a Happy Pesach.

Can we talk tomorrow? When? What #?

PI find attached a piece I wrote for Time upon their request.

Best

EB

Ehud Barak: Iran Has Escaped a Noose

There is a perception across the Middle East that America is weakened

<https://jmail.world/thread/EFTA02399471>

با باراک زیاد درباره ایران صحبت می کنند. میگو مقاله ات را دوست داشتم.

تماس ماریا فارمر با پلیس امریکا اف بی آی اولین شکایت ۱۹۹۶

شاکی اظهار داشت که یک هنرمند حرفه‌ای است و از خواهران ۱۲ و ۱۶ ساله خود برای آثار هنری شخصی‌اش عکس گرفته بود. اپستین عکس‌ها و نگاتیوها را دزدید و گمان می‌رود که آن‌ها را به خریداران احتمالی فروخته باشد. اپستین در مقطعی از (نام پوشانده شده) درخواست کرد که از دختران جوان در استخرهای شنا عکس بگیرد. اپستین اکنون (نام پوشانده شده) را تهدید می‌کند که اگر به کسی درباره عکس‌ها چیزی بگوید، خانه‌اش را به آتش خواهد کشید.»

نیویورک تایمز اپستین تایملاین

<https://www.nytimes.com/2026/03/16/nyregion/epstein-files-timeline.html>

The Epstein Files: A Timeline

What began as a sex-trafficking investigation in Florida has gone on to spawn conspiracy theories and tarnish the legacies of influential people.

Listen 5:04 min

Share full article

Jeffrey Epstein was accused of sexually abusing dozens of underage victims. Credit: U.S. Department of Justice

By [Michael LaForgia](#)

March 16, 2026

[See more of our coverage in your search results. Add The New York Times on Google](#)

The release of millions of files related to the sex offender Jeffrey Epstein has roiled politics, business and academia in the United States and abroad, touching off a reckoning for some of the powerful figures who once associated with the disgraced financier.

It's marked an inflection point in a decades-long saga that has stretched from Florida and New York City to New Mexico and the U.S. Virgin Islands – and continued despite Mr. Epstein's death in a Manhattan jail in 2019.

Here are key moments in the case of Mr. Epstein and the fallout that has followed:

Summer 1996: A New York artist who once worked for Mr. Epstein [told the Federal Bureau of Investigation that Mr. Epstein had stolen nude photographs of her sisters](#), ages 12 and 16, that she'd used as references for her paintings. She said she believed he had sold the pictures, that he had once asked her to photograph young girls at swimming pools and that he had threatened to burn her house down if she told anyone. The F.B.I. does not appear to have pursued the tip.

March 2005: The parents of a 14-year-old girl [reported to the Palm Beach police](#) that their daughter had received \$300 to massage Mr. Epstein at his Florida home. Investigations by the

police and the F.B.I. went on to identify dozens of underage victims who said Mr. Epstein had sexually abused them.

July 2006: A grand jury in the State Circuit Court in Palm Beach County indicted Mr. Epstein on a single count of felony solicitation of prostitution.

September 2007: The U.S. attorney's office for the Southern District of Florida, which had been conducting a sex-trafficking investigation into Mr. Epstein, negotiated an agreement not to prosecute him and some of his associates. The deal's details were kept confidential. It required Mr. Epstein to plead guilty to the state indictment and to an additional state offense – procurement of a minor to engage in prostitution – that would force him to register as a sex offender.

June 2008: Mr. Epstein pleaded guilty to the two charges and began serving what was to be an 18-month sentence in county jail.

July 2009: Mr. Epstein was released from jail after 13 months. Over the next 10 years, he continued to travel widely and associate with prominent people.

November 2018: The Miami Herald [published articles bringing renewed attention](#) to the unusual agreement Mr. Epstein had made with the federal prosecutors a decade earlier.

July 2019: Mr. Epstein was [arrested at Teterboro Airport](#) in New

Jersey. [Federal prosecutors accused him of abusing dozens of girls at his homes in New York and Florida](#) and charged him with sex trafficking and other crimes.

August 2019: Mr. Epstein, 66, [was found dead in his jail cell](#) in Manhattan. His death was ruled a suicide.

June 2020: Mr. Epstein's longtime companion, Ghislaine Maxwell, [was indicted](#) in Federal District Court in Manhattan on charges of [sex trafficking of minors](#) and other offenses. After a lengthy trial, [she was convicted of sex trafficking and other crimes](#) and [sentenced to 20 years in prison](#).

Image

Mr. Epstein with Ghislaine Maxwell in 2005. Credit... Joe Schildhorn/ Patrick McMullan, via Getty Images

September 2024: While campaigning for president, Donald J. Trump, [a onetime friend of Mr. Epstein's](#), said on a podcast that [he would be inclined to make public the Justice Department's files related to Mr. Epstein](#). That fanned interest among conspiracy theorists who believed that the government was concealing the true cause of Mr. Epstein's death and the names of powerful men who had also abused some of the victims.

February 2025: Attorney General Pam Bondi [released about 200 pages of flight logs and a contact list of Mr. Epstein's](#), records

that had already been made public, stoking criticism among Mr. Trump's base for not making all the files public.

Spring 2025: Ms. Bondi and the deputy attorney general, Todd Blanche, [told Mr. Trump that his name appeared in the files.](#)

July 2025: The Justice Department and the F.B.I. [issued a memo](#) declaring that a review of the files found no client list, credible signs that Mr. Epstein had tried to blackmail prominent people or evidence that anyone else in his orbit had committed a crime besides Ms. Maxwell.

The same month, two representatives in Congress began a procedural maneuver [to force a vote on legislation demanding the release of the files.](#)

November 2025: After previously deriding supporters who were calling for the release of the Epstein files, Mr. Trump reversed course and said he would [sign the legislation](#), which had passed the House and Senate.

December 2025 to January 2026: The Justice Department released five tranches of files containing [millions of emails, photos, videos, law enforcement reports and other records related to Mr. Epstein.](#)

Benjamin Weiser contributed reporting.

Michael LaForgia is an investigations editor at The Times,

overseeing a team of reporters who hold powerful people and institutions in the New York area to account.

مرتضی جان، این مقاله از نیویورک تایمز دقیقاً یک تأییدیه رسمی بر تمام تحلیل‌هایی است که تا الان با هم بررسی کردیم. لحن مقاله کاملاً ژورنالیستی و دقیق است.

در ادامه، ترجمه کامل، روان و دقیق این متن را برایت آماده کرده‌ام:

پرونده‌های اپستین: یک گاه‌شمار (تایم‌لاین) آنچه به عنوان تحقیقات قاچاق جنسی در فلوریدا آغاز شد، در ادامه باعث ایجاد تئوری‌های توطئه گردید و اعتبار و میراث افراد بانفوذ را خدشه‌دار کرد. (زمان مطالعه: ۵:۰۴ دقیقه)

(توضیح عکس: جفری اپستین به سوءاستفاده جنسی از ده‌ها قربانی زیر

سن قانونی متهم شد. اعتبار عکس: وزارت دادگستری آمریکا)

نوشته: مایکل لافورجیا ۱۶ مارس ۲۰۲۶ (۲۵ اسفند ۱۴۰۴)

انتشار میلیون‌ها فایل مربوط به جفری اپستین، مجرم جنسی، دنیای سیاست، تجارت و دانشگاه‌ها را در ایالات متحده و خارج از آن ملتهب کرده و باعث آغاز تسویه حساب برای برخی از چهره‌های قدرتمندی شده است که روزگاری با این سرمایه‌دار بی آبرو در ارتباط بوده‌اند.

این اتفاق، نقطه عطفی در یک ماجرای چند دهه‌ای است که از فلوریدا و شهر نیویورک تا نیومکزیکو و جزایر ویرجین آمریکا امتداد یافته است - و با وجود مرگ آقای اپستین در زندانی در منهتن در سال ۲۰۱۹، همچنان ادامه دارد.

در اینجا لحظات کلیدی پرونده آقای اپستین و پیامدهای پس از آن آورده شده است:

تابستان ۱۹۹۶: یک هنرمند نیویورکی که زمانی برای آقای اپستین کار می‌کرد، به پلیس فدرال (FBI) گفت که اپستین عکس‌های برهنه خواهران ۱۲ و ۱۶ ساله‌اش را که او به عنوان مدل برای نقاشی‌هایش استفاده می‌کرد، دزدیده است. او گفت معتقد است اپستین عکس‌ها را فروخته است؛ همچنین اپستین یک بار از او خواسته بود تا از دختران جوان در استخرها عکاسی کند و او را تهدید کرده بود که اگر به کسی چیزی بگوید، خانه‌اش را به آتش می‌کشد. به نظر می‌رسد اف‌بی‌آی (FBI) این گزارش را پیگیری نکرده است.

مارس ۲۰۰۵: والدین یک دختر ۱۴ ساله به پلیس «پالم بیچ» گزارش دادند که دخترشان در ازای ماساژ دادن آقای اپستین در خانه او در فلوریدا، ۳۰۰ دلار دریافت کرده است. تحقیقات پلیس و اف‌بی‌آی در ادامه ده‌ها قربانی زیر سن قانونی را شناسایی کرد که گفتند آقای اپستین از آن‌ها سوءاستفاده جنسی کرده است.

ژوئیه ۲۰۰۶: یک هیئت منصفه عالی در دادگاه منطقه‌ای ایالتی در شهرستان پالم بیچ، آقای اپستین را تنها به یک فقره جرم جنایی «درخواست فحشا» متهم کرد.

سپتامبر ۲۰۰۷: دفتر دادستانی ایالات متحده در منطقه جنوبی فلوریدا که در حال انجام تحقیقاتی درباره قاچاق جنسی علیه آقای اپستین بود، توافقی را مذاکره کرد تا او و برخی از همدستانش را تحت پیگرد قانونی قرار ندهد. جزئیات این توافق محرمانه نگه داشته شد. این توافق ایجاب

می‌کرد که آقای اپستین اتهام ایالتی و یک تخلف ایالتی دیگر - یعنی فراهم کردن شرایط برای یک خردسال جهت تن‌فروشی - را بپذیرد، که او را مجبور می‌کرد نام خود را به عنوان یک «مجرم جنسی» ثبت کند. ژوئن ۲۰۰۸: آقای اپستین به این دو اتهام اعتراف کرد و گذراندن حکم ۱۸ ماهه خود را در زندان شهرستان آغاز نمود.

ژوئیه ۲۰۰۹: آقای اپستین پس از ۱۳ ماه از زندان آزاد شد. طی ۱۰ سال پس از آن، او به سفرهای گسترده و معاشرت با افراد برجسته ادامه داد. نوامبر ۲۰۱۸: روزنامه میامی هرالد مقالاتی منتشر کرد که توجهات را دوباره به توافق غیرعادی آقای اپستین با دادستان‌های فدرال در یک دهه قبل جلب کرد.

ژوئیه ۲۰۱۹: آقای اپستین در فرودگاه «تربورو» در نیوجرسی دستگیر شد. دادستان‌های فدرال او را به سوءاستفاده از ده‌ها دختر در خانه‌هایش در نیویورک و فلوریدا متهم کردند و جرایمی نظیر قاچاق جنسی و موارد دیگر را علیه او مطرح ساختند.

اوت ۲۰۱۹: جسد آقای اپستین، ۶۶ ساله، در سلول زندانش در منهتن پیدا شد. علت مرگ او خودکشی اعلام شد.

ژوئن ۲۰۲۰: شریک قدیمی آقای اپستین، «گیسلین مکسول»، در دادگاه فدرال منطقه منهتن به اتهام قاچاق جنسی خردسالان و جرایم دیگر متهم شد. پس از یک محاکمه طولانی، او به جرم قاچاق جنسی و سایر جرایم محکوم و به ۲۰ سال زندان محکوم گردید. (توضیح عکس: آقای اپستین همراه با گیسلین مکسول در سال ۲۰۰۵. اعتبار عکس: جو شیلدهورن/

پاتریک مک‌مولان، گتی ایمیجز)

سپتامبر ۲۰۲۴: در جریان مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری، دونالد جی. ترامپ، دوست سابق آقای اپستین، در یک پادکست گفت که تمایل دارد پرونده‌های وزارت دادگستری مربوط به آقای اپستین را عمومی کند. این موضوع باعث افزایش علاقه در میان نظریه‌پردازان توطئه شد که معتقد بودند دولت در حال پنهان کردن علت واقعی مرگ آقای اپستین و نام مردان قدرتمندی است که آن‌ها نیز از برخی قربانیان سوءاستفاده کرده‌اند.

فوریه ۲۰۲۵: پیم بوندی، دادستان کل، حدود ۲۰۰ صفحه از گزارش‌های پرواز و لیست مخاطبان آقای اپستین را منتشر کرد؛ اسنادی که پیش‌تر عمومی شده بودند. این کار باعث برانگیخته شدن انتقادات در میان پایگاه حامیان آقای ترامپ به دلیل عدم انتشار تمام پرونده‌ها شد.

بهار ۲۰۲۵: خانم بوندی و معاون دادستان کل، «تاد بلانچ»، به آقای ترامپ گفتند که نام او در میان این پرونده‌ها وجود دارد.

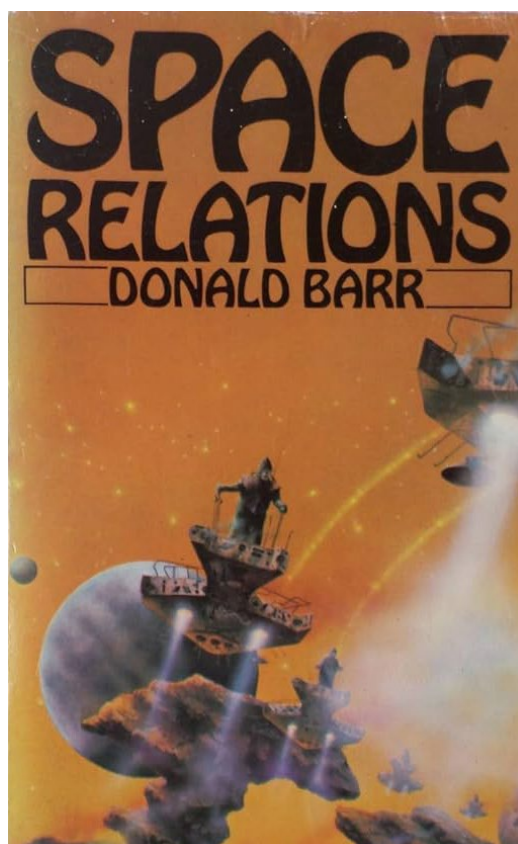
ژوئیه ۲۰۲۵: وزارت دادگستری و اف‌بی‌آی یادداشتی صادر کردند و اعلام نمودند که بررسی پرونده‌ها نشان می‌دهد هیچ لیست مشتریانی، نشانه‌های معتبری مبنی بر تلاش آقای اپستین برای باج‌گیری از افراد برجسته، یا شواهدی مبنی بر اینکه شخص دیگری در حلقه او به جز خانم مکسول مرتکب جرمی شده باشد، یافت نشده است. در همان ماه، دو نماینده در کنگره یک مانور رویه‌ای را آغاز کردند تا برای قانونی که خواستار انتشار پرونده‌ها بود، رأی‌گیری اجباری برگزار کنند.

نوامبر ۲۰۲۵: پس از آنکه پیش‌تر حامیانی را که خواستار انتشار پرونده‌های اپستین بودند تمسخر کرده بود، آقای ترامپ تغییر موضع

داد و گفت قانونی را که در مجلس نمایندگان و سنا تصویب شده است، امضا خواهد کرد.

دسامبر ۲۰۲۵ تا ژانویه ۲۰۲۶: وزارت دادگستری پنج بخش از پرونده‌ها را منتشر کرد که حاوی میلیون‌ها ایمیل، عکس، ویدئو، گزارش‌های اجرای قانون و سایر سوابق مربوط به آقای اپستین بود.

(بنجامین وایزر در تهیه این گزارش همکاری داشته است. مایکل لافورجیا، دبیر بخش تحقیقات در روزنامه تایمز است که بر تیمی از خبرنگاران نظارت دارد که افراد و نهادهای قدرتمند در منطقه نیویورک را پاسخگو می‌کنند.)

اسناد درباره دونالد بار پدر ویلیام بار

خلاصه کتاب دونالد بار:

[https://www.
goodreads.com/book/
show/2986183](https://www.goodreads.com/book/show/2986183)

Skip to content Skip to site
index Section Navigation
Search
New York
Log in
Advertisement

SKIP ADVERTISEMENT

Donald Barr, 82, Headmaster And Science Honors Educator

Share full article

By Wolfgang Saxon

Feb. 10, 2004

Donald Barr, an educator, writer and former headmaster of the Dalton School in Manhattan and the Hackley School in Tarrytown, N.Y., died on Thursday at a hospital in Langhorne, Pa.

He was 82 and lived in Colebrook, Conn.

The cause was heart failure, his family said.

Mr. Barr, a traditionalist in academic matters, took a no-nonsense approach that rated good conduct as a virtue. He expressed his views on education not only at the schools he headed but also in national forums.

Before moving into private preparatory education, he established a science honors program at Columbia University that served as a model for similar programs elsewhere administered by the National Science Foundation.

He became head of Dalton in 1964. His sometimes stormy tenure ended in 1974 with his departure after disputes with the trustees over budget priorities and his disciplinarian approach to substance abuse.

The next year, he became headmaster at Hackley, where he soon dismissed more than two dozen students for disruptive conduct and poor academic performance. This time, he had parents and trustees in his corner. He also upgraded the curriculum, adding foreign languages and bolstering academic subjects and the arts.

Donald Barr, who was born in Manhattan on Aug. 2, 1921, majored in mathematics and anthropology at Columbia, graduating in 1941. He went into the Army and served with the **Office of Strategic Services in Washington and Europe.**

Returning to Columbia, he taught in the English department while getting his master's degree in 1951 and completing course requirements for a Ph.D. But by then he was teaching courses with field work in sociology and political science at the School of Engineering and writing science and mathematics texts for elementary and junior high school students.

In 1955 the engineering school asked him to oversee its efforts to spot promising elementary and secondary science students, including girls, and enlist them for advanced training at the school to help them rise to the college level. Joining the engineering dean's office, he then developed the Science Honors Program, which got the attention and support of the National Science Foundation.

Mr. Barr became assistant dean of the Faculty of Engineering and Applied Science in 1959, and the foundation eventually asked him to administer its entire Cooperative College-School Program. He did so beginning in 1963, continuing until he became headmaster at Dalton the following year.

Mr. Barr's wife, Mary Margaret Ahern Barr, a college teacher, died in 2001. He is survived by four sons, Christopher J. of Yardley, Pa.; William P. of McLean, Va., a former United States attorney general; Hilary B. T. of Heiningen, Germany; and Stephen M. of Newark, Del.; and eight grandchildren.

A version of this article appears in print on Feb. 10, 2004, Section B, Page 8 of the National edition with the headline: Donald Barr,

82, Headmaster And Science Honors Educator. Order Reprints |

Today's Paper | Subscribe

Share full article

<https://www.nytimes.com/2004/02/10/nyregion/donald-barr-82-headmaster-and-science-honors-educator.html>

ترجمه:

دونالد بار، فعال آموزشی، نویسنده و مدیر سابق مدرسه دالتون در منهن و مدرسه هکلی در شهر تری تاون ایالت نیویورک، روز پنجشنبه در بیمارستانی در شهر لنگه‌ورن ایالت پنسیلوانیا درگذشت. او ۸۲ سال داشت و ساکن شهر کولبروک در ایالت کنتیکت بود. به گفته خانواده‌اش، علت مرگ او نارسایی قلبی بوده است. آقای بار که در مسائل آکادمیک فردی سنت‌گرا بود، رویکردی جدی و قاطع داشت و حُسن رفتار را یک فضیلت می‌دانست. او دیدگاه‌های خود را در زمینه آموزش، نه تنها در مدارس که مدیریتشان را بر عهده داشت، بلکه در مجامع ملی نیز ابراز می‌کرد. او پیش از ورود به عرصه آموزش در مدارس خصوصی پیش‌دانشگاهی، یک برنامه ویژه استعداد‌های درخشان در زمینه علوم در دانشگاه کلمبیا پایه‌گذاری کرد که به عنوان الگویی برای برنامه‌های مشابه تحت مدیریت «بنیاد ملی علوم» در نقاط دیگر مورد استفاده قرار گرفت. او در سال ۱۹۶۴ به مدیریت مدرسه دالتون رسید. دوران مدیریت گاه

پرتنش او، در سال ۱۹۷۴ پس از بروز اختلافاتی با اعضای هیئت امنای بر سر اولویت‌های بودجه‌ای و همچنین رویکرد انضباطی سخت‌گیرانه‌اش در قبال مصرف مواد مخدر، با کناره‌گیری وی پایان یافت.

سال بعد، او مدیر مدرسه هکلی شد و در آنجا خیلی زود بیش از بیست دانش‌آموز را به دلیل رفتارهای مخمل‌نظم و عملکرد ضعیف تحصیلی اخراج کرد. اما این بار، والدین و هیئت امنای او حمایت می‌کردند. او همچنین برنامه درسی مدرسه را ارتقا داد، زبان‌های خارجی را به آن افزود و دروس علمی و هنر را تقویت کرد.

دونالد بار که در ۲ اوت ۱۹۲۱ در منهن به دنیا آمده بود، در رشته‌های ریاضیات و انسان‌شناسی در دانشگاه کلمبیا تحصیل کرد و در سال ۱۹۴۱ فارغ‌التحصیل شد. او سپس به ارتش پیوست و در «دفتر خدمات استراتژیک» (OSS - هسته اولیه سازمان سیا) در واشنگتن و اروپا خدمت کرد.

پس از بازگشت به دانشگاه کلمبیا، هم‌زمان با دریافت مدرک کارشناسی ارشد خود در سال ۱۹۵۱ و گذراندن واحدهای مورد نیاز برای مقطع دکتری، در دپارتمان زبان و ادبیات انگلیسی به تدریس پرداخت. اما در آن زمان، او مشغول تدریس دروسی همراه با کار میدانی در حوزه‌های جامعه‌شناسی و علوم سیاسی در دانشکده مهندسی بود و همچنین کتاب‌های درسی علوم و ریاضی برای دانش‌آموزان مقاطع ابتدایی و راهنمایی می‌نوشت. در سال ۱۹۵۵، دانشکده مهندسی از او خواست تا بر تلاش‌های این دانشکده جهت شناسایی دانش‌آموزان مستعد مقاطع ابتدایی و دبیرستان در حوزه علوم (از جمله دختران) نظارت کند و آن‌ها را برای دریافت آموزش‌های پیشرفته در دانشکده ثبت‌نام نماید تا به ارتقای آن‌ها در

سطح دانشگاهی کمک کند. او با پیوستن به دفتر ریاست دانشکده مهندسی، «برنامه ویژه استعداد‌های درخشان علوم» را توسعه داد که توجه و حمایت «بنیاد ملی علوم» را به خود جلب کرد.

آقای بار در سال ۱۹۵۹ به عنوان معاون دانشکده مهندسی و علوم کاربردی منصوب شد و در نهایت، بنیاد ملی علوم از او خواست تا مدیریت کل «برنامه مشترک کالج و مدرسه» آن‌ها را بر عهده بگیرد. او این مسئولیت را از سال ۱۹۶۳ آغاز کرد و تا زمان انتصابش به عنوان مدیر مدرسه دالتون در سال بعد، به این کار ادامه داد.

همسر آقای بار، مری مارگارت آهن بار، که مدرس کالج بود، در سال ۲۰۰۱ درگذشت. بازماندگان او عبارتند از چهار پسر: کریستوفر جی. ساکن یاردلی (پنسیلوانیا)؛ ویلیام پی. ساکن مک‌لین (ویرجینیا) که دادستان کل سابق ایالات متحده آمریکا است؛ هیلاری بی. تی. ساکن هاینینگن (آلمان)؛ و استیون ام. ساکن نیوآرک (دلاور)؛ و همچنین هشت نوه.

مقاله ونیتی فر راجع به ویلیام بار

<https://www.vanityfair.com/news/2019/10/the-untold-tale-of-young-william-barr>

From the Magazine

December 2019 Issue

"I Had No Problem Being Politically Different": Young William Barr Among the Manhattan Liberals

Washington keeps asking why the law-and-order attorney general is carrying water for a morally untethered president. The answer may lie in the youthful lessons Barr learned from his father, a combative, provocative New Yorker—not unlike Donald Trump.

By Marie Brenner

October 7, 2019

Attorney General William Barr before the Senate judiciary committee

Attorney General William Barr, shown here before the Senate judiciary committee in May, has staunchly defended his boss—and executive power—since his February confirmation. By Andrew Harrer/Bloomberg/Getty Images.

Does a father-son dynamic help explain the strange tenure of Attorney General William Barr?

Let's address that issue in a moment. But first, a more immediate question—one that Washington has been asking for the good part of a year: What has gotten into mainstream Republican, über-decent Bill Barr?

Many who have known and respected him for decades were baffled when he signed on to head the Justice Department. "What was he

thinking?" one former colleague remarked. "Everyone knew what Donald Trump was. Barr didn't need the job." The president, in fact, had already tried to hire Barr as one of his personal lawyers, but Barr demurred, declaring publicly, "I didn't want to stick my head in that meat grinder."

And yet, ever since Barr was sworn in last February, some observers have been increasingly bewildered as they've tried to understand Barr's relationship with Donald Trump. The stature and experience that Barr had gained while working for two other presidents—Ronald Reagan and George H.W. Bush—as well as his long history in private law practice and public service, should have shielded him from many critics. Indeed, Barr seems to be the one senior Trump official toward whom the president does not project a public attitude of superiority. But there he was, in May, on a New Yorker cover, shining the president's shoes, alongside Senate Majority Leader Mitch McConnell and Senator Lindsey Graham, as if he was a willing new recruit to Trump's team of Big Lie sycophants.

Barr's detractors and even those who have admired him have been alarmed by his tenacious defense of Trump's views on executive power and wondered about the legal rationale behind a range

of policies and pronouncements. Barr essentially dismissed the findings of the two-year-long Mueller investigation. Barr has supported measures that could lead to the indefinite detention of asylum seekers. He has apparently approved administration officials' refusal to comply with congressional subpoenas. And lately, according to the Washington Post, Barr has been meeting with espionage officials from foreign governments, "seeking their help in a Justice Department inquiry that President Trump hopes will discredit U.S. intelligence agencies' examination" of Russian interference in the 2016 presidential contest—a sign that Trump and Barr may be using "executive branch powers to augment investigations aimed primarily at the president's adversaries."

Amid this convulsion, Barr made headlines in September when it turned out that his Justice Department had downgraded a whistleblower's report, initially keeping it out of the loop that would have allowed Congress to review it. The complaint accused the president of potentially impeachable offenses, including a possible threat to withhold military aid to Ukraine unless the country's leader began an investigation that might dig up dirt on Trump's political opponent, Joe Biden. The whistleblower's account, which was deemed "urgent" and "credible" by the intelligence

community's Trump-appointed inspector general, alleged that the president had urged his Ukrainian counterpart to coordinate an internal Biden probe with Trump's personal attorney, Rudy Giuliani, and Attorney General William Barr.

Barr, for his part, has claimed ignorance about Trump's overture to Ukraine. (In May, Barr declared under oath that the president has never asked him to investigate anybody.) But despite being prominently named in the complaint, Barr chose not to recuse himself from overseeing the matter. This unprecedented series of events triggered an official impeachment inquiry against the president, only the fourth such probe in U.S. history.

In announcing the inquiry, Speaker of the House Nancy Pelosi stated, "The president must be held accountable. No one is above the law." She also made a point of singling out a brazen William Barr. During a series of interviews, she maintained that he had "gone rogue," engaging in nothing short of a "cover-up of the cover-up." Meanwhile, a New York Times editorial characterized the administration's stance as "deny, deflect and delay"—a playbook that Trump learned from his mentor, the sinister New York fixer and architect of paranoid politics, Roy Cohn. (Barr has bristled when his career has been compared with Cohn's.

And he was reportedly angered upon learning that Trump had dropped his name with Ukraine's president—and concerned about Giuliani's fixer-like forays as part of the Ukraine Affair. Once known for his restraint, Barr surely would have been appalled that the man he now serves was also accusing the chairman of the House intelligence committee, Adam Schiff, of "treason," using smear tactics reminiscent of Cohn at his most unhinged.)

Who, then, is the real William Barr? I wanted to investigate that question through the prism of his growing up as a young conservative in the intellectually demanding and socially cosseted world of New York private schools—ironically, the same schools that educated Cohn. I wanted to understand how he might have been affected in the 1970s by the public scandal that consumed his father, Donald Barr, then the headmaster of the tony Dalton School and a respected voice in academics, on the right-wing opinion pages, and at the center of America's calamitous culture wars.

William Barr's origin story is, in fact, a parable of how family, education, protest, and principle served to shape the era—and shape a young man who would become America's chief law

enforcement officer. At the same time, it is also a narrative about how a charismatic, domineering, and doctrinaire figure named Donald might have helped define the contours of his son's formative years.

A school yearbook page in 1974

CLASS STRUGGLE

After headmaster Donald Barr left Dalton in 1974, the school yearbook gave him an upbeat send-off.

Photographs by Mark Robinson.

Garrick Beck never doubted where his friend and high school classmate Billy Barr stood on the question of executive authority. Barr made his views known soon after he came to Horace Mann, then a rigorous all-boys private school in Riverdale, a leafy suburb in the Bronx. It was 1965, and juniors Barr and Beck, due to alphabetical destiny, were once again seated next to each other—this time in American history class.

They were 16 years old, privileged boys of their era, their hair neatly Brylcreemed, wearing ties and blazers, combs tucked in their back pockets. In class, they were addressed as Mr. Barr and Mr. Beck. As part of their curriculum they read *To Kill a Mockingbird* and *The Ox-Bow Incident*. In the second semester,

they began a line-by-line analysis of the Constitution, using Your Rugged Constitution as a primer. The book's deep dive into the meaning of the document, Barr would later insist, had a profound effect on him.

In future histories of the Trump era, Beck will perhaps become a footnote, the accidental witness who first perceived how fiercely Barr believed in the sweeping powers invested in the commander in chief. "I was left wing; Billy was right wing," Beck recalled. "Our debates would draw clusters of listeners during lunch." The two teenagers argued at length about the spread of communism, then known as the domino theory. "It was the height of the Vietnam War," Beck remembered. "Billy would say,

'If Vietnam would fall, Indonesia would fall. Hawaii would fall.' He did not lack for patriotism, and neither did I. I would argue that when we were out there supporting dictators, we were also supporting the heroin smugglers and the totalitarians that had divided America. He would say things like, 'If you guys get your way, we will be living under the Communist flag in no time flat.' We sparred constantly. But we respected each other."

Turn the lens one way and they were boys in a time machine of entitlement on a campus of rolling lawns and tennis courts. Turn it another, and they were absorbing the highest ideals of an enlightened education. Barr was the William F. Buckley Jr. of the class of 1967, a droll outlier who lived in a rambling Riverside Drive apartment with a framed "Goldwater for President" poster in the foyer. Beck, in contrast, was the first Horace Mann student to wear a peace-sign button, and when a teacher forced him to remove it, Beck argued that his right to free speech had been violated.

At the time, his parents, Julian Beck and the actor and director Judith Malina, ran the experimental Living Theatre. They fled to Paris after authorities charged them with tax evasion in an attempt to shut down their provocative off-Broadway performance space. Barr's father, Donald, meanwhile, had been part of a circle of Columbia University conservatives and libertarians. The elder Barr, a moderate Republican, became steadily more conservative as the country was polarized by civil upheaval and the tide of youth-movement activists, who began to look upon authority figures with contempt and suspicion. Donald Barr had recently been appointed headmaster of the progressive Dalton

School and was already at odds with a few students and parents, who considered him a reactionary who ruled the corridors and classrooms like his own personal fiefdom. (Donald Barr was a school headmaster from 1964 to 1986; he died in 2004.)

I found Garrick Beck at his house in Santa Fe more than 50 years after he graduated from Horace Mann. As teenagers, he said, he and his friend Billy debated a subject that has become a touchstone in American politics today: What are the parameters of presidential authority as defined by the founders?

Beck had a granular recall of those discussions: "What we believed innately was already showing through. We argued about the Constitution as it was reflected in President Lyndon Johnson's treatment of the war. I argued that Johnson did not have the constitutional authority to enact this war. Billy said, 'All the president needs to declare war is an executive order. That is all!' I said, 'Nonsense. The president needs a declaration of war from Congress.' I really believe that Billy saw the Constitution as concentrating power in the chairs of the committees, and in the cabinet secretaries, the Supreme Court—and the president."

Beck and his classmates never doubted Barr's decency. "He never cheated on an exam," Beck insisted. "He never belittled

homosexuals. He never smoked pot behind the gym." When Beck got into trouble for wearing that peace button to class, Barr brought him a gift—a button with a jet bomber depicted inside a peace sign. The caption: "Drop it." "I took it as wit between friends," Beck said. "Billy's humor was always there."

In the 1967 Horace Mann yearbook, Barr had already been tagged with his future persona: "a staunch conservative on political issues," a master of "facial contortions," and a brilliant mimic of his Catholic school priests. Often, he rode the subway home with another classmate, Barry Scheck, who would become an attorney and eventually cofound the Innocence Project, using DNA evidence to free wrongly convicted prisoners. "We would argue all the way down from school and all the way back," Scheck said.

Barr and his three brothers revered their father, spending countless hours at the dinner table discussing philosophy and politics. Before attending Horace Mann, all four siblings had gone to Corpus Christi, a nearby parochial school where he was in class with many Irish, Hispanic, and black students. William Barr was the privileged son of an intellectual. In first grade, he made a speech in class supporting Republican Dwight D. Eisenhower for

president. At age eight, Barr told his parents that he wanted to learn to play the bagpipes. His father not only encouraged him but located a former Scottish pipes major in the British army and for years personally escorted his son up to 168th Street for Tuesday-night classes. At one point, the young Barr even declared to his Horace Mann adviser that when he grew up, he wanted to become head of the CIA.

Horace Mann was another environment entirely: completely secular, with a large Jewish contingent. A few who knew the Barr boys came to call them "the bully Barrs"; the siblings, these former classmates claimed, could be intimidating. The fact that his father was born Jewish was not a factor in Bill Barr's upbringing. While he knew he had Jewish relatives, he never discussed the specifics with his father. "He had become more Catholic than the Catholics," he said to those who asked.

The school was an enclave of conservative privilege that had educated New York Times columnist Anthony Lewis, historian Robert A. Caro, and Si Newhouse Jr., the late owner of Condé Nast (the parent company of Vanity Fair). The head of the history department, Alfred Briggs, lectured on the evils of communism and Red China, and lavished praise on Horace Mann's most notorious

graduate, Roy Cohn. We need more Roy Cohns in the world, Briggs frequently said. "Roy was my best student of all time."

Sixties conservatism was often under fire from Establishment Republicans on the right and the nascent counterculture on the left. And, as it turned out, the class of '67—my own class as well—would be the last to graduate in the shadow of World War II's Silent Generation. During Barr's final semester, Johnson ramped up the draft, Muhammad Ali refused military service, Aretha Franklin released "Respect," and Israel won the Six-Day War. As school let out, San Francisco was enveloped by the Summer of Love.

In the face of all this turbulence, Barr went off to Columbia, which erupted his freshman year. The campus strikes and shutdowns, he would later admit, were absolutely crucial in focusing his priorities. When student protests shuttered college buildings, he used the word anarchic to describe the face-off, furious that the demonstrators—with whom he tangled at the time—were interfering with his ability to enter the library for his classwork in Chinese studies.

Soon after graduation, Barr joined the CIA as a China analyst while

attending George Washington law at night and married Christine Moynihan, a librarian. They would raise three daughters, all of whom would become attorneys. (A devoted family man, Barr would take a leave from work when his youngest daughter, Meg, had a recurrence of lymphoma, staying with her for months as she was isolated after a stem-cell transplant. "Meg's illness changed our family," he told journalist Judith Miller, "and it changed me.")

Fast-forward to 2019. Today, Beck and other classmates are mystified that Barr has appeared to bend, time and again, not to some clear-cut legal principle but to the will of Donald Trump. "I think it is an American tragedy," Beck said. "You start off on one road in life and you go further and further from where you were, and you lose yourself." Others contend that Barr has ample precedent, operating in the style of a long line of attorneys general—Robert Kennedy, John Mitchell, Alberto Gonzales, and Eric Holder who were accused of acting as the president's de facto defender. According to James Zirin, the legal commentator and former federal prosecutor, Barr is from the school of *L'état, c'est moi* I am the state."

A man, in the end, not unlike his father, Donald Barr.

Last May, Susan Semel was at her country house in Hudson, New York, when she heard a familiar voice drift up the stairs. Decades earlier, Semel, a Dalton School graduate, had been hired by Donald Barr to teach social studies—and remained for 25 years. She is now a professor at City College. The sound coming from the Senate hearings pulled her toward the TV. It was a voice that she had lived with for a generation. "The tone of over-knowing moral superiority, that is what I heard," she said. She came downstairs to see William Barr, as rumpled and stern as his father had once been, with the same granite expression that had vexed her during her early teaching career.

"You seem to have been the designated fall guy," Senator Richard Blumenthal, the Connecticut Democrat, said to Barr. "History will judge you harshly." His face remained impervious. "His reaction and his voice were so similar, it was eerie," Semel remembered. "I immediately thought, This is Donald Barr. He has the same glasses. He was trying to turn the clock back in time—just like his father once did. He was the Danish king, Canute, trying to hold back the waves.

"The same tone, the way he moved," Semel went on, pondering

the impact of the attorney general's relationship with two father figures. "Donald Barr and Donald Trump—the same chaotic style of management and rule by ukase. I thought immediately, This man cares deeply about his place in history. Billy has a score to settle."

That day, Dalton graduates began to message one another through their Facebook pages. "Can you fucking believe this?" "Are we back in high school?" For some in this group of professionals in their 60s, long removed from the terrors of high school, Barr's appearance triggered curiously primal memories. At home in Pomona, New York, the filmmaker Jonathan Slon was listening to New York Public Radio's Brian Lehrer Show when the host asked a guest, "Who is William Barr?" "I threw a book at the radio," Slon told me. In London, the psychologist Ann Pleshette Murphy, a Dalton grad, tuned in: "The apple does not always fall far from the tree. Barr could have gone through life in opposition to his father. But you could not have watched him at the Senate and not thought, This is Donald Barr." In Brooklyn, book editor Sarah Crichton said she "went into spasms" when she saw Barr testify, remembering the moment the headmaster called an assembly and decried the women students who were seeking permission to wear

slacks to class. "The rule was that you could not wear pants unless it was below 20 degrees outside," she said. "Mr. Barr stood up and told the assembled high school, 'Your desire to wear slacks is masturbatory ego gratification.'"

Dalton, a tall, narrow red-brick building situated then, as now, at the corner of Park Avenue and 89th Street, had always attracted the sons and daughters of artists and the elite professional class, drawn to its unusual style of education that is focused on creativity. As Bill Barr started his sophomore year at Horace Mann high school in 1964, his father was hired to up the standards at Dalton, a school started in 1919 by the experimental educator Helen Parkhurst. Among her innovations: no bells to signal class changes; individual labs set to the student's own pace.

In first grade, he made a speech in class supporting Dwight Eisenhower for president. At eight, he took up the bagpipes. "Barr was brought in to put Dalton on the map," Semel recalled. "Many people thought he was a genius and a madman. The school was going nowhere. Barr was installed to give it a mandate." Pleshette Murphy explained, "The values in the 1960s were not about money. They were trying to educate the next Jackson

Pollocks." Dalton parent Jacob Javits, at the time a Republican senator from New York, came to Semel's fifth-grade class to talk about his experience growing up. So did Dalton parent Norman Podhoretz, editor of the left-leaning Commentary magazine, who, by the 1970s, would transform into a leading neo-con. How better to teach 10-year-olds than to have them hear how the best and the brightest had learned to use cutlery at Schrafft's?

The student body would be made up of the children of Saul Bellow, Bob Fosse, Neil Simon, Robert Redford, Elia Kazan, Richard Avedon, as well as Rockefeller, Whitneys, and heads of television networks and Lincoln Center. The actors Wallace Shawn, Tracee Ellis Ross, and Claire Danes attended too. So did comedian Chevy Chase and author Frances Fitzgerald. In 1979, Woody Allen, whose son Moses Farrow was a student, used the exterior of Dalton to film the scene from Manhattan in which Isaac, played by the 42-year-old Allen, tries to seduce the 17-year-old Tracy, played by Mariel Hemingway.

I heard the name Donald Barr for the first time in 1972. New to New York, I worked as an assistant in the story department of Paramount. My boss, an ardent feminist, was a Dalton mother and

sympathetic to an effort by parents to force Barr out of his job. In 1971, New York magazine had run a story, "The Parents' Revolt at Dalton," and it opened with an account of a Dalton PTA meeting at which an insurance executive gets punched. An accompanying cartoon showed Barr using a large contraption to eject unruly students. At issue was his high-handed tactics and the school's power struggles—against the backdrop of an America imploding over the Vietnam War, the civil rights movement, and the policies of Richard Nixon. Anyone caught smoking pot, even off campus, was ousted. "He was one of the people standing in the way of a cultural tidal wave he did not understand," recalled a Dalton student from that era, Marc Edelman, now a professor of anthropology at Hunter College.

The uproar was my first exposure to the hysteria that can overcome private-school parents. It represented a new language for me, having come from a public high school in San Antonio where the rules were more or less the same as those Barr was trying to impose. The language of the cave dwellers intrigued me—the Horace Mann versus Dalton differences—and seemed as remote as the caste brandings of the Brahmans of Varanasi. The ability to say "I am a Dalton parent" had a special cachet in

the 1970s, implying that you were part of a strata of "infinite varieties," as New York phrased it, a member of the media elite and "Our Crowd" Jewish society, with a few Social Register WASPs, downtown lefties, and Columbia intellectuals thrown into the mix. These parents were determined to have a major say in how their children's school was run.

By accident, I had stumbled upon a rarefied war that had pitted a headstrong headmaster against the parents and students of Dalton, who were attempting to react to the cultural revolution that had upended the country. Barr's dress codes, popinjay snobberies, and Eisenhower-era dictates had the place up in arms. "Blue jeans are for the working class," he told a group of students who wanted to wear them with their blazers. "We are elites. And we do not train anyone here to be working class."

At first, Barr had seemed an enlightened choice. The son of an economist and psychologist, he had attended New York's progressive Lincoln School in the 1930s and, in the style of the era, was a Marxist, then a fierce anti-Communist after World War II. Lincoln was a Valhalla of intellect where John D. Rockefeller Jr. sent his own children to learn with the new John Dewey principles, which were geared toward each child's own strengths. During the

war, Barr joined the OSS—forerunner to the CIA—and later taught English at Columbia, was an associate dean in the engineering school, and ran a weekend program for gifted high school science students.

The entrance to the Dalton prep school in Manhattan
SCHOOL FOR SCANDAL

The entrance to Dalton, the tony Manhattan private day school, circa 1979.

By Susan Semel.

Barr, never shy about his accomplishments, would boast that he had published reviews of "250 books, principally for The New York Times Book Review." When asked about his religion, he said he was "an atheist" and insisted that he be addressed as Dr. Barr, although, according to the Times, he had never completed his Ph.D. His wife, Mary, an observant Catholic, had a degree from Yale, taught at Columbia, and was an editor at Redbook.

Barr was an innovator. "He believed that the best teachers did not come out of teachers colleges and thought that the Columbia education building should be blown up," Semel recalled. Another former student noted: "I mentioned to him once that I wanted to

learn Japanese. The next week, there was a Japanese tutor." The school, at one time, offered 14 languages. And despite being a disciplinarian, he generally welcomed a variety of perspectives. "My father was pretty strong on (encouraging) opposing viewpoints," William Barr would later confide to a coworker, "as long as they were peacefully expressed and not impinging on others."

Donald Barr was a guest on the popular David Suskind Show and was profiled in the New York Times Magazine. In the '60s, while New York private schools still had implicit Jewish quotas, Dalton, largely Jewish, was decidedly inclusive. "There were students of color and students with disabilities," Semel said. In the press, Barr crowed that Dalton students had "pizzazz."

In short order, the headmaster managed to double Dalton's enrollment and, according to the Times, made it among the most desirable schools in the city, rebranding an institution that, despite its stellar history, had been fading in allure. For his teaching staff, Barr brought in photographers, White Russian aristocrats, anti-Castro Cuban grandees, and a group of gifted college dropouts, including one Jeffrey Epstein. A charismatic teacher who had skipped several years in high school, Epstein

often walked through school wearing a long fur coat.

One former Dalton School student who knew Epstein remembered, "It was a time in New York—the '70s—when everyone was sleeping with everyone. Several of the teachers were openly carrying on with students and they would go to parties together. Jeffrey Epstein was the least of it." (Epstein, the financier, was later convicted of sex crimes. When he hanged himself in a federal prison this past August while awaiting new sex-trafficking charges, it was William Barr, overseer of the federal prison system, who immediately called for an investigation. Barr recently claimed he hadn't made the Dalton–Epstein connection until he read about it in the press.)

Donald Barr, it turned out, was no Mr. Chips. He was a remote presence, according to alumni. Early on, his time was taken up recruiting boys for the upper school. "I was considering going off to boarding school," recalled Steven Slon, Jonathan Slon's brother, now the editorial director of the Saturday Evening Post. "I went up to visit Andover. Meanwhile, my parents went to meet with Donald Barr. He said, 'Don't send Steve there. There are a lot of homosexuals who prey on boys there.' My parents

laughed it off." Nonetheless, Slon stayed at Dalton, and during his freshman year Barr called an assembly to decry an episode in which two boys had been found having sex. "I remember how outraged he was and said to all of us, 'This disgusting horrible thing has happened. Unnatural acts were performed.'"

When college admissions time rolled around, however, Barr was an ardent defender of his students, frequently traveling to campuses to meet admissions counselors on behalf of Dalton's top prospects. Part of the draw of Dalton was the implicit promise that the school's most accomplished graduates would likely move on to an Ivy League education. "Donald Barr was self-conscious about class differences," Semel contended. "He often talked about 'the Columbia mafia'—the world he had come out of—and the rich Upper East Side families. There was a battle going on between the old-money German Jewish values of Dalton and the new money that had come in."

The clash of cultures was inevitable. A libertarian turned conservative Republican, Barr wore an American flag pin on his lapel and cared deeply about credentials. In his writings and conversations, he could sound ponderous. He would cite the First Vatican Council, parse the subtleties of dialectical materialism,

or quote the Victorian novelist and critic G.K. Chesterton on the relevance of understanding history. And he never made a secret of his passion for rigid adherence to rules—to the notion that good discipline instilled moral backbone in individuals and society at large. In Barr's 1971 book *Who Pushed Humpty Dumpty?*, he noted:

I had a sense that there was to be a crisis of discipline.... To the modern liberal mind, the word has an almost pornographic sound. But discipline is necessary to freedom.... Though discipline and freedom seem antithetical, each without the other destroys itself.... In government, order without dissent stagnates and rebellion without law makes chaos, and both are despotic.

Barr had tense standoffs with Dalton parents who either disagreed with his politics or took issue with his management style or brusque personality. He could be peevish and small-minded as he identified enemies, real or imagined. He could also be impulsive, Semel remembered: "You would go into your mailbox in the morning and there would be a directive. And at 3 p.m. there would be another memo telling you to put the original policy back in place."

William Barr was still in high school as trouble started to swirl around his father. Even though the elder Barr had supporters on the Dalton board, it was apparent that the headmaster and his antagonists had begun to take up their positions. And then things started to get ugly.

William Barr Joseph Biden and Patrick Leahy in 1991.

BIDEN TIME

William Barr, center, at his 1991 nomination hearing, with Senators Joseph Biden and Patrick Leahy.

On the day last June when William Barr was first threatened with contempt of Congress charges—for his refusal to respond to subpoenas related to the Mueller investigation—I phoned Jonathan Friedan. He was in his car, driving across the Chesapeake Bay. Friedan is an architectural engineer and a senior partner in a major Philadelphia construction company, a career that almost never came to pass.

Private schools in New York have never been democratic citadels. In the '60s and '70s and for nearly a generation after, elite institutions of higher learning routinely filled a disproportionate share of slots with students from privileged, competitive bastions

like Dalton. And at no time was their complicated favor system more apparent than during the college application crunch, when the raised eyebrow of a headmaster could sway the chances of even the most promising student. In this environment, what happened to Friedan—a straight-A class president with near-perfect college board scores—was astonishing, even by New York standards.

Low-key and polite, Friedan was one of three siblings to go to Dalton. "When my family first met Barr," he told me, "he was still running the Columbia program. My older brother, Daniel, who is really brilliant"—he's a physicist today—"was part of his Columbia gifted science program." When Daniel decided that higher education did not necessarily suit him, Barr lured him to Dalton to teach.

It was considered a coup for Barr when Betty Friedan, the pioneering feminist, chose to send her other kids to Dalton. Friedan's seminal study of the housewives of America, *The Feminine Mystique*, had recently set off a revolution among middle-class women in America. Often on TV, she had a confrontational style that some considered abrasive, but her intellect was formidable.

In 1968, Jonathan Friedan's sophomore year at Dalton, Columbia students began what turned out to be a wave of protests and the campus shut down. Friedan was sympathetic to their cause. Part of a group of four Dalton friends who were high achievers—and the school's most committed activists—he was adamant in his opposition to the Vietnam War, which placed him in the crosshairs of the headmaster. These Dalton students' most vocal supporters were their parents, including Betty Friedan, whose public personality grated on Barr.

One of the four friends was Steven Slon, later the class valedictorian. Along with Jonathan Friedan and classmates Marc Edelman and Dan Freedman, Slon helped mobilize many Dalton students to political action. Their meetings typically took place at the Friedans' town house on East 93rd Street; the four remain close friends.

Friedan, the most diplomatic of the group, was deputized to negotiate with Barr. "Our first action came when we were sophomores," he remembered. "It was a sympathy high school strike after Martin Luther King was killed and Columbia shut down." There were riots all over the city, including one in front of Dalton. "Barr was furious," recalled Edelman, "and he

yelled at Jonathan for disrespecting the school" by encouraging impressionable kids to follow the lead of older college-age rebels who were engaging in acts of civil disobedience. "There were two issues which really sent him into orbit," Edelman continued. "The dress codes and the Vietnam War."

All through high school, the gang of four battled with Barr on these and other issues. As riots continued to seethe at Columbia and across the country, Dalton's student activists spoke out in support, sometimes joining the marchers.

In the fall of their senior year, the Vietnam War moratorium was announced, a massive demonstration that was to be held in Washington, D.C. At that very moment, seniors Friedan and Slon were busy trying to meet their college application deadlines—a fact that did not escape Barr's attention. "Just as everyone was going nuts around the country, so too were we," said Slon. "From the ninth grade, we were the group who was anti-war. Barr opposed our going to demonstrations. Or having time off. And was opposed to any leftist public display of anti-war materials."

On watching William Barr testify: "I thought, This man cares deeply about his place in history. Billy has a score to settle."

The year before, Barr had made it clear how livid he was about the Columbia riots. His son William had been a freshman there, and in a column for *Vogue*, the elder Barr decried the middle-class students who "go to demonstrations by taxi," dismissing the protests of Columbia's radical Students for a Democratic Society and their opposition to a quasi-segregated gym the university wanted to build in Harlem. Donald Barr expressed his rage in print, noting that he was frightened of the anarchy and the mob tactics of the New Left as well as their moves at Columbia to try to stop ROTC funding from going to national defense. "Parents," he wrote in a *McCall's* essay, "are directly financing the New Left revolution and the drug cop-out, and indirectly they are supporting the black militants." At the height of the Black Power movement, Barr came out against "the black militants...who are tired of asking for a little share and are going to take a big share of Whitey's good life and education."

Barr's opposition to the chaos wrought by the protesters was echoed by his son. "Our next-door neighbor in our building was the acting president of Columbia," William Barr would later tell an acquaintance. "He tried to take a tough stand and came under a lot of pressure from the attackers. I felt: If the leaders had taken a stronger stance, up front, it would not have degenerated so much. That year, 1968, was formative for me."

The draft lottery, announced in 1969, had traumatized families with sons in college—including the Barrs. "Billy's mother told me how upset she was that he might be going to war," Semel remembered. "It was a time of body bags and students moving to Canada," Friedan said.

Freedman, the editor of the Daltonian in 1970, tangled with the headmaster over the political slant of the school paper. "We had called for a strike in support of the moratorium," Freedman said. "I was called into Barr's office and he began to read me my college recommendation—this was before I applied. 'Danny is not such an exemplary student but he is a real leader,' Barr read in a tone that was both condescending and menacing. I pushed back and said he could threaten me, but I wasn't calling off the strike. Then I ran out of his office and found the social studies teacher. I cried in his arms. I was that upset."

"I would be called in periodically by Headmaster Barr," Edelman remembered. "I would be interrogated about any number of things. I was having to constantly remind him that students had constitutional rights. There was a constant monitoring of our student press and of outside activities that involved going to

demonstrations or organizing for demonstrations. One time, at the end of a harangue, he said, 'Well, Marc, I would rather have a little Lenin like you than some of these little Timothy Learys we have got here.' That was his way of saying that I was pretty terrible but at least I didn't seem to be a big druggie."

In November, Friedan and his friends took off for the Vietnam War moratorium, sleeping on church floors. When they came back, Barr was uncharacteristically quiet. Their college applications were in the mail. Friedan and Slon had assumed that as A students with superior SATs, they would have their choice of schools in the Ivy League. Their parents had been under the same impression. But how naive could they have been? It was a moment in America when colleges, worried about campus unrest, carefully vetted applications for would-be agitators. What's more, Betty Friedan was a vocal member of a group of Dalton parents who were trying to have Barr dismissed.

In April, Jonathan Friedan, who had applied to eight schools, was rejected from each and every one, including his safety choices. Slon, the valedictorian, was admitted only to Swarthmore and one of his safety schools. The Slons and the Friedans immediately

suspected Barr had sabotaged the boys' applications, flagging their sons as agitators who had incited their peers.

"I was in shock," Friedan recalled. "And Barr immediately called me into his office. He read me a glowing recommendation letter. The first thing he said was, 'It wasn't me.'" Had Barr felt remorse? Did he worry about his own liability—or the school's—and therefore want to deflect possible legal action? "My mother worried that it was her fault—that her big opinions and personality had frightened the colleges. It was a traumatic period. My parents were going through a divorce, and my father wanted to sue Dalton."

One of Friedan's extracurricular activities had involved organizing an antidrug program, affiliated with Columbia. That summer, the university agreed to admit him, and though he attended for two semesters, he dropped out, thrown off his axis by what had happened to him at Dalton. He spent what he called a few "wandering years" working as a carpenter and a commercial fisherman in the Pacific Northwest. "It was a blessing in a way," he told me. "I was able to confront life without the scrim of all the privilege I had grown up with."

Later, Friedan went back to Columbia, where he finished his

engineering degree, but his mother was determined to find out what happened. "A Harvard trustee somehow was able to penetrate the admissions office—at least this is what my mother told me," Friedan said. (Betty Friedan died in 2006.) And what he discovered was shocking. "There was a long letter Barr had written accusing me of being a rabble-rouser and a troublemaker. He said I was 'a latent homosexual' and 'could be a danger to the school.'"

Years later, while working on a biography of Betty Friedan, writer Judith Hennessee confronted Barr about his possible role in her son's college rejections. At first he denied it. Then he admitted that, in fact, he had had some input that was "laudatory." Jonathan Friedan, looking back at the exchange between Hennessee and Barr, felt that Barr was trying to suggest that "it was Betty who had made all the trouble, meddling in the admissions offices. But my mother? Calling eight admissions offices? Out of the question." Stories about the alleged sabotage circulated within the Dalton community. But by then, many of the parents, board members, and alumni had had enough. The man who had brought such prestige and robust innovation to Dalton had become insular, autocratic, and tone-deaf to the competing needs of the stakeholders in

the school. It took Dalton parent Richard Ravitch—a real estate titan who later became the head of the city's transit authority—to devise a strategy to get Barr out.

Ravitch, the head of the trustees, polled the parents and teachers and discovered, he would tell me, "a pattern of behavior that was troubling. I came on to run the board after Barr had won the right to stay at the school by a single vote. Many on the board resigned over it. The teachers hated him. The parents disliked him." Barr, at the time, was backed by at least one influential trustee, a sympathetic litigator who challenged the bylaws of the school, discovering a loophole that allowed him a seat on the board. The mandate of the PTA was taken away. There were legal maneuvers meant to call into question the very authority of the board. "This actually went to court," Ravitch recalled. "The head of the PTA was in favor of Barr and they litigated: Did the PTA have the right to impeach the PTA president? The courts said yes, they did."

"There were frequent screaming matches at PTA meetings," Sarah Crichton said. "One night," Semel recalled, "all of these well-mannered parents were stomping their feet and pounding the floor."

Ravitch recounted the denouement. "I brought in the dean of the Harvard School of Education and the head of Teachers College to evaluate Barr. They came back and said that Barr was not the right headmaster for Dalton." It was a humiliating end to Barr's years at the school. "I fired him. It took years to get him out, but we did it."

Barr, as part of an arrangement, announced his resignation; the Dalton yearbook, playing nice, had this to say: "The whole of Dalton owes a great debt to Donald Barr.... We are all greatly saddened by his leaving." Barr found a new job running Hackley, a more conservative private school in Westchester County. In an interview with the New York Times, he said, "Kids up here are... better-natured and less bitchy." It was a relief, Barr insisted, to be liberated from the "ego display and radical chic of private-school kids in Manhattan."

President Trump and William Barr in 2019.

ODD COUPLE

President Trump and his attorney general at a White House news conference, in July.

From The Asahi Shimbun/Getty

William Barr was very much aware of the Dalton scandal; his father's concerted campaign to save his job was covered widely in the Times and elsewhere. One can only speculate how much this saga affected Bill Barr in later life—or helped solder his father-son fealty.

Soon after Donald Barr left Dalton, he surprised many who knew him by publishing *Space Relations*, an odd sci-fi novel which imagined the kingdom of Kossar, a hellscape where power, drugs, and boredom have turned the ruling caste into vicious sexual predators. The hero, John Craig—"a rising young Earth diplomat" who is captured and enslaved—eventually triumphs, restoring virginity and monogamy to the colonized.

William Barr recently confided to an associate that he has never read the book, even as he pointed out that it was part of his father's personality to be a renegade, often using earthy phrases to provoke—such as "the sneeze of the genitals."

Barr was also said to have noted that of all the lessons he learned from his father, the most overriding one was the fierce pride he took in being a contrarian. Barr would later tell one colleague, "My father once said to me that we have been used to being

different and it doesn't bother us at all. I have always been in situations where I had no problem being politically different. I don't govern my life by polls or by what other people think about what I do."

Indeed. This, then, is the same Bill Barr who once argued that President Johnson, not Congress, had the overriding authority to determine the military course of America's involvement in the Vietnam War. Twenty years later, during the Iran-Contra crisis that rocked Ronald Reagan's second term, Barr, then a White House policy adviser, voiced the view that administration members should be granted pardons for their roles in the ill-fated arms-for-hostages deal. As assistant attorney general and then A.G. under George H.W. Bush, Barr pushed back against a proposed independent probe of Bush insiders, earning the epithet "Coverup-General" Barr.

In June 2018, he wrote a voluminous memo, unsolicited, that made the case that as chief executive, Donald Trump—if he had not committed crimes—should not be investigated for obstructing justice. (President Bill Clinton's impeachment had been warranted, in Barr's estimation, because Clinton had violated the law.) Then,

after Trump appointed Barr as attorney general, his stiff-arm summary of the Mueller Report was firm and categorical—and consistent with his past stances. He cast aside the nuanced findings of the special counsel and declared that even if the Russian government had tampered with the U.S. presidential election, the nation's chief executive and his team had basically been cleared of any complicity or wrongdoing. And finally, Trump's depiction of Barr and Rudy Giuliani as his personal envoys (as described in the whistle-blower's account) appears to be the coup de grâce: the president characterizing his attorney general and personal lawyer as conduits for foreign governments assisting Trump against his political enemies.

For Barr's schoolmate Garrick Beck, there is no question how much Alfred Briggs–Horace Mann's high school history teacher—would have approved of Trump's Justice Department, which has seen defections of career federal lawyers who have refused to serve at the whims of a truculent president who publicly defies the rule of law, spews racist tropes, and shatters judicial norms. It was Briggs, after all, who was known to say, "We need more Roy Cohns in the world." One statement of Barr's from the 1990s bears repeating here. After a stint as George H.W. Bush's

attorney general, Barr participated in the Miller Center's oral history of the administration. At one point, he spoke eloquently about the president that he and his cohorts had served, someone they considered to be "a man of honor, a man of character, and a man they were actually proud to have as the president." One can only wonder: Does he now feel the same about his tenure with Donald J. Trump?

Dan Freedman remembered an encounter he'd had 20 years after he'd graduated from high school: the day he met William Barr, who was then George H.W. Bush's head of the White House Office of Legal Counsel. At the time, Freedman was reporting for Hearst newspapers. "Barr," he recalled, "had already written a famous legal memo asserting that presidents could not be indicted. I thought, This is Donald Barr's son! I walked in to interview him and I said, 'Your father was my enemy and we fought each other tooth and nail.' He deadpanned and said, 'I hope that won't influence your coverage of the Justice Department.' He was a straight shooter—and I respected him."

The two would interact from time to time; Barr was once Freedman's guest at the White House Correspondents' Association dinner. "When he was appointed by Trump, I thought, Trump isn't

getting the person he thought he was getting," said Freedman, who respected Barr's sincerity and his consistent positions on issues of law. "Now, I am not sure what to think."

Freedman shared one final memory. On the day in 1991 that William Barr was sworn in as attorney general, Freedman was invited to the ceremony. There, he encountered Donald Barr, then in his 70s. It was the first time he had seen him since their Dalton days.

"Enough time had gone by," Freedman recalled. "I went up to him and shook his hand. I said, 'You must be very proud of your son.' He looked at me and said, 'I am very proud that all the things I stood for have come to fruition. Now the executive branch has finally embraced my way of thinking.' It was clear to me that Donald Barr felt completely vindicated."

This story has been updated.

ترجمه:

«هیچ مشکلی با متفاوت بودن سیاسی نداشتم»: ویلیام بار جوان در میان

لیبرال‌های منهن

واشننگتن مدام می‌پرسد چرا این دادستان کل طرفدار قانون و نظم، دارد

برای رئیسی کار می‌کند که از نظر اخلاقی مهارگسیخته است. پاسخ شاید در درس‌هایی باشد که بار در جوانی از پدرش آموخت؛ نیویورکی جنگجو و تحریک‌کننده‌ای که کمابیش شبیه دونالد ترامپ بود.

نوشته: ماری برنر

۷ اکتبر ۲۰۱۹

دادستان کل ویلیام بار پیش از کمیته قضایی سنا

دادستان کل ویلیام بار، که در اینجا در ماه مه پیش از کمیته قضایی سنا دیده می‌شود، از زمان تأییدش در فوریه با سرسختی از رئیسش - و از قدرت اجرایی - دفاع کرده است.

عکس: اندرو هارر / بلومبرگ / گتی ایمیجز

آیا یک پویایی پدر-پسری می‌تواند به توضیح دوره عجیب تصدی دادستان کل ویلیام بار کمک کند؟

به این موضوع در یک لحظه می‌پردازیم. اما اول، یک پرسش فوری‌تر - پرسشی که واشنگتن تقریباً یک سال است می‌پرسد: چه چیزی بر سر جمهوری خواه جریان اصلی، بیل بار فوق‌العاده آبرومند، آمده است؟ بسیاری از کسانی که او را دهه‌ها می‌شناختند و به او احترام می‌گذاشتند، وقتی دیدند ریاست وزارت دادگستری را پذیرفت، گیج شدند. یکی از همکاران سابق گفت: «او داشت به چه فکر می‌کرد؟ همه می‌دانستند دونالد ترامپ چه کسی است. بار نیازی به این شغل نداشت.» در واقع، رئیس‌جمهور پیش‌تر سعی کرده بود بار را به عنوان یکی از وکلای شخصی‌اش استخدام کند، اما بار نپذیرفت و علناً گفت: «نمی‌خواستم سرم را در آن چرخ‌گوشت فرو کنم.»

با این حال، از زمانی که بار در فوریه گذشته سوگند یاد کرد، برخی ناظران هرچه بیشتر حیران شده‌اند، چون می‌کوشند رابطه بار با دونالد ترامپ را بفهمند. اعتبار و تجربه‌ای که بار طی کار برای دو رئیس‌جمهور دیگر - رونالد ریگان و جرج اچ. دبلیو. بوش - به دست آورده بود، همچنین سابقه طولانی‌اش در وکالتِ خصوصی و خدمت عمومی، باید او را از بسیاری از منتقدان محافظت می‌کرد. در واقع، بار به نظر می‌رسد تنها مقام ارشدِ ترامپ باشد که رئیس‌جمهور نسبت به او موضع علنی برتری‌جویانه نشان نمی‌دهد. اما او در ماه مه، روی جلد نیویورکر، کنار میچ مک‌کانل، رهبر اکثریت سنا، و سناتور لیندزی گراهام، در حال واکس زدن کفش‌های رئیس‌جمهور دیده می‌شد؛ انگار که عضو تازه‌واردی از تیم چاپلوسانِ «دروغ بزرگ» ترامپ باشد.

منتقدان بار، و حتی کسانی که او را تحسین می‌کردند، از دفاع سرسختانه‌اش از دیدگاه‌های ترامپ درباره قدرت اجرایی نگران شده‌اند و درباره منطق حقوقی پشت مجموعه‌ای از سیاست‌ها و اظهارات او پرسش کرده‌اند. بار عملاً یافته‌های تحقیق دو ساله مولر را نادیده گرفت. بار از اقداماتی حمایت کرده که می‌تواند به بازداشت نامحدود پناهجویان بینجامد. او ظاهراً با امتناع مقامات دولت از تبعیت از احضاریه‌های کنگره موافقت کرده است. و اخیراً، بنا بر گزارش واشنگتن‌پست، بار با مقام‌های اطلاعاتی دولت‌های خارجی دیدار کرده است «و از آن‌ها کمک می‌خواهد در تحقیقی در وزارت دادگستری که رئیس‌جمهور ترامپ امیدوار است بررسی نهادهای اطلاعاتی آمریکا درباره دخالت روسیه در رقابت ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ را بی‌اعتبار کند» - نشانه‌ای که می‌گوید ترامپ و بار ممکن است از

«اختیارات قوه مجریه برای تقویت تحقیقات معطوف عمدتاً به دشمنان رئیس‌جمهور» استفاده کنند.

در میانه این آشوب، بار در سپتامبر خبرساز شد، وقتی معلوم شد وزارت دادگستری او گزارش یک افشاگر را تنزل داده و ابتدا آن را از چرخه‌ای که به کنگره اجازه بررسی‌اش را می‌داد، بیرون نگه داشته است. این شکایت، رئیس‌جمهور را به تخلفاتی متهم می‌کرد که می‌توانست به استیضاح بینجامد، از جمله تهدید احتمالی تعلیق کمک نظامی به اوکراین مگر اینکه رهبر آن کشور تحقیقاتی را آغاز کند که شاید آلودگی‌هایی علیه رقیب سیاسی ترامپ، جو بایدن، بیرون بکشد. روایت افشاگر، که از سوی بازرس کل منصوب ترامپ در جامعه اطلاعاتی، «فوری» و «معتبر» تشخیص داده شد، ادعا می‌کرد که رئیس‌جمهور از همتای اوکراینی‌اش خواسته بود یک بررسی داخلی درباره بایدن را با وکیل شخصی ترامپ، رودی جولیانی، و دادستان کل ویلیام بار هماهنگ کند.

بار، از سوی خود، ادعا کرده که از پیشنهاد ترامپ به اوکراین بی‌اطلاع بوده است. (در ماه مه، بار تحت سوگند اعلام کرد که رئیس‌جمهور هرگز از او نخواست تا درباره هیچ‌کس تحقیق کند.) اما با وجود اینکه نامش به‌طور برجسته در شکایت آمده بود، بار تصمیم گرفت از نظارت بر این موضوع کناره‌گیری نکند. این رشته رخدادها بی‌سابقه، یک تحقیق رسمی استیضاح علیه رئیس‌جمهور را برانگیخت؛ تنها چهارمین مورد از این دست در تاریخ آمریکا.

ننسی پلوسی، رئیس مجلس نمایندگان، هنگام اعلام این تحقیق گفت: «رئیس‌جمهور باید پاسخ‌گو باشد. هیچ‌کس فراتر از قانون نیست.»

او همچنین عمداً ویلیام بار بی پرواتر را برجسته کرد. در سلسله‌ای از مصاحبه‌ها، او اصرار داشت که بار «از کنترل خارج شده» و عملاً مشغول «پنهان‌کاریِ پنهان‌کاری» است. در همین حال، سرمقاله‌ای در نیویورک تایمز موضع دولت را چنین توصیف کرد: «انکار، منحرف‌سازی و تأخیر» – یک الگوی رفتاری که ترامپ از مربی‌اش، حقه‌بازِ شومِ نیویورکی و معمارِ سیاستِ پارانوئید، روی کوهن، آموخته بود. (بار وقتی حرفه‌اش با کوهن مقایسه شده، دلخور شده است. و گفته می‌شود وقتی فهمیده ترامپ نام او را پیشِ رئیس‌جمهور اوکراین برده، خشمگین شده – و همچنین از ورودهای حقه‌بازانه جولیانای در ماجرای اوکراین نگران بوده است. بار که زمانی به خویش‌تنداری شناخته می‌شد، قطعاً باید از این‌که مردی که اکنون به او خدمت می‌کند، رئیس کمیته اطلاعات مجلس نمایندگان، آدام شیف، را نیز به «خیانت» متهم می‌کند، و از تاکتیک‌های تخریبی‌ای استفاده می‌کند که یادآورِ کوهن در بی‌مهارترین حالتش است، وحشت‌زده می‌شد.)

پس ویلیام بارِ واقعی کیست؟ من می‌خواستم این پرسش را از خلالِ رشد او به عنوان یک محافظه‌کارِ جوان در جهانِ مدارسِ خصوصیِ نیویورک، که از نظر فکری سخت‌گیر و از نظر اجتماعی نازپرورده بود – و به‌طور طعنه‌آمیز، همان مدرسی که کوهن در آن‌ها تحصیل کرده بود – بررسی کنم. می‌خواستم بفهمم او در دهه ۱۹۷۰ چگونه ممکن است از رسواییِ علنی‌ای که پدرش، دونالد بار، را درگیر کرد، تأثیر پذیرفته باشد؛ پدری که آن زمان مدیر مدرسه شیکِ دالتون و صدایی محترم در دانشگاه، در صفحات دیدگاهِ راست‌گرایانه، و در مرکز جنگ‌های فرهنگیِ فاجعه‌بارِ آمریکا بود.

داستانِ خاستگاهِ ویلیام بار، در واقع، تمثیلی است از اینکه چگونه خانواده، آموزش، اعتراض، و اصل و پرنسیپ، آن دوران را شکل دادند - و جوانی را شکل دادند که بعدها رئیسِ اصلیِ اجرای قانون در آمریکا شد. در عین حال، این همچنین روایتی است از اینکه چگونه شخصیتی کاریزماتیک، سلطه‌جو، و دگماتیک به نام دونالد شاید به تعریفِ خطوطِ سال‌های شکل‌گیریِ پسرش کمک کرده باشد.

یک صفحه از سالنامه مدرسه در ۱۹۷۴

مبارزه طبقاتی

پس از آنکه مدیر مدرسه، دونالد بار، در ۱۹۷۴ دالتون را ترک کرد، سالنامه مدرسه با بدرقه‌ای امیدوارکننده از او خداحافظی کرد. عکس‌ها از مارک رابینسون.

گریک بک هرگز شک نداشت که دوستش و همکلاسی دبیرستانی‌اش بیلی بار در موضوع قدرت اجرایی چه موضعی دارد. بار خیلی زود پس از آمدن به هوراس مان، آن مدرسه خصوصی سخت‌گیر پسرانه در ریورديل، حومه‌ای سرسبز در برانکس، دیدگاه‌هایش را روشن کرد. سال ۱۹۶۵ بود، و بار و بک کلاس دوازدهمی، به حکم سرنوشتِ الفبایی، دوباره کنار هم نشسته بودند - این بار در کلاس تاریخ آمریکا.

آن‌ها ۱۶ ساله بودند، پسرانِ برخوردارِ زمانه خود، با موهایی که مرتب با بریل‌کریم حالت داده شده بود، کراوات و کت و شلوار رسمی پوشیده بودند، شانه‌هایشان در جیب عقب‌شان بود. در کلاس، با آن‌ها با عنوان «آقای بار» و «آقای بک» صحبت می‌شد. در چارچوب برنامه درسی‌شان، کتاب‌های *The Ox-Bow Incident* و *To Kill a Mockingbird*

را می خواندند. در ترم دوم، تحلیل خطبه خط قانون اساسی را با استفاده از *Your Rugged Constitution* به عنوان متن مقدماتی آغاز کردند. بار بعدها اصرار می کرد که این کتاب، با کاوش عمیقش در معنای سند، تأثیری عمیق بر او گذاشت.

در تاریخ نگاری های آینده از دوران ترامپ، بک شاید به حاشیه ای کوتاه تبدیل شود؛ شاهد تصادفی ای که نخستین بار تشخیص داد بار تا چه اندازه به قدرت های گسترده ای که در رئیس جمهور متمرکز شده باور دارد. بک گفت: «من چپ گرا بودم؛ بیلی راست گرا بود.» او گفت: «بحث های ما هنگام ناهار گروه هایی از شنوندگان را دور خود جمع می کرد.» آن دو نوجوان درباره گسترش کمونیسم - که آن زمان با نظریه دومینو شناخته می شد - به تفصیل بحث می کردند. بک به یاد آورد: «اوج جنگ ویتنام بود. بیلی می گفت، اگر ویتنام سقوط کند، اندونزی سقوط می کند. هاوایی سقوط می کند. او کمبود میهن پرستی نداشت، من هم نداشتم. من استدلال می کردم که وقتی آن بیرون از دیکتاتورها حمایت می کنیم، در واقع از قاچاقچیان هرئین و تمامیت خواهان هم حمایت می کنیم که آمریکا را دوپاره کرده اند. او چیزهایی شبیه این می گفت: اگر شما به خواسته تان برسید، خیلی زود زیر پرچم کمونیسم زندگی خواهیم کرد. ما مدام با هم جدل می کردیم. اما به هم احترام می گذاشتیم.»

اگر یک جور به این تصویر نگاه کنی، آن ها پسرانی بودند در ماشین زمان امتیاز و برخورداری، در محوطه ای با چمن های موج دار و زمین های تنیس. اگر جور دیگری نگاه کنی، آن ها در حال جذب عالی ترین آرمان های یک آموزش روشن گرانه بودند. بار در کلاس ۱۹۶۷، ویلیام اف. باکلی

جونیور آن دوره بود: یک استثنای بدله‌گو که در آپارتمانی پرپیچ‌وخم در ریورساید درایو زندگی می‌کرد و در ورودی خانه‌اش پوستر قاب‌شده «گلدواتر برای رئیس‌جمهور» آویزان بود. بک، در مقابل، نخستین دانش‌آموز هوراس مان بود که نشانِ صلح روی لباس زد، و وقتی معلمی او را مجبور کرد آن را بردارد، بک استدلال کرد که حق آزادی بیانش نقض شده است.

در آن زمان، والدینش، جولین بک و بازیگر و کارگردان جودیت مالینا، تئاتر تجربی Living Theatre را اداره می‌کردند. آن‌ها پس از آنکه مقام‌ها آن‌ها را به فرار مالیاتی متهم کردند، به پاریس گریختند، در تلاشی برای تعطیل کردن فضای اجرایی جنجالی خارج از برادوی‌شان. در همین حال، پدر بار، دونالد، عضو حلقه‌ای از محافظه‌کاران و آزادی‌خواهان دانشگاه کلمبیا بود. بار بزرگ‌تر، یک جمهوری‌خواه میانه‌رو، هرچه بیشتر محافظه‌کارتر شد، زیرا کشور زیر فشار آشوب‌های مدنی و موج فعالان جنبش جوانان قطبی می‌شد؛ کسانی که نگاهشان به صاحبان قدرت سرشار از تحقیر و سوءظن بود. دونالد بار اخیراً به عنوان مدیر مدرسه مترقی دالتون منصوب شده بود و از همان ابتدا با چند دانش‌آموز و والدین اختلاف داشت؛ کسانی که او را مرتجع می‌دانستند که راهروها و کلاس‌ها را مثل تیول شخصی خودش اداره می‌کرد. (دونالد بار از ۱۹۶۴ تا ۱۹۸۶ مدیر مدرسه بود؛ او در ۲۰۰۴ درگذشت.)

من گریک بک را در خانه‌اش در سانتافه، بیش از ۵۰ سال پس از فارغ‌التحصیلی از هوراس مان، پیدا کردم. او گفت که در نوجوانی، او و دوستش بیلی درباره موضوعی بحث می‌کردند که امروز به یک معیار در

سیاست آمریکا تبدیل شده است: حدود و ثغورِ قدرت ریاست جمهوری، آن‌گونه که بنیان‌گذاران تعریف کرده‌اند.

یک از آن بحث‌ها با جزئیات به یاد می‌آورد: «آنچه ما به‌طور ذاتی باور داشتیم، همان‌جا خودش را نشان می‌داد. ما درباره قانون اساسی بحث می‌کردیم، آن‌گونه که در برخوردِ رئیس‌جمهور لیندون جانسون با جنگ منعکس می‌شد. من استدلال می‌کردم که جانسون اختیار قانون اساسی برای به راه انداختن این جنگ را ندارد. بیلی گفت: 'همه چیزی که رئیس‌جمهور برای اعلام جنگ نیاز دارد، یک فرمان اجرایی است. همین!' من گفتم، 'مزخرف است. رئیس‌جمهور به اعلام جنگ از سوی کنگره نیاز دارد.' واقعاً باور دارم که بیلی قانون اساسی را طوری می‌دید که قدرت را در رؤسای کمیته‌ها، و در وزرای کابینه، دیوان عالی - و رئیس‌جمهور - متمرکز می‌کند.»

یک و هم‌کلاسی‌هایش هرگز در مورد درستیِ بار تردید نداشتند. یک اصرار کرد: «او هیچ‌وقت در امتحان تغلب نکرد. او هرگز همجنس‌گرایان را تحقیر نکرد. او هیچ‌وقت پشت سالن ورزش مواد نمی‌کشید.» وقتی یک به خاطر همان نشان صلح که به کلاس زده بود به در دسر افتاد، بار برایش هدیه‌ای آورد - یک نشان که داخل علامت صلح، تصویر یک بمب‌افکن جت دیده می‌شد. روی آن نوشته بود: «ولش کن.» یک گفت: «من آن را به عنوان

شوخی بین دوستان تلقی کردم. شوخ‌طبعی بیلی همیشه وجود داشت.» در سالنامه هوراس مان ۱۹۶۷، بار از پیش با شخصیت آینده‌اش برجسب خورده بود: «یک محافظه‌کارِ سرسخت در مسائل سیاسی»، استاد «کژ و مژ کردن چهره»، و تقلیدگری درخشان از کشیش‌های مدرسه کاتولیکی‌اش.

اغلب با یکی دیگر از همکلاسی‌هایش، بری شک، با مترو به خانه می‌رفت؛ کسی که بعداً وکیل شد و سرانجام «پروژه بی‌گناهی» (Innocence Project) را با استفاده از شواهد DNA برای آزاد کردن زندانیانِ نادرست‌محکوم، هم‌بنیان‌گذاری کرد. شک گفت: «ما از مدرسه تا خانه و از خانه تا مدرسه، تمام مسیر را بحث می‌کردیم.»

بار و سه برادرش پدرشان را می‌پرستیدند و ساعت‌های بی‌شماری را سر میز شام به بحث درباره فلسفه و سیاست می‌گذراندند. پیش از رفتن به هوراس مان، هر چهار خواهر و برادر به Corpus Christi رفته بودند، یک مدرسه مذهبی نزدیک، جایی که او در کلاس با بسیاری از دانش‌آموزان ایرلندی، اسپانیایی‌تبار و سیاه‌پوست هم‌درس بود. ویلیام بار پسرِ برخوردارِ یک روشنفکر بود. در کلاس اول، او در حمایت از دوایت آیزنهاورِ جمهوری‌خواه برای ریاست‌جمهوری سخنرانی کرد. در هشت سالگی، بار به والدینش گفت که می‌خواهد نواختن نی‌انبان را یاد بگیرد. پدرش نه‌تنها او را تشویق کرد، بلکه یک نوازنده پیشین نی‌انبانِ اسکاتلندی در ارتش بریتانیا را پیدا کرد و سال‌ها شخصاً پسرش را سه‌شنبه‌شب‌ها تا خیابان ۱۶۸ همراهی می‌کرد. در مقطعی، بار جوان حتی به مشاور هوراس مان اعلام کرد که وقتی بزرگ شد، می‌خواهد رئیس سیا شود.

هوراس مان جهانی کاملاً متفاوت بود: کاملاً سکولار، با جمعیت بزرگی از یهودیان. چند نفر که پسران بار را می‌شناختند، آن‌ها را «بارهای قلدر» می‌نامیدند؛ این خواهر و برادرها، به گفته همکلاسی‌های سابقشان، می‌توانستند ترسناک باشند. این‌که پدرش یهودی به دنیا آمده بود، در

تربیت بیل بار عاملی تعیین‌کننده نبود. او می‌دانست خویشاوندان یهودی دارد، اما هرگز جزئیات را با پدرش در میان نگذاشت. به کسانی که می‌پرسیدند می‌گفت: «او از کاتولیک‌ها هم کاتولیک‌تر شده بود.» این مدرسه، جزیره‌ای از امتیازِ محافظه‌کارانه بود که افرادی چون آنتونی لوئیس، ستون‌نویس نیویورک تایمز، رابرت ای. کارو، مورخ، و سی نیوهوس جونیور، مالک فقید Condé Nast (شرکت مادر Vanity Fair)، در آن تحصیل کرده بودند. رئیس بخش تاریخ، آلفرد بریگز، درباره شرارت‌های کمونیسم و چین سرخ سخنرانی می‌کرد و از برجسته‌ترین فارغ‌التحصیل مدرسه، روی کوهن، به شدت تمجید می‌کرد. بریگز اغلب می‌گفت: «ما به روی کوهن‌های بیشتری در دنیا نیاز داریم.» روی بهترین دانش‌آموز من در تمام دوران بود.

محافظه‌کاریِ دهه شصت، هم از سوی جمهوری‌خواهان تثبیت شده در راست و هم از سوی خرده‌فرهنگِ نوظهورِ چپ، زیر فشار بود. و در نهایت، کلاس ۱۹۶۷ - که کلاس خود من هم بود - آخرین کلاسی بود که در سایه نسل خاموشِ جنگ جهانی دوم فارغ‌التحصیل شد. در ترم آخرِ بار، جانسون دامنه سربازگیری را گسترش داد، محمد علی از خدمت نظامی سرباز زد، آرتا فرانکلین «Respect» را منتشر کرد، و اسرائیل جنگ شش‌روزه را برد. با پایان مدرسه، سان‌فرانسیسکو در «تابستان عشق» غرق شد.

در برابر این همه آشوب، بار به کلمبیا رفت؛ جایی که در سال اولش منفجر شد. اعتصاب‌ها و تعطیلی‌های دانشگاه، بعدها خودش اذعان کرد، برای تمرکز دادن به اولویت‌هایش کاملاً تعیین‌کننده بودند. وقتی اعتراض‌های

دانشجویی ساختمان‌های دانشگاه را تعطیل کرد، او واژه «آشوب‌گرانه» را برای توصیف این رویارویی به کار برد، و از این‌که معترضان – که آن زمان با آن‌ها درگیر بود – مانع ورود او به کتابخانه برای درس‌هایش در مطالعات چین می‌شدند، خشمگین بود.

اندکی پس از فارغ‌التحصیلی، بار به عنوان تحلیلگر چین به CIA پیوست، در حالی که شب‌ها حقوق دانشگاه جورج واشنگتن را می‌خواند و با کریستین موینیهان، کتابدار، ازدواج کرد. آن‌ها سه دختر بزرگ کردند که هر سه وکیل شدند. (بار، که مردی به‌شدت خانواده‌دوست بود، وقتی دختر کوچک‌ترش، مگ، دوباره دچار لنفوم شد، از کار مرخصی گرفت و ماه‌ها کنار او ماند، در حالی که او پس از پیوند سلول‌های بنیادی در انزوا بود. او به روزنامه‌نگار جودیت میلر گفت: «بیماری مگ خانواده ما را تغییر داد، و مرا هم تغییر داد.»)

به ۲۰۱۹ برگردیم. امروز، بک و همکلاسی‌های دیگرش متحیرند که بار بارها و بارها، ظاهراً نه به یک اصل حقوقی روشن، بلکه به اراده دونالد ترامپ خم شده است. بک گفت: «فکر می‌کنم این یک تراژدی آمریکایی است. شما از یک مسیر در زندگی شروع می‌کنید و هرچه جلوتر می‌روید از جایی که بودید دورتر می‌شوید، و خودتان را گم می‌کنید.» دیگران بر این باورند که بار سابقه‌ای گسترده دارد و به سبک سلسله‌ای طولانی از دادستان‌های کل – رابرت کندی، جان میچل، آلبرتو گونزالس و اریک هولدر – عمل می‌کند که متهم بودند عملاً به عنوان مدافع رئیس‌جمهور رفتار کرده‌اند. به گفته جیمز زیرین، مفسر حقوقی و دادستان پیشین فدرال، «بار از مکتب *L'état, c'est moi* است – من خود دولت هستم.»

در نهایت، مردی که چندان بی‌شبهت به پدرش، دونالد بار، نبود. ماه مه گذشته، سوزان سمل در خانه روستایی اش در هادسون نیویورک بود که صدای آشنایی را شنید که از پله‌ها بالا می‌آمد. دهه‌ها پیش، سمل، فارغ‌التحصیل دالتون، توسط دونالد بار برای تدریس مطالعات اجتماعی استخدام شده بود - و ۲۵ سال همان‌جا ماند. اکنون او استاد کالج سیتی است. صدایی که از جلسات سنا می‌آمد، او را به سمت تلویزیون کشاند. آن صدا، صدایی بود که یک نسل با آن زندگی کرده بود. او گفت: «لحن برتری طلبی اخلاقی از حد آگاه، همان چیزی بود که شنیدم.» او پایین آمد و ویلیام بار را دید، به همان آشفته‌حالی و خوشنوتی پدرش در گذشته، با همان چهره سنگی‌ای که در آغاز کار تدریسش او را آزار داده بود.

سناتور ریچارد بلومنتال، دموکرات کنتیکت، به بار گفت: «به نظر می‌رسد شما قربانی تعیین‌شده این ماجرا بوده‌اید.» «تاریخ شما را سخت قضاوت خواهد کرد.» چهره‌اش همچنان نفوذناپذیر ماند. سمل به یاد آورد: «واکنش و صدایش آن قدر شبیه بود که وهم‌آلود بود. فوراً فکر کردم: این خودِ دونالد بار است. او همان عینک‌ها را دارد. او می‌خواست ساعت را به عقب برگرداند - درست مثل کاری که پدرش یک‌بار می‌کرد. او پادشاه دانمارکی، کنوت، بود که می‌خواست جلوی موج‌ها را بگیرد.

«همان لحن، همان شیوه حرکتش»، سمل ادامه داد، و به تأثیر رابطه دادستان کل با دو چهره پدران فکر می‌کرد. «دونالد بار و دونالد ترامپ - همان سبک آشفته مدیریت و حکومت با فرمان. فوراً فکر کردم: این مرد عمیقاً به جایگاهش در تاریخ اهمیت می‌دهد. بیلی برای تسویه‌حسابی شخصی آمده است.»

آن روز، فارغ‌التحصیلان دالتون شروع کردند به پیام دادن به هم از طریق صفحه‌های فیس‌بوک‌شان. «می‌توانی لعنتی باورش کنی؟» «مگر برگشتیم به دبیرستان؟» برای بعضی از این جمع حرفه‌ای دهه‌شصتی، که مدت‌ها از وحشت‌های دبیرستان دور شده بودند، ظاهر شدن بار خاطراتی عجیب و غریزی را برانگیخت. در خانه‌اش در پومونا، نیویورک، فیلم‌ساز جانانان اسلون به برنامه Brian Lehrer Show رادیوی عمومی نیویورک گوش می‌داد که مجری از مهمانش پرسید: «ویلیام بار کیست؟» اسلون به من گفت: «یک کتاب به رادیو پرتاب کردم.» در لندن، روان‌شناس آن پلشت مورفی، فارغ‌التحصیل دالتون، گوش می‌داد: «سیب همیشه خیلی دور از درخت نمی‌افتد. بار می‌توانست زندگی‌اش را در مخالفت با پدرش بگذراند. اما اگر در سنا او را می‌دید، نمی‌توانستی فکر نکنی: این خودِ دونالد بار است.» در بروکلین، ویراستار کتاب سارا کریکتون گفت وقتی شهادت بار را دید «دچار تشنج» شد، و به یاد آورد لحظه‌ای را که مدیر مدرسه مجمعی تشکیل داد و از دختران دانش‌آموزی که می‌خواستند اجازه بگیرند شلوار بپوشند، انتقاد کرد. او گفت: «قانون این بود که مگر دمای بیرون کمتر از ۲۰ درجه باشد، نمی‌توانی شلوار بپوشی.» او گفت: «آقای بار ایستاد و به کل دبیرستان گفت: 'میل شما به پوشیدن شلوار، ارضای خودِ استمناگونه است.'»

دالتون، ساختمانی بلند و باریک از آجر قرمز که آن زمان مثل امروز در گوشه خیابان پارک و خیابان ۸۹ قرار دارد، همیشه پسران و دختران هنرمندان و طبقه حرفه‌ای نخبه را جذب می‌کرد؛ کسانی که مجذوبِ سبک غیرمعمولِ آموزشی آن بودند که بر خلاقیت تمرکز داشت. وقتی بیل

بار در سال ۱۹۶۴ سال دوم دبیرستان خود را در هوراس مان آغاز کرد، پدرش برای بالا بردن استانداردها در دالتون استخدام شد؛ مدرسه‌ای که در ۱۹۱۹ توسط مربی تجربی، هلن پارکهرست، تأسیس شده بود. از نوآوری‌های او: نبود زنگ برای اعلام تغییر کلاس‌ها؛ آزمایشگاه‌های فردی که با سرعت خود دانش آموز تنظیم می‌شدند.

در کلاس اول، او در حمایت از دوایت آیزنهاور برای ریاست‌جمهوری سخنرانی کرد. در هشت‌سالگی، نواختن نی‌انبان را آغاز کرد.

سمل به یاد آورد: «بار را آوردند تا دالتون را روی نقشه قرار دهند. خیلی‌ها فکر می‌کردند او نابغه و دیوانه است. مدرسه جایی نمی‌رفت. بار را آوردند تا به آن اختیار و مأموریت بدهند.»

پلشیت مورفی توضیح داد: «ارزش‌های دهه ۱۹۶۰ درباره پول نبود. آن‌ها داشتند تلاش می‌کردند جکسون پولاک‌های بعدی را تربیت کنند.» جیکوب جاویتس، والد دالتون و آن زمان سناتور جمهوری خواه نیویورک، به کلاس پنجم سمل آمد تا درباره تجربه بزرگ شدنش حرف بزند. نورمن پودورتز، والد دالتون و سردبیر مجله چپ‌گرای Commentary، که در دهه ۱۹۷۰ به یکی از چهره‌های اصلی نئوکان‌ها تبدیل شد، هم همین کار را کرد. چه راه بهتری برای آموزش کودکان ۱۰ ساله بود از اینکه بشنوند بهترین و درخشان‌ترین‌ها چگونه در Schrafft's طرز استفاده از قاشق و چنگال را یاد گرفته‌اند؟

حتماً. در ادامه ترجمه کامل و دقیق متن را می‌آورم، بدون کم و کاست:

جمعیت دانش‌آموزی از فرزندان سال بلو، باب فاسی، نیل سایمون،

رابرت ردفورد، الیا کازان، ریچارد آودون، و نیز راکفلرها، ویتنی‌ها، و رؤسای شبکه‌های تلویزیونی و لینکلن سنتر تشکیل می‌شد. بازیگران والس شاون، تریسی الیس راس، و کلر دینز نیز در آنجا تحصیل کردند. کم‌دین چوی چیس و نویسنده فرانسیس فیتزجرالد هم همین‌طور. در سال ۱۹۷۹، وودی آلن، که پسرش موزس فارو دانش‌آموز آنجا بود، از نمای بیرونی دالتون برای فیلم‌برداری صحنه‌ای از فیلم *Manhattan* استفاده کرد؛ صحنه‌ای که در آن آیزاک، با بازی آلن ۴۲ ساله، می‌کوشد تریسی ۱۷ ساله را، با بازی ماریل همینگوی، اغوا کند.

من نخستین بار نام دونالد بار را در سال ۱۹۷۲ شنیدم. تازه به نیویورک آمده بودم و به عنوان دستیار در بخش داستان پارامونت کار می‌کردم. رئیس من، که فمینیستی پرشور بود، مادر یکی از دانش‌آموزان دالتون بود و با تلاش والدینی که می‌خواستند بار را از کارش برکنار کنند، همدلی داشت. در سال ۱۹۷۱، مجله *New York* گزارشی با عنوان «شورش والدین در دالتون» منتشر کرده بود، و آغاز آن با شرح جلسه‌ای از انجمن اولیا و مربیان دالتون بود که در آن یک مدیر شرکت بیمه مشت می‌خورد. کاریکاتوری همراه مطلب، بار را نشان می‌داد که از دستگاهی بزرگ برای بیرون انداختن دانش‌آموزان نافرمان استفاده می‌کند. موضوع بحث، روش‌های آمرانه او و کشمکش‌های قدرت در مدرسه بود - در پس‌زمینه آمریکایی که بر سر جنگ ویتنام، جنبش حقوق مدنی، و سیاست‌های ریچارد نیکسون در حال فروپاشی بود. هر کسی که در حال کشیدن ماری جوانا، حتی بیرون از محوطه مدرسه، گیر می‌افتاد، اخراج می‌شد. مارک ادلمن، دانش‌آموز دالتون در آن دوران که اکنون استاد انسان‌شناسی در کالج هانتر است، به یاد می‌آورد: «او

یکی از کسانی بود که در برابر موج جزر و مدی فرهنگی ای ایستاده بود که آن را درک نمی‌کرد.»

آن جنجال، نخستین مواجهه من با هیستری ای بود که می‌تواند بر والدین مدارس خصوصی غلبه کند. این برای من زبان تازه‌ای بود، چون از یک دبیرستان دولتی در سن آنتونیو آمده بودم که قوانینش کم‌وبیش همان‌هایی بود که بار می‌کشید تحمیل کند. زبان غارنشین‌ها برایم جذاب بود - تفاوت‌های هوراس مان در برابر دالتون - و به نظرم به همان اندازه دوردست می‌آمد که نشان‌های طبقاتی برهمنان واراناسی. توانایی گفتن «من یکی از والدین دالتون هستم» در دهه ۱۹۷۰ پرستیژ خاصی داشت؛ این یعنی شما بخشی از لایه‌ای با «تنوعات بی‌پایان» بودید، به تعبیر *New York*؛ عضوی از نخبگان رسانه‌ای و جامعه یهودی «جمع خودمان»، همراه با اندکی WASP‌های ثبت‌شده در دفتر اجتماعی، چپ‌گرایان مرکز شهر، و روشنفکران کلمبیا که به این ترکیب اضافه شده بودند. این والدین مصمم بودند در نحوه اداره مدرسه فرزندان‌شان نقش عمده‌ای داشته باشند. به‌طور اتفاقی، من به جنگی کمیاب و اشرافی برخوردی بودم که مدیر مدرسه‌ای سرسخت را در برابر والدین و دانش‌آموزان دالتون قرار داده بود؛ کسانی که می‌کشیدند به انقلاب فرهنگی ای که کشور را زیرورو کرده بود و واکنش نشان دهند. مقررات پوشش بار، نخوت‌های طاووس‌وار، و دستورالعمل‌های عصر آیزنهاور، همه را به خشم آورده بود. او به گروهی از دانش‌آموزان که می‌خواستند با کت‌های رسمی‌شان شلوار جین بپوشند گفت: «شلوار جین مال طبقه کارگر است. ما نخبه‌ایم. و اینجا کسی را برای طبقه کارگر بودن تربیت نمی‌کنیم.»

در ابتدا، بار انتخابی روشنفکرانه به نظر می‌رسید. پسر یک اقتصاددان و روان‌شناس، او در دهه ۱۹۳۰ در مدرسه مترقی لینکلن در نیویورک تحصیل کرده بود و به سبک آن دوره، ابتدا مارکسیست بود و سپس پس از جنگ جهانی دوم به ضدکمونیستی سرسخت بدل شد. لینکلن، والهالای خرد بود؛ جایی که جان دی. راکفلر جونیور فرزندان خودش را فرستاد تا با اصول جدید جان دیویی آموزش ببینند؛ اصولی که متناسب با توانایی‌های خاص هر کودک طراحی شده بودند. بار در زمان جنگ به OSS - پیشگام سیا - پیوست و بعدتر در کلمبیا زبان انگلیسی تدریس کرد، معاون دانشکده مهندسی شد، و برنامه‌ای آخرفهفته برای دانش‌آموزان مستعد علوم در دبیرستان راه انداخت.

ورودی مدرسه مقدماتی دالتون در منهتن

مدرسه‌ای برای رسوایی

ورودی دالتون، مدرسه روزانه خصوصی و اشرافی منهتن، حدود سال ۱۹۷۹.

از سوزان سمل.

بار، که هیچ‌گاه از دستاوردهایش خجالت نمی‌کشید، به خود می‌بالید که نقد «۲۵۰ کتاب، عمدتاً برای *The New York Times Book Review* منتشر کرده است. وقتی درباره مذهبش از او می‌پرسیدند، می‌گفت «من یک خداناباورم» و اصرار داشت با عنوان دکتر بار خطابش کنند، گرچه به گزارش تایمز، هرگز دکترایش را کامل نکرده بود. همسرش، مری، که کاتولیکی پاییند بود، از بییل مدرک داشت، در کلمبیا تدریس می‌کرد، و ویراستار *Redbook* بود.

بار یک نو آور بود. سمل به یاد می آورد: «او باور داشت بهترین معلم‌ها از دانشکده‌های تربیت معلم بیرون نمی آیند و فکر می‌کرد ساختمان آموزش کلمبیا باید منفجر شود.» یکی دیگر از دانش آموزان سابق گفت: «یک بار به او گفتم که می‌خواهم ژاپنی یاد بگیرم. هفته بعد، یک معلم خصوصی ژاپنی بود.» مدرسه در مقطعی ۱۴ زبان ارائه می‌کرد. و با وجود این که سخت‌گیر انضباطی بود، معمولاً از تنوع دیدگاه‌ها استقبال می‌کرد. ویلیام بار بعدها به یکی از همکارانش گفت: «پدرم نسبت به (تشویق) دیدگاه‌های مخالف بسیار جدی بود، تا وقتی که مسالمت آمیز بیان شوند و مزاحم دیگران نشوند.»

دونالد بار مهمان برنامه پرترفدار *David Susskind Show* بود و در *New York Times Magazine* درباره‌اش مطلبی منتشر شد. در دهه ۶۰، در حالی که مدارس خصوصی نیویورک هنوز سهمیه‌های ضمنی برای یهودیان داشتند، دالتون که عمدتاً یهودی بود، آشکارا فراگیر بود. سمل گفت: «دانش آموزان رنگین‌پوست و دانش آموزان دارای معلولیت هم بودند.» در مطبوعات، بار با غرور می‌گفت دانش آموزان دالتون «جذب و شور» دارند.

در مدتی کوتاه، مدیر مدرسه توانست ثبت نام دالتون را دو برابر کند و به گزارش تایمز، آن را به یکی از مطلوب‌ترین مدارس شهر تبدیل کند، و نهادی را که با وجود تاریخ درخشانش رو به افول جذابیت بود، بازبرندسازی کند. برای کادر آموزشی، بار عکاسان، اشراف روس سفید، بزرگان کوبایی ضد کاسترو، و گروهی از ترک تحصیل‌کردگان با استعداد دانشگاه را آورد، از جمله فردی به نام جفری اپستین. اپستین، معلمی

کاریزماتیک که چند سال از دبیرستان را جهشی گذرانده بود، اغلب با یک پالتوی بلند خز در مدرسه راه می‌رفت.

یکی از دانش‌آموزان سابق دالتون که اپستین را می‌شناخت، به یاد می‌آورد: «در آن زمان در نیویورک - دهه ۷۰ - همه با همه رابطه داشتند. چند نفر از معلم‌ها آشکارا با دانش‌آموزان در رابطه بودند و با هم به مهمانی می‌رفتند. جفری اپستین کم‌اهمیت‌ترین این‌ها بود.» (اپستین، سرمایه‌دار مالی، بعدها بابت جرائم جنسی محکوم شد. وقتی او در ماه اوت گذشته، در حالی که در انتظار اتهام‌های تازه قاچاق جنسی بود، در زندان فدرال خود را حلق آویز کرد، این ویلیام بار بود، ناظر نظام زندان‌های فدرال، که بلافاصله خواستار تحقیق شد. بار اخیراً ادعا کرده بود که تا وقتی در مطبوعات نخواند، ارتباط دالتون-اپستین را متوجه نشده بود.) چنان‌که معلوم شد، دونالد بار اصلاً آقای چیپس نبود. به گفته فارغ‌التحصیلان، او حضوری دور و دست‌نیافتنی داشت. در آغاز، وقتش صرف جذب پسرها برای مقطع بالای مدرسه می‌شد. استیون اسلون، برادر جاناتان اسلون و اکنون مدیر تحریریه *Saturday Evening Post*، به یاد می‌آورد: «داشتم به رفتن به مدرسه شبانه‌روزی فکر می‌کردم. رفته اندور را ببینم. در همین فاصله، پدر و مادرم رفتند دونالد بار را ببینند. او گفت: 'استیو را آنجا نفرستید. آنجا همجنس‌گرایان زیادی هستند که پسرها را شکار می‌کنند.' پدر و مادرم این را به شوخی گرفتند.» با این حال، اسلون در دالتون ماند، و در سال اولش بار مجمعی تشکیل داد تا واقعه‌ای را نکوهش کند که در آن دو پسر در حال رابطه جنسی پیدا شده بودند. «یادم هست که چقدر خشمگین بود و به همه ما گفت: 'این اتفاق

زننده و وحشتناک رخ داده است. اعمالی خلاف طبیعت انجام شده‌اند.»
 اما وقتی زمان پذیرش دانشگاه فرا می‌رسید، بار مدافع دو آتشه دانش‌آموزانش بود و اغلب به پردیس‌های دانشگاهی سفر می‌کرد تا به نمایندگی از مستعدترین متقاضیان دالتون با مشاوران پذیرش دیدار کند. بخشی از جذابیت دالتون، وعده ضمنی این بود که فارغ‌التحصیلان موفق آن احتمالاً به تحصیل در دانشگاه‌های آیوی لیگ راه پیدا می‌کنند. سمل استدلال کرد: «دونالد بار نسبت به تفاوت‌های طبقاتی آگاهی حساسی داشت. او اغلب از 'مافیای کلمبیا' حرف می‌زد - جهانی که از آن آمده بود - و خانواده‌های ثروتمند آپر ایست ساید. میان ارزش‌های یهودیان آلمانی پولِ قدیمِ دالتون و پول تازه‌ای که وارد شده بود، نبردی در جریان بود.»

این برخورد فرهنگ‌ها اجتناب‌ناپذیر بود. بار، آزادی‌خواهی که به جمهوری‌خواهی محافظه‌کار بدل شده بود، سنجاق پرچم آمریکا را روی یقه‌اش می‌زد و عمیقاً به مدارک و اعتبارنامه‌ها اهمیت می‌داد. در نوشته‌ها و گفت‌وگوهایش، می‌توانست ثقیل و متفکرانه به نظر برسد. او از شورای اول واتیکان نقل می‌کرد، ظرافت‌های ماتریالیسم دیالکتیکی را موشکافی می‌کرد، یا از رمان‌نویس و منتقد ویکتوریایی، جی. کی. چستر تون، درباره اهمیت فهم تاریخ نقل‌قول می‌آورد. و هرگز دلبستگی‌اش به پایین‌دستی سخت‌گیرانه به قواعد را پنهان نمی‌کرد - به این تصور که انضباط خوب، در افراد و در جامعه به‌طور کلی، ستون فقرات اخلاقی ایجاد می‌کند. بار در کتاب سال ۱۹۷۱ خود، *Who Pushed Humpty Dumpty*، نوشت:

«من حس می‌کنم که قرار است بحرانی در انضباط پیش بیاید... برای ذهن

لیبرال مدرن، این واژه تقریباً صدایی هرزه‌نگارانه دارد. اما انضباط برای آزادی ضروری است.... هرچند انضباط و آزادی متضاد به نظر می‌رسند، هر یک بدون دیگری خودش را نابود می‌کند.... در حکومت، نظم بدون مخالفت به رکود می‌انجامد و شورش بدون قانون هرج و مرج می‌آفریند، و هر دو استبدادی‌اند.»

بار با والدین دالتون که با سیاست‌های او مخالف بودند یا به سبک مدیریت یا شخصیت تند و بی‌ملاحظه‌اش ایراد داشتند، رویارویی‌های پرتنشی داشت. او می‌توانست ترش‌رو و تنگ‌نظر باشد، هنگامی که دشمنان واقعی یا خیالی را شناسایی می‌کرد. سمل به یاد می‌آورد که می‌توانست تکانشی هم باشد: «صبح به صندوق پستی‌ات می‌رفتی و یک بخشنامه آنجا بود. و ساعت ۳ بعدازظهر، یادداشت دیگری می‌آمد که به تو می‌گفت سیاست اولیه را دوباره برقرار کن.»

ویلیام بار هنوز در دبیرستان بود که مشکل‌ها دور پدرش شروع به چرخیدن کردند. هرچند بار بزرگ‌تر در هیئت امنای دالتون حامیانی داشت، روشن بود که مدیر مدرسه و مخالفانش شروع کرده‌اند مواضع خود را بگیرند. و بعد اوضاع زشت شد.

ویلیام بار، جوزف بایدن و پاتریک لیهی در ۱۹۹۱
وقت بایدن

ویلیام بار، در مرکز، در جلسه رسیدگی به انتصابش در ۱۹۹۱، همراه با سناتورهای جوزف بایدن و پاتریک لیهی.

در روزی از ژوئن گذشته که ویلیام بار برای نخستین بار با تهدید اتهام تحقیر کنگره روبه‌رو شد - به دلیل امتناعش از پاسخ دادن به احضاریه‌های

مرتبط با تحقیقات مولر - من به جاناتان فریدن تلفن کردم. او در ماشینش بود و از روی خلیج چساپیک عبور می‌کرد. فریدن مهندس معماری و شریک ارشد یک شرکت بزرگ ساختمانی در فیلادلفیاست، حرفه‌ای که تقریباً هیچ‌وقت محقق نمی‌شد.

مدارس خصوصی نیویورک هرگز دژهای دموکراتیک نبوده‌اند. در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ و تقریباً تا یک نسل بعد، نهادهای نخبه آموزش عالی به‌طور معمول سهمی نامتناسب از ظرفیت‌های خود را به دانش‌آموزان سنگرهای رقابتی و ممتاز امثال دالتون اختصاص می‌دادند. و در هیچ زمانی، نظام پیچیده ترجیح و لطف آن‌ها آشکارتر از دوران فشار درخواست‌های دانشگاه نبود؛ زمانی که بالا رفتن ابروی یک مدیر مدرسه می‌توانست شانس حتی امیدوارکننده‌ترین دانش‌آموز را تغییر دهد. در چنین فضایی، آنچه برای فریدن رخ داد - رئیس کلاس با نمرات هم‌هش A و امتیازهای تقریباً کامل آزمون‌های ورودی - حتی با معیارهای نیویورک هم شگفت‌انگیز بود.

فریدن، آرام و مؤدب، یکی از سه خواهر و برادری بود که به دالتون رفتند. او به من گفت: «وقتی خانواده‌ام نخستین بار با بار ملاقات کردند، او هنوز برنامه کلمبیا را اداره می‌کرد. برادر بزرگ‌ترم، دانیل، که واقعاً نابغه است» - امروز او فیزیک‌دان است - «عضو برنامه علوم استعدادهای درخشان کلمبیا بود.» وقتی دانیل تصمیم گرفت که آموزش عالی لزوماً مناسب نیست، بار او را به دالتون کشاند تا تدریس کند.

برای بار یک پیروزی بزرگ به شمار می‌رفت که بتی فریدن، فمینیست پیشگام، تصمیم گرفته بود دیگر فرزندان‌ش را به دالتون نفرستد. پژوهش بنیادین فریدن درباره زنان خانه‌دار آمریکا، *The Feminine Mystique*,

به‌تازگی انقلابی در میان زنان طبقه متوسط آمریکا به راه انداخته بود. او که اغلب در تلویزیون ظاهر می‌شد، سبک برخورداریِ تندی داشت که برخی آن را زننده می‌دانستند، اما هوشش نیرومند بود.

در سال ۱۹۶۸، در سال دوم جانانان فریدن در دالتون، دانشجویان کلمبیا اعتراضاتی را آغاز کردند که به موجی گسترده بدل شد و دانشگاه تعطیل شد. فریدن با هدف آن‌ها همدل بود. او عضو گروهی چهارنفره از دوستان دالتونی بود که همگی موفق و از فعال‌ترین کنشگران مدرسه بودند؛ او در مخالفتش با جنگ ویتنام قاطع بود، و همین او را در تیررس مدیر مدرسه قرار می‌داد. پرصداترین حامیان این دانش‌آموزان فعال دالتون، والدینشان بودند، از جمله بتی فریدن، که شخصیت علنی‌اش روی اعصاب بار می‌رفت.

یکی از آن چهار دوست، استیون اسلون بود که بعداً شاگرد اول کلاس شد. اسلون، همراه با جانانان فریدن و هم‌کلاسی‌هایشان مارک ادلمن و دن فریدمن، به بسیج بسیاری از دانش‌آموزان دالتون برای کنش سیاسی کمک کرد. جلسات آن‌ها معمولاً در خانه شهری فریدن‌ها در خیابان ۹۳ شرقی برگزار می‌شد؛ آن چهار نفر هنوز هم دوستان نزدیکی هستند.

فریدن، که دیپلماتیک‌ترین گروه بود، مأمور مذاکره با بار شد. او به یاد می‌آورد: «اولین اقدام ما وقتی بود که سال دوم بودیم. این اعتصاب همبستگی دبیرستانی بود بعد از کشته شدن مارتین لوتر کینگ و تعطیلی کلمبیا.» در سراسر شهر شورش‌هایی درگرفت، از جمله یکی جلوی دالتون. ادلمن به یاد می‌آورد: «بار خشمگین بود» و بر سر جانانان فریاد زد که با تشویق بچه‌های تأثیرپذیر به پیروی از شورشیان بزرگ‌تر دانشگاهی که

دست به نافرمانی مدنی می‌زدند، به مدرسه بی‌احترامی کرده است. ادلمن ادامه داد: «دو موضوع واقعاً او را از کوره به در می‌برد: مقررات پوشش و جنگ ویتنام.»

در تمام دوران دبیرستان، گروه چهارنفره بر سر این مسائل و موضوعات دیگر با بار درگیر بودند. در حالی که شورش‌ها در کلمبیا و سراسر کشور ادامه داشت، دانش‌آموزان فعال دالتون در حمایت از آن‌ها سخن می‌گفتند و گاهی به راهپیمایان می‌پیوستند.

در پاییز سال آخرشان، تعلیق سراسری جنگ ویتنام اعلام شد، تظاهرات عظیمی که قرار بود در واشینگتن دی.سی. برگزار شود. در همان زمان، فریدن و اسلون سال آخری سخت مشغول رسیدن به مهلت‌های درخواست دانشگاه بودند - نکته‌ای که از توجه بار دور نماند. اسلون گفت: «درست همان‌طور که همه‌جا در کشور اوضاع به هم ریخته بود، ما هم همین‌طور بودیم. از کلاس نهم، ما گروه ضدجنگ بودیم. بار با رفتن ما به تظاهرات مخالف بود. یا با مرخصی گرفتن. و با هرگونه نمایش علنی چپ‌گرایانه از مواد ضدجنگ مخالفت می‌کرد.»

درباره دیدن شهادت دادن ویلیام بار: «فکر کردم، این مرد عمیقاً به جایگاهش در تاریخ اهمیت می‌دهد. بیلی یک حساب باز برای تسویه دارد.»

سال پیش از آن، بار به روشنی نشان داده بود که از شورش‌های کلمبیا تا چه اندازه به خشم آمده است. پسرش ویلیام آن زمان دانشجوی سال اول آنجا بود، و بار بزرگ‌تر در ستونی برای *Vogue* دانشجویان طبقه متوسطی را که «با تاكسی به تظاهرات می‌روند» نکوهش کرد، و اعتراضات

دانشجویان رادیکال *Students for a Democratic Society* در کلمبیا و مخالفتشان با سالن ورزشی نیمه جداسازانه‌ای را که دانشگاه می‌خواست در هارلم بسازد، بی‌اهمیت شمرد. دونالد بار خشمش را در نوشته‌ها ابراز کرد و گفت از هرج و مرج و تاکتیک‌های توده‌ای چپ نو می‌ترسد، و نیز از تلاش‌های آنان در کلمبیا برای جلوگیری از اختصاص بودجه ROTC به دفاع ملی. او در مقاله‌ای برای *McCall's* نوشت: «والدین، مستقیماً دارند انقلاب چپ نو و فرار به مواد مخدر را تأمین مالی می‌کنند، و به‌طور غیرمستقیم از مبارزان سیاه‌پوست حمایت می‌کنند.» در اوج جنبش قدرت سیاه، بار علیه «مبارزان سیاه‌پوست... که از درخواست سهمی اندک خسته شده‌اند و می‌خواهند سهم بزرگی از زندگی خوب و آموزش سفیدپوستان را بگیرند» موضع گرفت.

مخالفت بار با هرج و مرجی که معترضان پدید آورده بودند، در پسرش نیز بازتاب داشت. ویلیام بار بعدها به یکی از آشنایانش گفت: «همسایه دیواربه‌دیوار ما در ساختمان، رئیس موقت کلمبیا بود. او سعی کرد موضعی سخت بگیرد و زیر فشار شدید مهاجمان قرار گرفت. احساس من این بود: اگر رهبران از همان ابتدا موضع محکم‌تری می‌گرفتند، اوضاع این‌قدر منحط نمی‌شد. آن سال، ۱۹۶۸، برای من شکل‌دهنده بود.»

قرعه‌کشی سربازی، که در ۱۹۶۹ اعلام شد، خانواده‌هایی را که پسران دانشجویان داشتند - از جمله خانواده بار - دچار شوک کرد. سمل به یاد می‌آورد: «مادر بیلی به من گفت چقدر ناراحت است که ممکن است او به جنگ برود.» فریدن گفت: «زمانه، زمان کیسه‌های جنازه و دانشجویانی بود که به کانادا می‌رفتند.»

فریدمن، که در ۱۹۷۰ سردبیر *Daltonian* بود، بر سر جهت‌گیری سیاسی روزنامه مدرسه با مدیر مدرسه درگیر شد. فریدمن گفت: «ما خواستار اعتصابی در حمایت از تعلیق جنگ شده بودیم. من را به دفتر بار احضار کردند و او شروع کرد به خواندن توصیه‌نامه دانشگاه من - این قبل از درخواست دادن من بود. دنی آن‌قدرها هم دانش‌آموز نمونه‌ای نیست اما رهبر واقعی‌ای است، بار بالحنی هم تحقیرآمیز و هم تهدیدآمیز خواند. من مقاومت کردم و گفتم می‌تواند تهدیدم کند، اما اعتصاب را لغو نمی‌کنم. بعد از دفترش دویدم بیرون و معلم مطالعات اجتماعی را پیدا کردم. در آغوشش گریه کردم. این قدر به هم ریخته بودم.»

ادلمن به یاد می‌آورد: «هر از گاهی از سوی مدیر بار احضار می‌شدم. درباره هر تعداد موضوعی از من بازجویی می‌شد. مدام مجبور بودم به او یادآوری کنم که دانش‌آموزان حقوق قانون اساسی دارند. نظارت دائمی‌ای بر مطبوعات دانش‌آموزی ما و فعالیت‌های بیرونی‌ای که شامل رفتن به تظاهرات یا سازماندهی برای تظاهرات می‌شد، وجود داشت. یک بار، در پایان یک نطق تند، گفت: 'خب، مارک، من ترجیح می‌دهم یک لنین کوچولو مثل تو داشته باشم تا بعضی از این تیموتی لیری‌های کوچولویی که اینجا داریم.' این شیوه او برای گفتن این بود که من خیلی افتضاحم، اما دست‌کم به نظر نمی‌رسید معتاد بزرگ مواد باشم.»

در نوامبر، فریدن و دوستانش برای تعلیق جنگ ویتنام رفتند، و روی کف کلیساها خوابیدند. وقتی برگشتند، بار برخلاف معمول ساکت بود. درخواست‌های دانشگاهی‌شان پست شده بود. فریدن و اسلون تصور می‌کردند که به عنوان دانش‌آموزان A با نمرات SAT عالی، در انتخاب

از میان دانشگاه‌های آیوی لیگ دستشان باز خواهد بود. والدینشان نیز همین تصور را داشتند. اما چقدر می‌توانستند ساده‌لوح باشند؟ آن لحظه‌ای در آمریکا بود که دانشگاه‌ها، نگران آشوب‌های دانشگاهی، درخواست‌ها را برای شناسایی آشوب‌طلبان احتمالی با دقت بررسی می‌کردند. علاوه بر آن، بتی فریدن عضو پیرصدای گروهی از والدین دالتون بود که می‌خواستند بار اخراج شود.

در آوریل، جاناتان فریدن که به هشت دانشگاه درخواست داده بود، از تک‌تک آن‌ها، حتی گزینه‌های امنش، رد شد. اسلون، شاگرد اول کلاس، فقط در سوارثمور و یکی از گزینه‌های امنش پذیرفته شد. خانواده‌های اسلون و فریدن فوراً به این نتیجه رسیدند که بار درخواست‌های این پسرها را خراب کرده است و پسرانشان را به عنوان آشوب‌طلبانی که هم‌کلاسی‌هایشان را تحریک کرده‌اند، علامت زده است.

فریدن به یاد می‌آورد: «در شوک بودم. و بار فوراً من را به دفترش فراخواند. برایم یک توصیه‌نامه درخشان خواند. اولین چیزی که گفت این بود: 'کار من نبود.'» آیا بار احساس عذاب وجدان کرده بود؟ آیا نگران مسئولیت حقوقی خودش - یا مدرسه - بود و می‌خواست جلوی اقدام احتمالی قانونی را بگیرد؟ «مادرم نگران بود که تقصیر او بوده - این‌که نظرهای بزرگ و شخصیتش دانشگاه‌ها را ترسانده باشد. دوره‌ای آسیب‌زا بود. والدینم در حال طلاق بودند، و پدرم می‌خواست از دالتون شکایت کند.»

یکی از فعالیت‌های فوق‌برنامه فریدن شامل سازمان‌دهی یک برنامه ضد مواد مخدر بود که با کلمبیا وابسته بود. آن تابستان، دانشگاه موافقت کرد او را بپذیرد، و گرچه دو ترم آنجا درس خواند، انصراف داد، چون اتفاقی

که در دالتون برایش افتاده بود او را از محور خودش خارج کرده بود. چند سالی را که خودش «سال‌های سرگردانی» می‌نامید، به عنوان نجار و ماهیگیر تجاری در شمال غربی اقیانوس آرام کار کرد. او به من گفت: «از یک جهت موهبت بود. توانستم بدون حجاب همه آن امتیازی که با آن بزرگ شده بودم، با زندگی روبه‌رو شوم.»

بعدها، فریدن به کلمبیا برگشت و مدرک مهندسی‌اش را تمام کرد، اما مادرش مصمم بود بفهمد چه اتفاقی افتاده است. فریدن گفت: «به‌نحوی یکی از اعضای هیئت امنای هاروارد توانست به دفتر پذیرش نفوذ کند - دست‌کم این چیزی است که مادرم به من گفت.» (بتی فریدن در ۲۰۰۶ درگذشت.) و آنچه کشف کرد تکان‌دهنده بود. «نامه بلندی وجود داشت که بار نوشته بود و در آن من را به آشوب‌طلبی و دردرسازي متهم کرده بود. نوشته بود من 'همجنس‌گرای نهفته' هستم و 'ممکن است برای مدرسه خطرناک باشم.'»

سال‌ها بعد، وقتی نویسنده جو دیت هنسی مشغول کار روی زندگی‌نامه بتی فریدن بود، بار را درباره نقش احتمالی‌اش در رد شدن‌های دانشگاهی پسر او به چالش کشید. در ابتدا انکار کرد. بعد پذیرفت که در واقع، نقشی داشته که «تحسین آمیز» بوده است. جاناتان فریدن، وقتی به این گفت‌وگو میان هنسی و بار نگاه می‌کرد، احساس می‌کرد بار می‌خواهد القا کند که «این بتی بود که همه درسررها را درست کرده بود، که در دفاتر پذیرش دخالت می‌کرد. اما مادرم؟ تماس با هشت دفتر پذیرش؟ محال بود.» داستان‌های مربوط به خرابکاری ادعایی در جامعه دالتون پخش شد. اما تا آن زمان، بسیاری از والدین، اعضای هیئت امنای و فارغ‌التحصیلان

دیگر طاقتشان طاق شده بود. مردی که آن همه اعتبار و نوآوری نیرومند برای دالتون آورده بود، منزوی، خودکامه، و نسبت به نیازهای رقیبِ ذی نفعانِ مدرسه ناشنوا شده بود. لازم بود ریچارد راویچ، یکی از والدین دالتون - غول املاک که بعداً رئیس سازمان حمل و نقل شهری شد - راهبردی برای بیرون کردن بار طراحی کند.

راویچ، رئیس هیئت امناء، از والدین و معلمان نظرخواهی کرد و، آن گونه که بعدها به من گفت، «الگوی رفتاریِ نگران‌کننده‌ای» کشف کرد. «وقتی من برای اداره هیئت آمدم، بار با اختلاف فقط یک رأی حق ماندن در مدرسه را به دست آورده بود. بسیاری در هیئت به خاطر آن استعفا دادند. معلم‌ها از او متنفر بودند. والدین دوستش نداشتند.» در آن زمان، بار دست‌کم از حمایت یکی از اعضای بانفوذ هیئت امناء برخوردار بود، وکیل دعاویِ همدلی که اساسنامه مدرسه را به چالش کشید و روزنه‌ای پیدا کرد که به او اجازه می‌داد در هیئت کرسی داشته باشد. اختیار انجمن اولیا و مربیان سلب شد. مانورهای حقوقی‌ای در کار بود که قرار بود حتی اختیار خود هیئت را زیر سؤال ببرند. راویچ به یاد می‌آورد: «این واقعاً به دادگاه کشیده شد. رئیس PTA طرفدار بار بود و دعوی کردند: آیا PTA حق دارد رئیس PTA را استیضاح کند؟ دادگاه‌ها گفتند بله، دارند.»

سارا کریکتون گفت: «در جلسات PTA مرتب دعوای فریادزنان درمی‌گرفت.» سمل به یاد می‌آورد: «یک شب، همه این والدین مؤدب داشتند پا می‌کوبیدند و به زمین می‌زدند.»

راویچ پایان ماجرا را چنین روایت کرد: «رئیس دانشکده آموزش‌هاروارد و رئیس Teachers College را آوردم تا بار را ارزیابی کنند. برگشتند

و گفتند بار مدیر مناسبی برای دالتون نیست.» این پایان تحقیر آمیزی برای سال‌های حضور بار در مدرسه بود. «من اخراجش کردم. سال‌ها طول کشید تا بیرونش کنیم، اما این کار را کردیم.»

بار، در قالب بخشی از یک توافق، استعفایش را اعلام کرد؛ سالنامه دالتون، برای حفظ ظاهر، چنین نوشت: «تمام دالتون دین بزرگی به دونالد بار دارد... همه ما از رفتن او به شدت اندوهگینیم.» بار شغل تازه‌ای پیدا کرد و مدیریت هاگلی، مدرسه خصوصی محافظه‌کارتری در شهرستان وست‌چستر، را به عهده گرفت. او در مصاحبه‌ای با *New York Times* گفت: «بچه‌های اینجا... خوش‌طینت‌ترند و کمتر نیش‌دار و زنده‌اند.» بار اصرار داشت که رهایی از «خودنمایی ایگویی و شیکِ رادیکالِ بچه‌مدرسه‌ای‌های خصوصیِ منهن» برایش آسودگی بوده است.

ویلیام بار کاملاً از رسوایی دالتون باخبر بود؛ کارزار هماهنگ پدرش برای حفظ شغلش در تایمز و جاهای دیگر به‌طور گسترده پوشش داده شده بود. فقط می‌توان حدس زد که این ماجرا در سال‌های بعد چه قدر بر بیل بار اثر گذاشت - یا چه قدر وفاداریِ پدر-پسریِ او را محکم‌تر جوش داد.

اندکی پس از ترک دالتون توسط دونالد بار، او بسیاری از کسانی را که می‌شناختندش غافلگیر کرد و رمان علمی‌تخیلیِ عجیبی به نام *Space Relations* منتشر کرد؛ رمانی که قلمرو کسار را تصور می‌کرد، جهنمی که در آن قدرت، مواد مخدر و ملال، طبقه حاکم را به شکارچیان جنسی بی‌رحم تبدیل کرده‌اند. قهرمان داستان، جان کریگ - «دیپلمات جوانِ روبه‌رشدِ زمینی» که اسیر و برده می‌شود - سرانجام پیروز می‌شود و بکارت و تک‌همسری را به استعمارشدگان بازمی‌گرداند.

ویلیام بار اخیراً به یکی از نزدیکانش گفته است که هرگز این کتاب را نخوانده، هرچند اشاره کرده که بخشی از شخصیت پدرش این بود که یاغی باشد و اغلب برای تحریک، از تعبیرهای زمینی و زننده استفاده کند - مثل «عطسه اندام جنسی».

همچنین گفته می‌شود بار خاطرنشان کرده که از میان تمام درس‌هایی که از پدرش آموخت، فراگیرترین آن‌ها غرور شدیدش در مخالف‌خوان بودن بود. بار بعدها به یکی از همکارانش گفت: «پدرم یک بار به من گفت ما عادت کرده‌ایم متفاوت باشیم و اصلاً ناراحتان نمی‌کند. من همیشه در موقعیت‌هایی بوده‌ام که هیچ مشکلی با متفاوت بودن سیاسی نداشته‌ام. من زندگی‌ام را بر اساس نظرسنجی‌ها یا بر اساس اینکه دیگران درباره کاری که می‌کنم چه فکر می‌کنند، اداره نمی‌کنم.»

دقیقاً پس این همان بیل بار است که روزی استدلال می‌کرد رئیس‌جمهور جانسون، نه کنگره، اختیار برتر برای تعیین مسیر نظامی دخالت آمریکا در جنگ ویتنام را دارد. بیست سال بعد، در خلال بحران ایران-کنترا که دوره دوم ریاست‌جمهوری رونالد ریگان را لرزاند، بار، که آن زمان مشاور سیاست‌گذاری کاخ سفید بود، این دیدگاه را ابراز کرد که اعضای دولت باید به خاطر نقششان در معامله شکست‌خورده «سلاح در برابر گروگان» مورد عفو قرار گیرند. بار، به عنوان معاون دادستان کل و سپس دادستان کل در دولت جرج اچ. دبلیو. بوش، در برابر پیشنهاد تحقیق مستقل درباره افراد نزدیک به بوش مقاومت کرد و لقب «دادستانِ کلِ سرپوش‌گذار» را به دست آورد.

در ژوئن ۲۰۱۸، او یادداشتی مفصل و بدون درخواست قبلی نوشت که در آن استدلال می‌کرد دونالد ترامپ به عنوان رئیس قوه مجریه - اگر مرتکب جرم نشده باشد - نباید به اتهام مانع‌تراشی در اجرای عدالت مورد تحقیق قرار گیرد. (به ارزیابی بار، استیضاح رئیس‌جمهور بیل کلینتون موجه بود، چون کلینتون قانون را نقض کرده بود.) سپس، بعد از آن که ترامپ بار را به عنوان دادستان کل منصوب کرد، خلاصه‌سازی خشک و قاطع او از گزارش مولر، محکم و مطلق بود - و با مواضع پیشینش سازگار. او یافته‌های ظریف و چندلایه بازرسی ویژه را کنار گذاشت و اعلام کرد که حتی اگر دولت روسیه در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا دست برده باشد، رئیس قوه مجریه کشور و تیمش اساساً از هرگونه همدستی یا تخلف تبرئه شده‌اند. و سرانجام، توصیف ترامپ از بار و رودی جولیانی به عنوان «فرستادگان شخصی» خود (آن‌گونه که در روایت افشاگر آمده) ظاهراً ضربه نهایی است: رئیس‌جمهور، دادستان کل و وکیل شخصی‌اش را به عنوان مجراهایی برای دولت‌های خارجی که به ترامپ در برابر دشمنان سیاسی‌اش کمک می‌کنند، توصیف می‌کند.

برای هم‌کلاسی بار، گریک بک، هیچ تردیدی وجود ندارد که آلفرد بریگز - معلم تاریخ دبیرستان هوراس مان - تا چه اندازه از وزارت دادگستری ترامپ خوشش می‌آمد؛ وزارتخانه‌ای که شاهد کناره‌گیری وکلای حرفه‌ای فدرالی بوده که نخواستند مطابق امیال رئیس‌جمهوری تندخو خدمت کنند؛ رئیس‌جمهوری که علناً حاکمیت قانون را به چالش می‌کشد، کلیشه‌های نژادپرستانه می‌پراکند، و هنجارهای قضایی را درهم می‌شکند. بالاخره این همان بریگز بود که به گفتن این جمله معروف بود:

«ما به روی کوهن‌های بیشتری در دنیا نیاز داریم.» یکی از گفته‌های بار از دهه ۱۹۹۰ ارزش تکرار در اینجا را دارد. پس از دوره‌ای که دادستان کلِ جرج اچ. دبلیو. بوش بود، بار در تاریخ شفاهی دولت که از سوی Miller Center انجام می‌شد شرکت کرد. در جایی، او با فصاحت درباره رئیس‌جمهوری حرف زد که او و همکارانش به او خدمت کرده بودند؛ کسی که او را «مردی شرافتمند، مردی با شخصیت، و مردی که واقعاً به داشتنش به عنوان رئیس‌جمهور افتخار می‌کردند» می‌دانستند. فقط می‌توان پرسید: آیا او اکنون هم درباره دوره خدمتش نزد دونالد جی. ترامپ همین احساس را دارد؟

دن فریدمن دیداری را به یاد آورد که ۲۰ سال پس از فارغ‌التحصیلی دبیرستان برایش رخ داده بود: روزی که ویلیام بار را دید، که آن زمان رئیس دفتر مشاور حقوقی کاخ سفید جرج اچ. دبلیو. بوش بود. آن زمان، فریدمن برای روزنامه‌های هرست گزارش می‌نوشت. او به یاد آورد: «بار از قبل یادداشت حقوقی مشهوری نوشته بود که می‌گفت رؤسای‌جمهور را نمی‌توان کیفرخواست کرد. با خودم فکر کردم، این پسرِ دونالد بار است! رفتم داخل تا با او مصاحبه کنم و گفتم: 'پدرت دشمن من بود و ما با تمام وجود با هم جنگیدیم.' او با صورتی بی‌حالت گفت: 'امیدوارم این روی پوشش شما از وزارت دادگستری اثر نگذارد.' او آدم رک و صریحی بود - و من برایش احترام قائل بودم.»

آن دو هر از گاهی با هم ارتباط داشتند؛ بار یک‌بار مهمان فریدمن در شام انجمن خبرنگاران کاخ سفید بود. فریدمن، که برای صداقت بار و مواضع ثابتش در مسائل حقوقی احترام قائل بود، گفت: «وقتی ترامپ او

را منصوب کرد، فکر کردم ترامپ آن کسی را که خیال می‌کند به دست می‌آورد، به دست نمی‌آورد. حالا دیگر مطمئن نیستم چه باید فکر کنم.» فریدمن یک خاطره نهایی هم تعریف کرد. در روزی از ۱۹۹۱ که ویلیام بار به عنوان دادستان کل سوگند یاد کرد، فریدمن به مراسم دعوت شده بود. آنجا با دونالد بار، که آن زمان در دهه هفتاد زندگی‌اش بود، روبه‌رو شد. این نخستین بار بود که از روزهای دالتون او را می‌دید. فریدمن به یاد آورد: «زمان کافی گذشته بود. جلو رفتم و با او دست دادم. گفتم: 'حتماً باید به پسررتان خیلی افتخار کنید.' او به من نگاه کرد و گفت: 'من خیلی مفتخرم که همه چیزهایی که برایشان ایستاده بودم به شمر نشسته‌اند. حالا قوه مجریه بالاخره شیوه فکر کردن مرا پذیرفته است.' برای من روشن بود که دونالد بار احساس می‌کرد کاملاً اعاده حیثیت شده است.»

نیویورک تایمز حضور اپستین در مدرسه دالتون

<https://www.nytimes.com/2019/07/12/nyregion/jeffrey-epstein-dalton-teacher.html>

Mr. Epstein in the 1975 yearbook of the Dalton School.

By Mike Baker and Amy Julia Harris

July 12, 2019

See more of our coverage in your search results.

Add The New York Times on Google

(What you need to know to start the day: Get New York Today in your inbox.)

In the mid-1970s, students at one of New York's most esteemed prep schools were surprised to encounter a new teacher who pushed the limits on the school's strict dress code, wandering the halls in a fur coat, gold chains and an open shirt that exposed his chest.

The teacher, Jeffrey Epstein, would decades later face allegations that he coerced and trafficked teenagers for sex. At the Dalton School on the Upper East Side, some students saw Mr. Epstein as an unusual and unsettling figure, willing to violate the norms in his encounters with girls.

Eight former students who attended the prestigious school during Mr. Epstein's short tenure there said that his conduct with teenage girls had left an impression that had lingered for decades. One former student recalled him showing up at a party where students were drinking, while most remembered his persistent attention on the girls in hallways and classrooms.

"I can remember thinking at the time, 'This is wrong,'" said Scott Spizer, who graduated from Dalton in 1976.

None of the female students who spoke to The New York Times in recent days remembered Mr. Epstein making unwanted physical contact with them, and he has not been accused of any crimes related to his time at the school.

But a few students said they had been discomfited by a close relationship he had with one of their female peers, a concern that had escalated so much that one of them had raised the issue then to a school administrator.

Dalton has long been known for its rigorous academics, repeatedly ranking among the nation's best private schools while drawing the sons and daughters of New York titans of finance, media and art. Among the alumni are the CNN journalist Anderson Cooper, the actress Claire Danes and the comedian Chevy Chase.

Mr. Epstein's time at Dalton was brief, and an administrator said it ended in a dismissal. While Mr. Epstein later developed a reputation in the world of finance as a man of brilliance – "He

was a Brooklyn guy with a motor for a brain," New York magazine wrote in a 2002 profile – the administrator told The Times that he had dismissed Mr. Epstein for poor performance.

But the accounts offer a window into Mr. Epstein's early adulthood, before he developed extensive private wealth that allowed him to acquire a \$56 million mansion just a mile south of the Dalton School. It was there, prosecutors said this week, that Mr. Epstein and his employees paid "numerous" underage girls to engage in sex acts with him.

Federal prosecutors in New York charged Mr. Epstein, 66, with sex trafficking on Monday. He has pleaded not guilty. His lawyer did not respond to a request for comment.

Officials with the Dalton School also did not respond to requests for comment, but news of the charges has led alumni to reconnect and swap memories of a young teacher who sometimes seemed to defy the expectations of behavior for an authority figure.

Mr. Epstein from the 1976 yearbook at the Dalton School.
A school in turmoil

Like much of the rest of the country, the Dalton School in the 1970s was in the midst of a culture war.

The school, which had been a progressive haven for the children of artists and writers, was undergoing a shift under a new headmaster. Donald Barr, the father of Attorney General William Barr, came in as a disciplinarian focused on beefing up the academics of the school, and on enforcing a strict code of conduct.

In a school known for creativity, administrators had prohibited denim jeans and "bizarre and eccentric costumes." If Mr. Barr caught students using marijuana, he would often send them to therapy as a condition of staying in the school. He himself described his leadership style as "by ukase," using the Imperial Russian term for an edict from the czar.

Staff members would sometimes turn students away from their morning classes; girls for skirts that were too short, and boys for hair that was too long.

Some students and parents balked at the constraints. Still, the school continued to draw families of fame. Around the years

of Mr. Epstein's tenure, records show the student roster included Prudence Murdoch, the daughter of the media mogul Rupert Murdoch; the fashion designer Jill Stuart; and several future actresses, including Jennifer Grey, Tracy Pollan and Maggie Wheeler.

While Mr. Barr was strict on the school culture, he made it a point to hire teachers from unconventional backgrounds, recalled Susan Semel, a social studies teacher at Dalton from the 1960s to 1980s who later wrote a book on the history of the school.

"Barr didn't care about credentials as long as you were interesting and knew your stuff," Ms. Semel said.

In February 1974, Mr. Barr had announced that he was resigning as headmaster, protesting the meddling by the board of trustees, but that he would stay on until the end of the school year. It is unclear whether Mr. Barr hired Mr. Epstein during that time.

Mr. Epstein, from Brooklyn, was just 21 when he joined the faculty at Dalton, arriving without a college degree. The school's student newspaper reported in September 1974 that he was starting that year as a math and physics teacher.

The next year, he participated in a school musical for parents and faculty, and he appeared in later editions of the paper as the coach of the Dalton Tigers math team until the beginning of 1976.

The school had new leadership under Gardner Dunnan, who tentatively explored a rollback of some of its strict rules. Mr. Dunnan announced in early 1975 a policy that would allow denim inside the building, although students were still told to be neat and clean.

In the years since, however, Mr. Dunnan has faced allegations of his own inappropriate conduct. A former Dalton student said in a lawsuit that she had been invited to live with Mr. Dunnan at age 14, and had suffered repeated sexual assaults under his care. Mr. Dunnan denied the allegations. The lawsuit was dropped, but the woman's lawyer, Mariann Meier Wang, said she intended to refile it.

'Everyone talked about it'

At Dalton, Mr. Epstein was known as a charismatic, young teacher who at times acted more like a friend than an authority figure to students.

The urban school inside a brick building did not have outdoor spaces to congregate, so students gathered in halls and in rooms that spanned the building's many stories. That included lab rooms dedicated to various subjects, providing a more informal and intimate setting for students to get help outside of class from their teachers.

It was in one of these lab rooms that Leslie Kitziger, who graduated from Dalton in 1978, first met Mr. Epstein.

Ms. Kitziger remembered him as a flamboyant dresser and lively jokester. "He was goofy and like a kid himself," she recalled.

Ms. Kitziger said she became close to Mr. Epstein at a time when she was struggling at home with her parents' divorce. She confided in him, and remembered him as caring and attentive.

"He listened," Ms. Kitziger recalled. "I was a 14-year-old and he helped me through a time when there wasn't anybody else to talk to. I felt like he really cared that I was having a rough go."

She stressed that Mr. Epstein was always professional with her.

But other students, including Millicent Young, a graduate of the school's 1976 class, saw things differently. Ms. Young never had Mr. Epstein as a teacher, but the school was small enough that she would spend time around him. She recalled observing Mr. Epstein flirting with the girls at the school, which drew her attention because it was so different from how other teachers behaved.

"There was a real clarity of the inappropriateness of the behavior – that this isn't how adult male teachers conduct themselves," Ms. Young said.

Mr. Spizer, the fellow student who graduated the same year, said he had a clear recollection of disliking Mr. Epstein because he was spending so much time with girls in the school.

Some other students spoke on condition of anonymity, fearing retribution from Mr. Epstein. One recalled that he had made efforts to spend time with her outside the school, and she remembered raising concerns about Mr. Epstein's conduct with another student to Mr. Dunnan. An attorney for Mr. Dunnan said the former headmaster had not been aware of any concerns about Mr. Epstein's conduct at the school.

Another student, who also requested anonymity, fearing reprisals from Mr. Epstein, recalled seeing Mr. Epstein at a high school party in an apartment on the Upper East Side where students were drinking and socializing. Mr. Epstein was the only teacher there, which raised eyebrows among the students.

"It was weird," said another former student, Paul Grossman, a 1978 graduate who did not attend the party but remembered hearing about it. "Everyone talked about it," he said.

Peter Thomas Roth, who graduated from Dalton in 1975 and later founded a cosmetics and skin care company with his name, said Mr. Epstein was such a "brilliant" teacher that his father later hired him to tutor Mr. Roth in statistics.

Mr. Roth said he never heard of any rumors about misconduct at the school.

"He was like your friend, you know?" Mr. Roth said.

But Peter Branch, who was an interim headmaster after Mr. Barr and later the head of the high school, was not as fond of Mr.

Epstein's teaching. He said that he did not recall anyone raising concerns to him about Mr. Epstein's conduct with students, but that he had heard concerns from the faculty about Mr. Epstein's teaching, and eventually determined that the teacher needed to go.

"Epstein was a young teacher who didn't come up to snuff," Mr. Branch said. "So, ultimately, he was asked to leave."

Mr. Roth, the former student, said he and Mr. Epstein did not stay in close touch. But a couple of years ago, he got an invitation to Mr. Epstein's home after running into him.

It was the only time he had been invited to Mr. Epstein's palatial townhouse, he said, and so he went over for an afternoon gathering. Everyone present was in their 40s and 50s, Mr. Roth said, and there was no untoward behavior.

Michael Gold contributed reporting.

ترجمہ:

مقاله ونیتی فیر راجع به گرینبرگ و اپستین: آقای با استعداد

https://www.vanityfair.com/news/2003/03/jeffrey-epstein-200303?srsId=AfmBOooNOT05Z_vOMmxj65P92Sm40X5TYLVVSZweXraSQUAloSN56dl

Society

March 2003

The Talented Mr. Epstein

Lately, Jeffrey Epstein's high-flying style has been drawing oohs and aahs: the bachelor financier lives in New York's largest private residence, claims to take only billionaires as clients, and flies celebrities including Bill Clinton and Kevin Spacey on his Boeing 727. But pierce his air of mystery and the picture changes. Vicky Ward explores Epstein's investment career, his ties to retail magnate Leslie Wexner, and his complicated past.

By [Vicky Ward](#)

March 1, 2003

By Patrick McMullan/Getty Images.

On Manhattan's Upper East Side, home to some of the most expensive real estate on earth, exists the crown jewel of the city's residential town houses. With its 15-foot-high oak door, huge arched windows, and *nine* floors, it sits on—or, rather, commands—the block of 71st Street between Fifth and Madison Avenues. Almost ludicrously out of proportion with its four- and five-story neighbors, it seems more like an institution than a house. This is perhaps not surprising—until 1989 it was the Birch Wathen private school. Now it is said to be Manhattan's largest private residence.

Inside, amid the flurry of menservants attired in sober black suits and pristine white gloves, you feel you have stumbled into someone's private Xanadu. This is no mere rich person's home, but a high-walled, eclectic, imperious fantasy that seems to have no boundaries.

The entrance hall is decorated not with paintings but with row upon row of individually framed eyeballs; these, the owner tells people with relish, were imported from England, where they were made for injured soldiers. Next comes a marble foyer, which does have a painting, in the manner of Jean Dubuffet ... but the host coyly refuses to tell visitors who painted it. In any case, guests are like pygmies next to the nearby twice-life-size sculpture of a naked African warrior.

Despite its eccentricity the house is curiously impersonal, the statement of someone who wants to be known for the scale of his possessions. Its occupant, financier Jeffrey Epstein, 50, admits to friends that he likes it when people think of him this way. A good-looking man, resembling Ralph Lauren, with thick gray-white hair and a weathered face, he usually dresses in jeans, knit shirts, and loafers. He tells people he bought the house because he knew he "could never live anywhere bigger." He thinks 51,000 square feet is an appropriately large space for someone like

himself, who deals mostly in large concepts—especially large sums of money.

Guests are invited to lunch or dinner at the town house—Epstein usually refers to the former as "tea," since he likes to eat bite-size morsels and drink copious quantities of Earl Grey. (He does not touch alcohol or tobacco.) Tea is served in the "leather room," so called because of the cordovan-colored fabric on the walls. The chairs are covered in a leopard print, and on the wall hangs a huge, Oriental fantasy of a woman holding an opium pipe and caressing a snarling lionskin. Under her gaze, plates of finger sandwiches are delivered to Epstein and guests by the menservants in white gloves.

Upstairs, to the right of a spiral staircase, is the "office," an enormous gallery spanning the width of the house. Strangely, it holds no computer. Computers belong in the "computer room" (a smaller room at the back of the house), Epstein has been known to say. The office features a gilded desk (which Epstein tells people belonged to banker J. P. Morgan), 18th-century black lacquered Portuguese cabinets, and a nine-foot ebony Steinway "D" grand. On the desk, a paperback copy of the Marquis de Sade's *The Misfortunes of Virtue* was recently spotted. Covering the floor, Epstein has explained, "is the largest Persian rug you'll ever see in

a private home—so big, it must have come from a mosque." Amid such splendor, much of which reflects the work of the French decorator Alberto Pinto, who has worked for Jacques Chirac and the royal families of Jordan and Saudi Arabia, there is one particularly startling oddity: a stuffed black poodle, standing atop the grand piano. "No decorator would ever tell you to do that," Epstein brags to visitors. "But I want people to think what it means to stuff a dog." People can't help but feel it's Epstein's way of saying that he always has the last word.

In addition to the town house, Epstein lives in what is reputed to be the largest private dwelling in New Mexico, on an \$18 million, 7,500-acre ranch which he named "Zorro." "It makes the town house look like a shack," Epstein has said. He also owns Little St. James, a 70-acre island in the U.S. Virgin Islands, where the main house is currently being renovated by Edward Tuttle, a designer of the Amanresorts. There is also a \$6.8 million house in Palm Beach, Florida, and a fleet of aircraft: a Gulfstream IV, a helicopter, and a Boeing 727, replete with trading room, on which Epstein recently flew President Clinton, actors Chris Tucker and Kevin Spacey, supermarket magnate Ron Burkle, Lew Wasserman's grandson, Casey Wasserman, and a few others, on a mission to explore the problems of AIDS and economic development in Africa.

Epstein is charming, but he doesn't let the charm slip into his eyes. They are steely and calculating, giving some hint at the steady whirl of machinery running behind them. "Let's play chess," he said to me, after refusing to give an interview for this article. "You be white. You get the first move." It was an appropriate metaphor for a man who seems to feel he can win no matter what the advantage of the other side. *His* advantage is that no one really seems to know him or his history completely or what his arsenal actually consists of. He has carefully engineered it so that he remains one of the few truly baffling mysteries among New York's moneyed world. People know snippets, but few know the whole.

"He's very enigmatic," says Rosa Monckton, the former C.E.O. of Tiffany & Co. in the U.K. and a close friend since the early 1980 never reveals his hand.... He's a classic iceberg. What you see is not what you get."

Even acquaintances sense a curious dichotomy: Yes, he lives like a "modern maharaja," as Leah Kleman, one of his art dealers, puts it. Yet he is fastidiously, almost obsessively private—he lists himself in the phone book under a pseudonym. He rarely attends society gatherings or weddings or funerals; he considers eating in restaurants like "eating on the subway"—i.e., something he'd

never do. There are many women in his life, mostly young, but there is no one of them to whom he has been able to commit. He describes his most public companion of the last decade, Ghislaine Maxwell, 41, the daughter of the late, disgraced media baron Robert Maxwell, as simply his "best friend." He says she is not on his payroll, but she seems to organize much of his life—recently she was making telephone inquiries to find a California-based yoga instructor for him. (Epstein is still close to his two other long-term girlfriends, Paula Heil Fisher, a former associate of his at the brokerage firm Bear Stearns and now an opera producer, and Eva Andersson Dubin, a doctor and onetime model. He tells people that when a relationship is over the girlfriend "moves up, not down," to friendship status.)

Most Popular

Some of the businessmen who dine with him at his home—they include newspaper publisher Mort Zuckerman, banker Louis Ranieri, Revlon chairman Ronald Perelman, real-estate tycoon Leon Black, former Microsoft executive Nathan Myhrvold, Tom Pritzker (of Hyatt Hotels), and real-estate personality Donald Trump—sometimes seem not all that clear as to what he actually does to earn his millions. Certainly, you won't find Epstein's transactions written about on Bloomberg or talked about in the

trading rooms. "The trading desks don't seem to know him. It's unusual for animals *that* big not to leave any footprints in the snow," says a high-level investment manager.

Unlike such fund managers as George Soros and Stanley Druckenmiller, whose client lists and stock maneuverings act as their calling cards, Epstein keeps all his deals and clients secret, bar one client: billionaire Leslie Wexner, the respected chairman of Limited Brands. Epstein insists that ever since he left Bear Stearns in 1981 he has managed money only for billionaires—who depend on him for discretion. "I was the only person crazy enough, or arrogant enough, or misplaced enough, to make my limit a billion dollars or more," he tells people freely. According to him, the flat fees he receives from his clients, combined with his skill at playing the currency markets "with very large sums of money," have afforded him the lifestyle he enjoys today.

Why do billionaires choose him as their trustee? Because the problems of the mega-rich, he tells people, are different from yours and mine, and his unique philosophy is central to understanding those problems: "Very few people need any more money when they have a billion dollars. The key is not to have it do harm more than anything else.... You don't want to lose your money."

He has likened his job to that of an architect—more specifically, one who specializes in remodeling: "I always describe (a billionaire) as someone who started out in a small home and as he became wealthier had add-ons. He added on another addition, he built a room over the garage ... until you have a house that is usually a mess.... It's a large house that has been put together over time where no one could foretell the financial future and their accompanying needs."

He makes it sound as though his job combines the roles of real-estate agent, accountant, lawyer, money manager, trustee, and confidant. But, as with Jay Gatsby, myths and rumor swirl around Epstein.

Most Popular

Here are some of the hard facts about Epstein—ones that he doesn't mind people knowing: He grew up middle-class in Brooklyn. His father worked for the city's parks department. His parents viewed education as "the way out" for him and his younger brother, Mark, now working in real estate. Jeffrey started to play the piano—for which he maintains a passion—at five, and he went to Brooklyn's Lafayette High School. He was good at mathematics, and in his early 20s he got a job teaching physics and math at Dalton, the elite Manhattan private school.

While there he began tutoring the son of Bear Stearns chairman Ace Greenberg and was friendly with a daughter of Greenberg's. Soon he went to Bear Stearns, where, under the mentorship of both Greenberg and current Bear Stearns C.E.O. James Cayne, he did well enough to become a limited partner—a rung beneath full partner. He abruptly departed in 1981 because, he has said, he wanted to run his own business.

Thereafter the details recede into shadow. A few of the handful of current friends who have known him since the early 1980s recall that he used to tell them he was a "bounty hunter," recovering lost or stolen money for the government or for very rich people. He has a license to carry a firearm. For the last 15 years, he's been running his business, J. Epstein & Co.

Since Leslie Wexner appeared in his life—Epstein has said this was in 1986; others say it was in 1989, at the earliest—he has gradually, in a way that has not generally made headlines, come to be accepted by the Establishment. He's a member of various commissions and councils: he is on the Trilateral Commission, the Council on Foreign Relations, and the Institute of International Education. His current fan club extends to Cayne, Henry Rosovsky, the former dean of Harvard's Faculty of Arts and Sciences, and Larry Summers, Harvard's current president. Harvard law professor

Alan Dershowitz says, "I'm on my 20th book.... The only person outside of my immediate family that I send drafts to is Jeffrey." Real-estate developer and philanthropist Marshall Rose, who has worked with Epstein on projects in New Albany, Ohio, for Wexner, says, "He digests and decodes the information very rapidly, which is to me terrific because we have shorter meetings."

Also on the list of admirers are former senator George Mitchell and a gaggle of distinguished scientists, most of whom Epstein has helped fund in recent years. They include Nobel Prize winners Gerald Edelman and Murray Gell-Mann, and mathematical biologist Martin Nowak. When these men describe Epstein, they talk about "energy" and "curiosity," as well as a love for theoretical physics that they don't ordinarily find in laymen. Gell-Mann rather sweetly mentions that "there are always pretty ladies around" when he goes to dinner *chez* Epstein, and he's under the impression that Epstein's clients include the Queen of England. Both Nowak and Dershowitz were thrilled to find themselves shaking the hand of a man named "Andrew" in Epstein's house. "Andrew" turned out to be Prince Andrew, who subsequently arranged to sit in the back of Dershowitz's law class.

Epstein gets annoyed when anyone suggests that Wexner "made him." "I had really rich clients before," he has said. Yet he does

not deny that he and Wexner have a special relationship. Epstein sees it as a partnership of equals. "People have said it's like we have one brain between two of us; each has a side."

"I think we both possess the skill of seeing patterns," says Wexner. "But Jeffrey sees patterns in politics and financial markets, and I see patterns in lifestyle and fashion trends. My skills are not in investment strategy, and, as everyone who knows Jeffrey knows, his are not in fashion and design. We frequently discuss world trends as each of us sees them."

By the time Epstein met Wexner, the latter was a retail legend who had built a \$3 billion empire—one that now includes Victoria's Secret, Express, and Bath & Body Works—from \$5,000 lent him by his aunt. "Wexner saw in Jeffrey the type of person who had the potential to realize his (Jeffrey's) dreams," says someone who has worked closely with both men. "He gave Jeffrey the ball, and Jeffrey hit it out of the park."

Wexner, through a trust, bought the town house in which Epstein now lives for a reported \$13.2 million in 1989. In 1993, Wexner married Abigail Koppel, a 31-year-old lawyer, and the newlyweds relocated to Ohio; in 1996, Epstein moved into the town house. Public documents suggest that the house is still owned by the trust that bought it, but Epstein has said that he now owns the house.

Wexner trusts Epstein so completely that he has assigned him the power of fiduciary over all of his private trusts and foundations, says a source close to Wexner. In 1992, Epstein even persuaded Wexner to put him on the board of the Wexner Foundation in place of Wexner's ailing mother. Bella Wexner recovered and demanded to be reinstated. Epstein has said they settled by splitting the foundation in two.

Epstein does not care that he comes between family members. In fact, he sees it as his job. He tells people, "I am there to represent my client, and if my client needs protecting—sometimes even from his own family—then it's often better that people hate me, not the client."

"You've probably heard I'm vicious in my representation of my clients," he tells people proudly; Leah Kleman describes his haggling over art prices as something like a scene out of the movie *Mad Max: Beyond Thunderdome*. Even a former mentor says he's seen "the dark side" of Epstein, and a Bear Stearns source recalls a meeting in which Epstein chewed out a team making a presentation for Wexner as being so brutal as to be "irresponsible."

One reporter, in fact, received three threats from Epstein while preparing a piece. They were delivered in a jocular tone, but

the message was clear: There will be trouble for your family if I don't like the article.

On the other hand, Epstein is clearly very generous with friends. Joe Pagano, an Aspen-based venture capitalist, who has known Epstein since before his Bear Stearns days, can't say enough nice things: "I have a boy who's dyslexic, and Jeffrey's gotten close to him over the years.... Jeffrey got him into music. He bought him his first piano. And then as he got to school he had difficulty ... in studying ... so Jeffrey got him interested in taking flying lessons."

Rosa Monckton recalls Epstein telling her that her daughter, Domenica, who suffers from Down syndrome, needed the sun, and that Rosa should feel free to bring her to his house in Palm Beach anytime.

Some friends remember that in the late 80s Epstein would offer to upgrade the airline tickets of good friends by affixing first-class stickers; the only problem was that the stickers turned out to be unofficial. Sometimes the technique worked, but other times it didn't, and the unwitting recipients found themselves exiled to coach. (Epstein has claimed that he paid for the upgrades, and had no knowledge of the stickers.) Many of those who benefited from Epstein's largesse claim that his generosity comes with no

strings attached. "I never felt he wanted anything from me in return," says one old friend, who received a first-class upgrade. Epstein is known about town as a man who loves women—lots of them, mostly young. Model types have been heard saying they are full of gratitude to Epstein for flying them around, and he is a familiar face to many of the Victoria's Secret girls. One young woman recalls being summoned by Ghislaine Maxwell to a concert at Epstein's town house, where the women seemed to outnumber the men by far. "These were not women you'd see at Upper East Side dinners," the woman recalls. "Many seemed foreign and dressed a little bizarrely." This same guest also attended a cocktail party thrown by Maxwell that Prince Andrew attended, which was filled, she says, with young Russian models. "Some of the guests were horrified," the woman says.

"He's reckless," says a former business associate, "and he's gotten more so. Money does that to you. He's breaking the oath he made to himself—that he would never do anything that would expose him in the media. Right now, in the wake of the publicity following his trip with Clinton, he must be in a very difficult place."

According to S.E.C. and other legal documents unearthed by *VANITY FAIR*, Epstein may have good reason to keep his past cloaked in secrecy: his real mentor, it might seem, was not Leslie

Wexner but Steven Jude Hoffenberg, 57, who, for a few months before the S.E.C. sued to freeze his assets in 1993, was trying to buy the *New York Post*. He is currently incarcerated in the Federal Medical Center in Devens, Massachusetts, serving a 20-year sentence for bilking investors out of more than \$450 million in one of the largest Ponzi schemes in American history.

When Epstein met Hoffenberg in London in the 1980s, the latter was the charismatic, audacious head of the Towers Financial Corporation, a collection agency that was supposed to buy debts that people owed to hospitals, banks, and phone companies. But Hoffenberg began using company funds to pay off earlier investors and service a lavish lifestyle that included a mansion on Long Island, homes on Manhattan's Sutton Place and in Florida, and a fleet of cars and planes.

Hoffenberg and Epstein had much in common. Both were smart and obsessed with making money. Both were from Brooklyn. According to Hoffenberg, the two men were introduced by Douglas Leese, a defense contractor. Epstein has said they were introduced by John Mitchell, the late attorney general.

Epstein had been running International Assets Group Inc. (I.A.G.), a consulting company, out of his apartment in the Solo building on East 66th Street in New York. Though he has claimed that

he managed money for billionaires only, in a 1989 deposition he testified that he spent 80 percent of his time assisting people recover stolen money from fraudulent brokers and lawyers. He was also not above entering into risky, tax-sheltered oil and gas deals with much smaller investors. A lawsuit that Michael Stroll, the former head of Williams Electronics Inc., filed against Epstein shows that in 1982 I.A.G. received an investment from Stroll of \$450,000, which Epstein put into oil. In 1984 Stroll asked for his money back; four years later he had received only \$10,000. Stroll lost the suit, after Epstein claimed in court, among other things, that the check for \$10,000 was for a horse he'd bought from Stroll. "My net worth never exceeded four and a half million dollars," Stroll has said.

Hoffenberg, says a close friend, "really liked Jeffrey.... Jeffrey has a way of getting under your skin, and he was under Hoffenberg's." Also appealing to Hoffenberg were Epstein's social connections; they included oil mogul Cece Wang (father of the designer Vera) and Mohan Murjani, whose clothing company grew into Gloria Vanderbilt Jeans. Epstein lived large even then. One friend recalls that when he took Canadian heiress Wendy Belzberg on a date he hired a Rolls-Royce especially for the occasion. (Epstein has claimed he owned it.)

In 1987, Hoffenberg, according to sources, set Epstein up in the offices he still occupies in the Villard House, on Madison Avenue, across a courtyard from the restaurant Le Cirque. Hoffenberg hired his new protégé as a consultant at \$25,000 a month, and the relationship flourished. They traveled everywhere together on Hoffenberg's plane, all around the world, they were always together, says a source. Hoffenberg has claimed that Epstein confided in him, saying, for example, that he had left Bear Stearns in 1981 after he was discovered executing "illegal operations."

Several of Epstein's Bear Stearns contemporaries recall that Epstein left the company very suddenly. Within the company there were rumors also that he was involved in a technical infringement, and it was thought that the executive committee asked that he resign after his two supporters, Ace Greenberg and Jimmy Cayne, were outnumbered. Greenberg says he can't recall this; Cayne denies it happened, and Epstein has denied it as well. "Jeffrey Epstein left Bear Stearns of his own volition," says Cayne. "It was never suggested that he leave by any member of management, and management never looked into any improprieties by him. Jeffrey said specifically, 'I don't want to work for anybody else. I want to work for myself.'" Yet, this is not the story that Epstein

told to the S.E.C. in 1981 and to lawyers in a 1989 deposition involving a civil business case in Philadelphia.

In 1981 the S.E.C.'s Jonathan Harris and Robert Blackburn took Epstein's testimony and that of other Bear Stearns employees in part of what became a protracted case about insider trading around a tender offer placed on March 11, 1981, by the Seagram Company Ltd. for St. Joe Minerals Corp. Ultimately several Italian and Swiss investors were found guilty, including Italian financier Giuseppe Tome, who had used his relationship with Seagram owner Edgar Bronfman Sr. to obtain information about the tender offer. After the tender offer was announced, the S.E.C. began investigating trades involving St. Joe at Bear Stearns and other firms. Epstein resigned from Bear Stearns on March 12. The S.E.C. was tipped off that Epstein had information on insider trading at Bear Stearns, and it was therefore obliged to question him. In his S.E.C. testimony, given on April 1, 1981, Epstein claimed that he had found "offensive" the way Bear Stearns management had handled a disciplinary action following its discovery that he had committed a possible "Reg D" violation—evidently he had lent money to his closest friend. (In the 1989 deposition he said that he'd lent approximately \$20,000 to Warren Eisenstein, to buy stock.) Such an action could have been considered improper, although Epstein claimed he had not realized this until afterward.

Most Popular

According to Epstein, Bear Stearns management had questioned him about the loan around March 4. The questioners, Epstein said, were Michael (Mickey) Tarnopol and Alvin Einbender. In his 1989 deposition Epstein recalled that the partner who had made an "issue" of the matter was Marvin Davidson. On March 9, Epstein said, he had met with Tarnopol and Einbender again, and the two partners told him that the executive committee had weighed the offense, together with previous "carelessness" over expenses, and he would be fined \$2,500.

"There was discussion whether, in fact, I had ever put in an airline ticket for someone else and not myself and I said that it was possible, ... since my secretary handles my expenses," Epstein told the S.E.C. In his 1989 testimony he stated that the "Reg D" incident had cost him a shot at partnership that year.

What the S.E.C. seemed to be especially interested in was whether there was a connection between Epstein's leaving and the alleged insider trading in St. Joe Minerals by other people at Bear Stearns:

Q: Sir, are you aware that certain rumors may have been circulating around your firm in connection with your reasons for leaving the firm?

A: I'm aware that there were many rumors.

Q: What were the rumors you heard?

A: Nothing to do with St. Joe.

Q: Can you relate what you heard?

A: It was having to do with an illicit affair with a secretary.

Q: Have you heard any other rumors suggesting that you had made a presentation or communication to the Executive Committee concerning alleged improprieties by other members or employees of Bear Stearns?

A: I, in fact, have heard that rumor, but it's been from Mr. Harris in our conversation last week.

Q: Have you heard it from anyone else?

A: No.

A little later the interview focuses on James Cayne:

Q: Did you ever hear while you were at Bear Stearns that Mr. Cayne may have trader or insider information in connection with St. Joe Minerals Corporation?

Q: Did Mr. Cayne ever have any conversation with you about St. Joe Minerals?

Q: Did you happen to overhear any conversations between Mr. Cayne and anyone else regarding St. Joe Minerals?

And still later in the questioning comes this exchange:

Q: Have you had any type of business dealings with Mr. Cayne?

A: There's no relationship with Bear Stearns.

Q: Pardon?

A: Other than Bear Stearns, no.

Q: Have you been a participant in any type of business venture with Mr. Cayne?

Q: Do you have any expectation of participating in any business venture with Mr. Cayne?

Q: Have you had any business participations with Mr. Theram?

A: No; nor do I anticipate any.

Q: Mr. Epstein, did anyone at Bear Stearns tell you in words or substance that you should not divulge anything about St. Joe Minerals to the staff of the Securities and Exchange Commission?

Q: Has anyone indicated to you in any way, either directly or indirectly, in words or substance, that your compensation for this past year or any future monies coming to you from Bear Stearns will be contingent upon your not divulging information to the Securities and Exchange Commission?

A: No.

Despite the circumstances of Epstein's leaving, Bear Stearns agreed to pay him his annual bonus—which he anticipated as being approximately \$100,000.

The S.E.C. never brought any charges against anyone at Bear Stearns for insider trading in St. Joe, but its questioning seems to indicate that it was skeptical of Epstein's answers. Some sources have wondered why, if he was such a big producer at Bear Stearns, he would have given it up over a mere \$2,500 fine. Certainly the years after Epstein left the firm were not obviously prosperous ones. His luck didn't seem to change until he met Hoffenberg.

One of Epstein's first assignments for Hoffenberg was to mastermind doomed bids to take over Pan American World Airways in 1987 and Emery Air Freight Corp. in 1988. Hoffenberg claimed in a 1993 hearing before a grand jury in Illinois that Epstein came up with the idea of financing these bids through Towers's acquisition of two ailing Illinois insurance companies, Associated Life and United Fire. "He was hired by us to work on the securities side of the insurance companies and Towers Financial, supposedly to make a profit for us and for the companies," Hoffenberg reportedly told the grand jury. He also alleged that Epstein was the "technician," executing the schemes, although, having no broker's license, he had to rely on others to make the trades. Much of Hoffenberg's subsequent testimony in his criminal case has proven to be false, and Epstein has claimed he was merely

asked how the bids could be accomplished and has said he had nothing to do with the financing of them. Yet Richard Allen, the former treasurer of United Fire, recalls seeing Epstein two or three times at the company. He and another executive say they had direct dealing with Epstein over the finances. And in his deposition of 1989, Epstein stated that he was the one who executed "all" Hoffenberg's instructions to buy and sell the stock. He called it "making the orders." He could not recall whether he had chosen the brokers used.

To win approval from the Illinois insurance regulators for Towers's acquisition of the companies, Hoffenberg promised to inject \$3 million of new capital into them. In fact, in his grand-jury testimony Hoffenberg claimed that he, his chief operating officer, Mitchell Brater, and Epstein came up with a scheme to steal \$3 million of the insurance companies' bonds to buy Pan Am and Emery stock. "Jeffrey Epstein and Mitch Brater arranged the various brokerage accounts for the bonds to be placed with in New York, and I think one in Chicago, Rodman & Renshaw," Hoffenberg reportedly said. Then, said Hoffenberg, while making it appear as though they were investing the bonds in much safer financial instruments, they used them as collateral to buy the stock. "Epstein was the person in charge of the transactions, and Mitchell Brater was assisting

him with it in coordination on behalf of the insurance companies' money," Hoffenberg claimed at the time.

At one point, according to Hoffenberg, a broker forged the documents necessary for a \$1.8 million check to be written on insurance-company funds. The check was used to buy more stock in the takeover targets. Meanwhile, in order to throw the insurance regulators off, the \$1.8 million was reported as being safely invested in a money-market account.

United Fire's former chief financial officer Daniel Payton confirms part of Hoffenberg's account. He says he recalls making one or two telephone calls to Epstein (at Hoffenberg's direction) about the missing bonds. "He said, 'Oh, yeah, they still exist.' But we found out later that he had sold those assets ... leveraged them ... (and) used some margin account to take some positions in ... Emery and Pan Am," says Payton.

Epstein's extraordinary creativity was, according to Hoffenberg, responsible for the purchase by the insurance companies of a \$500,000 bond, with no money down. "Epstein created a great scheme to purchase a \$500,000 treasury bond that would not be shown ... (as) margined or collateralized," he reportedly told the grand jury. "It looked like it was free and clear but it actually wasn't," he said.

Epstein has denied he ever had any dealings with anyone from the insurance companies. But Richard Allen says he recalls talking to Epstein at Hoffenberg's direction and telling him it was urgent they retrieve the missing bonds for a state examination. According to Allen, Epstein said, "We'll get them back." He had "kind of a flippant attitude," says Allen. "They never came back."

Epstein, according to Hoffenberg, also came up with a scheme to manipulate the price of Emery Freight stock in an attempt to minimize the losses that occurred when Hoffenberg's bid went wrong and the share price began to fall. This was alleged to have involved multiple clients' accounts controlled by Epstein.

Eventually, in 1991, insurance regulators in Illinois sued Hoffenberg. He settled the case, and Epstein, who was only a paid consultant, was never deposed or accused of any wrongdoing. Barry Gross, the attorney who was handling the suit for the regulators, says of Epstein, "He was very elusive.... It was hard to really track him down. There were a substantial number of checks for significant dollars that were paid to him, I remember.... He was this character we never got a handle on. Again we presumed that he was involved with the Pan Am and Emery run that Hoffenberg made, but we never got a chance to depose him."

"From the government's discovery in the main sentencing against Hoffenberg it would seem the government was perhaps a bit lazy," says David Lewis, who represented Mitchell Brater. "They went for what they knew they could get ... and that was the fraudulent promissory notes (i.e., the much larger and unrelated part of Hoffenberg's fraud, based in New York State).... What they couldn't get, they didn't bother with."

Another lawyer involved in the criminal prosecution of Hoffenberg says, "In a criminal investigation like that, when there is a guilty plea, to be quick and dirty about it, discovery is always incomplete.... They don't have to line up witnesses; they don't have to learn every fact that might come out on cross-examination."

Epstein was involved with Hoffenberg in other questionable transactions. Financial records show that in 1988 Epstein invested \$1.6 million in Riddell Sports Inc., a company that manufactures football helmets. Among his co-investors were the theater mogul Robert Nederlander and attorney Leonard Toboroff. A source close to this transaction claims that Epstein told Nederlander and Toboroff that he had raised his share of the money from a Swiss banker, whose identity they could not be allowed to know. But Hoffenberg has claimed the money came from him, and Towers's

financial statements for that year show a loan to Epstein of \$400,000. (Epstein has said he can't remember the details and has disputed the accuracy of the Towers financial reports.)

Around the same time, Nederlander and Toboroff let Epstein come in with them on a scheme to make money out of Pennwalt, a Pennsylvania chemical company. The plan was to group together with two other parties to take a substantial declared position in the stock. According to a source, Epstein was supposed to help Nederlander and Toboroff raise \$15 million. He seemed to fail to find other investors, say those familiar with the deal. (Epstein has said he was merely an investor.) He invested \$1 million, which he told his co-investors was his own money. But in his 1989 deposition he said that he put in only \$300,000 of his own money. Where did the rest come from? Hoffenberg has said it came from him, in a loan that Nederlander and Toboroff didn't know about.

Two things happened that alarmed Nederlander and Toboroff. After the group signaled a possible takeover, the Pennwalt management threatened to sue the would-be raiders. Epstein was reluctant initially to give a deposition about his share of the money, telling Toboroff there were "reasons" he didn't want to. Then, after the opportunity for new investors was closed, co-

investors recall Epstein announcing that he'd found one at last: Dick Snyder, then C.E.O. of the publisher Simon & Schuster, who wanted to put up approximately \$500,000. (Neither Epstein nor Snyder can now recall the investment. Yet in the 1989 deposition Epstein said that he had recruited Snyder, whom he had met socially, into the deal.)

Most Popular

According to a source, Toboroff and Nederlander told Epstein that Snyder was too late, but, without their realizing it, Hoffenberg has claimed, Snyder wrote a check to Hoffenberg and bought out some of his investment. But then Snyder wanted out.

"Nederlander started to get these irate calls from (Snyder,) who wasn't part of the deal, saying he was owed all this money," says someone close to the deal. Toboroff and Nederlander were baffled.

Eventually, a source close to Hoffenberg says, Hoffenberg paid Snyder off.

Just as Nederlander and Toboroff were growing wary of Epstein, he became increasingly involved with Leslie Wexner, whom he had met through insurance executive Robert Meister and his late wife. Epstein has told people that he met Wexner in 1986 in Palm Beach, and that he won his confidence by persuading him not to invest

in the stock market, just as the 1987 crash was approaching. His story has subsequently changed. When asked if Wexner knew about his connection to Hoffenberg, Epstein said that he began working for Wexner in 1989, and that "it was certainly not the same time."

Wherever and whenever it was that Epstein and Wexner actually met, there was an immediate and strong personal chemistry. Wexner says he thinks Epstein is "very smart with a combination of excellent judgment and unusually high standards. Also, he is always a most loyal friend."

Sources say Epstein proved that he could be useful to Wexner as well, with "fresh" ideas about investments. "Wexner had a couple of bad investments, and Jeffrey cleaned those up right away," says a former associate of Epstein's.

Before he signed on with Wexner, Epstein had several meetings with Harold Levin, then head of Wexner Investments, in which he enunciated ideas about currencies that Levin found incomprehensible. "In fact," says someone who used to work very closely with Wexner, "almost everyone at the Limited wondered who Epstein was; he literally came out of nowhere."

"Everyone was mystified as to what his appeal was," says Robert Morosky, a former vice-chairman of the Limited.

Much of Epstein's work is related to cleaning up, tightening budgets, and efficiencies. One person who worked for Wexner and who saw a contract drawn up between the two men says Epstein is involved in "everything, not just a little here, a little there. Everything!" In addition, he says, "Wexner likes having a hatchet man.... Whenever there is dirty work to be done he'd stick Jeffrey on it.... He has a reputation for being ruthless but he gets the job done."

Epstein has evidently been asked to fire personal-staff members when needed. "He was that mysterious person that everyone was scared to death of," says a former employee.

Meanwhile, he is also less than popular with some people outside Wexner's company with whom he now deals. "He 'inserted' himself into the construction process of Leslie Wexner's yacht.... That resulted in litigation down the road between Mr. Wexner and the shipyard that eventually built the vessel," says Lars Forsberg, a lawyer whose firm at the time, Dickerson and Reily, was hired to deal with litigation stemming from the construction of Wexner's *Limitless*—at 315 feet, one of the largest private yachts in the world. Evidently, Epstein stalled on paying Dickerson and Reily for its work. "It's probably once or twice in my legal career that I've had to sue a client for payment of services

that he'd requested and we'd performed ... without issue on the performance," says Forsberg. In the end the matter was settled, but Epstein claims he now has no recollection of it.

The incident is one of a number of disputes Epstein has become embroiled in. Some are for sums so tiny as to be baffling; for instance, Epstein sued investment adviser Herbert Glass, who sold him the Palm Beach house in 1990, for \$13,444—Epstein claimed this was owed him for furnishings removed by Glass.

In 1998 the U.S. Attorney's Office sued Epstein for illegally subletting the former home of the deputy consul general of Iran to attorney Ivan Fisher and others. Epstein paid \$15,000 a month in rent to the State Department, but he charged Fisher and his colleagues \$20,000. Though the exact terms of the agreement are sealed, the court ruled against Epstein.

Wexner offers some insight into his friend's combative style. "Many times people confuse winning and losing," Wexner says. "Jeffrey has the unusual quality of knowing when he is winning. Whether in conversations or negotiations, he always stands back and lets the other person determine the style and manner of the conversation or negotiation. And then he responds in their style. Jeffrey sees it in chivalrous terms. He does not pick a fight, but if there is a fight, he will let you choose your weapon."

One case is rather more serious. Currently, Citibank is suing Epstein for defaulting on loans from its private-banking arm for \$20 million. Epstein claims that Citibank "fraudulently induced" him into borrowing the money for investments. Citibank disputes this charge.

The legal papers for another case offer a rare window into Epstein's finances. In 1995, Epstein stopped paying rent to his landlord, the nonprofit Municipal Arts Society, for his office in the Villard House. He claimed that they were breaking the terms of the lease by not letting his staff in at night. The case was eventually settled. However, one of the papers filed in this dispute is Epstein's financial statement for 1988, in which he claimed to be worth \$20 million. He listed that he owned \$7 million in securities, \$1 million in cash, zero in residential property (although he told sources that he had already bought the home in Palm Beach), and \$11 million in other assets, including his investment in Riddell. A co-investor in Riddell says: "The company had been bought with a huge amount of debt, and it wasn't public, so it was meaningless to attach a figure like that to it ... the price it cost was about \$1.2 million." The co-investors bought out Epstein's share in Riddell in 1995 for approximately \$3 million. At that time, when Epstein was asked, as a routine

matter, to sign a paper guaranteeing he had access to a few million dollars in case of any subsequent disputes over the sale price, Wexner signed for him. Epstein has explained that this was because the co-investors wanted an indemnity against being sued by Wexner. One of the investors calls this "bullshit."

Epstein's appointment to the board of New York's Rockefeller University in 2000 brought him into greater social prominence. Boasting such social names as Nancy Kissinger, Brooke Astor, and Robert Bass, the board also includes such pre-eminent scientists as Nobel laureate Joseph Goldstein. "Epstein was thrilled to be elected," says someone who knows him.

After one term Epstein resigned. According to *New York* magazine, this was because he didn't like to wear a suit to meetings. A spokesperson for the Rockefeller board says Epstein left because he had insufficient time to commit; a board member recalls that he was "arrogant" and "not a good fit." The spokesperson admits that it is "infrequent" for board members not to be renominated after only one term.

Still, the recent spate of publicity Epstein has inspired does not seem to have fazed him. In November he was spotted in the front row of the Victoria's Secret fashion show at New York's Lexington Avenue Armory; around the same time the usual

coterie of friends and beautiful women were whisked off to Little St. James (which he tells people has been renamed Little St. Jeff) for a long weekend.

Thanks to Epstein's introductions, says Martin Nowak, the biologist finds himself moving from Princeton to Harvard, where he is assuming the joint position of professor of mathematics and professor of biology. Epstein has pledged at least \$25 million to Harvard to create the Epstein Program for Mathematical Biology and Evolutionary Dynamics, and Epstein will have an office at the university. The program will be dedicated to searching for nature's algorithms, a pursuit that is a specialty of Nowak's. For Epstein this must be the summit of everything he has worked toward; he has been seen proudly displaying Harvard president Larry Summers's letter of commitment as if he can't quite believe it is real. He says he was reluctant to have his name attached to the program, but Summers persuaded him. He rang his mentor Wexner about it, and Wexner told him it was all right.

An insatiable, restless soul, always on the move, Epstein builds a tremendous amount of downtime into his hectic work schedule. Yet there is something almost programmed about his relaxation; it's as if even pleasure has to be measured in terms of self-improvement. Nowak says that, when he goes to stay with Epstein

in the Caribbean, they'll get up at six and, as the sun rises, have three-hour conversations about theoretical physics. "Then he'll go off and do some work, re-appear, and we'll talk some more." Another person who went to the island with Epstein, Maxwell, and several beautiful women remembers that the women "sat around one night teasing him about the kinds of grasping women who might want to date him. He was amused by the idea.... He's like a king in his own world."

Many people comment there is something innocent, almost childlike about Jeffrey Epstein. They see this as refreshing, given the sophistication of his surroundings. Alan Dershowitz says that, as he was getting to know Epstein, his wife asked him if he would still be close to him if Epstein suddenly filed for bankruptcy. Dershowitz says he replied, "Absolutely. I would be as interested in him as a friend if we had hamburgers on the boardwalk in Coney Island and talked about his ideas."

EDITOR'S NOTE: The original version of this story stated that Jeffrey Epstein was a member of the New York Academy of Sciences. The academy has since notified Vanity Fair that it has no record of Epstein's membership.

ترجمه:

۵۶۸۸ عکس اپستین

<https://epstein-files.netlify.app/>

ویدیوی مخفیانه اپستین برای دو زن از زندان

<https://news.sky.com/video/jeffrey-epstein-covertly-recorded-video-message-for-two-women-while-in-detention-13503235>

رابرت مکسول از بریتانیکا

<https://www.britannica.com/biography/Robert-Maxwell>

Virtually all of the young Hoch's Jewish family living in Czechoslovakia and Budapest died in the Nazi Holocaust, but he was able to make his way first to France and then to Britain, where he became a British army officer and participated in the Normandy invasion.

After some corporate infighting that focused on his shady dealings, Maxwell temporarily lost control of Pergamon (1969–74) but won control again and rejuvenated the company. In 1981 he gained control of the country's leading printing concern, the British Printing Corp., revived its sagging fortunes, and resold it to its managers in 1987. In 1984 he purchased the Mirror

Group Newspapers, publishers of six newspapers, including the sensationalist tabloid Daily Mirror; and in 1989 he tilted the balance of Maxwell Communications toward the United States, buying Berlitz International language instruction, Macmillan book publishers, and Official Airline Guides. In 1990 he launched the European, a London-based English-language weekly newspaper circulated throughout Europe. In 1991 he acquired the financially troubled New York Daily News and was a willing front-page hero.

روزنامه، از جمله روزنامه جنجالی دیلی میورر؛ و در سال ۱۹۸۹، او با خرید آموزش زبان بین‌المللی برلیتز، ناشران کتاب مک‌میلان و راهنمایان رسمی خطوط هوایی، موازنه مکسول کامیونیکیشنز را به سمت ایالات متحده متمایل کرد. در سال ۱۹۹۰، او روزنامه اروپایی، یک روزنامه هفتگی انگلیسی زبان مستقر در لندن را که در سراسر اروپا منتشر می‌شد، راه‌اندازی کرد. در سال ۱۹۹۱، او روزنامه نیویورک دیلی نیوز را که از نظر مالی دچار مشکل بود، خریداری کرد و به یک قهرمان مشتاق در صفحه اول تبدیل شد.

با این حال، امپراتوری مالی متزلزل شده بود. بدهی‌ها از سود پیشی گرفته بود. او بخشی از پرگامون را فروخت و سهام روزنامه‌های گروه میورر را عرضه کرد. او مخفیانه حدود ۱.۲ میلیارد دلار از دو شرکت سهامی عام اصلی خود و از صندوق‌های بازنشستگی کارکنان برداشت کرد

تا از فروپاشی امپراتوری خود جلوگیری کند. در ۵ نوامبر ۱۹۹۱، در حالی که در دریا بود، به طرز مرموزی از قایق تفریحی لوکس خود ناپدید شد و جسد برهنه او بعداً از اقیانوس اطلس پیدا شد. کالبدشکافی بی نتیجه بود، اما احتمال غیررسمی خودکشی بود.

روی سنگ قبرش نوشته پدر رابرت مکسول خاخام بود!

رابرت مکسول از نیویورک تایمز

<https://www.nytimes.com/1991/11/11/business/the-media-business-maxwell-is-buried-in-jerusalem.html>

THE MEDIA BUSINESS; Maxwell Is Buried In Jerusalem

Nov. 11, 1991

Credit...The New York Times Archives

See the article in its original context from

November 11, 1991, Section D, Page 7 [Buy Reprints](#)

[Subscribe](#)

*Does not include Games-only or Cooking-only subscribers.

About the Archive

This is a digitized version of an article from The Times's print

archive, before the start of online publication in 1996. To preserve these articles as they originally appeared, The Times does not alter, edit or update them.

Occasionally the digitization process introduces transcription errors or other problems; we are continuing to work to improve these archived versions.

The shrouded body of Robert Maxwell was lowered today into a rocky grave on the Mount of Olives, where Jews since biblical times have found permanent rest.

His funeral, then burial, as the sun set purple and gold over Jerusalem's imposing walls, was a remarkable farewell by Israel to the powerful international publisher, who died on Tuesday at 68 under circumstances that are still not fully clear.

The ceremonies were of a sort ordinarily reserved for eminent Israeli leaders, not a foreign businessman who had drifted from his Jewish roots until he rediscovered them. 'Mythological Stature' Yet for Mr. Maxwell, the country's political leadership turned out in force, including Prime Minister Yitzhak Shamir and President Chaim Herzog, who eulogized the once-poor empire builder as "a figure of almost mythological stature," one whose life exemplified much of modern Jewish history.

A refugee from Czechoslovakia whose family was all but wiped

out by the Nazis, Mr. Maxwell was "self-made in the literal sense of the phrase," Mr. Herzog said. The Israeli President wore a black hat as he stood over the publisher's body, which lay on a stretcher covered by a broad prayer shawl.

«He scaled the heights," Mr. Herzog continued, speaking both in Hebrew and English. "Kings and nobles came to his door. Many admired him. Many disliked him. But no one remained indifferent to him.»

Mr. Maxwell, who published The Daily News in New York, The Daily Mirror of London and other newspapers and owned book companies and other enterprises, was a British citizen and a strong supporter of Israel. Charge of a Link to the Mossad

Yet his relationship with Israel had become a source of contention just before he died, with an American author suggesting in a new book that he had links with the Mossad, Israel's secret service. Mr. Maxwell called the portrayal "ludicrous, a total invention," and brought a libel action against the writer, Seymour M. Hersh, who in turn filed a countersuit.

Today, speakers and other mourners praised the publisher's contributions to Israel, many of which took place in the 1980's and included business investments and assistance in making it easier for Soviet Jews to come to this country. Mr. Herzog singled out

Mr. Maxwell's aid for "the security of our country.»»

There was no public mention of the Mossad controversy, either in the spare convention center where Mr. Maxwell's body lay in state or later at his burial in a grave purchased on the wind-stroked Mount of Olives, where the world's oldest Jewish cemetery sprawls across a slope. Autopsy Report Questioned

After the publisher's body was recovered five days ago in waters off the Canary Islands, where he had been sailing on his yacht, the Spanish authorities said he had died from heart and lung failure. But exactly how he ended up in the Atlantic remains a mystery, and his wife, Elizabeth, before accompanying Mr. Maxwell's body to Jerusalem, called the autopsy report "totally provisional.»»

Mrs. Maxwell led family and friends in saying farewell today, starting at Israel's main convention hall.

Hundreds of people turned out, a crowd as diverse as Mr. Maxwell's life was complex. There were Cabinet ministers and curiosity seekers. There were Hasidic rabbis from the Lubavitcher movement as well as a former Archbishop of Canterbury, Lord Coggan. There were Natan Sharansky, the former Soviet Jewish dissident who now lives in Israel, and Victor Louis, a Soviet journalist who often served as the Communists' pipeline for official thinking.

One of Mr. Maxwell's sons, Philip, told the mourners that his father "never forgot his Jewishness." 'Bob Maxwell, You Have Arrived>

By some accounts, that was not fully accurate. Newspapers here reported over the weekend that when Mr. Maxwell was elected as a Labor Party member of the British Parliament in 1964, he objected to a mention of his Jewishness by The Jewish Chronicle of Britain. He belonged to the Church of England, he reportedly said then.

But in the end, he died a Jew, and was buried as one alongside the thousands of other graves facing the walled Old City of Jerusalem.

«Bob Maxwell, you have arrived where you really belong -- in the land where everything started," said Health Minister Ehud Olmert, a friend of the publisher and a political ally of Mr. Shamir. Standing over the grave in a chill wind, Mr. Olmert described how Mr. Maxwell had once talked about his rise to power and had remarked, using the Yiddish word for the segregated Jewish villages of Eastern Europe: "Not so bad for a young Jewish boy from the shtetl.»

«Indeed, Bob Maxwell," Mr. Olmert agreed today, "not bad at all.»

A version of this article appears in print on Nov. 11, 1991, Section D, Page 7 of the National edition with the headline: THE

ترجمه:

تجارت رسانه؛ مکسول در اورشلیم (بیت المقدس) به خاک سپرده شد. ۱۱

نوامبر ۱۹۹۱

اعتبار... آرشیو نیویورک تایمز مقاله را در بسستر اصلی آن مربوط به ۱۱ نوامبر ۱۹۹۱، بخش D، صفحه ۷ ببینید. خرید بازچاپ‌ها مشترکین نیویورک تایمز* از دسترسی کامل به «ماشین زمان تایمز» (TimesMachine) لذت می‌برند—مشاهده بیش از ۱۵۰ سال روزنامه‌نگاری نیویورک تایمز، دقیقاً همان‌طور که در اصل ظاهر شده است. اشتراک* شامل مشترکینی که فقط اشتراک بخش بازی‌ها (Games) یا فقط بخش آشپزی (Cooking) را دارند، نمی‌شود.

درباره آرشیو این یک نسخه دیجیتال‌شده از مقاله‌ای از آرشیو چاپی تایمز، پیش از آغاز انتشار آنلاین در سال ۱۹۹۶ است. برای حفظ این مقالات دقیقاً همان‌طور که در اصل ظاهر شده‌اند، تایمز آن‌ها را تغییر نمی‌دهد، ویرایش نمی‌کند یا به‌روزرسانی نمی‌کند. گاهی اوقات فرآیند دیجیتال‌سازی باعث ایجاد خطاهای رونویسی یا مشکلات دیگر می‌شود؛ ما به کار برای بهبود این نسخه‌های آرشیو شده ادامه می‌دهیم.

جسد کفن‌پوش رابرت مکسول امروز در گوری سنگی در کوه زیتون (Mount of Olives) پایین برده شد؛ جایی که یهودیان از دوران کتاب مقدس در آنجا آرامش ابدی یافته‌اند.

مراسم تشییع جنازه و سپس خاکسپاری او، در حالی که خورشید با رنگ‌های ارغوانی و طلایی بر فراز دیوارهای پرابهت اورشلیم غروب می‌کرد،

وداعِ چشمگيرِ اسرائيل با اين ناشرِ قدرتمند بين‌المللي بود؛ كسي كه روز سه‌شنبه در ۶۸ سالگي تحت شرايطي كه هنوز كاملاً روشن نيست، درگذشت.

اين مراسمات از نوعي بودند كه معمولاً براي رهبران برجسته اسرائيلي اختصاص مي‌يافت، نه يك تاجر خارجي كه از ريشه‌هاي يهودي خود دور شده بود تا اينكه دوباره آن‌ها را كشف كرد.

‘جا يگاه اسطوره‌اي’

با اين حال براي آقاي مكسول، رهبري سياسي كشور با تمام قوا حضور يافتند، از جمله نخست‌وزير اسحاق شامير و رئيس‌جمهور حليم هرتزوغ، كه اين امپراتوري‌سازِ زماني فقير را به عنوان “شخصيتي با جا يگاهي تقريباً اسطوره‌اي” ستايش كرد؛ كسي كه زندگي‌اش نمونه‌اي از بخش اعظم تاريخ مدرن يهود بود.

آقاي هرتزوغ گفت: آقاي مكسول، پناهنده‌اي از چكسلواكي كه خانواده‌اش تقريباً به طور كامل توسط نازي‌ها محو شده بودند، “در معنای واقعي كلمه خودساخته” بود. رئيس‌جمهور اسرائيل در حالي كه بالاي جسد ناشر كه روي برانكاردی پوشيده با يك شال دعای پهن دراز كشيده بود ايستاده بود، يك كلاه سياه بر سر داشت.

آقاي هرتزوغ در حالي كه هم به زبان عبري و هم انگليسي صحبت مي‌كرد، ادامه داد: “او قله‌ها را فتح كرد. پادشاهان و نجيب‌زادگان به درگاه او آمدند. بسياري او را تحسين مي‌كردند. بسياري از او خوششان نمي‌آمد. اما هيچ‌كس نسبت به او بي‌تفاوت نماند.”

آقاي مكسول كه «ديلي نيوز» در نيو يورك، «ديلي ميرور» در لندن

و روزنامه‌های دیگر را منتشر می‌کرد و مالک شرکت‌های کتاب و سایر تشکیلات اقتصادی بود، یک شهروند بریتانیایی و از حامیان سرسخت اسرائیل بود.

اتهام ارتباط با موساد

با این حال، رابطه او با اسرائیل درست قبل از مرگش به منبعی از مشاجره تبدیل شده بود، چرا که یک نویسنده آمریکایی در کتاب جدیدی اشاره کرده بود که او با موساد، سرویس مخفی اسرائیل، ارتباط داشته است. آقای مکسول این تصویرسازی را "مضحک، یک اختراع (دروغ) تمام‌عیار" خواند و دعوی افترا علیه نویسنده، «سیمور ام. هرش»، اقامه کرد، که او نیز به نوبه خود شکایت متقابلی تنظیم کرد.

امروز، سخنرانان و دیگر عزاداران از کمک‌های این ناشر به اسرائیل تمجید کردند، که بسیاری از آن‌ها در دهه ۱۹۸۰ صورت گرفت و شامل سرمایه‌گذاری‌های تجاری و کمک به تسهیل ورود یهودیان شوروی به این کشور بود. آقای هرتزوغ به طور ویژه کمک‌های آقای مکسول را برای "امنیت کشور ما" برجسته کرد.

هیچ اشاره علنی به جنجال موساد نشد؛ نه در مرکز همایش‌های ساده‌ای که جسد آقای مکسول در آن برای ادای احترام قرار داده شده بود، و نه بعداً در هنگام خاکسپاری او در گوری خریداری شده در کوه بادگیر زیتون، جایی که قدیمی‌ترین قبرستان یهودیان جهان در سراسیمی آن گسترده شده است.

گزارش کالبدشکافی زیر سؤال رفت

پس از آنکه جسد این ناشر پنج روز پیش در آب‌های نزدیک جزایر قناری

كشف شد، جايي كه او در حال قايقراني با قايق تفريحي (يات) خود بود، مقامات اسپانيايي گفتند كه او بر اثر نارسايي قلبي و ريوي درگذشته است. اما اينكه او دقيقاً چگونه به اقيانوس اطلس افتاد يك راز باقي مانده است، و همسرش، اليزابت، پيش از همراهي جسد آقاي مكسول به اورشليم، گزارش كالبدشكافي را "كاملاً موقتي" خواند.

خانم مكسول امروز پيشگام خانواده و دوستان در وداع كردن شد، كه از تالار اصلي همائش‌هاي اسرئيل آغاز گرديد.

صدها نفر حضور يافتند، جمعيتي به همان اندازه متنوع كه زندگي آقاي مكسول پيچيده بود. در ميان آن‌ها وزراي كابينه و افراد كنجكاو حضور داشتند. خاخم‌هاي حسيدي از جنبش لوباويچر و همچنين اسقف اعظم سابق كانتربري، لرد كوگان، در آنجا بودند. ناتان شارانسكي، مخالف سابق يهودي شوروي كه اكنون در اسرئيل زندگي مي‌كند، و ويكتور لوئيس، روزنامه‌نگار شوروي كه اغلب به عنوان مجراي ارتباطي كمونيست‌ها براي تفكر رسمي عمل مي‌كرد، حضور داشتند.

يكي از پسران آقاي مكسول، به نام فيليپ، به عزاداران گفت كه پدرش "هرگز يهوديت خود را فراموش نكرد."

'باب مكسول، تو رسيدي'

طبق برخي روايات، اين كاملاً دقيق نبود. روزنامه‌هاي اينجا در آخر هفته گزارش دادند كه وقتي آقاي مكسول در سال ۱۹۶۴ به عنوان عضو حزب كارگر در پارلمان بریتانیا انتخاب شد، به اشاره نشريه «كرونیکل يهودي بریتانیا» به يهوديت خود اعتراض كرد. گزارش شده است كه او در آن زمان گفته بود متعلق به كليساي انگلستان است.

اما در نهایت، او به عنوان یک یهودی درگذشت، و به عنوان یک یهودی در کنار هزاران گور دیگر که رو به شهر محصور و قدیمی اورشلیم هستند، به خاک سپرده شد.

ایهود اولمرت، وزیر بهداشت، دوست این ناشر و متحد سیاسی آقای شامیر گفت: “باب مکسول، تو به جایی رسیدی که واقعاً به آن تعلق داری – در سرزمینی که همه چیز از آنجا آغاز شد.” آقای اولمرت در حالی که در بادی سرد بالای گور ایستاده بود، توصیف کرد که چگونه آقای مکسول یک بار درباره به قدرت رسیدنش صحبت کرده بود و با استفاده از واژه ییدیش (Yiddish) برای روستاهای تفکیک شده یهودی نشین در اروپای شرقی، اظهار داشته بود: “برای یک پسر جوان یهودی اهل اشتیل (روستای یهودی نشین)، چندان هم بد نیست.”

آقای اولمرت امروز موافقت کرد: “در واقع، باب مکسول، اصلاً بد نیست.”

کوه زیتون اورشلیم جزء مهمترین قبرستانهای اسرائیل

سفرهای متعدد ژان لوک برونل در ایمیلهای او به اپستین

سفر به کرواسی و دیدار با مدلهای کروات

<https://jmail.world/>

[thread/0bcc4a512a7bf7ed8aad5424bbca7379?view=person](https://jmail.world/thread/0bcc4a512a7bf7ed8aad5424bbca7379?view=person)

بلوند باشه بهتره این خوب نیست!

<https://jmail.world/>

[thread/1e87faa4c124d261f0b9d237de426844?view=person](https://jmail.world/thread/1e87faa4c124d261f0b9d237de426844?view=person)

الان زاگرب هستم و بعد تلاویو

[https://jmail.world/
thread/491b7ce78c6b3521f2b836f1ad28afd4?view=person](https://jmail.world/thread/491b7ce78c6b3521f2b836f1ad28afd4?view=person)

قبل بارداری اولین قدم انتخاب نام یهودی هست! (ایمیل عجیب! احتمالاً
باردار کردن زنان توسط اپستین برای خون یهودی احتمالاً)

First step before pregnancy is a Jewish name.

Shabbat Shalom

[https://jmail.world/
thread/6b6093905f7b237e34b2ec855e40a265?view=person](https://jmail.world/thread/6b6093905f7b237e34b2ec855e40a265?view=person)

بازهم سفر به اسرائیل

[https://jmail.world/
thread/3700f097e741a7702f7e4ac61ed88c1a?view=person](https://jmail.world/thread/3700f097e741a7702f7e4ac61ed88c1a?view=person)

آوردن دختر برای یک ایرانی دو رگه به نام اندرو نیکو! که یه شرکت
استارتاپی داشت

<https://jmail.world/thread/EFTA02434780?view=person>

معرفی برنامه سی بی اس در معرفی شخصیت پلید ژان لوک برونل در
سال ۱۹۸۸

<https://www.imdb.com/title/tt34424757/>

مقاله گاردین راجع به شخصیت پلید ژان لوک برونل

<https://www.theguardian.com/fashion/2022/may/28/jean-luc-brunel-abuse-six-women-epstein>

در پاییز ۱۹۸۵، ماریان شاین ۲۲ ساله برای امتحان کردن شانس خود در مدلینگ به پاریس دعوت شد. او که زنی جوان، با اعتماد به نفس و تحصیل کرده بود، در رشته هنر کلاسیک و باستان‌شناسی از دانشگاه پنسیلوانیا فارغ‌التحصیل شده بود و چندین تابستان را در یونان در حفاری‌های باستان‌شناسی گذرانده بود و از سفر دوباره به اروپا هیجان‌زده بود. مادر دانمارکی‌اش، که یک آژانس مسافرتی بود، و پدر مجارستانی‌اش، که یک متخصص زنان و زایمان بود، او را به رفتن تشویق کردند، زیرا متقاعد شده بودند که آژانس‌های مدلینگ آنجا از او به خوبی مراقبت خواهند کرد.

اما پس از شش ماه مدلینگ در پاریس، شاین در حالی که آدم دیگری شده بود به خانه برگشت. او حالا به من می‌گوید: «قبل از پاریس، من یک دختر بازیگوش و خلاق بودم، اما آن بخش از من ناپدید شد.» مادرش برایش در یک آژانس مسافرتی در حومه نیویورک کاری پیدا کرد، اما شاین علاقه‌ای نداشت. او می‌گوید: «خیلی کسالت‌آور بود. شب‌ها نمی‌توانستم بخوابم و صبح‌ها هم نمی‌توانستم از خواب بیدار شوم. به سختی می‌توانستم روز را با خستگی طی کنم.»

چیزی که شاین الان می‌داند اما در آن زمان کلماتی برای بیان آن نداشت

این است که او دچار یک «افسردگی عمیق» شده بود. در پاریس، او چندین بار توسط مردان صنعت مد مورد تجاوز جنسی قرار گرفته بود. این تجاوز در نهایت به تجاوز توسط نماینده‌اش، ژان لوک برونل، که در آن زمان یکی از قدرتمندترین مردان این صنعت بود و مراقبت از او به او سپرده شده بود،

دو ماه بعد، برونل به ظن قاچاق و تجاوز به دختران زیر سن قانونی دستگیر شد. تحقیقات توسط پلیسی که در حال تحقیق در مورد جفری اپستین، کودک آزار، بود، هدایت می‌شد. مشخص شد که این دو نفر از نزدیکان یکدیگر بوده‌اند و برونل متهم به تهیه بیش از ۱۰۰۰ دختر و زن جوان برای اپستین جهت رابطه جنسی است. شاین می‌گوید: «این موضوع مرا شگفت زده کرد. من اصلاً نمی‌دانستم که در چه کاری مشارکت داشته‌ام.

چیزی که دیدم وحشتناک بود. این دختران بیچاره فقط بچه بودند و مثل یک نقاشی رنسانس بوده: لباس زیر، برهنگی، کوکائین... قطعاً رابطه جنسی در جریان بود.

برای شاین و پنج شاکی دیگر برونل که برای این داستان با من صحبت کردند - چهار نفر از

ولز می‌گوید یک شب در آپارتمان برونل، او به او گفت که به تلفنش جواب بدهد. او می‌گوید: «یک مادر آمریکایی نگران دختر ۱۴ ساله‌اش

بود که قرار بود به پاریس بیاید.» کمی بعد، این دختر و چند نفر دیگر از آمریکا رسیدند. ولز می‌گوید شنیده که برونل به زنان جوان گفته است که برایشان شغل‌های پرسودی از جمله یک کمپین بنتون و چندین صفحه در مجله ووگ خواهد گرفت. خیلی زود، آنها به جمع برونل پیوستند که به گفته او «پر از مردان پیر و چاق» بود.

ولز که در آن زمان ۱۷ ساله بود، می‌گوید: «اتاق من در انتهای راهروی سالن بود، جایی که این اتفاق می‌افتاد... و چیزی که آن شب دیدم وحشتناک بود. این دختران بیچاره فقط بچه بودند و کلی کوکائین آنجا بود. مثل یک نقاشی رنسانس بود: لباس زیر، برهنگی، کوکائین... قطعاً رابطه جنسی در جریان بود.» ولز که اکنون در دهه ۵۰ زندگی خود است، اضافه می‌کند: «من فقط به اتاقم رفتم. از آنچه دیدم شوکه شدم و فکر می‌کنم کمی هم ترسیدم.» او می‌گوید روز بعد با برونل روبرو شد و آنها «دعوای بزرگی» کردند.

دو سال بعد، در دسامبر ۱۹۸۸، شبکه سی‌بی‌اس گزارشی ۶۰ دقیقه‌ای در مورد سوءاستفاده در صنعت مد منتشر کرد که توسط دایان ساینر ارائه شده بود. این گزارش با عنوان «دختران آمریکایی در پاریس» اتهاماتی را علیه حداد و برونل فاش کرد. شاینر و مادرش از روی کاناپه خود تماشا می‌کردند که ساویر از حداد می‌پرسد که آیا با هیچ یک از مدل‌های نوجوانش خوابیده است یا خیر. حداد پاسخ داد: «تقریباً هرگز.» برونل از مصاحبه خودداری کرد، اما ساویر با چندین نفر از شاکیان او، از جمله

زنی که به طور ناشناس صحبت کرد و گفت که حداد به او مواد مخدر داده و به او تجاوز کرده است، صحبت کرد. شاین می‌گوید: «پسر، این کار را خیلی نزدیک انجام داد. من نمی‌دانستم چقدر بد است. این الگو در کل صنعت وجود داشت. فقط من نبودم.» او آنچه را که ادعا می‌کند با برونل اتفاق افتاده است، با دوست پسر آن زمانش در میان گذاشت و او روایت او را برای من تأیید کرد. با این حال، او هنوز نمی‌توانست خودش را راضی کند که به مادرش بگوید. او می‌گوید: «من هنوز خیلی احساس شرمندگی می‌کردم.»

پس از موجی از جنجال‌های کوتاه، برنامه‌ی سی‌بی‌اس موضوع یک تهدید قانونی افشانشده قرار گرفت. سخنگوی این شرکت تلویزیونی اخیراً گفت که این برنامه «هنوز از نظر قانونی متوقف است»، به این معنی که ضبط یا حتی متن آن قابل اشتراک‌گذاری نیست. حرفه‌ی

سال بعد، در سال ۱۹۸۹، برونل در تأسیس آژانس دیگری به نام «مدیریت بعدی» مستقر در نیویورک دست داشت که هنوز هم فعالیت می‌کند. کریگ پایس، تهیه‌کننده فیلم سی‌بی‌اس، می‌گوید: «ما کسی را متهم کردیم که در مقابل ۸ میلیون نفر به مردم مواد مخدر داده و تجاوز کرده است، و حالا او می‌تواند به آمریکا بیاید، یک آژانس مدلینگ باز کند و دختران زیر سن قانونی بیشتری را جذب کند؟ چه اتفاقی افتاد؟»

سخنگوی شرکت مدیریت نکست در مورد اتهامات علیه برونل می‌گوید: «هیچ‌کدام از این اتفاقات در حوزه فعالیت ما رخ نداده است. وقتی ما

نکست را در سال ۱۹۸۹ تأسیس کردیم، هیچ اطلاعی از این موضوع نداشتیم - هیچ. این یک رابطه بسیار کوتاه مدت بود. او پس از یک سال و نیم شرکت را ترک کرد و هیچ کدما از شرکا دیگر هرگز با او روبرو نشدند.»

در سال ۱۹۹۵، برونل، کارین را به ایالات متحده گسترش داد. جویی هانتر، یک نماینده کهنه کار آمریکایی، موافقت کرد که با او در نیویورک وارد تجارت شود. هانتر که سهام خود را فروخت و پس از دو سال، به دلیل خستگی از برونل، از کار کناره گیری کرد، می گوید: «این بزرگترین اشتباه زندگی من بود.» برونل همچنین در دهه ۹۰ به عنوان یک مدیر ارشد در کارین در پاریس ادامه داد، اما تا پایان دهه، کار در بخش اروپا را متوقف کرد. کارین امروزه همچنان یک آژانس پیشرو در پاریس است، اما از اظهار نظر در مورد این مقاله خودداری کرد.

کی از زنان جوانی که پاپس برای برنامه سی بی اس با او مصاحبه کرد، کورتنی سورنسن بود. او که در آن زمان ۱۹ ساله بود، به فیلمسازان گفت که رد کردن پیشنهادهای جنسی مکرر برونل باعث شد کارش را از دست بدهد. حالا او می گوید آنچه واقعاً در پاریس اتفاق افتاد، بسیار فراتر از این بود.

سورنسن از خانه اش در لیورمور، کالیفرنیا، به من می گوید که نه تنها در بهار ۱۹۸۸ بارها توسط برونل مورد تجاوز جنسی قرار گرفته، بلکه در یک سیستم هماهنگ سوءاستفاده، نزد دوستانش «جف» هم شده است. او به من می گوید که این ماجرا در ملاقاتی با مردی که برونل او را «جفی»

خطاب می‌کرد، به اوج خود رسید؛ مردی که ظاهراً یک مدیر برنامه‌ی فیلم برتر بود و به دنبال یک بازیگر جوان جدید می‌گشت. سورنسن، که اکنون ۵۳ سال دارد، می‌گوید که اخیراً، پس از شناختن او در فیلم‌های تلویزیونی، متوجه شده که او جفری اپستین

اهمیت مسابقه پلید میس یونیورس

او می‌گوید در یک مورد، برونل او را به بهانه نشان دادن عکس‌های یکی از شرکت‌کنندگان مسابقه میس یونیورس که حرفه‌اش را او توسعه داده بود، به اتاق خوابش کشاند. او می‌گوید: «او با من تماس گرفت، سپس من را روی تخت هل داد و روی من پرید.» سورنسن توانست از دست درازی‌های برونل فرار کند زیرا او بسیار بزرگتر از او بود: «من در آن زمان کاملاً لاغر بودم، اما قد من ۱۸۰ سانتی‌متر است و در مزرعه و به عنوان یک ورزشکار بزرگ شده‌ام.»

سورنسن می‌گوید برونل به او گفته بود که اگر با درخواست‌هایش موافقت کند، پاداش خواهد گرفت. «او گفت اگر در این کارهای جنسی به اندازه کافی خوب باشم، می‌تواند مرا پیش افرادی بفرستد که واقعاً می‌توانند به پیشرفت شغلی‌ام کمک کنند.» اما برونل خیلی زود «به نظر می‌رسید که متوجه شده من هیچ علاقه‌ای به او ندارم و برای من قرار ملاقات‌هایی با دوستانش ترتیب داد

زندگی الن درشویتس

<https://www.britannica.com/biography/Alan-Dershowitz>

Alan Dershowitz (born September 1, 1938, Brooklyn, New York, U.S.) is an American lawyer and author known for his writings and media appearances in which he strongly and often controversially defended civil liberties, in particular those regarding freedom of speech. He also garnered attention for his involvement in numerous prominent legal cases.

Dershowitz earned a bachelor's degree (1959) from Brooklyn College (now part of the City University of New York) and then attended law school at Yale University, where he was editor of the Yale Law Journal. After graduating (1962), he served as a law clerk, first for David Bazelon, who was chief judge of the U.S. Court of Appeals for the District of Columbia Circuit, and then for U.S. Supreme Court Justice Arthur J. Goldberg. Dershowitz joined the faculty of Harvard Law School in 1964 and three years later became the youngest law professor to be granted tenure in Harvard University's history; he retired from teaching in 2013.

In the late 1960s Dershowitz began representing students threatened with expulsion for protesting the Vietnam War, and he soon joined the American Civil Liberties Union (ACLU). He started taking on high-profile cases shortly thereafter. When state

authorities sought to prevent a Boston theatre from showing the sexually explicit Swedish film *I Am Curious (Yellow)* (1967), he successfully represented the theatre owner before both a court of appeals and the Supreme Court in 1969. He also successfully appealed the 1976 conviction of actor Harry Reems on federal charges of conspiracy to distribute pornography across state lines because he was one of the performers in the adult film *Deep Throat* (1972).

In other notable proceedings, Dershowitz won a new trial for wealthy socialite Claus von Bülow, arguing the inadmissibility of evidence used against him when he was convicted in 1982 of the attempted murder of his wife, Sunny von Bülow. In 1991 Dershowitz secured a reduced sentence for disgraced televangelist Jim Bakker, and the following year he represented real estate mogul Leona Helmsley in her appeal of her conviction for tax evasion. Perhaps most famously, he was part of the team that successfully defended former football star O.J. Simpson in his 1995 trial for the murders of his former wife and her friend. In 2011 he became part of the legal team for WikiLeaks founder Julian Assange.

Quick Facts

In full: Alan Morton Dershowitz

Born: September 1, 1938, Brooklyn, New York, U.S. (age 87)

Role in: O.J. Simpson trial

Dershowitz was a frequent commentator on legal issues and court proceedings on television talk shows and in newspapers and magazines. He also wrote various syndicated opinion columns. His numerous books included *The Best Defense* (1982), *Reversal of Fortune: Inside the von Bülow Case* (1986; film 1990), *Chutzpah* (1991), *Reasonable Doubts: The O.J. Simpson Case and the Criminal Justice System* (1996), *Sexual McCarthyism: Clinton, Starr, and the Emerging Constitutional Crisis* (1998), *The Case Against Israel's Enemies: Exposing Jimmy Carter and Others Who Stand in the Way of Peace* (2008), and *Trumped Up: How Criminalization of Political Differences Endangers Democracy* (2017). The latter work was part of Dershowitz's frequent public inveighing against the investigation led by Robert Mueller into whether there had been collusion between Russia and the presidential campaign of Donald Trump. In 2020 Dershowitz joined Trump's defense team for the president's impeachment trial in the Senate; Trump faced charges that arose from his dealings with Ukraine. During the trial, Dershowitz drew controversy over statements that seemed to give the president unprecedented power. Notably, he stated

that "if a president does something which he believes will help him get elected in the public interest, that cannot be the kind of quid pro quo that results in impeachment." Trump was acquitted in February 2020.

ترجمه:

آلن درشویتس (متولد ۱ سپتامبر ۱۹۳۸، بروکلین، نیویورک، ایالات متحده) یک وکیل و نویسنده آمریکایی است که به سبب نوشته‌ها و حضورهای رسانه‌ای اش شناخته می‌شود؛ حضورها و نوشته‌هایی که در آن‌ها او با شدت و اغلب به شکلی جنجال‌برانگیز از آزادی‌های مدنی، به‌ویژه آزادی‌های مربوط به آزادی بیان، دفاع می‌کرد. او همچنین به دلیل نقش داشتن در پرونده‌های حقوقی برجسته و متعدد، توجه زیادی را به خود جلب کرد.

درشویتس مدرک کارشناسی خود را در سال ۱۹۵۹ از کالج بروکلین (که اکنون بخشی از دانشگاه شهری نیویورک است) دریافت کرد و سپس در دانشکده حقوق دانشگاه ییل تحصیل کرد؛ جایی که سردبیر مجله حقوقی ییل بود. پس از فارغ‌التحصیلی در سال ۱۹۶۲، او به عنوان منشی حقوقی خدمت کرد؛ ابتدا برای دیوید بازلون، که رئیس دادگاه استیناف ایالات متحده برای حوزه ناحیه کلمبیا بود، و سپس برای آرتور جی. گلدبرگ، قاضی دیوان عالی ایالات متحده. درشویتس در سال ۱۹۶۴ به هیئت علمی دانشکده حقوق هاروارد پیوست و سه سال بعد به جوان‌ترین

استاد حقوق در تاریخ دانشگاه هاروارد تبدیل شد که موفق به دریافت کرسی دائم شد؛ او در سال ۲۰۱۳ از تدریس بازنشسته شد.

در اواخر دهه ۱۹۶۰، درشویتس نمایندگی دانشجویانی را بر عهده گرفت که به دلیل اعتراض به جنگ ویتنام در معرض اخراج قرار داشتند، و خیلی زود به اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا (ACLU) پیوست. او اندکی بعد رسیدگی به پرونده‌های پرسروصدا را آغاز کرد. هنگامی که مقامات ایالتی تلاش کردند مانع نمایش فیلم سوئدی دارای صحنه‌های جنسی آشکار با عنوان من کنجاوم (زرد) (۱۹۶۷) در یک سینمای بوستون شوند، او در سال ۱۹۶۹ با موفقیت از مالک سینما هم در دادگاه استیناف و هم در دیوان عالی دفاع کرد. او همچنین با موفقیت نسبت به محکومیت سال ۱۹۷۶ بازیگر هری ریمز اعتراض کرد؛ محکومیتی که بر اساس اتهام فدرال تبانی برای توزیع پورنوگرافی از مرزهای ایالتی صادر شده بود، زیرا او یکی از بازیگران فیلم بزرگسالان Deep Throat (۱۹۷۲) بود.

در دیگر دادرسی‌های قابل توجه، درشویتس برای کلائوس فون بولو، چهره ثروتمند اجتماعی، موفق شد حکم برگزاری محاکمه‌ای جدید بگیرد؛ او استدلال کرد که شواهد استفاده‌شده علیه فون بولو، زمانی که او در سال ۱۹۸۲ به اتهام اقدام به قتل همسرش، سانی فون بولو، محکوم شده بود، از نظر حقوقی قابل پذیرش نبوده‌اند. در سال ۱۹۹۱، درشویتس برای واعظ تلویزیونی بدنام‌شده، جیم بیکر، کاهش مجازات گرفت و سال بعد، از سرمایه‌دار بزرگ حوزه املاک، لیونا هلمزلی، در درخواست

تجدیدنظرش نسبت به محکومیت فرار مالیاتی دفاع کرد. شاید مشهورتر از همه این باشد که او عضو تیمی بود که با موفقیت از ستاره سابق فوتبال، او.جی. سیمپسون، در دادگاه سال ۱۹۹۵ او درباره قتل همسر سابقش و دوست او دفاع کرد. در سال ۲۰۱۱، او به عضویت تیم حقوقی جولیان آسانژ، بنیان‌گذار ویکی‌لیکس، درآمد.

اطلاعات سریع

نام کامل: آلن مورتون درشویتس

متولد: ۱ سپتامبر ۱۹۳۸، بروکلین، نیویورک، ایالات متحده (۸۷ ساله)

نقش در: دادگاه او.جی. سیمپسون

درشویتس مفسر پرتکرار مسائل حقوقی و روندهای قضایی در برنامه‌های گفت‌وگوی تلویزیونی و نیز در روزنامه‌ها و مجلات بود. او همچنین ستون‌های دیدگاه‌محور متعددی منتشر شده به صورت سراسری می‌نوشت. از جمله کتاب‌های فراوان او می‌توان به بهترین دفاع (۱۹۸۲)، وارونه شدن بخت: درون پرونده فون بولو (۱۹۸۶؛ فیلم ۱۹۹۰)، Chutzpah (۱۹۹۱)، تردیدهای معقول: پرونده او.جی. سیمپسون و نظام عدالت کیفری (۱۹۹۶)، مک‌کارتیسم جنسی: کلینتون، استار و بحران قانون اساسی در حال ظهور (۱۹۹۸)، پرونده علیه دشمنان اسرائیل: افشای جیمی کارتر و دیگرانی که مانع صلح می‌شوند (۲۰۰۸)، و ساختگی و

پرونده‌سازی شده: چگونه جرم‌انگاری اختلافات سیاسی، دموکراسی را به خطر می‌اندازد (۲۰۱۷) اشاره کرد. اثر اخیر بخشی از حملات علنی و مکرر درشویتس علیه تحقیقاتی بود که رابرت مولر درباره این موضوع هدایت می‌کرد که آیا میان روسیه و کارزار انتخاباتی ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ تبانی‌ای وجود داشته است یا نه. در سال ۲۰۲۰، درشویتس به تیم دفاعی ترامپ برای محاکمه استیضاح رئیس‌جمهور در مجلس سنا پیوست؛ ترامپ با اتهاماتی روبه‌رو بود که از تعاملات او با اوکراین ناشی می‌شد. در جریان این محاکمه، درشویتس به سبب اظهاراتی که به نظر می‌رسید اختیاراتی بی‌سابقه به رئیس‌جمهور می‌دهد، جنجال‌برانگیز شد. او به‌طور مشخص گفت: «اگر یک رئیس‌جمهور کاری انجام دهد که معتقد است در راستای منافع عمومی به انتخاب مجدد او کمک خواهد کرد، آن نمی‌تواند از نوع بده‌بستانی باشد که به استیضاح منجر می‌شود.» ترامپ در فوریه ۲۰۲۰ تبرئه شد.

درشویتس عضو اصلی تیمی بود که جفری اپستین را اولین بار خلاص کردند

<https://www.thecrimson.com/article/2025/11/13/epstein-dershowitz-emails/>

اپستین در دسامبر ۲۰۱۸، ظاهراً بدون مقدمه و از طریق ایمیل به سامرز، داوطلبانه اظهار داشت که ترامپ در مقایسه با درشویتز که «چند فوت از مرز دورتر بود اما نه خیلی زیاد»، «در مرز دیوانگی» قرار دارد.

در همان ماه، درشویتز به آکسیوس گفت که اخیراً «هیچ ارتباط اجتماعی» با اپستین نداشته است، اگرچه او هنوز به عنوان مشاور حقوقی او خدمت می‌کرد و «چند باری در مورد مسائل حقوقی» با او صحبت کرده بود. او گفت: «شما هرگز از وکیل بودن یک شخص دست برنمی‌دارید.»

درشویتز، که تا زمان بازنشستگی‌اش در سال ۲۰۱۳ در دانشکده حقوق هاروارد تدریس می‌کرد، عضوی از تیم حقوقی بود که در سال ۲۰۰۷ در فلوریدا بر سر توافق عدم پیگرد قانونی اپستین مذاکره کردند و بعداً وکالت او را در دعاوی مدنی بر عهده گرفتند. اپستین در ژوئیه ۲۰۱۹، زمانی که درشویتز دیگر مشاور حقوقی او نبود،

تیم حقوقی رویایی اپستین

R. Alexander Acosta, currently Secty of Labor in the Trump administration, has come in for plenty of criticism for the way he handled a case against hedge fund manager Jeffrey Epstein when he served as U.S. Attorney for the Southern District of Florida. Epstein was facing multiple charges of criminal sex with girls as young as 12, but the case was ultimately referred to state prosecutors and Epstein got a slap on the wrist. However, Acosta has defended himself, and provided documentation that he objected to the referral, and to an original even softer deal the state was offering, and referred the case to the FBI for further investigation. At that point, he says, Epstein's dream

team of legal heavyweights, Alan Dershowitz, Kenneth Starr, and Roy Black

<https://todaysgeneralcounsel.com/epsteins-dream-team-intimidated-prosecutors-says-acosta/>

نیویورک پست راکفلر و اپستین

<https://nymag.com/intelligencer/article/jeffrey-epstein-high-society-contacts.html>

The High Society That Surrounded Jeffrey Epstein

68 Comments

Who Was Jeffrey Epstein Calling? A close study of his circle – social, professional, transactional – reveals a damning portrait of elite New York.

By The Editors

Reporting by Brock Colyar, Kelsey Hurwitz, Charlotte Klein, Ezekiel Kweku, Amy Larocca, Yinka Martins, Adam K. Raymond, Matthew Schneier, Matt Stieb, and James D. Walsh

July 22, 2019

Epstein in his townhouse in 2015. Photo: Christopher Anderson for New York Magazine

We're collecting the names of additional alleged Epstein associates revealed since this list was published here.

Perhaps, at long last, a serial rapist and pedophile may be brought to justice, more than a dozen years after he was first charged with crimes that have brutalized countless girls and women. But what won't change is this: the cesspool of elites, many of them in New York, who allowed Jeffrey Epstein to flourish with impunity. For decades, important, influential, "serious" people attended Epstein's dinner parties, rode his private jet, and furthered the fiction that he was some kind of genius hedge-fund billionaire. How do we explain why they looked the other way, or flattered Epstein, even as they must have noticed he was often in the company of a young harem? Easy: They got something in exchange from him, whether it was a free ride on that airborne Lolita Express, some other form of monetary largesse, entrée into the extravagant celebrity soirées he hosted at his townhouse, or, possibly and harrowingly, a pound or two of female flesh.

If you watch Fox News, you will believe Bill Clinton was Epstein's No. 1 pal and enabler. If you watch MSNBC, this scandal is usually all about Donald Trump. In fact, both presidents are guilty (at the very least) of giving Epstein cover and credibility. There are

so many unanswered questions about Epstein, but one that looms over all of them is whether the bipartisan crowd who cleared a path for him will cover its tracks before we can get answers – not just Clinton and Trump and all those who drank at Epstein's trough but also (among others) institutions like Harvard, Dalton, and the Council on Foreign Relations, or lawyers like the New York prosecutor Cy Vance Jr., whose office tried to downgrade Epstein's sex-offender status; Kenneth Starr, who tried to pressure Republican Justice Department officials to keep the Epstein case from ever being prosecuted; and Alan Dershowitz, who tried to pressure the Pulitzer Prizes to shut out the Miami Herald for its epic investigative reporting that cracked open the case anew.

In 2015, Gawker published Epstein's "little black book," which had surfaced in court proceedings after a former employee took it from Epstein's home around 2005 and later tried to sell it. He said that the book had been created by people who worked for Epstein and that it contained the names and phone numbers of more than 100 victims, plus hundreds of social contacts. Along with the logs of Epstein's private plane, released in 2015, the book paints a picture of a man deeply enmeshed in the highest social circles.

Collectively, these documents constitute just a glance at the way society opened itself to Epstein in New York, Hollywood, and Palm Beach. In the weeks since his arrest, we have learned even more about the cliques he traveled in and the way they protected him. Though some observers have likened Epstein's enigmatic rise as a glamorous social magnet to that of Jay Gatsby, a more appropriate archetype may be the fixer, sexual hedonist, and (ultimately disbarred) lawyer Roy Cohn. In the 1970s and early '80s, Cohn was a favor broker for boldface chums as various as the top Democratic-machine politicians, the mobster Carmine "Lilo" Galante, Nancy Reagan, the proprietors of Studio 54, the Catholic Archdiocese of New York, Andy Warhol, the publishers Rupert Murdoch and Si Newhouse, Dershowitz, and the ambitious young real-estate developer Donald Trump.

This project is meant to catalogue how Epstein's secure footing in elite spheres helped hide his crimes. It includes influential names listed in his black book, people he flew, funded, and schmoozed, along with others whose connections to him have drawn renewed attention. Certainly, not everyone cited here knew of everything he was up to; Malcolm Gladwell told New York, "I don't remember much except being baffled as to who this Epstein guy was and

why we were all on his plane." Some said they never met Epstein at all, or knew of him only through his ex-girlfriend and alleged accomplice, the socialite Ghislaine Maxwell. Others backed away from him after the scandal. But all of the influential people listed here were attached in some way to Epstein's world. The sum of their names constitutes a more concrete accounting of Epstein's power than could any accounting of his disputed wealth. Consider this a pointillist portrait of enblement that all too chillingly overlaps with a significant slice of the Establishment.

-Frank Rich

Allen, Woody: Director.

With Woody Allen and Soon-Yi Previn in 2013. Photo: Elder Ordonez/Elder Ordonez/Splash News

Epstein kept a photo of his friend Allen, the sexual pariah, on his wall and was photographed walking with him on the Upper East Side. They had more than a neighborhood in common. For years before his relationship with Mia Farrow, Allen had carried on with a 16-year-old girl he'd met at Elaine's named Babi Christina Engelhardt. In an interview with The Hollywood Reporter, she

wondered if she was the inspiration for Manhattan, Allen's 1979 movie about a man in his 40s who dates a high-school student, which was nominated for two Academy Awards. Engelhardt had sex with Allen more than 100 times, she says, sometimes with Farrow. "The whole thing was a game that was being operated solely by Woody so we never quite knew where we stood," she said. Engelhardt went on to become Epstein's assistant.

Althorp, Charles; Princess Diana's brother.

Name found in Epstein's black book.

Andersson-Dubin, Dr. Eva; Doctor and former Miss Sweden.

Name found on Epstein's private jet log.

Epstein's ex-girlfriend and her husband, billionaire hedge-funder Glenn Dubin, had Epstein over for Thanksgiving dinner in 2009, telling his probation officer they were "100 percent comfortable" with his being around their teenage daughter, Insider reported. She also created a foundation so Epstein could donate to her breast-cancer charity without attaching his name. "The Dubins are horrified by the new allegations against Jeffrey Epstein," they said in a statement. "Had they been aware of the vile and unspeakable conduct described in these new allegations, they

would have cut off all ties and certainly never have allowed their children to be in his presence."

Prince Andrew, The Duke of York: Looking for a friend.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

With Prince Andrew in Central Park in 2010. Photo: Jae Donnelly/
News Licensing

Epstein and the second son of Queen Elizabeth II have been friends for years and were introduced, it is generally thought, by Brit Ghislaine Maxwell, Epstein's former girlfriend and longtime aide-de-camp. Epstein has entertained the prince at his townhouse, where he would toss aside regal formalities and refer to him simply, and to English ears heretically, as "Andy." Prince Andrew has had Epstein and Maxwell to shooting parties at Sandringham House, the queen's country retreat in Norfolk. Theirs is an unusual alliance, given their stations – the born royal and the Brooklyn boy who made it big – but its disparities may be part of the point. "Jeffrey had Andrew put on a pair of sweatpants for the first time in his life," a source told Vanity Fair about the two. "It was Jeffrey who taught Andrew how to relax."

But their relationship, and their relaxing, took on darker shades as time went on. Andrew stood by Epstein after his release from a 13-month prison sentence and was the star attraction at the party he threw to reenter society. (Katie Couric and George Stephanopoulos also came.) The British press wrung its hands with equal parts pain and glee when it was discovered that Sarah, the perennially indebted Duchess of York – Fergie to her Weight Watchers fans – had accepted £15,000 from Epstein to pay off one of her creditors, a deal brokered by her ex-husband, and that a former employee at Epstein's Palm Beach manse had alleged in a sworn deposition that the duke was a longtime guest, enjoying massages and naked pool parties. (Prince Andrew denied ever attending, or any awareness of, naked pool parties.) The ongoing affiliation with Epstein likely contributed to the end of Andrew's duties as a U.K. trade envoy. In 2015, Virginia Roberts Giuffre alleged in a court filing that Andrew was one of the powerful friends to whom Epstein lent her out for sex. Buckingham Palace issued a statement emphatically denying the allegation. She hasn't pressed her case further in court. But a photograph of the duke with his arm around a 17-year-old Roberts Giuffre, with Maxwell grinning beside them, didn't help. –Matthew Schnerier

Assaf, Vittorio: Restaurateur.

Name found in Epstein's black book.

Started the Upper East Side institution Serafina.

Band, Doug: Influence peddler.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

A onetime White House intern who climbed his way to being Bill Clinton's bag carrier, body man, fixer, and all-purpose gatekeeper, Band arranged for the former president to travel to Africa on Epstein's 727 in 2002. Band would go on to help his boss found the Clinton Global Initiative in 2005, a choice platform from which he launched his own lucrative favor-trading corporate-advisory firm, Teneo. Throughout that time, he took a number of trips on Epstein's plane and attended parties at his townhouse. Band resigned from his position at CGI in 2012; leaked emails later showed Band and Chelsea Clinton trading accusations of conflicts of interest in a war of influence over her parents. More recently, Band's been teaching a "Public Service" class at NYU.

Read More: Everything We Know About Jeffrey Epstein's Upper East Side Mansion

Balazs, André: Celebrity hotelier.

Name found in Epstein's black book.

Baldwin, Alec: Actor.

Name found in Epstein's black book.

Denies knowing Epstein, though he appears in the black book.

Recently, Baldwin invited Julie K. Brown, the Miami Herald reporter who resurfaced the Epstein story, to do a podcast.

Bannon, Steve: Former White House chief strategist.

In August 2018, the New York Post reported that Bannon had been seen entering Epstein's townhouse. Neither Bannon nor Epstein has commented on the substance of their meeting, but when Ivanka Trump condemned Roy Moore's campaign in Alabama, saying, "There's a special place in hell for people who prey on children," Bannon, who backed Moore, responded, "What about the allegations about her dad and that 13-year-old?" It was a clear reference to the woman who had accused Donald Trump and Epstein of raping her when she was 13.

Barr, Donald: The headmaster who offered entrée.

In the 1975 Dalton School yearbook. Photo: The Dalton School
 Barr was ousted shortly before Epstein, 21 and without a college degree, showed up for his first day of work teaching math and physics at the Manhattan's elite Dalton School in the early 1970s. Barr announced his resignation soon after, in February 1974: "He was disliked by the faculty, he was highly controversial, he hadn't raised much money, he was very conservative," said the board's chairman. Barr's leadership style was described as "authoritarian" and "undemocratic" at the time. Memorably, several former students told the New York Times that Epstein was overly familiar with teenage girls at the school. Donald's son William would intersect with Epstein's orbit while serving as a counsel at Kirkland and Ellis in 2009. The law firm secured Epstein his obscenely lenient 2007 non-prosecution deal, which the Justice Department is now reviewing. In July, Barr the son refused to recuse himself from the ongoing Epstein investigation.

Barrack, Tom: Trump adviser and private-equity manager.

Name found in Epstein's black book.

In Fire and Fury, Michael Wolff wrote that Trump, Epstein, and Barrack were a "set of nightlife musketeers" in the '80s and '90s.

Berger, Sandy: National-security adviser for Bill Clinton.

Name found on Epstein's private jet log.

Berggruen, Nicolas: Billionaire investor.

Name found in Epstein's black book.

Berkman, Bill: New York businessman.

Names found in Epstein's black book.

A wealthy executive whose family established the Berkman Klein Center for Internet & Society at Harvard, Berkman was sued in 2014 by his administrative assistant, who said she was forced to read emails Berkman had sent to a colleague containing "pictures of random and unsuspecting women on the street" – that is, creepshots. (The suit was settled.)

Birley, Robin: Nightclub impresario.

Name found in Epstein's black book.

Owned the club where Meghan Markle and Prince Harry had their first date.

Bismarck, Debonnaire von: Countess.

Name found in Epstein's black book.

Listed as Debbie in the black book.

Bismarck, Leopold von: Count.

Name found in Epstein's black book.

Yes, those von Bismarcks. His nickname, Bola, was listed in the black book.

Bismarck, Vanessa von: Heiress and publishing entrepreneur.

Name found in Epstein's black book.

Black, Conrad: Media mogul.

Name found in Epstein's black book.

He's perhaps best known for being sentenced to 42 months in prison for fraud, then writing a book about Trump and receiving a pardon. Vicky Ward, who profiled Epstein for Vanity Fair in 2003, said Epstein heavily leaned on Black, who is her ex-husband's uncle (and was her ex-husband's then-boss), to try to exert his influence on Ward.

Black, Leon: Private-equity tycoon.

Name found in Epstein's black book.

The billionaire co-founder of Apollo Global Management and

chairman of MoMA, Black made Epstein the director of his family foundation in 2001. The foundation continued to list Epstein as director on its tax forms until 2012, four years after he had pleaded guilty to soliciting a minor for prostitution in Florida. The foundation now says that Epstein resigned in 2007 and that his name continued to appear on its rolls owing to a "recording error." In 2011, he was listed as an investor in Environmental Solutions Worldwide, a Pennsylvania company, alongside several people close to Black, including his four children. Black himself was seen with Epstein at a movie screening just a few months after Epstein finished probation in 2010, and Epstein was spotted at a party at Black's home in the Hamptons as recently as 2015.

Black, Roy: An Epstein lawyer.

The trial attorney and legal analyst's client roster has included Justin Bieber, Girls Gone Wild creator Joe Francis, and Rush Limbaugh. Black is perhaps best known for representing William Kennedy Smith against rape charges in Palm Beach in 1991. (The Kennedy nephew was acquitted.) In 2005, Black played the "managing partner" on NBC's *The Law Firm*, a knockoff of *The Apprentice* for up-and-coming lawyers.

Blaine, David: Magician.

Name found in Epstein's black book.

Blaine put on a private show for Epstein's dinner guests in 2003, doing card tricks for the likes of Sergey Brin, Mort Zuckerman, and Bill Clinton aide Doug Band. The dinner was organized by Ghislaine Maxwell and included a group of young women who were introduced as Victoria's Secret models.

Blair, Tony: Former British prime minister.

Name found in Epstein's black book.

Bloomberg, Michael: Billionaire, private-jet enthusiast, former mayor.

Name found in Epstein's black book.

Bolkiah, Hassanal: Sultan of Brunei.

Epstein had at least one meeting with the sultan when he traveled to Brunei in 2002 with Bill Clinton. Bolkiah and his brother are famous for their lavish spending, including a collection of 2,500 cars and a \$1.5 billion palace. Bolkiah was once sued by Miss USA 1997, who claimed she had been held as a sex slave. The suit was dismissed on the grounds that Bolkiah had sovereign immunity.

Bond, Annabelle: British socialite.

Name found in Epstein's black book.

Bonomi, Andrea: Italian businessman.

Name found in Epstein's black book.

The chairman and founder of Investindustrial was a key character in the Paradise Papers international tax-shelter scandal.

Borrigo, Michael: Long Island contractor.

Name found in Epstein's black book.

Described by Social Life magazine as the "ambassador of the all-important Hamptons polo culture," Borrigo is known for hosting polo matches at his estate in Water Mill.

Bourke, Frederic: A founder of Dooney & Bourke.

Name found in Epstein's black book.

Bourke went to prison for a scheme to bribe government officials in Azerbaijan.

Bowles, Hamish: European editor-at-large for Vogue.

Name found in Epstein's black book.

Brandolini, Muriel: Interior designer.

Name found in Epstein's black book.

Her clients have included Matt Lauer and the Crown Prince and Princess of Greece.

Branson, Richard: Founder of Virgin Group.

Name found in Epstein's black book.

Like Epstein, Branson enjoys entertaining on a private island.

Briatore, Flavio: Italian millionaire businessman.

Name found in Epstein's black book.

A friend of Trump, a convicted card cheat, and an accused Formula 1 race fixer, Briatore was a longtime fugitive in the Virgin Islands.

Brockman, John: Agent for scientific "freethinkers."

Name found on Epstein's private jet log.

From left, John Brockman, Steven Pinker, Daniel Dennett, Katinka Matson, and Richard Dawkins flying to a TED conference in 2002 aboard Epstein's plane, pictured below Photo: Dailymail.com.

What seems new, in flipping through the reams of society photos

of perhaps the world's most prolific sexual predator that have been circulating over the past few weeks, is not the powerful and the beautiful who surrounded Epstein, but the intellectuals – the Richard Dawkinses, the Daniel Dennetts, the Steven Pinkers. All men, of course. But the group selfies probably shouldn't have been a surprise – documents of an age in which every millionaire doesn't just fancy himself a philosopher-king but expects to be treated as such, and every public intellectual wants to be seen as a kind of celebrity.

Cultural shifts like these require visionaries, networkers, salespeople. Brockman is one. A Warhol Factory kid turned freelance philosopher of science turned literary agent to Dawkins and Dennett and Pinker (and many others), in the 1980s he formed a casual salon of like-minded scientists and futurists that came to be known as the Reality Club, a knock against the poststructuralism then dominant in the academy. In the 1990s, he rebranded it as the Edge Foundation, an organization whose central event was an annual online symposium devoted to a single, broad question. In 2000, it was "What is today's most important underreported story?" In 2006, "What is your dangerous idea?"

Epstein was a regular contributor, and his plane – to judge from the photographs, at least – was an especially appealing way for other contributors to get to ted. They could also catch Epstein at Harvard, where so many of them taught and where he became so prolific a donor that one whole academic program seemed to be run like his private Renaissance ateliers. Epstein had long described himself as a "scientific philanthropist," and in a press release put out by the Jeffrey Epstein VI Foundation announcing its "substantial backing" of Edge, he called it "the world's smartest think tank."

Many in Brockman's Edge community are, or were, inarguably significant figures in the American intellectual Establishment: Freeman Dyson, Jared Diamond, Craig Venter, John Horgan, Paul Bloom (to name a random but representative sample). They are also among the gods and heroes of the Trump-era internet community of "freethinkers," whom Eric Weinstein, the venture capitalist and regular Edge contributor, memorably called "the intellectual dark web." The name suggests a self-glamorizing style of dangerous discourse, and as soon as the community was identified, it was criticized as revanchist, an effort to reopen areas of intellectual inquiry – about innate differences between the races, say, or

the genders – now considered problematic, at a minimum. But to listen to the IDW warriors themselves – talking about the "war on free speech" as though their universities had sent assassins their way rather than tenured chairs – their crusade seems motivated just as much by a thin-skinned sense of their own world-historical significance. They were special people, deserving of special acclaim and, of course, special privileges.

Many contributions to Edge were plausibly the products of genuinely special minds. Epstein's were not. In 2008, the year he went to jail for prostitution, the prompt was "What have you changed your mind about?" Epstein replied, "The question presupposes a well defined 'you' and an implied ability that is under 'your' control to change your 'mind.' The 'you' I now believe is distributed amongst others (family friends, in hierarchal structures), i.e. suicide bombers, believe their sacrifice is for the other parts of their 'you.' The question carries with it an intention that I believe is out of one's control. My mind changed as a result of its interaction with its environment. Why? Because it is a part of it."

"Jeffrey has the mind of a physicist," the Harvard professor

Martin Nowak has said, incredibly. But what he really did have was the life of a very rich person – unable to see any world he felt unqualified to enter and surrounded by too many people enamored with his money to ever hear the word no. –David Wallace–Wells

Brontman Jr., Edgar: Executive.

Name found in Epstein's black book.

The former Warner Music Group CEO, son of the late Seagram's CEO Edgar Brontman Sr., is related to the NXIVM–sex–cult Brontmans. His son has a child with pop star M.I.A.

Brunel, Jean–Luc: Model scout.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Brunel was accused in court testimony of having used his agency to supply Epstein with girls. (He was not charged.) He also has a long history of allegations that he had abused his fashion–world position. In 1988, he was the subject of a 60 Minutes investigation alleging that he and a fellow agent sexually assaulted nearly two dozen models. He denied the claims but later told Model author Michael Gross, "You get laid tonight with a model, is that a

crime?" In 2005, Brunel co-founded the Mc2 modeling agency; Epstein invested \$1 million, according to a 2010 deposition.

Buck, Joan Juliet: Fashion editor.

Name found in Epstein's black book.

In 2003, Buck met Maxwell at a fashion party at a New York City boutique. Buck had recently moved on from her seven-year tenure as the editor of Paris Vogue and was writing for its American counterpart and living in New Mexico. She was a lifelong resident of a rarefied social world. Maxwell, a regular on that particular circuit, quickly made a connection. "Oh, Jeffrey's got a ranch in Santa Fe, blah blah blah," Buck recently remembered their conversation going. She gave Maxwell her Santa Fe number and later asked a friend about Epstein and New Mexico. "His ranch?" the friend replied. "As we say in Texas, all hat, no cattle."

Burkle, Ron: Supermarket magnate.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Burkle took what were described as humanitarian trips to Africa with Bill Clinton on Epstein's private Boeing 727. According to a 2008 Vanity Fair feature about the former president, "Burkle's

usual means of transport is the custom-converted Boeing 757 that Clinton calls 'Ron Air' and that Burkle's own circle of young aides privately refer to as 'Air Fuck One.'"

Bushnell, Candace: Columnist who inspired Sex and the City,
Name found in Epstein's black book.

Busson, Arpad: French financier.

Name found in Epstein's black book.

During a custody battle with ex Uma Thurman, her lawyer asked Busson, a prominent hedge-funder, if he had ever said he was "addicted to prostitutes." (He said no.)

Calacanis, Jason: Businessman.

Name found in Epstein's black book.

An investor in Uber, Calacanis was a fixture in the early-aughts New York tech scene as the founder and editor of Silicon Alley Reporter. ("I can't tell you how many propositions I get, it's absolutely insane," he told the Observer in 2000.) In 2014, Vice awarded him Most Offensive Tweet of the Year for describing as racist the idea of white privilege.

Caledon, Nicky: Earl.

Name found in Epstein's black book.

Campbell, Naomi: Supermodel.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Candy, Nicholas and Christian: British property-developer brothers.

Name found in Epstein's black book.

Carter, Graydon: Former editor of Vanity Fair.

According to journalist Vicky Ward, he killed portions of a 2003 story that accused Epstein of pedophilia after an office visit from Epstein. (Carter says there wasn't enough on-the-record sourcing.) "I didn't invent the system. I just lived by the system," he said when The New York Times Magazine questioned him about the story last week.

Cecil, Aurelia: PR chairman.

Name found in Epstein's black book.

Allegedly the former girlfriend of Prince Andrew.

Cecil, Mark: Hedge-funder.

Name found in Epstein's black book.

Has hosted Prince William and Kate Middleton at his villa in Mustique.

Chatwal, Vikram: Hotelier.

Name found in Epstein's black book.

When the 1990s playboy settled down, Bill Clinton attended his wedding. In 2017, Chatwal pleaded guilty to a misdemeanor violation after being accused of trying to set a pair of dogs on fire on a Soho street.

Cipriani, Giuseppe: Restaurant magnate.

Name found in Epstein's black book.

The scene-y Cipriani Italian spots are known for inventing the Bellini cocktail – and more infamously for being Harvey Weinstein's "hunting ground."

Cisneros, Gustavo: Venezuelan billionaire.

Name found in Epstein's black book.

The patriarch of a family so wealthy it operates practically as its own nation-state in Latin America.

Jeffrey Epstein in his townhouse in 2015. Photo: Christopher Anderson for New York Magazine

Clinton, Bill: President and problem.

Name found on Epstein's private jet log.

As soon as the Epstein news broke two weeks ago, the taunting and tallying began, suffocating in its familiarity. First were the jeering reminders, as if we didn't know it in our every molecule: It wasn't just Donald Trump who'd be ensnared in this stygian nightmare of underage sexual assault and trafficking of girls, it was Bill Clinton, who'd been a friend and repeat flier on Epstein's plane. Then came the numbers, the attempts to quantify the nature of the Clinton-Epstein relationship. Clinton issued a statement toting up four plane trips, one Epstein meeting in Clinton's Harlem office, one visit to Epstein's home, and zero trips to his island. Meanwhile, reporters recalled that Gawker's published flight logs had tallied 12 separate plane legs and that Epstein had more than 20 numbers and email addresses for Clinton and one signed photo of him in his home, along with one of Woody Allen and one of Mohammed bin Salman, the Crown Prince of Saudi Arabia.

All of this was presented as if these numbers could clarify some exact science of guilt or complicity. The reality is: Yes, Clinton

was grimy and had grimy friends, and, more broadly, this is how powerful men have behaved toward women and one another. Yes, we know it's dirty and mean and exhausting and true.

We know, of course, because the shadow of Clinton's sexual history and his associations with other men who have terrible legacies of sexually inappropriate-to-criminal behavior have for decades hung like a greasy and unscrubbable film over the Democratic Party he once led. Clinton palled around not just with Epstein but with Charlie Rose and Harvey Weinstein and Trump himself.

They hung out together and flew together and went to each other's offices and visited each other's homes and appeared on each other's TV shows and had each other's phone numbers and attended each other's weddings and created a circle of money and protection. The prosecutorial and defensive math – the haggling over flights and phone numbers – is just used to complicate this basic reality.

Those on the left have been going over how we're supposed to feel about him for decades, but in the arguing about it, we

have been asked to focus again and again on Clinton and his dick and what he did or didn't do with it. The questions we've asked ourselves and one another have become defining.

Are we morally compromised in our defense of him or sexually uptight in our condemnation? Are we skills for having not believed he should have resigned, or doing the bidding of a vindictive right wing if we say that, in retrospect, he probably should have?

Meanwhile, how much energy and time have been spent circling round this man and how we've felt about him, when in fact his behaviors were symptomatic of far broader and more damaging assumptions about men, power, and access to – as Trump has so memorably voiced it – pussies?

After all, Clinton was elected president during a period that may turn out to be an aberration, just as the kinds of dominating, sexually aggressive behaviors that had been norms for his West Wing predecessors had become officially unacceptable, and 24 years before those behaviors would again become a presidential norm. So yes, Clinton got in trouble, yet still managed to sail out of office beloved by many, his reputation as the Big Dog mostly only enhanced by revelations of his exploits.

But the election of Trump over Clinton's wife, and the broad conversation around sexual assault and harassment that has erupted in its wake, has recast his behavior more profoundly. The buffoonery, the smallness and tantrums of Trump, has helped make clear what always should have been: that the out-of-control behavior toward women by powerful men, the lack of self-control or amount of self-regard that undergirded their reckless treatment of women, spoke not of virility or authority but of their immaturity. And the people who have paid the biggest price for these men's fixation on sex as a measure of manhood have, of course, not been the men themselves.

In Clinton's case, it has been Monica Lewinsky, whose life and name became defined by her relationship to him. It has been his wife, Hillary, who, in addition to having been celebrated and pilloried for her defense of her husband, also had to conduct one of her three historic presidential debates with women who'd accused him of sexual misconduct sitting in the audience, invited there by her opponent as props to unsettle and disempower her. It has been decades of left feminist women who have had Clinton's misdeeds thrown in our faces as proof of our own hypocrisy.

I try sometimes to imagine a contemporary Democratic Party without Bill Clinton in its recent past – yes, of course, from a policy perspective, but also simply from a personal one. What if so much energy had not been eaten up by his colleagues, by his wife, by feminists, by his supporters and friends and critics, all of whom had to dance around him, explain their associations with him, or carefully lay out their objections to him without coming off as frigid reactionaries?

What else might we have done with our politics had we not been worrying about Clinton and his grubby buddies? What further power have they taken from us? –Rebecca Traister

Clinton, Chelsea: First Daughter.

Ghislaine Maxwell attended her wedding after Epstein had first been charged. This was shortly after she skipped a deposition for the Epstein case, claiming she needed to return to the U.K. to be with her deathly ill mother.

Coleridge, Nicholas: Chairman of Condé Nast Britain.

Name found in Epstein's black book.

Collins, Phil: Musician.

Name found in Epstein's black book.

Copperfield, David: Magician.

According to a message-pad entry dated January 27, 2005, at 3:55 p.m., Copperfield rang Epstein's line while he was out. The handwritten entry reads, "Magic David called."

Couric, Katie: Journalist.

Among those who attended a dinner at Epstein's townhouse for Prince Andrew in 2010.

Cosby, Bill: Comedian, convicted rapist.

Lived across the street from Epstein in Manhattan.

d'Arenberg, Prince Pierre: Royal.

Name found in Epstein's black book.

Americans often imagine aristocrats floating on a cloud of above-it-all wealth, but even real-life princes, this one descended from a German royal family that long ago united with the most influential and wealthiest family of the Hapsburg Netherlands, could get something out of a relationship with a font of new American money like Epstein.

de Broglie, Louis Albert: Political scion, founder of luxury garden brand.

Name found in Epstein's black book.

de Carvalho–heineken, Charlene: Heiress.

Name found in Epstein's black book.

de Crussol, Jacques: 17th Duke of Uzès.

Name found in Epstein's black book.

Cuomo, Andrew: Governor of New York.

Name found in Epstein's black book.

Dahl, Sophie: Former model, granddaughter of Roald Dahl.

Name found in Epstein's black book.

de Rothschild, Lynn Forester: De Rothschild!

Name found on Epstein's private jet log.

Dershowitz, Alan: Lawyer who stands accused.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

With Alan Dershowitz at Harvard in 2004. Photo: Rick Friedman Polaris

For around a decade, Dershowitz kept casual company with Epstein, who introduced him to his friends, like Ghislaine Maxwell and Prince Andrew.

(Dershowitz says he and the prince ended up not getting along because they disagreed about Israel.) Dershowitz visited Epstein's mansions in New York and Palm Beach and occasionally accompanied him on his private plane. He says these trips were family oriented. Once, Epstein lent him the Palm Beach home so he could attend a granddaughter's soccer tournament. Another time, he and his nephew flew down to watch a space launch with another Epstein connection, a top NASA official. He and his wife, Carolyn Cohen, once stayed with Epstein on his island in the Caribbean, where they were joined by another Harvard professor and his family.

When Epstein first started to attract media attention in the early aughts, mainly because of his friendship with former president Bill Clinton, Dershowitz served as a character witness for the reclusive financier.

He told Vanity Fair that he shared manuscripts of his books with

Epstein before they were published and swore that his money was irrelevant. "I would be as interested in him as a friend if we had hamburgers on the boardwalk in Coney Island and talked about his ideas," he told the magazine.

But Dershowitz says their interactions changed in 2005, when Epstein faced a local police investigation into his relations with underage girls in Palm Beach and he hired Dershowitz as a lawyer. With his assistance, Epstein was able to whittle down the state's indictment against him to a single count of soliciting prostitution. But in the years to come, as Epstein's legal problems compounded, they would eventually ensnare Dershowitz himself. He is also accused of having sex with two of Epstein's alleged victims. "The stories are so phantasmological," Dershowitz says. He recognizes that the #MeToo movement has surfaced countless accounts of preposterous-sounding sexual misbehavior by powerful men and almost all of them have turned out to be true. But Dershowitz swears he is different. "Mine is the only case, singular, the only one, where I never met the people," he says. "There's no evidence we've ever met, no evidence we were ever in the same place at the same time, ever."

Today, Dershowitz claims he and Epstein were never really even friends, despite their proximity. "He was an acquaintance," he says. "In retrospect, I wish I hadn't taken the case, but I didn't see a problem with taking the case. We didn't have a close personal relationship." –Andrew Rice

Read More: Alan Dershowitz Cannot Stop Talking

Dickinson, Janice: Model, actress, TV personality.

Name found in Epstein's black book.

Diniz, Pedro: Agroforester, businessman, former Formula 1 racing driver.

Name found in Epstein's black book.

Driver, Minnie: Actress.

Name found in Epstein's black book.

Dunbar-Johnson, Stephen: President, international, of the New York Times Company.

Name found in Epstein's black book.

Dunne, Griffin: Director.

Name found in Epstein's black book.

Joan Didion's nephew and a Martin Scorsese leading man.

Edelman, Gerald: Nobel Prize winner.

Edelman received funding from the Jeffrey Epstein VI Foundation.

"Jeff is extraordinary in his ability to pick up on quantitative relations," he told New York in 2002. "He came to see us recently. He is concerned with this basic question: Is it true that the brain is not a computer? He is very quick."

Ellenbogen, Eric: Former CEO of Marvel Enterprises.

Name found in Epstein's black book.

Estrada, Christina: Model.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Ex-wife of the late Walid Juffali, billionaire chairman of the largest privately owned enterprise in Saudi Arabia.

Fekkai, Frédéric: Celebrity hairstylist.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Fekkai's expensive salons are up and down the Upper East Side and in Palm Beach, and he's known for butter blondes, layered bobs, and participating in the polishing up of Hillary Clinton. Epstein's assistants were given house accounts for blowouts, waxing, nails, highlights, the works.

Ferguson, Sarah: Duchess of York.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Epstein loaned Prince Andrew's then-wife \$18,000 to pay off some debts. "I personally, on behalf of myself, deeply regret that Jeffrey Epstein became involved in any way with me," Ferguson told the Telegraph in 2011. "I abhor paedophilia."

Fiennes, Ralph: Actor, producer, director.

Name found in Epstein's black book.

Fisher, Paula Heil: Opera producer.

Epstein's former girlfriend met him through Bear Stearns, where she was once an associate.

Forbes, Steve: Chairman and editor-in-chief of Forbes magazine.

Name found in Epstein's black book.

Ford, Tom: Designer.

Name found in Epstein's black book.

Gell-Mann, Murray: Physicist.

Name found in Epstein's black book.

In 1969, Gell-Mann won the Nobel Prize. In 2003, he told Vanity Fair, "'There are always pretty ladies around' when he goes to dinner chez Epstein."

Getty, Mark: Co-founder and chairman of Getty Images.

Name found in Epstein's black book.

Ginsberg, Gary: Communications pooh-bah.

Name found in Epstein's black book.

Once a lawyer in the Clinton White House, Ginsberg joined George, then News Corp., then Time Warner. He has also done pro bono speechwriting for Benjamin Netanyahu and now works for SoftBank, a Japanese investment company with close ties to the Saudi government.

Gladwell, Malcolm: Writer.

"I was invited to the TED conference in maybe 2000 (I can't

remember), and they promised to buy me a plane ticket to California," Gladwell says now. "Then at the last minute they said, 'We found you a ride on a private plane instead.' As I recall, there were maybe two dozen TED conferencegoers onboard. I don't remember much else, except being slightly baffled as to who this Epstein guy was and why we were all on his plane."

Goldsmith, Gerald; Rothschild North America.

Name found in Epstein's black book.

Greenberg, Ace; Bear Stearns chairman, Epstein's first patron. Jeffrey Epstein didn't have any formal training when he started working at Bear Stearns in 1976, but that wouldn't have mattered to then-CEO Alan "Ace" Greenberg, who famously hired "PSD degrees," short for "poor, smart, with a deep desire to be rich." As it happened, Epstein was all three. He came from a modest Coney Island background, had no college degree, and worked a job – as a math teacher at Dalton and a tutor to Greenberg's son – that was unlikely to support his tastes, which were apparently of the private islands-and-gilded desk-purportedly-belonging-to-J.P. Morgan variety. At Bear Stearns, Epstein made a name for himself in the "special-products division," essentially figuring

out how to help the rich pay less taxes. "He would recommend certain tax-advantageous transactions," Greenberg's protégé, James "Jimmy" Cayne, told New York in 2002. Cayne, who succeeded Greenberg in 1993, seems to have become the closer party to Epstein, whose mysterious departure from the firm he publicly defended decades after Epstein's departure. "Jeffrey said specifically, 'I don't want to work for anybody else. I want to work for myself,'" Cayne insisted, despite transcripts from an SEC deposition that suggest other concerns around them both. It's easier to imagine Cayne, a cigar-chomping, archetypal fat cat who was infamously off playing bridge when Bear Stearns collapsed in 2008, as a member of Epstein's inner circle than his mentor, a folksy, bow-tie-wearing soul who referred to his successor as "crude," "full of himself," and "warped" in a memoir published shortly before his death. At the very least, it seems Cayne and Epstein were both capable of, ah, massaging the truth.

—Jessica Pressler

Guest, Cornelia: Socialite.

Name found in Epstein's black book.

She was dubbed "debutante of the decade" in 1986.

Gutfreund, John: CEO of Salomon Brothers.

Name found in Epstein's black book.

Hamilton, George: Actor.

Name found in Epstein's black book.

The overtanned C-lister that Hollywood turns to when casting any vaguely and/or mysteriously aristocratic cameo role.

Handler, Chelsea: Comedian.

Attended a dinner at Epstein's townhouse for Prince Andrew in 2010. "It was just one of those strange nights," she later said.

Haskell, Nikki: Socialite.

Epstein dated Haskell, one of Donald Trump's closest friends. "Jeffrey didn't talk about his past, although he claimed to have been a concert pianist," Haskell told the Daily Mail in 1992. "He told me he was a spy hired by corporations to find major amounts of money which had been embezzled."

Hawking, Stephen: Physicist.

In 2006, the world's most famous brain visited Little St. James, Epstein's private island, which came to be known as "Pedophile

Island." Hawking, who was in the Caribbean for a conference, was photographed at a barbecue on the island and aboard a submarine for a tour. According to the Telegraph, "Epstein is said to have paid for the submarine to be modified for Professor Hawking, who had never been underwater before."

Read More: Everything We Know About Jeffrey Epstein's Private 'Pedophile Island'

Hoffenberg, Steven: A mentor and a con man.

Before Bernie Madoff, there was Hoffenberg, who in 1985 pleaded guilty to cheating investors out of \$460 million – at the time, the largest Ponzi scheme ever. He was sentenced to 20 years in prison and, after his release in 2013, began sounding the alarm on Epstein, who had worked at Hoffenberg's Towers Financial Corporation after leaving Bear Stearns. He claimed that Epstein had been his co-conspirator in the scheme and that Epstein's fortune was built on Towers Financial's fraud. "He was great at moving money illegally," Hoffenberg says. "He was the deeper architect to getting things accomplished."

Hoffenberg claims he was introduced to Epstein by Douglas Leese, a mysterious British arms dealer, and that he paid Epstein

\$25,000 a month as Towers Financial began making risky plays to take over companies like Pan American World Airways and Emery Air Freight. Advisers on the Pan Am deal included Richard Nixon's attorney general John Mitchell, Nixon's brother Edward, and John Lehman, a former secretary of the Navy. The move fell apart after the Lockerbie bombing, and when Towers Financial later went belly-up, Hoffenberg says, the two of them engineered a Ponzi scheme to fill the hole.

"He has a magnificent personality," Hoffenberg says. "He's very easy to interact with, very social, very easy to bond with, an unusually nice person. And he's pretty dynamic on financial savvy. He could move money in different areas to get the stock prices to go up and down."

Hoffenberg still owes his victims some \$1 billion in restitution, and in 2016 he sued Epstein to recover some of the money. (He eventually dropped the suit.) Last year, two victims brought a suit against Epstein making the same claims as Hoffenberg but voluntarily dismissed the suit two months later.

"You're about to see an entire story about this supposed

billionaire and the story about his financial empire, which is as big as the tragedy with the girls," Hoffenberg says. "It's billions of dollars, and it's a fiasco." –James D. Walsh

Hoffman, Dustin: Actor.

Name found in Epstein's black book.

Hurley, Elizabeth: Actress.

Name found in Epstein's black book.

Hutton, Lauren: Model and actress.

Name found in Epstein's black book.

Isaacson, Walter: Former editor of Time.

Name found in Epstein's black book.

The onetime journalist is now an emeritus figure in the TED universe thanks to his role at the Aspen Institute and his widely worshipped biography of Steve Jobs.

Jagger, Mick: Musician.

Name found in Epstein's black book.

Jarecki, Andrew: Filmmaker.

Name found in Epstein's black book.

The director of the documentaries Capturing the Friedmans, about an accused pedophile, and The Jinx, which profiled Robert Durst, the madman at the center of another New York fortune.

Jarecki, Henry: Billionaire.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log. Once a psychiatrist, Henry, Andrew's father, made his fortune in gold and silver speculation.

Johnson, Elizabeth: Heiress.

Name found on Epstein's private jet log.

Epstein was a co-trustee on 14 parcels of land the Johnson & Johnson heiress owned in Dutchess County, New York. He resigned as a trustee for Johnson's revocable trust at the end of 1998.

Johnson, Richard: Gossip journalist for "Page Six."

Name found in Epstein's black book.

Kellen, Sarah: An alleged enabler on a staff of them.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

In a world where most women still work for men, and where their jobs are overwhelmingly in the "service" or "caring" professions, it should surprise no one that Epstein's procurers, schedulers, fixers, and enablers were female.

Four women – Sarah Kellen, Nadia Marcinkova, Adriana Ross, and Lesley Groff – were identified in the 2007 Florida case against Epstein as possible co-conspirators, though none was charged.

Among public figures named in the black book are over 100 listings for "massages": female names divided by location and descriptors like "big-boned," "red head," or "speaks NO English." History is full of the self-serving enabling of men by women, ending with the Trump court but not starting there. Was it money? Probably. The word is that Epstein paid his "executive assistants" \$200,000 a year and let them order takeout from Le Cirque. When Groff had a baby, Epstein gave her a Mercedes and paid for a full-time nanny. "There is no way I could lose Lesley to motherhood," he told the New York Times in 2005 (for a front-page story on the indispensability of good help for Wall Street tycoons).

Marcinkova, referred to in court documents as Epstein's "sex slave," hails from the former Yugoslavia; Ross, a model, is from

Poland, Kellen (who has since married a NASCAR driver) was a scheduler, making sure that Epstein always had a slate full of girls, and it was she who sometimes walked the girls up the stairs in the Florida mansion and laid the oils out on the massage table. Marcinkova would have sex with the girls for Epstein's viewing pleasure and sometimes all together. Groff booked travel, and Ross also helped with the calendar. After the Miami Herald published its investigation in 2018, Epstein wired the "possible co-conspirators" \$250,000 and \$100,000, respectively, prosecutors say, to buy their silence. Since then, none of them have been reached for comment. –Lisa Miller

Kennedy, Ethel: Human-rights advocate.

Name found in Epstein's black book.

Widow of Robert Kennedy.

Kennedy, Ted: Senator.

Name found in Epstein's black book.

Epstein had his home number.

Kent, Geoffrey: High-end safari entrepreneur.

Name found in Epstein's black book.

Kerry, John: Secretary of State.

Name found in Epstein's black book.

The seven numbers listed for Kerry in Epstein's address book include the direct line to his presidential campaign.

Khashoggi, Adnan: Saudi Arabian man of mystery.

To bolster their argument that private-jet owner Epstein is a massive flight risk, SDNY prosecutors produced an expired Austrian passport under an alias that listed Saudi Arabia as Epstein's primary country of residence. His lawyers claim the fake ID was for the "personal protection" of "an affluent member of the Jewish faith" traveling in the Middle East, but it could also point to one of his more secretive income sources.

According to his former friend the journalist Jesse Kornbluth, in the mid-1980s Epstein said he "worked for governments to recover money looted by African dictators" and occasionally subcontracted to those same autocrats to "help them hide their stolen money." A source who spoke with journalist Vicky Ward said one of Epstein's clients was the late Saudi arms dealer Khashoggi, a middleman in the Iran-Contra scandal who helped smuggle cash for the Marcos family out of the Philippines. In

1988, Khashoggi was arrested in Switzerland for concealing assets and later faced fraud and racketeering charges in the U.S. (He was later acquitted.) That year, he sold his 282-foot yacht to the Sultan of Brunei, who soon flipped it to Donald Trump. –Matt Stieb

Kissinger, Henry: Secretary of State and national-security adviser.

Name found in Epstein's black book.

One of the century's most notorious practitioners of cutthroat realpolitik, Kissinger served on the Council on Foreign Relations with Epstein.

Kissinger, Nancy: Philanthropist.

Epstein and Kissinger served on the Rockefeller University board alongside Nobel laureate Joseph Goldstein, socialite Brooke Astor, and Texas billionaire Robert Bass.

Kleman, Leah: Art dealer.

She told Vanity Fair in 2003 that Epstein lived like a "modern maharaja" and described his haggling over art prices as "something like a scene out of the movie Mad Max: Beyond Thunderdome."

Koch, David: Plutocrat.

Name found in Epstein's black book.

Kosslyn, Stephen: Harvard psychologist.

Name found in Epstein's black book.

"He is amazing," Kosslyn said of Epstein in a 2002 New York profile. "Like a honeybee – he talks to all these different people and cross-pollinates. Just two months ago, I was talking to him about a new alternative to evolutionary psychology. He got excited and sent me a check."

Krauss, Lawrence: Cosmologist.

Epstein was a major donor to his program at Arizona State University, and Krauss teamed with the financier to host a conference of Nobel laureates in the U.S. Virgin Islands in 2012. "Jeffrey has surrounded himself with beautiful women and young women, but they're not as young as the ones that were claimed," he told the Daily Beast in 2011. "I always judge things on empirical evidence, and he always has women ages 19 to 23 around him but I've never seen anything else. So as a scientist, my presumption is that whatever the problems were I would believe him over other people. I don't feel tarnished in any way by my relationship with

Jeffrey. I feel raised by it." This spring, Krauss retired amid allegations of his own sexual harassment.

Laybourne, Geraldine: TV executive.

Name found on Epstein's private jet log.

Co-founder of Nickelodeon and, with her husband, Kit, and pal Oprah, the Oxygen network.

Le Bon, Simon: Singer.

Name found in Epstein's black book.

The caricature playboy heartthrob at the front of Duran Duran.

Lefcourt, Gerald: Epstein's lawyer.

Name found in Epstein's black book.

A white-collar defense attorney to the stars, Lefcourt has also represented Black Panther Huey P. Newton, Sid Vicious, Tracy Morgan, Russell Crowe, insider trader Michael Milken, and Murder Inc. Records founder Irv Gotti. -Matt Stieb

Lefkowitz, Jay: Attorney for Epstein

Lefkowitz negotiated the terms of Epstein's negligently lenient plea deal with his former Kirkland & Ellis colleague Alexander Acosta.

Now at Columbia Law, he served in both Bush administrations, as director of Cabinet affairs for H.W. and deputy executive secretary to the Domestic Policy Council and special envoy for human rights in North Korea for W. –Matt Stieb

Love, Courtney: Singer.

Name found in Epstein's black book.

Maxwell, Ghislaine: Epstein's ex turned right-hand woman.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

With Ghislaine Maxwell at Cipriani Wall Street in 2005. Photo: Patrick McMullan/Getty Images

She was there at the socialites' dos: Cornelia Guest's holiday bash, Georgette Mosbacher's party for the writer Michael Gross. At real-estate mogul Aby Rosen's birthday, at Harvey Weinstein's cocktail party. At film screenings and store openings and fashion shows, at Tina Brown's home and Arianna Huffington's and the Time 100 Gala. For years, though not lately, Maxwell was a constant on the New York social scene in its most Upper East iteration. She was a friend of everyone, if an intimate of few.

Maxwell seemed to know many rich and powerful men – articles mention her dining with Bill Clinton, photos show her partying with Elon Musk and deep in conversation with Stephen Schwarzman – but her most durable connection has been with Epstein. She was, as he once put it, his "best friend." Maxwell, 57, has been accused in civil suits of serving as his procuress, luring women and girls into Epstein's web.

In court documents, Epstein's accusers allege that Maxwell – who denies all and has never been criminally charged – acted as a recruiter, an instructor, and in some cases a participant in the abuse he practiced. Virginia Roberts Giuffre, who claims Maxwell recruited her on behalf of Epstein when Giuffre was a 16-year-old spa attendant at Mar-a-Lago in Palm Beach, where Epstein has a home, said much of her grooming came from Maxwell. "The training started immediately," Giuffre said in a video interview with the Miami Herald. "It was everything down to how to give a blow job, how to be quiet, be subservient, give Jeffrey what he wants."

"Every pretty girl in New York, in those days, Ghislaine would invite to Jeffrey's," said Euan Rellie, an investment banker and social fixture who has known Maxwell for years and who, along

with his wife, the author and socialite Lucy Sykes, was a fellow guest at a dinner for Prince Andrew at Epstein's townhouse in the early aughts. Maxwell and Epstein had been attached, but she was "now an employee of his, as I understood it," Rellie said. "Her job was to jazz up his social life by getting fashionable young women to show up." He presumed the young women to be in their 20s.

Tabloid reports on Maxwell claim she managed Epstein's properties from his office on Madison Avenue, which appeared in public records for many years as one of Maxwell's addresses. Epstein, for his part, said she wasn't on the payroll, yet she did errands for him; hunted for a yoga teacher in California and acted as intermediary when he wanted to give his friend the billionaire Les Wexner a family portrait painted by Nelson Shanks.

She was said to be wickedly funny and unusually knowledgeable, glamorous, and, on top of that, British. ("I think New Yorkers are charmed by that high-end English accent," photographer Patrick McMullan said.)

What's more, she was exotic. She had explored the seas and could pilot a helicopter, or maybe a submarine, one acquaintance thought – a MacGyver of the gala circuit.

Maxwell arrived in New York in the early '90s, on the cusp of her 30th birthday. English-born and poshly educated, she was the favorite daughter of Robert Maxwell, the English media mogul, whose holdings included newspapers, notably the tabloid Daily Mirror in London, and the Macmillan publishing house in the U.S. Ghislaine had founded a social club for women in London and worked for another of her father's papers, and, according to the New York Post, she came as his emissary to American society when he bought the New York Daily News in 1991.

But that same year, Robert was found dead – by suicide, murder, or accident (the official inquest's ruling, though opinions vary) – in the Atlantic, off the Canary Islands. (He was last seen on the deck of his yacht, the Lady Ghislaine.) Soon after, he was discovered to have plundered the pension funds of the Mirror to shore up his floundering empire. Ghislaine was reported to have an income for life from a family trust, but at t80,000 a year, it would hardly be enough to sustain a high-flying lifestyle.

The meet-cute of Epstein and Maxwell in New York is unclear, and neither has historically gone into any great detail. By 1992, they were already linked, showing up at a Mar-a-Lago party

with each other in Palm Beach, where Trump and Epstein ogled women together in front of NBC cameras. Suffice it to say they were romantically linked and then platonically linked. (Epstein told people his former paramours move "up, not down," to friend status.)

For a woman seen everywhere about town, she is curiously silent in the press, except where ocean conservation is concerned. In 2008, she hosted a cocktail party for the board of the nonprofit Oceana at her townhouse on East 65th Street. And by 2012, she had launched the TerraMar Project, a conservation nonprofit of her own, of which, according to tax filings, she was president but from which she drew no salary. She gave a ted Talk about its work and talked it up at the U.N. and in the press, which credited TerraMar as her "brainchild."

From the New York social world, she has vanished. "I have not seen her in a zillion years," one acquaintance said. The party photos dried up in 2016. Her 65th Street townhouse was sold for just over \$15 million that year. Where is she now? One social-watcher guessed the islands; others think Europe. She incorporated a company – Ellmax, a play on her name – in the U.K., and TerraMar's

last two years of tax filings listed the address of an accounting firm near Boston. (An executive there declined to provide any forwarding information.)

"She seemed like a woman who didn't have any real job, didn't have any real boyfriend, had lost her dad," Rellie said of his impressions of her when they'd met. "A woman adrift who was clinging on to whatever she could find." –Matthew Schnerier

Read More: The Socialite on Epstein's Arm

McMullan, Patrick: Photographer.

Name found in Epstein's black book.

Meister, Robert: Insurance executive.

Introduced Epstein to Leslie Wexner after Epstein met and charmed Meister on a plane to Palm Beach, according to James Patterson's book *Filthy Rich*.

Read More: Author James Patterson on Jeffrey Epstein's 'Unbelievable' Crimes

Minsky, Marvin: MIT professor and pioneer of artificial intelligence. Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Mitchell, George: Senate majority leader.

Name found in Epstein's black book.

The former senator was appointed the U.S. special envoy for Northern Ireland by President Clinton and was an architect of the Good Friday Agreement. He called Epstein a "friend," and the address book lists a dozen numbers for him under the heading "Piper, Rudnick," the name of the Washington law firm where Mitchell was a partner.

Monckton, Rosa: Former CEO of Tiffany & Co. in the U.K.

Name found in Epstein's black book.

Epstein's "close friend since the early 1980s," according to the 2003 profile of Epstein written by Vicky Ward in Vanity Fair: "Monckton recalls Epstein telling her that her daughter, Domenica, who suffers from Down syndrome, needed the sun, and that Rosa should feel free to bring her to his house in Palm Beach anytime."

Murdoch, Rupert: Media mogul.

Name found in Epstein's black book.

Murdoch has two numbers – one New York, one California – listed in the address book.

Myhrvold, Nathan: Businessman.

The legendary patent troll turned impresario of molecular gastronomy dined at Epstein's home.

Pagano, Joe: Venture capitalist.

Name found on Epstein's private jet log.

The chief executive, secretary and treasurer, principal accounting officer, and principal financial officer of an insecticide–research company, Pagano even visited Epstein in jail.

Pastrana Arango, Andrés: Former Colombian president.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Filed in the address book under "ex president of Colu."

Perelman, Ronald: Revlon chairman.

Name found in Epstein's black book.

The billionaire invited 14 guests, including Epstein, Jimmy Buffett,

and DNC co-chair Don Fowler, to his Palm Beach home for a Bill Clinton fund-raiser in 1995.

Perlman, Itzhak: Violinist.

Name found in Epstein's black book.

Pinker, Steven: The linguist who became a celebrity optimist.

With Lawrence Krauss and Steven Pinker. Photo: via Facebook

Pinker is one of the famous intellectuals most often linked to Epstein, but he says he flew on Epstein's private plane only once in 2002 and that he was involuntarily placed next to him for a picture at Lawrence Krauss's Origins Project's annual conference in 2014: "If I had more wherewithal, I would not have indulged my friend in sitting with him. Despite what various friends and colleagues all said about what a genius he was, I found him tedious and distasteful. Even before I knew about the criminality, I found it irritating to talk to him, all the more so because the reason he was in the conversation was because he had given money to these various projects. He likes schmoozing with smart and intellectual people, but he couldn't really or had very little interest in exploring an issue. He'd wisecrack, change subjects,

or get bored after a few seconds. He's a kibitzer more than a serious intellectual." Nevertheless, Pinker supplied some linguistic expertise that his friend Alan Dershowitz used to defend Epstein during the 2008 trial. -Matt Stieb

Pinto, Alberto: Interior designer for the gold-leaf life. Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log. Forget for a moment the mural featuring Epstein in the middle of a prison yard complete with guards and barbed wire. Let's also forget the life-size doll hanging from a chandelier, and the chess set with figures of his staff as pieces to play with. Let's instead focus on the very lush Euro-Orientalist décor of Epstein's 21,000-square-foot seven-story Beaux-Arts mansion, decorated by none other than the late great Alberto Pinto, one of the world's top prestige interior designers. His clientele included princes, moguls, and wannabe princes, as captains of industry so frequently are, and Epstein clearly aspired to that provenance and history. He flew Pinto on his private plane, as he did other architects and designers (Jean-Michel Gathy, Ricardo Legorreta, and Peter Marino are also listed in Epstein's flight logs), and lived like a modern pasha in rooms lavished with money that bought custom-tooled gold leather walls (at least they were made to

look like tooled-leather walls) and leopard-print upholstered armchairs in the dining room that appear to be covered in silk velvet. It was exactly the sort of project Pinto relished, flexing all the artisanal muscle that a designer of his stature can exercise when cushioning his client's home. -Wendy Goodman

Pittman, Bob: Chairman and CEO of iHeartMedia, Inc.
Name found in Epstein's black book.

Posen, Felix: Philanthropist
Name found in Epstein's black book.

Former business partner of Marc Rich (who was famously indicted for tax evasion and trading with Iran, before being even more famously pardoned by President Clinton), with whom he paired on deals in the Soviet Union before the fall of communism.

Pritzker, Tom: Executive chairman of the Hyatt Hotels Corporation.
Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.
Known to dine with Epstein in the early aughts.

Radziwill, Carole: Author and television personality.

Name found in Epstein's black book.

The daughter-in-law of Lee Radziwill and a Real Housewife of New York.

Ranieri, Lewis: The "father" of mortgage-backed securities.

Name found in Epstein's black book.

Another Epstein dinner partner.

Richardson, Bill: Former New Mexico governor.

Name found in Epstein's black book.

Zorro Ranch, Epstein's New Mexico property. Photo: Reuters/
REUTERS

Epstein donated \$50,000 to each of his gubernatorial campaigns. A spokeswoman for Richardson told the Albuquerque Journal that Richardson recalls visiting Epstein's New Mexico ranch only once, during his first run for governor in 2002.

Riggio, Steve: Barnes & Noble CEO.

Photographed with Epstein at the 1999 Edge Foundation Billionaires' Dinner, and twice met him at the TED conference.

Rivers, Joan: TV host, actress, and comedian.

Name found in Epstein's black book.

Rose, Charlie: Television journalist.

Name found in Epstein's black book.

You learn things answering phones, and in the spring of 2005, answering Charlie Rose's phone at his PBS show, you would learn that his friend Jeffrey Epstein had some recommendations to make for whom Rose ought to hire as his next assistant. Written call logs from 2005 and 2006 show Epstein and his own assistant calling dozens of times, making plans for lunch and tea in Manhattan or to try to meet up in Paris. Epstein also called with a total of five women's names and phone numbers. One woman was described as "world's most perfect assistant she used to work for Harvey Weinstein he's lucky if he can get her." Another entry reads, "Jeffrey Epstein wants to talk to you before you call these two girls." A fourth woman shows up on the manifests of Epstein's jet, including on Bill Clinton's trip across Africa, and wound up working at the Clinton Foundation. Two former staffers remember another Epstein referral, a young woman not mentioned in the logs, who interned at the show. In all, Rose hired three ("Jeffrey Epstein from time to time recommended various

candidates for open positions at the Charlie Rose Show," Rose's representative said in a statement, but said the ex-host only learned about Epstein's alleged abuse years later, when he pleaded guilty in Florida). When I called one of these women recently, she was stunned to learn she was one of many women Epstein recommended for the job. "I was being offered up for abuse," said the woman, who was 22 at the time she worked for Rose. It helped her understand not only how her boss Rose – whom in 2017 she would accuse, along with 34 other adult women, of sexual harassment – had treated her, but also how the rest of the staff had seen her. And it helped her understand a grim version of networking among powerful men. –Irin Carmon

Sacco, Amy: Nightlife impresario.

Name found in Epstein's black book.

The undisputed club queen of aughts New York, Sacco ran Lot 61 in Chelsea, which was famous for using fresh fruit in its drinks, and later Bungalow 8, which prided itself on discretion, the kind of place where celebrities could behave badly and not have to worry about appearing in "Page Six." Sacco was a pioneer of marrying nightlife with concierge-style indulgences for the very rich: Her staff would get you whatever you needed: pizza

delivery, peanut M&M's, a private flight to Miami leaving from Teterboro as soon as you could get there.

Schank, Roger: Chief learning officer at Trump University.
Visited Epstein in prison in 2008.

Schumer, Chuck: New York's senior senator.

One of many politicians to receive donations from Epstein over the years. Epstein gave bipartisanly but not equally: Between 1990 and 2004, he gave more than \$139,000 to Democrats and just over \$18,000 to Republicans. Epstein also gave to a handful of politicians in New Mexico, where he'd purchase the Zorro Ranch from former governor Bruce King and where he was not required to register as a sex offender. In recent weeks, politicians including Schumer decided to donate an equal amount to charity.

Shriver, Maria: Journalist and former First Lady of California.

Name found in Epstein's black book.

Two California numbers are listed in the address book.

Siegal, Peggy: Elite New York's glue.

Name found in Epstein's black book.

A brazen and relentless publicist of the old school, Siegal understands one thing well: "Bringing people together. Everyone needs to feel that they belong." At least a certain kind of accomplished person, no matter, frankly, how they went about getting there (who was she to judge?). Known for her movie premieres and other guest-list-driven social events, she bragged that she "ruined the Hamptons" to Vanity Fair in a profile back in 1996.

Publicity-party invites are an amoral game, driven by status and FOMO. Like everyone, she worked with Harvey Weinstein when he was an Oscar machine, the toast of the town. So you can't blame Siegal for including someone who already knew all the boldface power people. In 2008, in the teeth of the accusations against Epstein, he was spotted by a New York party reporter, "unshaven, smiling that feline-monkey grin," at the Siegal-engineered screening of the HBO film Bernard and Doris at the Time Warner Center. But after prison, apparently Epstein needed her more than ever: In a Times story on how Manhattan's A-list refused to shun him, Siegal in particular was willing to help him (for free, apparently), "using her gate-keeping powers to usher Mr. Epstein, a friend, into screenings and events." In 2010, she

threw a dinner party at his Upper East Side townhouse for Prince Andrew, Katie Couric, George Stephanopoulos, Charlie Rose, and Woody Allen. She and Epstein might have had other reasons to get along: Siegal, who has just turned 72, is a self-invention as well, without a particularly pedigreed background. Also notable is the fact that, as she told Vanity Fair in 2012, "my favorite way to travel" to Cannes is "on a friend's G5 from Teterboro to Nice." –Carl Swanson

Slater, Rodney: Secretary of Transportation under Bill Clinton.

Name found on Epstein's private jet log.

Flight logs record Slater taking a flight from Ghana to Nigeria in September 2002.

Soros, Peter: Nephew of George Soros.

Name found in Epstein's black book.

Conspiracy theorists looking through Epstein's black book will be disappointed that George Soros never appears – but they can find Peter.

Spacey, Kevin: Actor.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Flew with Bill Clinton to Africa (and, according to flight logs, the Azores) on Epstein's plane.

Spector, Warren: Bear Stearns executive.
Name found on Epstein's private jet log.

Stanbury, Caroline: Socialite.
Name found in Epstein's black book.
Went on to star on Bravo's Ladies of London.

Starr, Kenneth: Former United States solicitor general.
Obviously, lawyers do not share guilt for their clients' crimes. But it's striking that Kenneth Starr chose to join Jeffrey Epstein's defense team in 2007, after his moral fulminations against Bill Clinton's sexual perfidy. His obsessive pursuit of President Clinton made him a folk hero on the right, representing the defense of traditional sexual virtue and the notion that it was under assault by Bill Clinton and the liberal elite. His special-prosecutor exploits propelled him to the presidency of the conservative Baptist Baylor University. During his tenure, the football program engaged in a horrific pattern of sexual abuse that led to the dismissal of the football coach and the removal

of Starr after an investigation found "actions by University administrators that directly discouraged some complainants from reporting or participating in student conduct processes."

It is perhaps coincidental, but Starr has tracked the broader conversion of the religious right from sexual shaming to sexual shamelessness. In an era when Donald Trump has exposed the hollowness of so many values conservatives allegedly hold dear, it is fitting that this Zelig of right-wing sexual hypocrisy has made yet another cameo. –Jonathan Chait

Stephanopoulos, George: Former White House communications director.

Attended a dinner at Epstein's Upper East Side townhouse for Prince Andrew in 2010. "That dinner was the first and last time I've seen him," Stephanopoulos said recently. "It was a mistake to go."

Summers, Larry: Former Treasury secretary.

Name found on Epstein's private jet log.

With Robert Trivers and Larry Summers at Harvard in 2004.

Photo: Rick Friedman/Polaris

By the time the accusations of Epstein trafficking in girls surfaced, Larry Summers was out as Harvard's president, having alienated much of the faculty, including two black professors who jumped ship, and spitballing about women's biological inferiority in the sciences. But his tenure – 2001 to '06, bookended by serving as Bill Clinton's Treasury secretary and Barack Obama's director of the National Economic Council – overlapped with a high-water mark of Harvard's love affair with Epstein. Epstein, reads a story published in the Harvard Crimson in 2003, "has found Harvard the perfect staging ground for his intellectual pursuits." Then-president Summers didn't comment, but Alan Dershowitz confided that Epstein "speaks well of Larry, and I think he admires Larry's economic thinking." Lucky Larry, to be recognized by such an eminence.

Epstein, of course, was not an alumnus of Harvard (or anywhere), or a faculty member, but he was a donor. Asked by the Crimson in 2006 whether Epstein's \$6.5 million donation should be returned, interim president Derek Bok referred to an earlier statement that Harvard has no "obligation to investigate each

donor and impose detailed moral standards." Summers imposed his own moral standards, hitching a ride on Epstein's plane. (A representative had no comment.) Even after Epstein registered as a sex offender, the Boston Globe reported, Summers's wife, Harvard English professor Elisa New, accepted Epstein's \$110,000 donation to her PBS poetry show. -Irin Carmon

Taymor, Julie: Director.

Name found in Epstein's black book.

Responsible for one of the biggest hits in Broadway history, The Lion King, and one of the biggest flops, Spider-Man: Turn Off the Dark.

Trivers, Robert: Evolutionary biologist.

In 2015, he defended Epstein, saying, "By the time they're 14 or 15, they're like grown women were 60 years ago, so I don't see these acts as so heinous." This month, he called his past statement "stupid and offensive."

Trump, Donald: President and partygoer.

Name found in Epstein's black book.

At a party at Mar-a-Lago on November 1992. Photo: via NBC
 There it was, yet another tape. This time, the now-president was filmed, in footage dredged up by NBC, in 1992 at Mar-a-Lago, hosting a party attended by a bevy of Buffalo Bills cheerleaders – and Epstein, from whom Trump has tried to distance himself since the arrest. He knew him only like anyone else in Palm Beach knew him, he said recently, although there were several entries for Trump in the black book, including a "direct emergency contact," and 17 years ago Trump had boasted to this magazine that he'd known him forever and that he was a "terrific guy."

It's not just the denial in the face of evidence that, yes, he really did hang out with the guy that makes this set of film so classically Trumpian. The tape distills Trump to a certain essence: In this frame, he dances, snapping his fingers and spinning, surrounded by women – but profoundly alone, backing off and avoiding eye contact the second a woman moves in to dance with him. In another frame, he smiles with self-satisfaction as a crowd of women chants his name. Surrounded by a group of cheerleaders about to pose for a picture, he reaches around the waist of one and pulls her sharply in to him, then briskly cups her behind in a businesslike, joyless fashion while she reaches for her hair to maintain smiling

composure. It's as if he thinks it's his vaguely grim duty, as an American man playing the campiest possible version of swinging billionaire bachelor, to grab the closest available body part.

And most telling is his sideline locker-room talk with Epstein, whom the camera catches entering the party, greeted warmly by Trump. Like teenagers, they stand at the edges of the dance floor, pointing out the women they like, laughing at private jokes about them, rating them as hot. Here, there is joy. You see in this moment two outer-borough boys who have successfully crashed the Manhattan Establishment, who have boorishly, clumsily used money to get everything they want – but whose desires have never moved beyond an adolescent vision of the world, of women, of men, of the good life, of who merits consideration and who can be used.

In middle age, Trump had enough self-control to understand that his worst instincts were best received by men who were an awful lot like him. Now, as an old man – the oldest teenager ever – Trump has lost even that filter. He's turned the whole country into his bunga-bunga party, made a Mar-a-Lago of the world stage, and divided us into Epsteins and cheerleaders – either co-

conspirators who love the license his immaturity grants or else disposable collateral damage. –Noreen Malone

Read More: NBC Obtained Trump–Epstein Footage After Trump Kissed an Anchor Without Consent

Trump, Ivana: Donald Trump's first ex–wife.
Name found in Epstein's black book.

Trump, Ivanka: Daughter of Donald and Ivana Trump.
Name found in Epstein's black book.

Trump, Melania: Wife of Donald Trump.

With Trump, Melania, and Maxwell at Mar–a–Lago in 2000. Photo: Davidoff Studios Photography/Getty Images

Epstein has reportedly bragged that he's the one who introduced Melania to her future husband. At the very least, the three have traveled together: She flew with Epstein on then–boyfriend Donald Trump's plane in 2000.

Read More: Remembering the Time Jeffrey Epstein Rode on Donald Trump's Plane

Tucker, Chris: Actor.

Name found in Epstein's black book and on Epstein's private jet log.

Flew with Bill Clinton to Africa on Epstein's plane.

Tuttle, Edward: Architect of a conspiratorial fever dream.

Name found on Epstein's private jet log.

Aerial detail of "the temple" on "Pedophile Island." Photo: via Inside Edition

Who built the temple? Tuttle, a designer of luxury resorts by trade, renovated the main compound on Epstein's 70-acre private island in 2003. Sometime between 2009 and 2013, a "temple" appeared on the island: a large, boxy, blue-and-white-striped structure with a golden dome, surrounded by palm trees. In the days after Epstein's arrest, the temple became the object of fervent speculation online. It was the kind of irresistible conspiracy-bait that exemplifies the Epstein story: On the one hand, shouldn't it be enough that a mysteriously wealthy banker with connections to the globe's most powerful people was apparently operating a child sex-trafficking ring without dabbling in theories about occult island temples? On the other hand, though, once you've accepted

that, why would occult island temples be so out of the question? On the edges, the Epstein saga could seem less like a news story than like a brutal, unreadable fairy tales. Or maybe it was a desire to take a story about financial power and social privilege colluding to protect a criminal predator and transform it into something more terrible and monumental. After weeks of speculation, the first eyewitness account revealed that what the "temple" contained wasn't a necromantic shrine but a gym, decorated with a framed photograph of a topless woman. -Max Read

Vance, Cyrus Jr.: Prosecutor in the crosshairs.

There are currently 475 level-three sex offenders registered in New York County, but in 2011, when an attorney from the office of Cy Vance, Manhattan DA, argued that Epstein's risk level should be reduced, Justice Ruth Pickholz responded, "I have to tell you I am a little overwhelmed because I have never seen a prosecutor's office do anything like this." Pickholz denied the request - Epstein's risk assessment put him 20 points above the required threshold for the highest level of offender - and the DA's office later reversed its request. Though there's no indication Vance and Epstein were friendly, his office has been criticized previously for declining to pursue sex-crimes charges

against Harvey Weinstein that coincided with a donation from his attorneys (though Weinstein has since been charged by Vance's office) and fraud charges against Ivanka and Donald Trump Jr.
-Irin Carmon

Wachner, Linda: Head of the textile corporation behind Calvin Klein and Speedo.

Name found in Epstein's black book.

Wallace, Mike: 60 Minutes journalist.

Name found in Epstein's black book.

Walters, Barbara: Broadcast journalist and TV personality.

Name found in Epstein's black book.

Weinstein, Bob: Former co-chairman of Miramax Films and the Weinstein Company.

Name found in Epstein's black book.

Wexner, Leslie: The money behind the money.

Name found in Epstein's black book.

Retailing billionaire Leslie Wexner was Epstein's only known client,

the man who transferred the rights to that famous townhouse to him for free in 2011, years after they were supposed to no longer be in contact. The relationship stretches back to the late 1980s, a time when Wexner's star was on the rise. A 1985 cover story for New York visited him in Columbus, Ohio, where his retail empire was built. Journalist Julie Baumgold described how he, not unlike Epstein, was a self-made man, addicted to self-improvement, how he didn't know how to pronounce La Grenouille correctly and wanted to have his picture taken at the Whitney, and noted that "Wexner is what used to be known as a 'confirmed bachelor.'" (He later married and has four children.) Not long after that piece, he was introduced to Epstein, who had left Bear Stearns under a cloud and was broke. He and Wexner hit it off, and Epstein soon began managing Wexner's finances. Wexner's credibility lent plausibility to the notion that Epstein managed billions from his Caribbean-island redoubt. Associates of Wexner, who is now worth \$6.6 billion, didn't understand the attraction. Soon after the men began working together, Epstein moved into Wexner's Upper East Side mansion. Wexner bought the seven-story townhouse in 1989 for \$13.2 million but apparently lived there only for a few months. The title was transferred in 2011 to a Virgin Islands entity controlled by Epstein. It is now worth \$56 million. -Michelle Celarier and Carl Swanson

Read More: Who Is Les Wexner, and How Is He Connected to Jeffrey Epstein?

Wiesel, Elie: Nobel Prize winner.

Name found in Epstein's black book.

Zagat, Nina and Jim: Publishers.

Name found on Epstein's private jet log.

Zuckerman, Mort: Media mogul and newspaper publisher.

Zuckerman went into business with Epstein – briefly – in 2004, spending \$25 million to invest in Radar, but he pulled the plug after just three issues. He first attempted a deal with Epstein in 2003, when he was part of a consortium with Michael Wolff, Donny Deutsch, Nelson Peltz, and Harvey Weinstein to buy New York Magazine.

Want more stories like this one? Subscribe now to support our journalism and get unlimited access to our coverage. If you prefer to read in print, you can also find this article in the July 22, 2019, issue of New York Magazine.

نامه حقوقی مهم کن استار در سال ۲۰۱۸ در دفاع از اپستین

https://jmail.world/thread/HOUSE_OVERSIGHT_030318?view=person

خبرنگار فاکس از درشویتس میپرسه این قضیه رهبران جهان که طرح کلینتون بود و اپستین جزء نفرات اصلی بود چیه

https://jmail.world/thread/HOUSE_OVERSIGHT_029501?view=person

سلام آلن

داشتم پرونده‌های مربوط به پرونده جفری اپستین، از جمله پرونده جنایی اصلی که شما در آن از آقای اپستین دفاع کردید، را می‌خواندم که نامه‌ای را دیدم که شما و جرالدفکورت به نمایندگی از او در تاریخ ۶ ژوئیه ۲۰۰۷ نوشته بودید.

در این نامه آمده است: «آقای اپستین بخشی از گروه اصلی بود که طرح ابتکاری جهانی کلینتون را مطرح کرد، طرحی که به عنوان «گرد هم آوردن جامعه‌ای از رهبران جهانی برای تدوین و اجرای راه‌حل‌های نوآورانه برای برخی از مهم‌ترین چالش‌های جهان» توصیف می‌شود. تمرکز این طرح بر فقر، تغییرات اقلیمی، سلامت جهانی و درگیری‌های مذهبی و قومی است.»

فقط می‌خواستم روشن کنم که آیا آقای اپستین در هیئت مدیره بوده یا به عنوان بنیانگذار در جایی یا در هیچ سندی مرتبط با بنیاد ذکر شده است

و اگر چنین است، در چه سمتی. همچنین می‌خواستم مشخص کنم که منظور شما از عضویت در گروه اصلی به طور خاص چیست. من یک اسکرین شات از دقیقاً همان قسمتی که به آن اشاره می‌کنم، ضمیمه کردم.

کتابهای اپستین بلومبرگ

<https://www.bloomberg.com/graphics/2025-jeffrey-epstein-emails-books/>

In October 2016, when a new book about Jeffrey Epstein came out, he bought 17 copies. A few months after that, he picked up six books about narcissism.

And in 2019, in Epstein's last weeks of freedom, he made his final purchases for his Kindle: a guide to raising children, though he wasn't known to have any, The Annotated Lolita and Nietzsche's The Birth of Tragedy.

Epstein has been one of the most scrutinized figures in contemporary America, and his crimes among the more notorious. Just this week, a congressional committee released a

trove of documents from Epstein's estate, which shows him saying President Donald Trump "knew about the girls"—a claim Trump has repeatedly denied—and hobnobbing with powerful figures from politics, academia and the media. Even so, much about Epstein's life and success remains an enigma.

But a separate cache of more than 18,000 emails obtained by Bloomberg News offers another window into the mind of a sex offender who federal officials say harmed as many as 1,000 people.

Epstein, a university dropout, was an avid reader with eclectic tastes—or at least a voracious purchaser of books, according to receipts from Amazon that were sent to his private Yahoo account. The purchases don't reveal all. He may have given some books to others, and anyone who's ever bought a book knows it doesn't necessarily get read. But they illuminate some of what interested him: genes, Vatican conspiracy, Woody Allen, negotiation, Trump, high modernism, middlebrow erotica and why we love the people who hurt us.

This timeline examines the books Epstein bought in the final decade of his life. It begins in September 2007, around the time he

signed his notorious non-prosecution agreement—an arrangement that closed a federal investigation in exchange for his guilty plea to state charges in Florida—and ends in 2019, just weeks before his death in a jail cell in New York.

2007

September

The first book receipts in Epstein's inbox are about math, a subject he taught in a New York prep school before his Wall Street career.

Cover of *Conversations with a Mathematician*

Cover of *Exploring Randomness*

October–December

Epstein ordered books on wisdom, suffering and spiritual healing.

Cover of *Passion: An Essay on Personality*

Cover of *Time and Chance*

Cover of *Seven Pillars of Wisdom*

Cover of *The End of Suffering: Fearless Living in Troubled Times... or, How to Get Out of Hell Free*

Cover of *Miracles of Mind: Exploring Nonlocal Consciousness and Spiritual Healing*

Cover of The Jesus Dynasty: The Hidden History of Jesus, His Royal Family, and the Birth of Christianity

Cover of Chakra And Kundalini Workbook

December 24

On Christmas Eve, while Epstein's team was trying to change the terms of his agreement with prosecutors, he ordered esoteric guides to tantric sex and erotic spirituality.

Cover of Secrets of Western Tantra

Cover of Modern Sex Magick: Secrets of Erotic Spirituality

Cover of Ecstasy Through Tantra

2008

June 30

Epstein pleaded guilty as planned and began serving a sentence in Palm Beach County, Florida.

A few weeks later, he had a request for one of his assistants:

From: J. Epstein <jeeproject@yahoo.com>

To: (REDACTED) <(REDACTED)@yahoo.com>

Date: Mon, Jul 14 2008 11:03 AM

Subject: Re:

please re order , the yoga book and order nabokov soft cover novels, i love you and miss you

2009

July

Epstein was released from custody to one year of home detention. He registered as a sex offender with the Florida authorities. There's a notable gap in activity between July 2008 and October 2013. The inbox was one of multiple email accounts Epstein used for different purposes. There are indications that many of the emails in this one were deleted. Read more about how Bloomberg News vetted Epstein's emails.

2013

October–November

After the lull, Epstein bought two books about wealth—a guide to managing it and an obscure biography of a member of one of the world's richest families.

Cover of Baron Edmond Rothschild: The Story of a Practical Idealist

Cover of Family Wealth Management: Seven Imperatives for Successful Investing in the New World Order

2014

April 24

Epstein bought two novels about a lecherous globetrotter named Harry Flashman.

Cover of Flashman: A Novel

Cover of Flash for Freedom!

O.R.G.Y.

Epstein ordered different installments in a series called The Man From O.R.G.Y., a pulpy thriller spoof that follows a sex researcher who's also a spy. A year later, Epstein bought more. (The series helped inspire him to become rich, a friend once told Mother Jones.)

April 24, 2014

Cover of The Tight End

April 30, 2014

Cover of The Man From O.R.G.Y.

June 11, 2015

Cover of The Man From O.R.G.Y. Thy Neighbor's Orgy

June 11, 2015

Cover of Around the World is not a Trip

June 12, 2015

Cover of Room At the Topless

June 12, 2015

Cover of *Dr. Nyet: The Man From O.R.G.Y. Again*

June–July

Epstein picked a history of money and a guide to male fitness.

Cover of *Money: The Unauthorized Biography*

Cover of *The Complete Book of Pilates for Men: The Lifetime Plan for Strength, Power & Peak Performance*

September 9

Epstein bought this novel about a socially awkward genetics professor looking for love. Two months earlier, Bill Gates published a blog post calling it one of the most profound novels he'd read in a long time.

Cover of *The Rosie Project: A Novel*

October 14

Epstein's next book purchase claims to scientifically prove that the dead are resurrected.

Cover of *The Physics of Immortality: Modern Cosmology, God and the Resurrection of the Dead*

October 17

Epstein ordered six copies of a book explaining how to cater to billionaires.

Cover of *The Celebrity Assistant's Handbook: How To Successfully Work With Celebrities, Billionaires, And The Top One Percent*

December

At auction, biologist James Watson sold his Nobel Prize medal—awarded for his work discovering DNA's structure—for more than \$4 million to a Russian billionaire. Epstein ordered one of Watson's memoirs that day, and another the next.

Cover of *Genes, Girls, and Gamow: After the Double Helix*

Cover of *Avoid Boring People: Lessons from a Life in Science*

2015

February–December

Epstein's new purchases included books on Vatican secrets and Norman Mailer on feminism.

Cover of *Diversity and Complexity*

Cover of *Between two stools: Scatology and its representations in English literature, Chaucer to Swift*

Cover of *The Prisoner of Sex*

Cover of Merchants in the Temple: Inside Pope Francis's Secret Battle Against Corruption in the Vatican

Cover of The Vatican Exposed: Money, Murder, and the Mafia

Cover of Just Money: How Society Can Break the Despotism of Finance

Cover of Love and Math: The Heart of Hidden Reality

Cover of Tropic of Cancer

Cover of Why Lyrics Last

Cover of The Virgin in the Garden: A Novel

Cover of Through the Dark Labyrinth: A Biography of Lawrence Durrell

Cover of Madame 12/1997

December 27

Epstein ordered and, after a delay, was sent a short-story collection by literary critic Edmund Wilson. It had been banned in New York for obscenity, which the Supreme Court upheld in 1948, though Wilson's book was later revised and reprinted.

Cover of Memoirs of Hecate County, A New, Revised Edition

2016

January

In the weeks before Epstein turned 63, he bought books by

and about Woody Allen. The filmmaker was among the friends and neighbors who penned birthday tributes to Epstein that year, according to the New York Times. Allen's letter compared Epstein's mansion to Dracula's castle, with "three young female vampires who service the place." This year, the Sunday Times quoted Allen saying Epstein had told him he'd been "falsely put in jail in some way" and had been "trying to make up for it now by being philanthropic."

Cover of *The Unruly Life of Woody Allen*

Cover of *Woody: The Biography*

Cover of *Woody Allen on Woody Allen*

Cover of *Without Feathers*

Cover of *The Insanity Defense: The Complete Prose*

April–May

Epstein's new books ranged from a stoic guide to life to Don DeLillo's novel about a billionaire chasing immortality and the work of philosopher Ludwig Wittgenstein.

Cover of *The Negotiator: A Memoir*

Cover of *Zero K*

Cover of *Underworld: A Novel*

Cover of Tractatus Logico-Philosophicus

Cover of Wittgenstein: Philosophy in an Hour

Cover of A Macat analysis of Ludwig Wittgenstein's Philosophical Investigations

Cover of Diagrams & Dollars: Modern Money Illustrated

Cover of Emotion and Meaning in Music

Cover of The Wisdom of Life

Cover of The Art of Living

Cover of Inside, Outside: A Novel

Cover of Nemesis

May 3

Virginia Giuffre sat for a deposition in her defamation lawsuit against Ghislaine Maxwell, Epstein's former girlfriend and a close partner for years. Giuffre, who accused Epstein of sexually abusing her when she was a teenager, died this year.

May 7

In the months before Epstein's jail sentence, he had fielded advice from Howard Gardner, an influential psychologist at Harvard who helped start an initiative on living ethically. Years later, Epstein bought Gardner's book about four geniuses and "our own extraordinariness."

Cover of **Extraordinary Minds: Portraits Of 4 Exceptional Individuals And An Examination Of Our Own Extraordinariness**
June–October

Epstein bought a neuroscientist's essay on dishonesty, a psychologist's books on good decisions and gut feelings, a "sensual memoir" and three works by Tom Wolfe.

Cover of **Scoring: A Sexual Memoir**

Cover of **Lying**

Cover of **Risk Savvy: How to Make Good Decisions**

Cover of **Gut Feelings: The Intelligence of the Unconscious**

Cover of **Better Doctors, Better Patients, Better Decisions: Envisioning Health Care 2020**

Cover of **Adaptive Thinking: Rationality in the Real World**

Cover of **Shtick Shift: Jewish Humor in the 21st Century**

Cover of **The Kingdom of Speech**

Cover of **From Bauhaus to Our House**

Cover of **The Bonfire of the Vanities: A Novel**

Cover of **How to Get Out of this World Alive: The Ultimate Self-Empowerment Handbook**

Filthy Rich

As the thriller writer James Patterson's new book about Epstein hit shelves, its subject placed four orders: he bought one copy, then six more, followed by nine others and one more.

Oct. 2016

Cover of *Filthy Rich: A Powerful Billionaire, the Sex Scandal that Undid Him, and All the Justice that Money Can Buy – The Shocking True Story of Jeffrey Epstein*

November 30

Epstein bought a book by a pair of political scientists who argue that "bad behavior is almost always good politics."

Cover of *The Dictator's Handbook: Why Bad Behavior is Almost Always Good Politics*

2017

Narcissism

As Donald Trump's inauguration weekend was getting underway in Washington, Epstein bought a series of books about narcissism—its treatment, conditions and codependency. A few days later, he added another on the same subject that promises to "relieve hidden anxieties."

Jan. 19, 2017

Cover of Malignant Self-love: Narcissism Revisited

Jan. 19, 2017

Cover of The Analysis of the Self: A Systematic Approach to the
Psychoanalytic Treatment of Narcissistic Personality Disorders

Jan. 19, 2017

Cover of Borderline Conditions and Pathological Narcissism

Jan. 19, 2017

Cover of How Does Analysis Cure?

Jan. 19, 2017

Cover of The Human Magnet Syndrome: Why We Love People
Who Hurt Us

Jan. 25, 2017

Cover of Narcissism: Denial of the True Self

January

Epstein's new purchases included a novelist's memoir and two
books about swearing.

Cover of Now and Then: From Coney Island to Here

Cover of What the F: What Swearing Reveals About Our Language,
Our Brains, and Ourselves

Cover of In Praise of Profanity

February–December

Epstein bought more books on sex, money, evolution, medicine and the mind.

Cover of Confessions of a Raving, Unconfined Nut: Misadventures in the Counterculture

Cover of Pot Stories for the Soul

Cover of Taoist Foreplay: Love Meridians and Pressure Points

Cover of Ambani & Sons

Cover of Storms in the Sea Wind: Ambani vs Ambani

Cover of Dhirubhai Ambani: A Complete Biography

Cover of Stock Investing For Dummies

Cover of From Bacteria to Bach and Back: The Evolution of Minds

Cover of Evolve Your Brain: The Science of Changing Your Mind

Cover of The Arabian Nights

Cover of Nobody Likes a Cockblock

Cover of Principles of Evolutionary Medicine

Cover of Why We Get Sick: The New Science of Darwinian Medicine

Cover of Evolution and Medicine

Cover of Accessing the Healing Power of the Vagus Nerve: Self-Help Exercises for Anxiety, Depression, Trauma, and Autism

Cover of *The Origin of Consciousness in the Breakdown of the Bicameral Mind*

Cover of *Nothing Is True and Everything Is Possible: The Surreal Heart of the New Russia*

Cover of *Probably Approximately Correct: Nature's Algorithms for Learning and Prospering in a Complex World*
2018

White-Collar Crime

Epstein's purchases of books about white-collar crime spanned years. He picked two books about the offshore tax files known as the Panama Papers and biographies of executives who were accused of fraud, in addition to an argument that the Justice Department doesn't prosecute enough of them.

Oct. 21, 2014

Cover of *The Ultimate Ponzi: The Scott Rothstein Story*

July 6, 2017

Cover of *The Chickenshit Club: Why the Justice Department Fails to Prosecute Executives*

Aug. 11, 2017

Cover of *The King of Oil: The Secret Lives of Marc Rich*

Nov. 15, 2017

Cover of **Brutal Takeover: The story behind the seizure of the global Stanford Financial Group and criminal prosecution of billionaire R. Allen Stanford**

Sept. 16, 2018

Cover of **The Panama Papers: Breaking the Story of How the Rich and Powerful Hide Their Money**

Sept. 16, 2018

Cover of **Lucifer's Banker: The Untold Story of How I Destroyed Swiss Bank Secrecy**

Jan. 15, 2019

Cover of **Secrecy World: Inside the Panama Papers Investigation of Illicit Money Networks and the Global Elite**

March 5

Epstein picked books from a communications strategist, one about great minds who "follow their inner voice" and the other advertised as "a persuasion manual for visionaries."

Cover of **The Voice Code: Master Your Inner Game**

Cover of **Igniting Inspiration: A Persuasion Manual for Visionaries**

April

The Miami Herald asked a court to unseal documents related to Epstein. Its work has been credited with rekindling public interest

in his crimes and career.

May

Epstein's next binge included a book applying economics and psychology to "help you negotiate anything," guides to Bitcoin, Ethereum and the blockchain, Charles Murray on White Americans and pairs of books about plants and spies.

Cover of Medici Money: Banking, metaphysics and art in fifteenth-century Florence

Cover of Coming Apart: The State of White America, 1960–2010

Cover of Bitcoin For Dummies

Cover of Ethereum: The Ultimate Guide to the World of Ethereum

Cover of Getting (More of) What You Want: How the Secrets of Economics and Psychology Can Help You Negotiate Anything, in Business and in Life

Cover of Blockchain Technology Explained: The Ultimate Beginner's Guide About Blockchain Wallet, Mining, Bitcoin, Ethereum, Litecoin, Zcash, Monero, Ripple, Dash, IOTA and Smart Contracts

Cover of The Order of Time

Cover of Brilliant Green: The Surprising History and Science of Plant Intelligence

Cover of Rhythms in Plants: Dynamic Responses in a Dynamic Environment

Cover of House of Spies: A Novel

Cover of A Legacy of Spies: A Novel

Cover of Natural Causes: An Epidemic of Wellness, the Certainty of Dying, and Killing Ourselves to Live Longer

June–August

Epstein returned to some of the same subjects time and again: corruption, self-help and botany.

Cover of I Don't Want to Talk About It: Overcoming the Secret Legacy of Male Depression

Cover of Secret Empires: How the American Political Class Hides Corruption and Enriches Family and Friends

Cover of The Revolutionary Genius of Plants: A New Understanding of Plant Intelligence and Behavior

Trump

In one of the first magazine profiles about Epstein, published in 2002, Donald Trump was quoted saying he had known the "terrific guy" for 15 years, he was "a lot of fun" and liked beautiful women "on the younger side." Not long after, Trump has said, they had a falling out. Later, after Trump won the White House, Epstein

bought a series of books about him. Epstein was forwarded a note calling one of them, Michael Wolff's *Fire and Fury*, "a very nice book," according to the emails released this week by Congress. Wolff had sent Epstein public-relations advice about Trump, those emails show: "I think you should let him hang himself."

Jan. 4, 2018

Cover of *Fire and Fury: Inside the Trump White House*

Aug. 14, 2018

Cover of *Unhinged: An Insider's Account of the Trump White House*

Aug. 22, 2018

Cover of *House of Trump, House of Putin: The Untold Story of Donald Trump and the Russian Mafia*

Sept. 4, 2018

Cover of *Fear: Trump in the White House*

Feb. 8, 2019

Cover of *The Threat: How the FBI Protects America in the Age of Terror and Trump*

March 12, 2019

Cover of *Kushner, Inc.: Greed, Ambition, Corruption, The Extraordinary Story of Jared Kushner and Ivanka Trump*

April 19, 2019

Cover of Devil's Bargain: Steve Bannon, Donald Trump, and the Nationalist Uprising

September–November

Epstein bought a two–part biography of Frank Sinatra and books on his go–to subjects–money, math and minds. And a memoir written by one of his lawyers was shipped,

Cover of Frank: The Voice

Cover of Sinatra: The Chairman

Cover of Contempt: A Memoir of the Clinton Investigation

Cover of Ramanujan's Lost Notebook: Part I

Cover of The Internet of Money

Cover of What a Plant Knows: A Field Guide to the Senses

Cover of The Political Mind: A Cognitive Scientist's Guide to Your Brain and Its Politics

Cover of What is Life?: How Chemistry Becomes Biology

Cover of The Coming of the Terror in the French Revolution

Cover of Churchill: Walking with Destiny

November 8

On a single day, Epstein went on a Kindle binge, buying enough classic literature to last years. He picked the collected Shakespeare and

Wilde, the complete novels of Dickens, all of Hemingway's short stories and Naipaul's collected short fiction, among others. Three weeks later, the Miami Herald began publishing its series on Epstein, "Perversion of Justice."

Cover of Finnegans Wake

Cover of James Joyce: The Ultimate Collection

Cover of The Collected Works of George Bernard Shaw: Plays, Novels, Articles, Letters and Essays

Cover of Oscar Wilde: The Complete Collection

Cover of The Complete Works of William Shakespeare

Cover of Charles Dickens: The Complete Novels

Cover of Mark Twain: The Complete Works

Cover of The Complete Short Stories Of Ernest Hemingway

Cover of Collected Short Fiction of V. S. Naipaul

Cover of As I Lay Dying

December 2018–January 2019

These books show the idiosyncrasy of his interests: a work promising to answer "the enduring questions of life," a sweeping biography of the Nazi leader, a "secret history of Israel's targeted assassinations" and a guide to "negotiating as if your life depended on it."

Cover of *Direct Truth: Uncompromising, non-prescriptive Truths to the enduring questions of life*

Cover of *Adolf Hitler: The Definitive Biography*

Cover of *Rise and Kill First: The Secret History of Israel's Targeted Assassinations*

Cover of *Never Split the Difference: Negotiating As If Your Life Depended On It*

2019

January–April

Almost a decade had gone by since Epstein served about 13 months in jail. Now federal investigators were once again looking at him. The books Epstein bought were about the themes that had attracted his attention for years—psychology, philosophy, the Vatican—as well as a guide to writing jokes.

Cover of *Incerto 4-Book Bundle: Fooled by Randomness, The Black Swan, The Bed of Procrustes, Antifragile*

Cover of *Mycelium Running: How Mushrooms Can Help Save the World*

Cover of *We Are All Made of Molecules*

Cover of *In the Closet of the Vatican: Power, Homosexuality, Hypocrisy*

Cover of *John von Neumann: The Scientific Genius Who Pioneered*

the Modern Computer, Game Theory, Nuclear Deterrence, and Much More

Cover of Euler's Pioneering Equation: The most beautiful theorem in mathematics

Cover of The Prince of Mathematics: Carl Friedrich Gauss

Cover of Proving Darwin: Making Biology Mathematical

Cover of Leibniz: Philosophical Essays

Cover of Discourse on Metaphysics and Other Essays: Discourse on Metaphysics; On the Ultimate Origination of Things; Preface to the New Essays; The Monadology

Cover of The End Of Science: Facing The Limits Of Knowledge In The Twilight Of The Scientific Age

Cover of The Conscious Mind: In Search of a Fundamental Theory

Cover of Spinoza: Theological–Political Treatise

Cover of The Serious Guide to Joke Writing: How To Say Something Funny About Anything

Nabokov

Epstein told one writer he kept copies of Nabokov's *Lolita*, the masterpiece about an obsession with a 12-year-old girl, by his bed and on his plane. In late May 2019–43 days before his arrest– he ordered it again.

Dec. 22, 2015

Cover of Stalking Nabokov

Dec. 22, 2015

Cover of The World of Nabokov's Stories

July 15, 2018

Cover of Insomniac Dreams: Experiments with Time by Vladimir Nabokov

July 15, 2018

Cover of Lectures on Literature

Oct. 29, 2018

Cover of A Russian beauty and other stories

Oct. 29, 2018

Cover of Tyrants Destroyed and Other...

Oct. 29, 2018

Cover of Details of a Sunset And...

Oct. 29, 2018

Cover of Tyrants Destroyed and Other Stories

May 24, 2019

Cover of The Annotated Lolita: Revised and Updated

May 11

According to the receipts in his inbox, his final book purchases also included a guide to successful parenting. (Epstein has

no known children, though he and Maxwell had discussed fertility procedures.)

Cover of *The Formula: Unlocking the Secrets to Raising Highly Successful Children*

May 26

His last pick, just weeks before his arrest, was a work by the philosopher Friedrich Nietzsche about pessimism and tragedy.

Cover of *The Birth of Tragedy: Out of the Spirit of Music*

On July 6, 2019, Epstein traveled by jet to Teterboro Airport in New Jersey, where he was arrested. He was then charged with sex trafficking minors. On Aug. 10, in his jail cell in New York City, he was found dead.

Edited by:

Lauren Etter

John Voskuhl

With assistance by:

Cedric Sam

Methodology

Bloomberg reviewed Amazon.com purchase receipts found in a

cache of more than 18,000 emails that were sent to and from Jeffrey Epstein's Yahoo account. The receipts reflect purchases of physical books and Kindle titles which are presented in this list. It excludes other media such as audiobooks and video. To compile it, Bloomberg searched the inbox for messages from Amazon.com, filtered for book and Kindle orders, and used a mix of programmatic parsing and manual verification to confirm each entry. The result is not a comprehensive accounting of every book Jeffrey Epstein purchased on Amazon or elsewhere. In some cases, especially where exact ordering information is not available, shipment confirmations are used instead.

In some instances, book titles were truncated and incomplete in Epstein's email messages. Bloomberg omitted the books where reporters could not be certain of the book title.

Book covers reflect the current images displayed on Amazon's website for each title in the format it was purchased (Kindle or physical book). For a few books, the cover designs, titles or available formats have changed in the years since Epstein originally bought them. Four of the titles are no longer sold on Amazon, so Bloomberg sourced images of suitable resolution from alternative sources.

گزارش اف بی آی درباره دست درازی ترامپ به دختران کم سن

FBI NY Violent Crime Threat واحد تهدیدات جرایم خشونت آمیز پلیس

فدرال (FBI) نیویورک

Sent: Wednesday, August 6, 2025 8:12 PM

این دوست به آلکسیس گفته است که در زمان وقوع این حادثه حدود ۱۳ تا ۱۴ سال سن داشته و ظاهراً حین برقراری oral، رئیس‌جمهور ترامپ را گاز گرفته است.

ادعا شده است که پس از آنکه این دوست به خاطر گاز گرفتن رئیس‌جمهور ترامپ خندیده، به صورت او ضربه زده شده است. این دوست همچنین گفته است که توسط اپستین نیز مورد آزار قرار گرفته است.

Complainant reported participating in orgies and that some girls went missing, rumored to have been murdered and buried at the facility.

شاکی گزارش داد که در مهمانی‌های ارگی شرکت کرده و برخی دختران ناپدید شده‌اند که شایعه شده بود به قتل رسیده و در همان مرکز دفن شده‌اند.

Complainant reported being threatened by Trump's then head of security that, if she ever talked of what went on there or who

she saw, he would "end up as fertilizer for the back nine holes like the other cunts."

شاکلی گزارش داد که توسط رئیس وقت امنیت ترامپ تهدید شده است که اگر هرگز درباره آنچه در آنجا گذشته یا کسی که دیده صحبت کند، «مانند دیگر فواحش، به کود برای ۹ سوراخ پشتی (زمین گلف) تبدیل خواهد شد.»

(Redacted) reported an unidentified female friend who was forced to perform oral sex on President Trump approximately 35 years ago in NJ.

The friend told Alexis that she was approximately 13-14 years old when this occurred and the friend allegedly bit President Trump while performing oral sex.

این دوست به الکسیس گفته است که در زمان وقوع این حادثه حدود ۱۳ تا ۱۴ سال سن داشته و ظاهراً حین برقراری رابطه دهانی، رئیس‌جمهور ترامپ را گاز گرفته است.

The friend was allegedly hit in the face after she laughed about biting President Trump. The friend said she was also abused by Epstein.

ادعا شده است که پس از آنکه این دوست به خاطر گاز گرفتن رئیس‌جمهور ترامپ خنديده، به صورت او ضربه زده شده است. این دوست همچنین گفته است که توسط اپستین نیز مورد آزار قرار گرفته است.

Jeffrey Epstein, Jeffrey Epstein's Wife, Donald Trump, Bill Clinton

(Redacted) reported she has a friend, (Redacted) who was a personal assistant to Epstein in Florida from 1986 until 1991 or 1992.

(پوشانده شده) گزارش داد که دوستی به نام (پوشانده شده) دارد که از سال ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۱ یا ۱۹۹۲ دستیار شخصی اپستین در فلوریدا بوده است.

This friend shared names of some of the guests at Epstein's parties, to include Bill Clinton and Donald Trump.

این دوست نام برخی از مهمانان مهمانی‌های اپستین را فاش کرده که شامل بیل کلینتون و دونالد ترامپ می‌شود.

Allen, Oren, Tal (Alexander brothers), Bill Clinton, Donald Trump, Jeffrey Epstein

At age 16, while modeling, caller attended 8 parties at Epstein's New York residence. On one occasion, caller reported she was sexually assaulted by Epstein.

در سن ۱۶ سالگی و زمانی که به کار مدلینگ مشغول بود، تماس‌گیرنده در ۸ مه‌مانی در اقامتگاه اپستین در نیویورک شرکت کرد. در یک نوبت، تماس‌گیرنده گزارش داد که توسط اپستین مورد تعرض جنسی قرار گرفته است.

On another occasion, two twin brothers, Allen and Oren, lured caller and her friend upstairs but they escaped back downstairs.

در نوبتی دیگر، دو برادر دوقلو به نام‌های آلن و اورن، تماس‌گیرنده و دوستش را به طبقه بالا کشاندند اما آن‌ها موفق شدند به طبقه پایین فرار کنند.

Caller stated Oren raped her best friend and a third brother, Tal, raped a 14 year old girl named (Redacted).

تماس‌گیرنده اظهار داشت که اورن به بهترین دوستش تجاوز کرده و برادر سوم، تال، به یک دختر ۱۴ ساله به نام (پوشانده شده) تجاوز کرده است.

Caller named other individuals involved in "big orgy parties" with her, other young girls, and older Victoria's Secret models, including Bill Clinton and Donald Trump.

تماس‌گیرنده از افراد دیگری نام برد که در «مهمانی‌های بزرگ ارگی» به همراه او، دختران جوان دیگر و مدل‌های قدیمی تر ویکتوریا سیکرت حضور داشتند، از جمله بیل کلینتون و دونالد ترامپ.

Donald Trump, Ghislaine Maxwell, Jeffrey Epstein, Robin Leach

Online complainant reported she was a victim and witness to a sex trafficking ring at the Trump Golf Course in Rancho Palos Verdes, CA between 1995-1996.

شاکی آنلاین گزارش داد که بین سال‌های ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۶، قربانی و شاهد یک حلقه قاچاق جنسی در زمین گلف ترامپ در رانچو پالوس وردس، کالیفرنیا بوده است.

Complainant reported Ghislaine Maxwell as the madam and broker for sex parties, clients of whom included Epstein, Robin Leach, and Donald Trump.

شاکی، گیلین ماکسول را به عنوان دلال و سازمان‌دهنده مهمانی‌های جنسی معرفی کرد که مشتریان آن‌ها شامل اپستین، رابین لیچ و دونالد ترامپ بوده‌اند.

Complainant reported participating in orgies and that some girls went missing, rumored to have been murdered and buried at the facility.

شاکی گزارش داد که در مهمانی‌های ارگی شرکت کرده و برخی دختران ناپدید شده‌اند که شایعه شده بود به قتل رسیده و در همان مرکز دفن شده‌اند.

Complainant reported being threatened by Trump's then head of security that, if she ever talked of what went on there or who she saw, he would "end up as fertilizer for the back nine holes like the other cunts."

شاکی گزارش داد که توسط رئیس وقت امنیت ترامپ تهدید شده است که اگر هرگز درباره آنچه در آنجا گذشته یا کسی که دیده صحبت کند، «مانند دیگر فواحش، به کود برای ۹ سوراخ پشتی (زمین گلف) تبدیل خواهد شد.»

Donald Trump, Jeffrey Epstein, Ghislaine Maxwell, Robin Leach, Sinaloa Cartel

Complainant claims to have video of high-profile sex parties, dealings with cartels, and having witnessed Robin Leach strangle a young girl to death at a party.

شاکی ادعا می‌کند که ویدیوهایی از مهمانی‌های جنسی افراد عالی‌رتبه و معاملاتی با کارتل‌ها در اختیار دارد و شاهد بوده است که رابین لیچ یک دختر جوان را در یک مهمانی تا حد مرگ خفه کرده است.

**Bill Clinton, Donald Trump, Jeffrey Epstein,
Ghislaine Maxwell**

Claims he was contacted by a female victim of Epstein's who wants to publish a book.

ادعا می‌کند که توسط یک قربانی زن اپستین که قصد انتشار کتابی را دارد، با او تماس گرفته شده است.

Complainant provided background for himself, such as working with prominent figures such as Leslie Wexner and Epstein, being pardoned by a US President, among several other pieces of information.

شاکی سابقه‌ای از خود ارائه داد، از جمله همکاری با شخصیت‌های برجسته‌ای مانند لزلی وکس‌نر و اپستین، و عفو شدن توسط یکی از رؤسای جمهور ایالات متحده، در میان چندین مورد دیگر از اطلاعات.

The victim reportedly knew about criminal activity that occurred

in multiple states and on airplanes, and told complainant there were films of prominent men such as Epstein, Bill Clinton, and Donald Trump, and that Ghislaine Maxwell is in the videos as well.

گزارش شده است که قربانی از فعالیت‌های مجرمانه‌ای که در چندین ایالت و در هواپیماها رخ داده اطلاع داشته و به شاکی گفته است که فیلم‌هایی از مردان برجسته مانند اپستین، بیل کلینتون و دونالد ترامپ وجود دارد و گیلین ماکسول نیز در آن ویدیوها حضور دارد.

اعتراف اپستین: من نزدیکترین دوست ترامپ بودم و اولین رابطه ترامپ و ملانیا در هواپیمای من بود!

<https://docs.house.gov/meetings/JU/JU08/20250227/117951/HHRG-119-JU08-20250227-SD006-U6.pdf>

شکنجه دختران برای پولداران

<https://www.yahoo.com/news/articles/doj-identifies-uae-sultan-behind-154340974.html>

سلطان سلیم اماراتی به اپستین: از ویدیوی شکنجه دختران کیف کردم!

گزارش لوموند از سلطان بن سلیم اماراتی غول بندرهای دوبی

<https://www.lemonde.fr/en/economy/article/2026/02/18/>

[epstein-files-the-fall-of-sultan-ahmed-bin-sulayem-architect-of-the-uae-s-port-empire_6750609_19.html](https://www.epstein-files-the-fall-of-sultan-ahmed-bin-sulayem-architect-of-the-uae-s-port-empire_6750609_19.html)

سلطان احمد بن سلیم و جفری اپستین، در عکسی که در ۱۸ دسامبر ۲۰۲۵ توسط اعضای دموکرات مجلس نمایندگان ایالات متحده منتشر شد. کمیته نظارت مجلس نمایندگان دموکرات‌ها/ لوموند رسوایی اپستین در دبی، شهری در خلیج فارس که به خاطر آسمان‌خراش‌های پرنور و مراکز خرید بزرگش شناخته می‌شود، زبانزد خاص و عام بود. این رسوایی نه تنها وجهه این شهر-دولت را لکه‌دار کرد، بلکه این رسوایی و افشاگری‌های ننگین آن، یکی از موتورهای اقتصادی پیشرو امارات متحده عربی، در کنار ابوظبی، را نیز متزلزل کرد. روز جمعه، ۱۳ فوریه، سلطان احمد بن سلیم، رئیس ۷۰ ساله گول لجستیک جهانی دبی پورت ورلد (DP World)، به طور ناگهانی از مقام خود برکنار شد.

بن سلیم پس از آنکه نامش چندین هزار بار در میلیون‌ها صفحه از سوابق جفری اپستین، مجرم جنسی که توسط وزارت دادگستری ایالات متحده (DOJ) در پایان ژانویه منتشر شد، ذکر شد، هر دو سمت خود را به عنوان رئیس هیئت مدیره و مدیرعامل شرکت از دست داد. هزاران ایمیلی که این دو مرد رد و بدل کردند، که در آنها درباره فرصت‌های تجاری و همچنین دختران اسکورت و ماساژ جنسی بحث شده بود، در نهایت اعتبار بن سلیم، که بیش از ۴۰ سال خدمتگزار ارشد خاندان حاکم مکتوم در دبی بود، را از بین برد.

نکات عجیب و غریب و نیتنی فیر درباره برخی ایمیل‌های اپستین تایید جاسوسی
برای موساد توسط رابرت مکسول و همچنین ایمیل سلطان سلیمان
درباره دختران اوکراینی

<https://www.vanityfair.com/news/story/ten-haunting-new-epstein-files?srsId=AfmBOoqPtC2vA11Cqj-nYTCFAYWvGYecxWkN0SyTOLfImm4BWCSGL4h>

جفری ای. <jeevacation@gmail.com>

ارسال شده:

پنجشنبه، ۱۵ مارس ۲۰۱۸، ساعت ۱:۲۲ بعد از ظهر

به:

موضوع:

او درگذشت

رابرت مکسول «موساد را تهدید کرد»

به آنها گفت که اگر ۴۰۰ میلیون پوند برای نجات امپراتوری در حال فروپاشی اش به او ندهند، تمام کارهایی را که برایشان انجام داده بود، افشا خواهد کرد.

«در آن زمان، او به داوینینگ استریت مارگارت تاجر، کاخ سفید رونالد ریگان، کرمین و راهروهای قدرت در سراسر اروپا دسترسی آزاد داشت.

«ماکسول تمام اسراری را که آموخته بود به موساد در تل آویو منتقل کرد. در عوض، آنها زیاده‌روی‌ها، خودپسندی‌ها و اشتباه‌های سیری ناپذیر او برای سبک زندگی لوکس و زنان را تحمل کردند.

«او به کنترل‌کنندگان خود گفت که چه کسانی را باید هدف قرار دهند و چگونه باید این کار را انجام دهند. او خود را به عنوان سفیر غیررسمی اسرائیل در بلوک شوروی منصوب کرد.

دخترای اوکراینی عالی هستند!

To: Jeffrey Epstein[jeevacation@gmail.com]
 From: Sultan Bin Sulayem
 Sent: Tue 11/12/2013 10:55:55 AM

By the way the Ukrainian and the Moldavian arrived
 Big disappointment the Moldavian is not as attractive as the picture while the
 Ukrainian is very beautiful

Sent from my iPhone

گزارش بی بی سی درباره سلطان سلیم اماراتی

بر اساس تحلیل بی بی سی عربی از این اسناد، به نظر می رسد ایمیل‌ها نشان می دهند که سلیم از سال ۲۰۰۷ با اپستین در ارتباط بوده است.

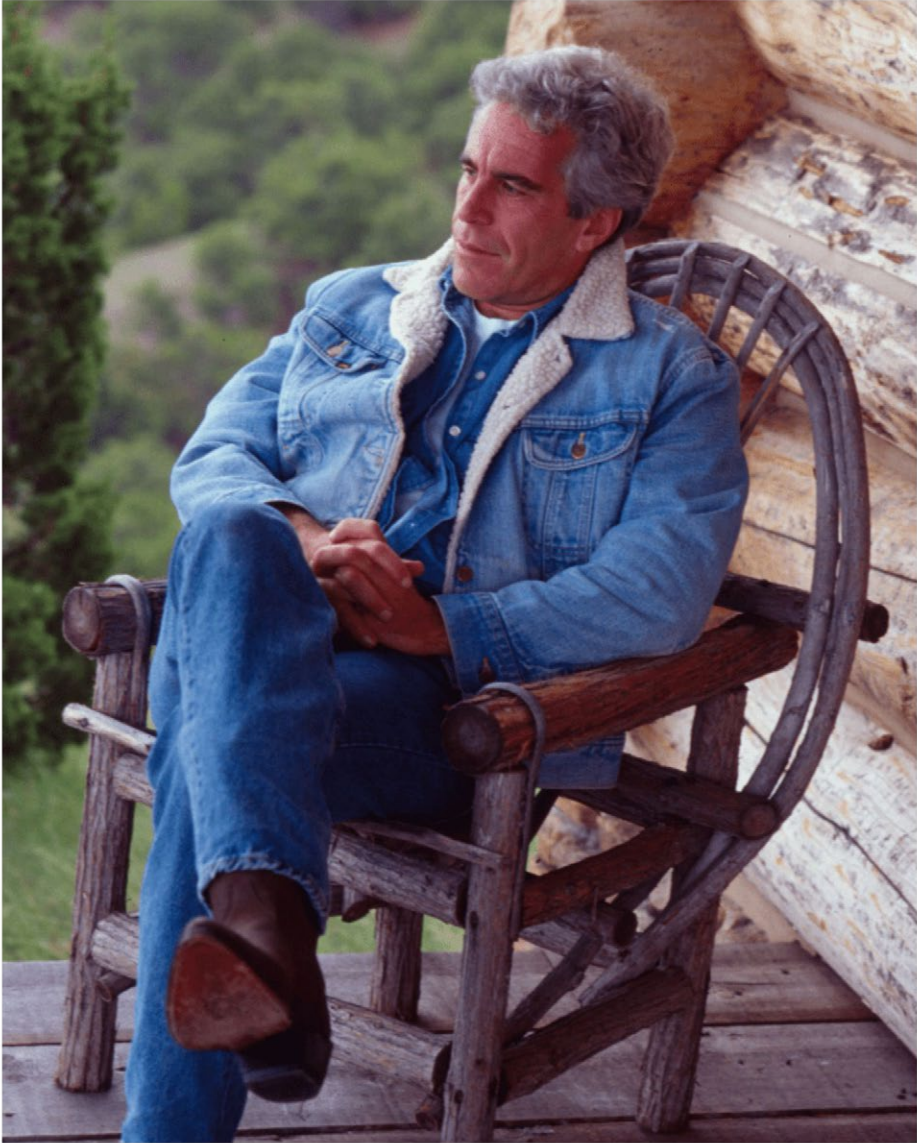
<https://www.bbc.com/news/articles/ce82xgd2g3yo>

خانه لزی وکسندر به اپستین در نیویورک منتقل شد

<https://www.yahoo.com/news/articles/les-wexner-said-manhattan-penthouse-173857828.html>

تصاویر

EFTA00003361

EFTA00000528

EFTA00002550

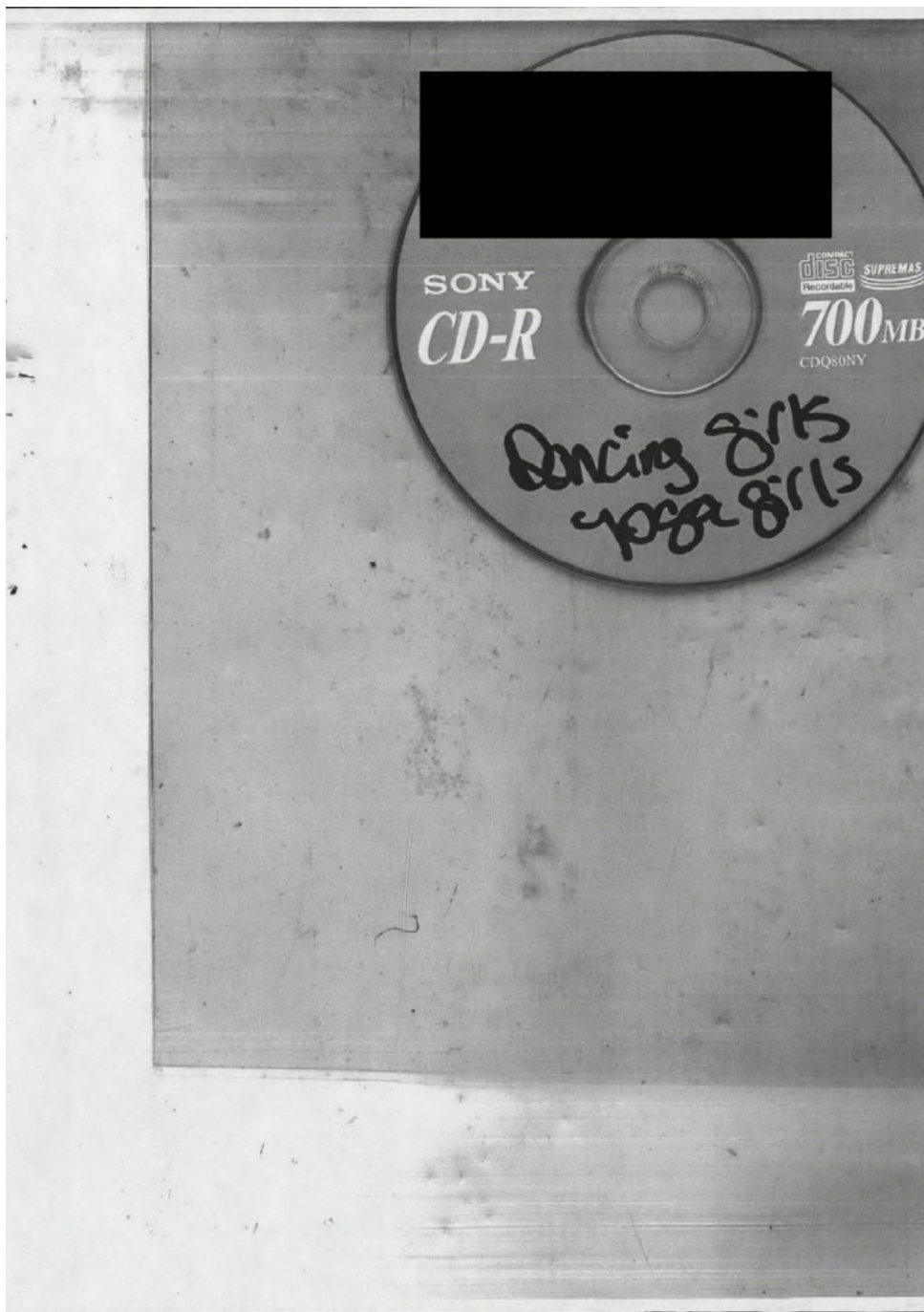
FFTA00000865

EFTA00001971

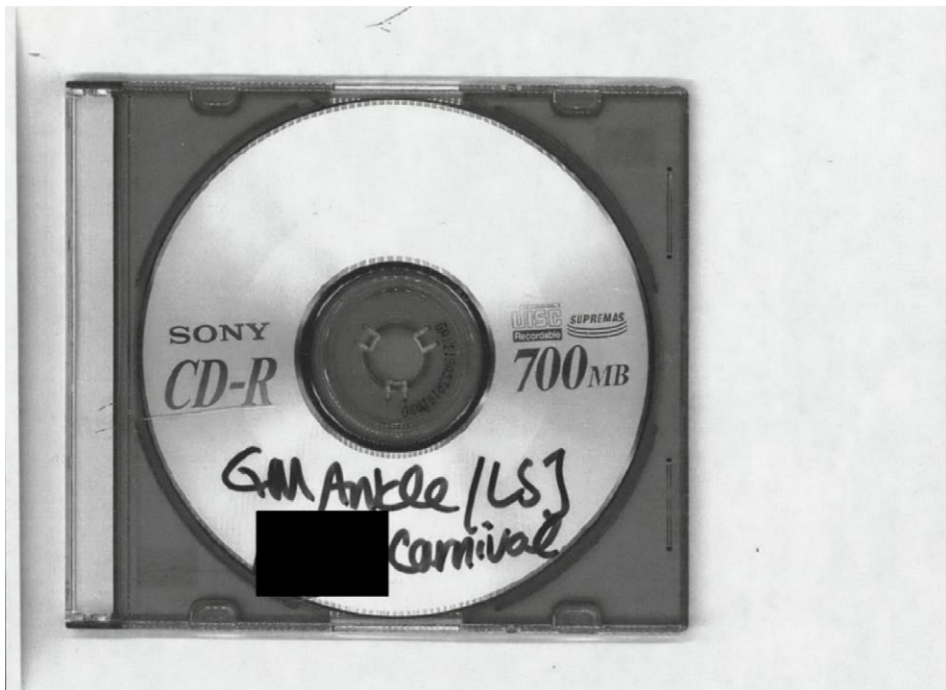
FFTA00000020

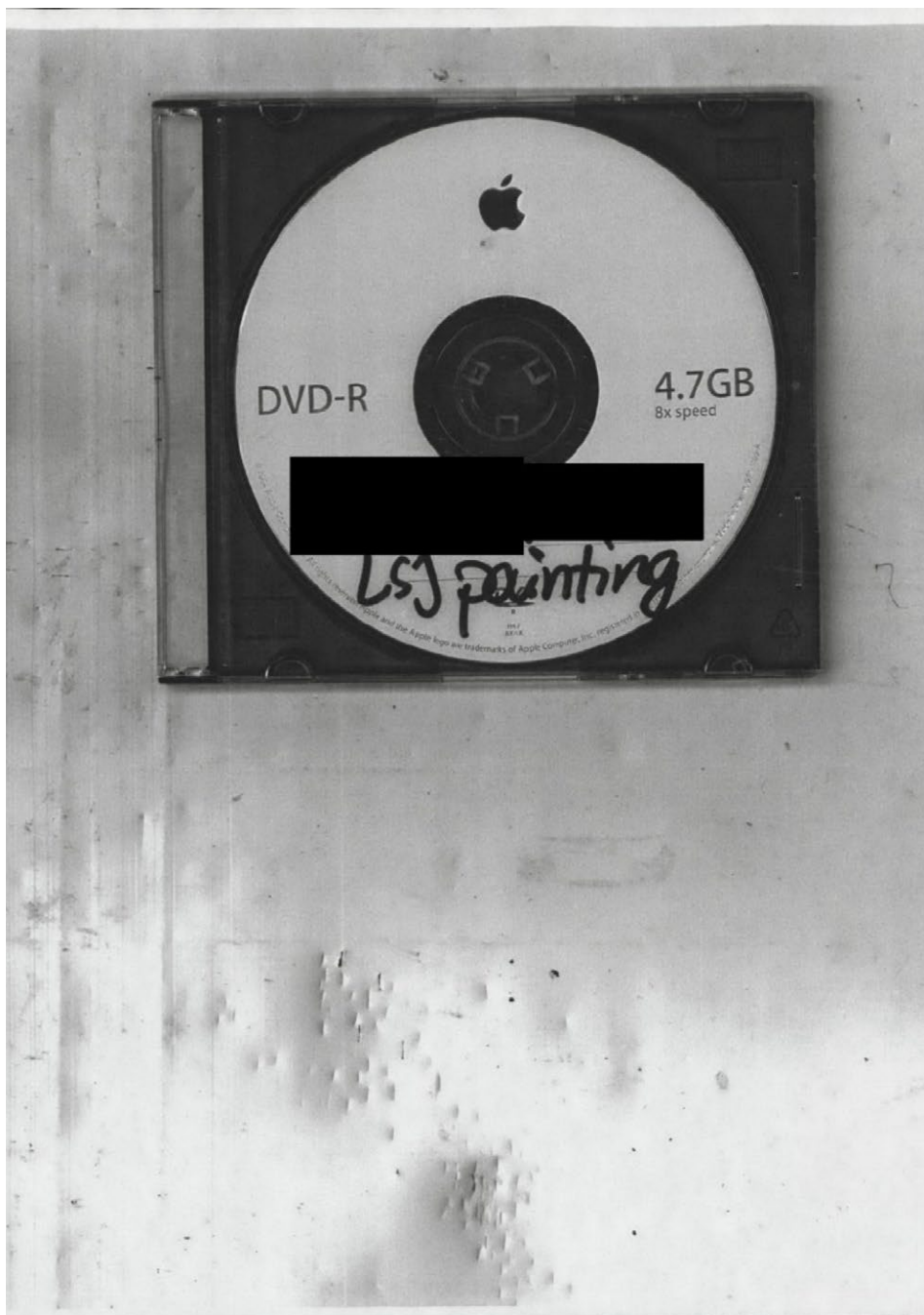

EFTA00004

EFTA00000525

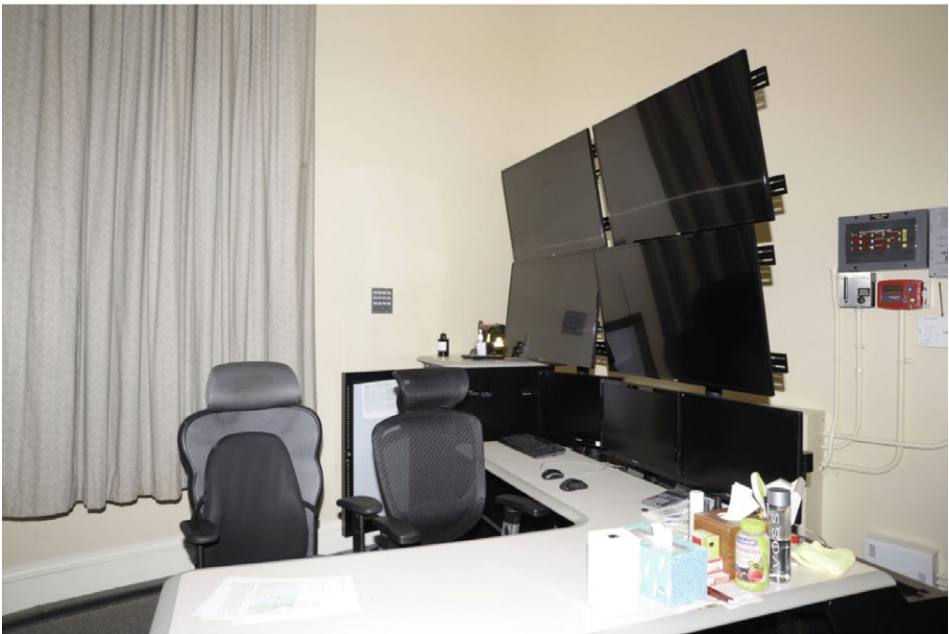

EFTA00004

EFTA00001459

EFTA00000016

EFTA00002537

EFTA00001532

EFTA00003824

EFTA0003661

gettyimages
Credit: Mark Wilson

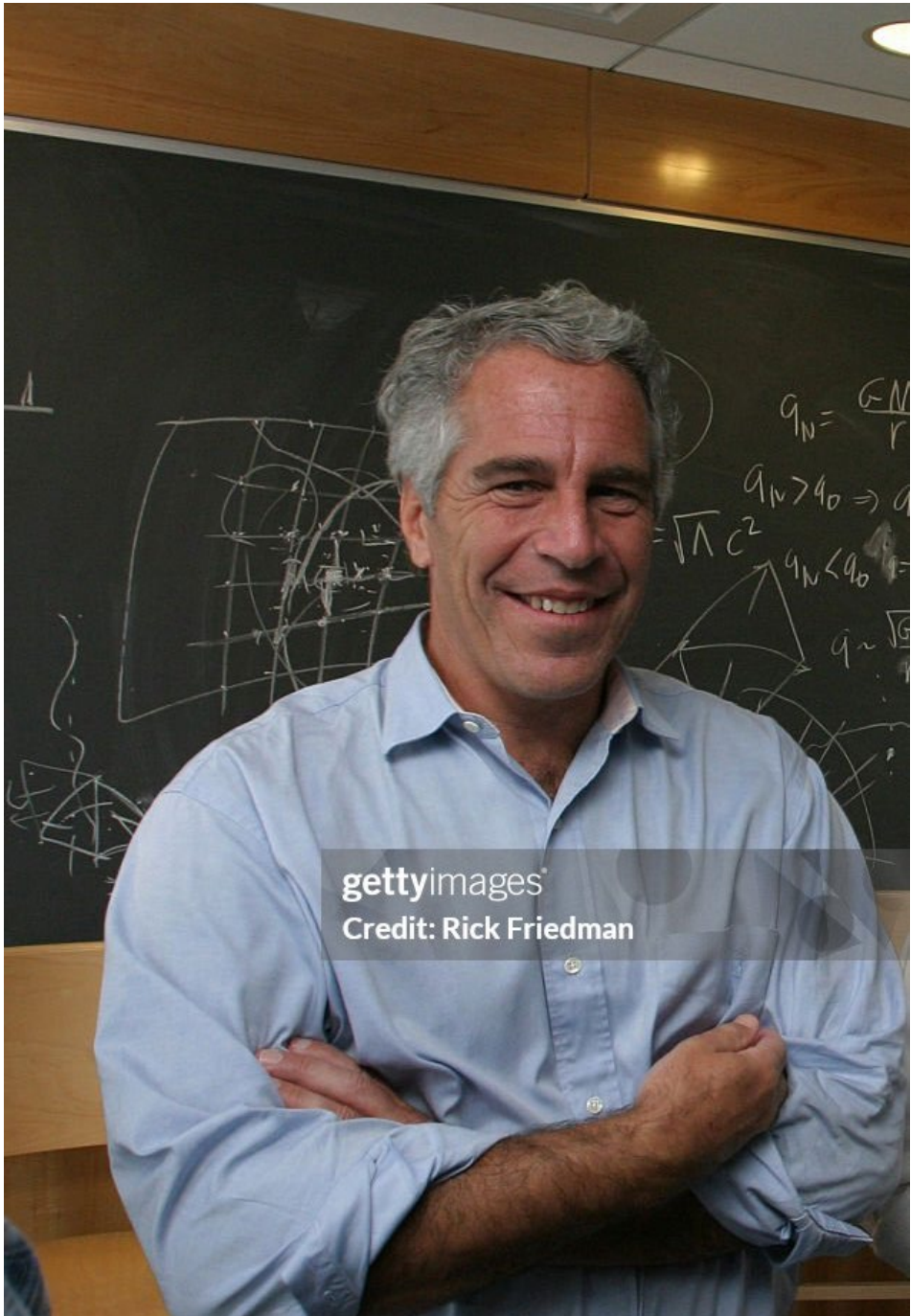
2252150819

EFTA00003178

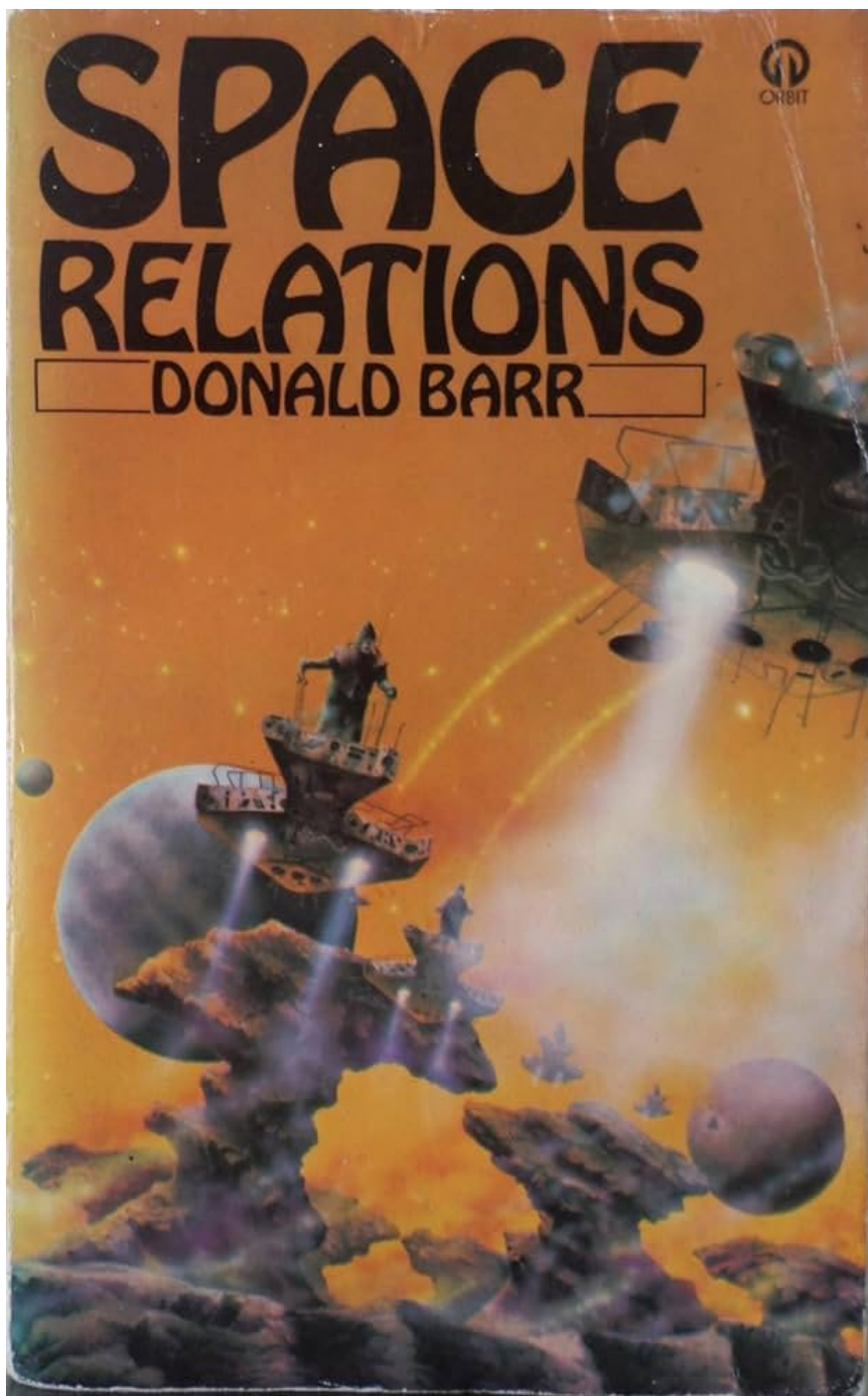

252151217

EFTA000031

gettyimages
Credit: Rick Friedman

EFTA00002941

EFTA00001496

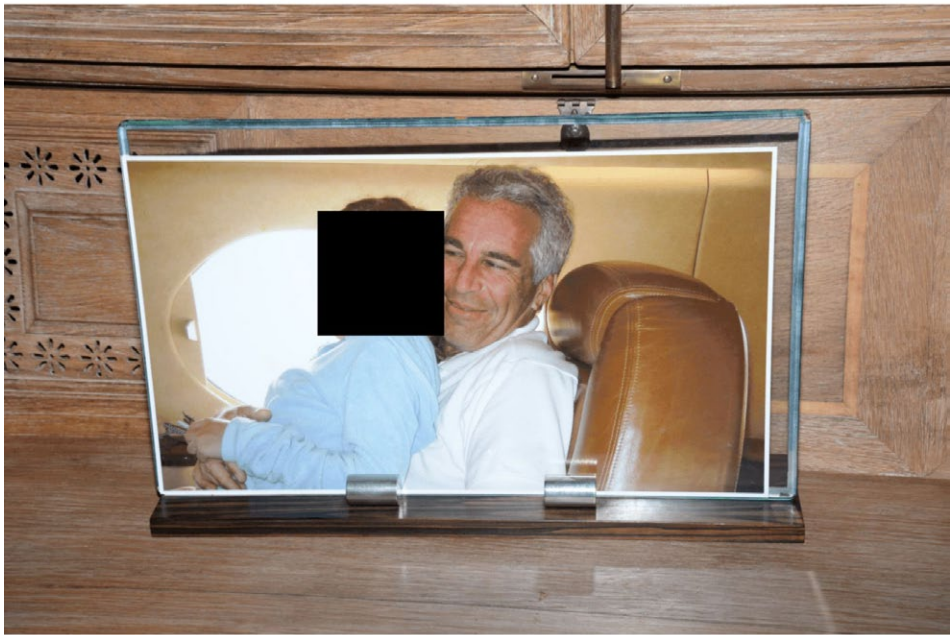
EFTA00002479

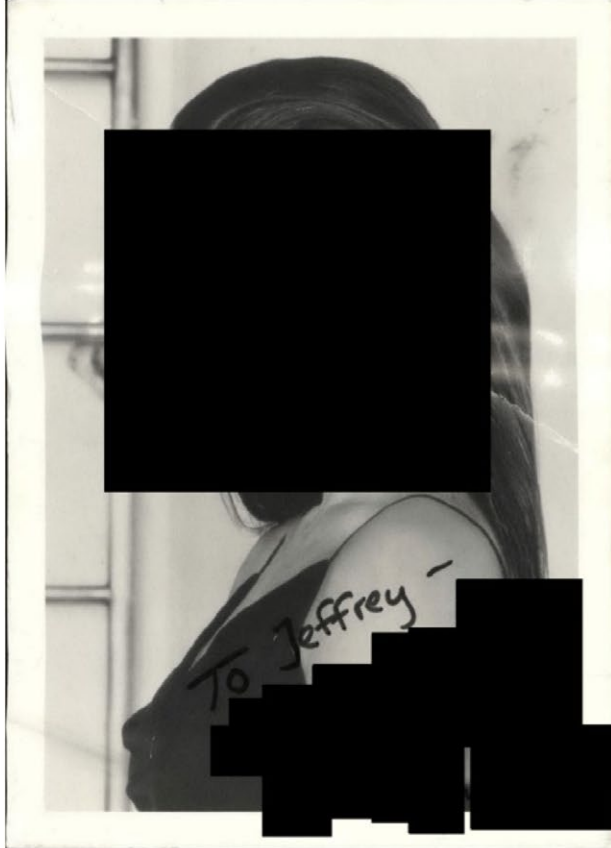
EFTA00002477

EFTA00002420

EFTA00001844

EFTA000055i